ریباز و شیوازه کان له ویژهی کورد دا

رەحىم فتووحى

سرشناسه : فتوحی، رحیم، ۱۳۵۸ -

عنوان و نام پدیدآور : ریّباز و شیّوازه کان له ویژهی کورد دا / رهحیم فتووحی

مشخصات نشر : اشنویه: رهحیم فتوحی، ۱۳۹٤.

مشخصات ظاهری : ۵/۲۱×۵/۱۴ سم.

شابک : ۱ - ۱۲۹ - ۱۲۹ - ۹۷۸ - ۹۷۸

وضعیت فهرستنویسی : فیپا

یادداشت : کردی.

موضوع : ادبیات کر دی – سبکشناسی

ردهبندی کنگره : ۱۳۹۴ کف ۲۱آ/ PIR۳۲۵۶

ردهبندی دیویی : ۹/۲فا۸

شماره کتابشناسی ملی : ۴۰۸۳۵۱۷

چاپ و صحافی : اشنویه، آریا

ناوی پەرتووك: رِيْباز و شيْوازەكان لـه ويْژەى كورد دا

نووسەر: فتووحى، رەحىم

گەلاللەوينىدى رووبەرگ: عەلىي محەمەدنۋاد

پیت چین: نووسهر

پیداچوونهوه: شههاب ئه همهدی ئازهر، شارووخ حهسهنزاده

نۆرەي چاپ: يەكەم

ناوەندى چاپەمەنى: شنۆ، چاپەمەنى ئاريا

تيراژ: ٠٠٠ دانه

قیمهت: ۲۰۰۰ تمهن

{مافی لهچاپدان و بلاو کردنهوهی سهرله نوی، بو نووسهر پاریزراوه.}

	يهكهم
۲	شیّوازهکانی زاراوهی گۆرانی
	رۆژەنى يەكەم
۲۱	يارسان
، که م تا پینجه م)	ِازی کۆنی وێژهی یاری (سهدهی یه
٣٢	يۆوازى شاخوەشىن
٣٧	بوازی سانسههاك
	. •••
	رۆژەنى دووھەم
٤٧	
	راوهی ئایینی و عیرفان و سۆفیگەرى
	نه اه می دلداری و روست حمان دعوند
مسروشتییه کان و شینگیّرِی۲	براوای دیداری و پستی جوانی دیداد

بابهتی تر لـه ویژهی گۆران دا۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	١
بەشى دوو	
رپیاز و شیّوازهکانی کرمانجی سهروو۲۰	۱٥
رۆژەنى يەكەم	
رِيٚبازی کۆن۳۰	١٥
رۆژەنى دووھەم	
رِێبازى ئەزدايى(ئێزيدى)٧٥	١٥
رۆژەنى سێھەم	
رپیاز <i>ی بۆ</i> تانی	١.
شَيْوازه کانی رِێبازی بۆتانی	۱٦
ئا. شێوازى چُيرۆكەبەيت نووسى٧٠	
ب. شيّوازي عيمادهديني	۱۱
شەمسەدىنى ئەخلاتىي، شىۆازىكى تاقانە و تايبەت۸۹	
وێژهی کلاسیکی کوردهکانی خوٚڕاسان٩٩	
پ. شینوازی چیرو کنووسی عهرووزی له فورمی مهسنهویدا ۹ ۲ ۹	
رۆژەنى چوارەم	
رێبازی نُوێ	۲
بەشى سێھەم	
ریباز و شیّوازهکانی زاراوهی سۆرانی (کرمانجی خواروو) ک ک	۲ ٤

7 6 0	سەرەتا
	رۆژەنى يەكەم
Y & A	رپِّیازی گۆنی سۆرانی
Y & A	ئا. شیّوازی یارسان و دژبهرانی
707	دژبهرانی یارسان
تاييەت	عیّل به گی جاف، خاوهن فۆرِم و بابهتی
سۆرانى۲۲۱	ب. شیّوازه کانی سهربهخوّ لـه یارسانی م
اوی جیلوه)۲۲۷	پ. نوسراوه سۆرانىيەكانى ئەزدايى(پەر
	رۆژەنى دووھەم
همه دی کۆر۲۹۹	رِاگواستنی ئەزموونى بۆتانى، رِێباز <i>ى</i> ئە
	رۆژەنى سێھەم
	·
، و هاورپیهکانی)۲۸۷	رپیازی بابانی (رپیازی نالی شارهزووری
	رۆۋەنى چوارەم
	رێبازی نوێ
٣٠٦	رِوْمان
 2	

بەرايى

زمان بۆ ھەر نەتەوەيەك ھىيماى ھەبوون و شووناسى مىيژوييە. وێژە بنوێنى رادەى هیزی زمان و رهوایی و شهرعییهتی ئهوه. گرنگی ویژه بو ههر نهتهوهیهك ئهو ئاستهی ههیه که بهردهوام بو سهلاندن و به جیهانی کردنی ویژهی خوی تيده كۆشينت. ههر بهو شيوه ريزهى نائاگادارى له گيرۆفهنى زمانى و بهرههمه ميَّرْوييه كاني ئەدەبى، بە تايبەت كۆنىرىنە كان، ئاستى لەخۆنامۆيى ئەو نەتەيەوە دەنوپنینت. ئیستا له قاتی گهردوونی دا هیچ گهل و نهتهوهیهك نییه كه بارتهقای کورد له ویژه و ویژهوانی خوی نامو بیت. هیچ خهالکانیك نادیریت که ویژهوانه مهزن و میژووییه کانی هینده له ناو خوّی دا نهناسراو بن. ئهو یرسه بوّ رۆژھەلاتى كۆردستان بەرچاوترە. زمانى ئاخاوتنى ئاپۆرا لە رووى پېكھاتە سهقهت و دارووخاو بووه و دارمال له وشه و بیّژه و دهستهواژهگهلی بیانی عارەبى كە ناراستەوخۆ لـە رێگەى زمانى فارسىيەوە لـە كوردى وەژوور کهوتوون و وهها خوویان یی گیراوه که ئاخیوهر تهنانهت ئهگهر خوی نووسهری کوردیش بیّت، پاریّز ناکا و تەنانەت سەربەخۆ لە خەسارى پیّکھاتەيى زمان و ههبوون و نهبوونی بیزهی هاوشیوهی کوردی، پاکانهی «دهولهمهند کردنی زمان» دهمینیتهوه. کیشهی نهناسراوبوون و رهنگه سووك بوونی بهرههمه میّژووییهکانی زمانی کوردی نهك ههر بۆ خهلکی رەشۆكی، بگره بۆ شاعیر و نووسهر و رەخنەگرى كورد، تىڭكەللە لەگەل بۆچوونى ناوچەيىي و نائاگادارانە

لهسهر ویژهی فارسی. به چهشنیک که له باسه کانیان دا لهسهر ویژهوانی كوردى، كەمىر ھەلدەكەوپت بۆ يالىشىتى قسەى خۆيان لە بەرھەمەكانى کوردی ئاماژه بکهن به دهستهواژه و دیرگهلینك، له دۆخینك دا به لینشاو میناکی فارسی له حافز و فیردهوسی و مهولانا ویّنهی تر دههیّن ، رهنگه ههر «پهرێشاني دهينهو هري»، «شاخو هشيني ههرسيني»، «خاتو و جهلاله»، «مهیزهرد»، «نیرگز»، «ئەبوولبەرەكات»، «شیخ حەسەنی ھەكارىي» و سهدانی تریان به ناو نهبیستبینت و چهتوونه که بروایان به ههبوونی بهرههمی کوردی سهرووی ههزارساله و چهندسه د ساله ههبیّت. یا به حهزیّکی نهدیتو کانهی ناوچهیی و شاگهشکانهوه، دیرهکانی شاملو و ئهخهوان و سپههری و ێنهي تر وهك ئهده بي جيهاني دههێنن، گۆيا له دونياي ئێستا وێڗٛهي فهرهنسي و رووسي و ئەلمانى و... ھەر بوونى نىيە. ئەو بەريزانە بە ئاوردانەوەيەك لـە ئاستى وێژهی گهلانی هاوسێی تورکیا و ئهو وێژهوانه مهزنانهی خهڵاتهکانی جیهانییان پیدر اوه و ههروهها دهفرایهتی میژوووی زمانی عارهبی و نهوهی که تهنیا بارستی نوسراوهی فارسه عارهبی نووسه کان دهیان بهرامبهر پتره له همرچی نوسراوهی فارسییه، رهنگه ناوچهیی و نائاگادارانه بوونی روانینیان بۆ ئاستی بهرزی زمانی فارسى له جيهان دا!! بۆ دەركەويت. به وتەي حاجى:

«یه کتان نهچوونه گهردش، وا تیّده گهن که دونیا ههر پادشاهی رِوّمه و شاهی عهجهم لـه تاران»

ئەو زانیارە مەزنانەى كە بە چەنگىنك بەرھەمى شاملىق و ئەخەوان و سپەھرى شاگەشكە بوون، گۆيا كوردىش جگەرخوين و قەدرىجان و شىركىق بىكەسى

نىيە، گەورە كەسايەتىيەكانى وەك حوزنى ، قەناتى كۆردۆ ، كامەران عالىي بهدرخان و دهیانی تر له راست بیرمهنده ویژهوانهکانی فارس به شیاوی بهلگه ليّ هينان نادية ين كه گويا كارى زانستى ده كرى با ئاستى دانهبهزيت! و تهنيا به ياليشتي گيرۆفەن و ليۆوەشاوەيى فارسى، كوردى دەولاھمەند دەكەن. لــه كۆر و کۆ بو و نهو هى بهرههمهينهرانهى خۆيان دا به يه کتر هه لنده لنين و نازناوى شياو به دەستەوا پیشکەشى يەكىر دەكەن، ھەلبەت ئاگادارى ھەلپەسيوراوى زمانى دەوللەمەندى فارسى بە زمانى عارەب ھەن. ھەللبەت دەزانن كە رووگەى زانستییان دارماله له وشه و بیزهی عارهبی، لهو ئاسته دا که ئهگهر لهو بیزانه دامالندریت که به وتهی ئهوان «ئهو خهلکه ژیره زمانییان پی دهولهمهند کردووه»، کۆمەلێك وشەى رەق و رووق جێدەمێنێت کە بەكارى پێوەندىيەكى ئاسایی ژیان نایهن. هه لبهت بوشایی زمانی فارس و هه لیه سیور اوی به عاره ب بهو پاکانه، له جینگهی به لنگهداریی زیاتر له «تهته لهی دهربرینی پیچهوانه» دەچنت، پیویسته له پیک گرتنیکی نهشیاو دا بن کوردیش ههنارده بکریت؟!! ههلبهت ئهوهش دهزانن که ئهو کومهله وشه، نه عارهبییه ی زمانی رووگهیان سه دا حهفتای له کور دی دا به جیاوازی ده ربرین و زاراوه هه ن که به وردبوونهوهیه کی ئاماتۆر دەرده کهویت، هۆکارى ههرهبهرزى ئهو جیاوازییه، کارتی کهری زاراوهی عارهبه له زمانی دهولهمهندی رِووگه، ئه گینا وشه راست و رەسەنەكە و شيوەى دەربرينى راست و رەسەن، ئەوەيە كە لە كوردى دا بوونی ههیه. بۆ وینه نهبوونی پیته کانی «گ، چ، پ، ژ» له عارهبی گهر وهك کۆدى رینوین بۆ ئەو مەبەستە رەچاو بکریت و بروانیین وشەگەلىي «رۆژ، مانگ، رێگا، ههسپ، ئاگر، ژێر، ژير، ژههر، جوچکه، کهژاوه، ژهنگهێنان، گیان، چۆرەچۆر، ویژدان، مژین، خراپ، ژەندن، تیژ، ژماردن، گوراندن، گورین، چیژین، ژن، دو ژمن، جیژن، دریژ، د ژوار، درهنگ، کارگ و...» و سهدان و شه ی تر له فارسی دا چییان به سهر هاتو وه، به تایبه ت به راوه ند کر د نیان له گه لا زمانه کو نه کانی پاله یی و ئافیستایی (که و شه ی وه که هه سپ و ماونگه و ریخگای تیدا). هه ر به و شیوه ده کری بخه ملینین که ئه و و شه نیزیکانه ی کوردی و فارسی که ئه و چوار پیتانه یان تیدانییه (وه که برین، خوراندن، خواردن، کیله ک و فارسی که ئه و چوار پیتانه یان شیو او. هه روه ها به سرنج دان له نیزیکی زیاتری زاراوه ی به شه رهسه نره کانی فارسی (وه ک تاجیک و ئه فغان) له کوردی و همروه ها ده قه کونتره کان که و شه گه لی زوری هابه ش ده گه ک کوردیان تیدا و ئیستا له فارسی دا نه ماون (وه که هیشتن و نمی هلند)، ده رده که و یت که ئه و زمانه نه ک ده و له مادن، به لکو و سه قه ت و ناسه ربه خو و به ستر اوه به عاره بییه ی که ده خوازن کوردی بی ده و له مه ندتر بکه ن، خوی ره گی له کوردی دا هه یه و به کارتیکه ری عاره بی له کوردی دا براوه.

ئەو دۆستانەي بەر تەوۋمى تەزووى ئەوھا بەترەف و نەھىۋا كەوتوون، ويۋەوانى خۆبەسووك زان له راست فارس و خۆ بەزل زان لـەراست كوردى پارچەي تر، بۆتە تايبەتمەندى شازيان و ھەموو ئەدا و ئەتوارى دەسييىشىخەرانە! و بانگەشەى نویخوازیان، بۆتە لاسایی كردن!، با بروانن كه ویژهی باشوور و باكووری ئەو نه ته وه، _ بارته قای یه ك له هه زاری ئه وان شاره زای فارسی نین _، له كوييه و ئەوان لە كوێ(محەمەد ئووزوون و شيركۆبيكەس لە كۆێ و فلان و فلانه لە كۆێ!؟). له ئەوھا بەستىنى دەسكرد دايە، كە دەيان كۆر و لىنۋنە دەگىرىت لهسهر شیّعری شیّت و خوودار و چی و چی به لاّم مهزنه کانی هوّنهر له یارچهی تر سهرهه لدهده ن ههر ئهو دوستانه پییان قاره ناوی "ئهویندار"ه کان بهینن. چیرو کنووسی باکلاسی ره چهشکینی چی و چی دیکهیش لهسهر زارانه نابینت بگوتریّت، نووسینی ئهو کیّماسی زمانی ههیه، بهلکوو کلیّشهی زمانی دهرباز کردووه ، قهپیّلکی ههاـّدریوه، سهردهمیانه و سهرووموّدیّرن دهکوّشیّت و ئاگاداری رەوتى ھەرە تازەي ئەدەبى سەركەوتووى ئيرانە، و "مان و نەمان" ئهگهر تیراژی ۲۰ بهرگ دهرباز ناکات، هی کوّنهپهرهستی نووسهره و جیّمانی له پروسهی وا و وا

ئاگادارانی ویژه ی کون چاك پله ی "خانای قوبادی" و "فهقی تهیران" دهزانن. قه لله مبازی خانا ۲۰۰ سال پیش چیرو کنووسی و هونراوه ی کوردی ده یان پله به رزتر کرد. ده یان هونه ری به رز، قوتا بخانه ی ئه ویان گرته به ر(وه ك وه له دخانی گزران، ئه للماسخانی که نووله، میرزا مسته فا دلی دلی ، میرزاشه فیع کولیایی، ئه للماسخانی کوردستانی و…) و ده یان چیرو کی کوردی له هونراوه ی ههزاران دیری دا هونرانه وه (وه ك نادر نامه، خورشید و خاوه ر، حه یده ر و سنه و به رهمه شه مال زه لان، که نیزه ک و یازده روزم، شانامه ی کوردی و…). ئه و به رهمه

بهره و کوی ده چین؟!! ماوه یه ك پیشتر میدیای ناو چه یی شاریکی مو کریان، حه سه ن زیره کی ناو دار له گه ل لوتییه کی پله چه نده می موسیقای فارس دانا راپرسی، به و پرسه که کامیان هونه رمه ندانه تر خه بتیون؟ هه رئه و و لامه ناسراوه م بینی که له کومه لگای ویژه ناس و ره خنه گره کان به "خانا و فه قی "کانی دوینی و "حامدی" و "ئه و یندار" و "غه فاره"کانی ئه و رو ده دریته وه.

به رای ئیمه بو نهوها لهخوناموی و بهزل زانی زمانی گهلی بالادهست، که مهترسی قالبوونه و رهوتی ناسمیلهبوونی کولتووری بهرزتر ده کا و دوخی ویژه یی کورد ده خاته ههلپه سیوراوی ههرمانه وه، پیویسته که ههول بدریت لانیکه م له ناو نووسه ر و ههلبه ستوانه کانی کوردینووس کال بیته وه. نهو

روانینه که «بهیارمهتی فارسی یا ههر زمانی تر، زمانهکهمان دهولهمهندتر ده کهین. » تهنیا لهو شوینه گوونجاو و شیاوه که تیکهالی لهخونامویی و بیری تهسكي ناوچهيي نهبووبيت كه به ويژه و زماني فارس شاگهشكه بووه و له میّژووی چهندههزار سالّهی کورد و ویّژهی ئهو نائاگاداره. به رای ئیّمه بوّ بهربهره کانی ئهوها مهترسییه ک دوو ههولنی سهره کی ناسینی زانستیانه ی ویژه ی جیهانی و دیروکی چهند ههزارسالهی زمانی کوردی و بارسته کانی ئارایی ئهوه. که به داخهو ه جو ریکي تر له ناو چه گهریتي به رو کي ویژه و اني کو ردي گرتو و ه، نائاگاداری و بهسووك بینی ناوچهییه كه به پێی ههلاواردنخوازی زاراوهیی و ناوچهیی له لایهك و ههلواسراوی به زمانی فهرمی ولاتیکی زال دا لهلایه کی تر، دەركەوتووە. ئاگادارى ئاستى بەرھەمە ويژەييەكانى جيھانى، لە بۆچوونى ناوچهیی دا پیوه نابیت و خوینهری بهرههمی جگهرخوین و شیر کوبیکهس به خویندنهوهی شاملن و سپههری شاگهشکه نابیت. ههروهها خوینهری محهمهد ئووزوون و بهختیار عهلی، به دیتنی بهرههمی ئه همه دی مه هموود و دەوللەتئابادى ھەست بە كەمايەسى خۆيى و بەرزبينى بيڭانە، ناكات. پيويستە تۆزىنك ئاگادارى شۆينى دارووخىنەرانەى ئەو زمانە ھەلىپەسىيوراو و سەقەتە لهسهر زمانی کوردی ببین. بهرز و پیرۆز زانینی ناشیانهی ئهو زمانه، هاوکاته لهگهل نامزیی و بهسووك دیتنی كوردی. ئهو سینیرژیه ناحهزه چهندی بلینی خەسارى پىخگەياندووين و گەر ئەو رەوتە بەردەوام بىنت، لـە رابردووى نەدوور دا شایهتی و ه دی هاتنی زمانیکی تازه ی سهمه ره دهبین نه کور دی بیت و نه فارسی. بهوتهی تویّژهر و زمانهوانی ئیلامی «کامهران رهحیمی» دهبیّت بهو زمانه کوردی _ فارسییه بوتری «کورسی»!! هه لبهت خوّی فارسی _ عاره بی ئيستاش ناوى عارسى لى دەكاليتەوه. ھەللويستى شياو بۆ سرينەوەى مەترسى قالبوونهوه له گهدهی ههلفزاو و پرتیژاوی ئهو زمانه، نهك ههولنی ناسینی فارسى، بەلكوو بايكۆتكردنى ئەوە. بەراست ئەوانەي كوردى بە پالپشتى فارسى دەوللەمەند دەكەن!! جوان بىر بكەنەوە چىيان كردووە؟ ئىمە گەشەناكەين و بە هیچ کوی ناگهین مهگهر بیینه سهر ئهو باوهره که خیر و بیری ئهو زمانه و ههموو گیروٚفهنی ویژهیی و زانستی ئهو، بو خوّی بیّت و ئیّمه نامانههویّت فیّری بین. ههرچهند باش دهزانم که بهو پیشنییاره بو بایکوتکردن، نه هیچ کهس له خویندنهوهی بهرههمی فارسی واز دههینیت نه تهنانهت کهمتری ده کات، به لام ههمووی چاوهروانیم ئهوهیه که به روانینی جیاواز له پیشوو ئهو کاره دریژه بدات، لـه پال سرنجی تایبهت و جیاواز بۆ بەرھەمە كوردىيەكان دا. چاوەروانی و مەبەست ئەوەيە كە ئەوەى دلسۆزى زمانى كوردىيە، لە ھەلبۋاردنى زمانى دووههم دا بۆ دەور كردنهوه و خويندنهوه، به مهبهستى يتهوكردنى زمانى خۆى، ههستیار بیّت که داخوا له نیّوان «دهولّهمهندکردن» یان «دارووخاندن و يته و كردنى هماليه سيّوراوى» كيّهه تاى تهرازوو داده كهويّت؟ چاوهروان ده کرینت لانیکهم نهو بروایه وهربگیردریت که له ههر تیک ناوقانی زمانی دا، ويراى قازانج (كه لانيكهم من تيناگهم قازانجي زماني سهقهتي فارسي، به میزووی تژی ساخته کاری و دهلهسهی ههلبهستراوهوه ـ که بو وینه ناسری پورپیرار بهشینکی بهرچاوی ئهو ساخته کاریانهی خوّیا کردووه. ـ بوّ کوردی چی بووه و دهبینت.)، خهسار و زیانیش ههیه.

لیره دا به و کورته باسه ده ره تانی ناساندنی ویژه ی له میژینه ی کورد و قهباره ی ئه و نییه و ئه و ها مه به ستیکیش له گوردا نییه، ته نیا بیر هینانه و هه ك و دنه دانیکه بو هو گر و هه ك به ستوان و نووسه رانی هیژا که ویژه ی کورد خوی تهمه نیکی هه یه و له خو گری بارستاییه کی که م وینه یه. له ویژه ی زور گه لانی ها و سی وه ك فارس

زور کونتره. به لام زور بیکه س و غهواره یه. ئه داو ئه تواری لاساگه رانه ی نویخوازی، بار ته قای پاوانخوازی ده سته لاته زال و دژه کان، به شی خواردووه. ته نیا ئه و ویژه وان و هونه ره شیاوه ناوی بچته ریزی ویژه وانانی میژوویی، که ئه مگداری مه زنه ویژه وانه کانی ناو میژووی گه له که ی خویه تی. هونه ریك که باسی شاملو و حافز ها ته گور ورده کارییه کانی ژینی ده زانیت که بو وینه که ی باسی شاملو و که ی چووه، حه زی له کام کیژ کردووه، که ی کچه که ی به شوو داوه، چون بووکی بو کور خواستووه، که ی کوخیوه یا ... به لام په رته و به گورد دا توماری و جگه رخوین به ناو نه ناسیت، که ی روایه ناوی له ویژه ی کورد دا تومار بکریت ۱۶

دوای ئهو ئاماژانه ههندیک ئاماژه به ویژهوانی کوردی و بهرهبهیانی سهرههالدانی ئهو مژاره ده کهین. میژووی زمان و ههالبهست و ویژهوانی کورد وه گهالانی تر بهرهبهیانیکی لیل و تیکهال به قهره س و خهمالاندنی ههیه. وه که چون له بواری میژوونووسی رامیاری دا، ههول دهده ن گهل و ژیاره کانه ی که قناری سوّمهری، هوریت، گوتی، لوّلوبی، میتان، ئوورارتوو، ماننا، کاسی، مادی و... وه ک باوانی کورد بسهلینن، میژوونووسانی بواری ویژه ش وه ک ئهمین زه کیبه گ، قهناتی کوّردون، بابامهردون عهائه دین سهجادی، بوّره که یی و... ئهو ههولهیان داوه سهره داوی ویژهی و کورد لهو قوناخه بدوّزنهوه. کهسانیک چیرونی کیردی «گلگامیش و ئهنکیدون» به هاوشیوه ی به یت و سهره تای ویژه ی کورد ده زاننی از ریشیان پهرتو و کی ئافیستا به کوردی و گاتاکان به سهره تای ددوزانن. الانی زوریشیان پهرتو و کی ئافیستا به کوردی و گاتاکان به سهره تای

۱. یه ک له و که سانه یانه ی که له و باوه ره دان که ده بیّت سۆراغی ویژه ی کورد له ژیاره کونه کانی میسوّپوّتامیا و سوّمه ر بکریّت و ویژه ی که و کات به زمانی کوّنی کوردی بووه، کاك

ههلبهستی برگهیی دهناسن. بز نه و مهبهسته له میژوونوسانی یزنان و رزمای کون و ناکامی تویژینه وه نارکولوژیست و روژهه لاتناسان به انگه ده هین وه کو میناك، درامیسته ر، هرتسفیلد و مینورسکی زهرده شت و زمانی نه ویان به میدیایی زانیوه که له گهل فره وه رتیش و که یاکسار هاو چاخ بووه. پلینووسی روزماش نه و بروایه ی همیه. میجه رسون سهرچاوه ی زمانی کوردی له میدی د ده زانیت. هیرودوت کومه لیک تیرمی میدی هیناوه که ده سمایه ی هاریکی و پیکگرتنه له ته کوردی نیستاکه دا بو تویژه ران. به تیگهیشتنی خوم له سهر کورد بوونی ده قه زهرده شتییه کان نابیت بریاری یه کلاکه رهوه ی سهره روزیانه بدریت چوونکه زمانی نافیستای بهرده ست، له هیندوه کان نیزیکتره. ته نیا هاوبه شی کورد له دارشتنه وه ی نهودا تیکه لای زمانی به دی هیناوه که له سهرده مانی دوایی (سهرده می ده سه ورامی به ریزه چووه. که سانیکیش ته نانه ته به هیزی که رتیر و ته نسه ری هه ورامی به ریزه چووه. که سانیکیش ته نانه ته نافیستا به چی کراوی سهده کانی دوای نیسلام ده زانن و به رای من چه ند جار دارشتنه وه کو نانه، نه و نالوزی یانه به دی دینیت. به و ناوایه به به نه مانه ناوی به به نه به به نه و ناوایه به به نه مانه مانه که و ناه به نه و ناوایه به به نه مانه که ناوایه به به نه مانه ده ناوایه به به نه مانه که دارشتنه وه کو نانه نه نه نانه ناوایه به به نه مانه که دارشته ده که دا که نانه نه ناوایه به به نه مانه که دارشته که دو ده که کونانه نه نوای نیسلام ده زانن و به رای من چه ند جار در شته می که در دو ده کونانه نه کونانه نه نواه نه که دینیت. به و ناوایه به به نه مانه که کونانه که کونانه نه که کونانه نه کونانه که کونانه که کونانه که کونانه که کونانه که کونانه که کان که که کونانه که کونانه که که که کونانه که کونانه که که کونانه کونانه که کونانه کونانه کونانه کونانه که کونانه کونانه کونانه کونانه که کونانه کونانه کونانه که کونانه کونانه کو

شاروخ حهسهنزادهیه که له پهرتووکی «حهماسهی گیلگامیش کونترین بهیتی کوردی» دا میناکی و تهی کهسانی جیاوازی هیناوه ته وه. من دوای بالاوکرانی ئه و بهرههمه کومهالیّك تیبینیم لهسهر نووسی که له پاشکوی ۱ی ئه و بهرههمه دا هیناومه.

۲. میژوو نووسانی گهوره ی عاره ب وه گ ئیبنئولبه لخی له قابووسنامه دا باسی ریزهی زور و به هیزی خیاله کورده شوانکاره کان له ناوچه ی فارس و چوارهاویری شیرازی نیستا ده که ن و موّحه مهد جه ریری ته به ری له میژووی ته به به ی نایس دا، ئیمپراتوری ساسانیان به کوردی شوانکاره بی زانیوه. (میژووی ناودارانی کورد، بابا مهردوخ روّحانی، بهرگی ۳، ل ۷ و ۸) ئه و سده ورای ئه و بابه ته یه که زمانی پالله بی ساسانی، لمه هد زمان زیاتر، نیزیکایه تی له گهل شیره وزاری گورانی دوای ئه و کرمانجی سه روو هه یه. (وه رگیراو له بوره که بی) ، ل ۲۶ هه تا ۲۲)

دانانی ده قی ئاوا کیشه له سهر بو ویژه ی گهلیکی تایبه ت، نه شیاوه. به لکوو ئاقیستا سامانی باوه ری و زمانی، هاوبه شی گه لانی ناو چوّمی سه ند و ده جله یه نه ك هی ته نیا گهلیك.

ههروهها ئهنوهر مایی و دکتور بله چ شیرکو و کهسانی تر باس له بهردهنووسراوه ی بورابوز ده که ن که هی ۳۳سال به رله زایینه (هاو چاخی ئهله کساندری مهزنی یونانی) و خورهه لاتناسی رووسی "فلیامینوف" دوزیویته وه که ئه و هونراوانه ی لهسه ره (وه رگیراو له بوره که یی، ۱۳۷۰، به رگی ۱، ل ۳۸):

خوازدی ئەز توو بھیفرا بین بھیفرا ھیرین خورینی وەردی بھیرین کوترا بین بانگك دین بھیفرا نارینی

مهردوّخ، گیّو، حوزنی موکریانی، ئیّحسان نووری و کهسانی تر سهره تایی نووسینی کوردی له پالهیی (پههله وی) دا ده زانن و به و پیّه رپّنووس و بهرهمه کانی ئه و، به سامانی کورد داده نیّن که زوّر پهرتووك وه ك دینکه رت، به نده هه شه نه ئه رتای ویرافنامه، زات سپهره م و ... به و زمان و ریّنووسه ماوه ته و شه مسی قه یسی رازی له ئه نحجه م دا فه هله ویاتی هه ورامانی به باشترین کیّشی شیّعر ده زانیّت. به پیّی میّروو کاری دیوانی و ژمیریاری فه رمی ده سته لاتی ئه مه وییه کان به هوی کورده کان و به ریّنووسی پالهیی راده په یی که له سهرده می حمجاجی کوری یوّسف ئه و زانسته به عاره بی کرا. به بوّچوونی خوّم ئه لیّره شکی هه ری دا له گه ل سامانی هاو به شی گه لان رووبه رووین که بیّگوومان پشکی هه ری بالای به رکورد ده که و یّت.

کورده کان به پینی را پورتی «ئیبنی وه حشییه» له په راوی «شوق المستهام فی معرقه رموز الاقام» دا که بو «عهبدو ولمه له کی مه روان» ی نووسیوه، زوربه ی نوسراوه کانیان به رینووسی (ماسی سوّراتی) ده نووسن و باس له په رتووکی جوّر او جوّر له سهر ئه ندازیاری ئاو، باغه وانی و په روه رده ی دار ده کا که بوّ عاره بی وه رگیّر او ون (وه رگیر او له مهردوّ خ ۱۳۷۹، ل ۵۰ و بوّره که یی، ۱۳۷۰، به رکی ۱، ل ۲۰ – ۱۹). به داخه وه له سهر ئه و سامانه هیچ تو یژینه وه نه کوراوه.

لهدوای دهرکهوتنی ئیسلامیش هیچ کات نوسین و شیعری کوردی نهبراوه تهوه. قەولەكانى ئەزدايى بە زاراۋەي كرمانجى و نوسراۋەكانى يارى لـە گرێوازەيەكى نه پساوی دهستنووسه کان دا به متمانهی شیاو له ۲۰۰ سال و بگره کونتریش ماونهتهوه. بۆ وینه به ییی میژووی ناودارانی بابه مهرردۆخی و تاریخی مهردۆخی شیخ محهمه د، پیرشالیاری یه کهم، که نووسهری پهرتووکی «ماریفه تو پیر» له سهدهی یه کهمی کؤچی یا کؤنو ژیاوه، و دواتر له سهدهی شهشی کؤچی دا پیری دووههم نهو پهرتووکهی بهپنی بروای ئیسلام دارشتهوه، ئیستا بهدهستهوهیه. تیکهلبوونی ئهو دهقه ویژهوانییه و نووسراوهکانی تری ئهزدایی و یارسان به بروای ئاپۆرا، شیمانهی گۆرانیان له بهروودوای دهسنووسه کان دا، زۆر دادەبەزىنىت و بە متمانەي شياو دەقى ئىستا زۆر نىزىكە لە ھۆلۆگرافى دانهرهوه. که ئیستا دوو جین رووناکبیری زور لهخوبایی، پهروهردهی هزری زالّی ئیرانی و شاگهشکهی ویژهی فارس، به نرکهخهنهی ئامال تهوس و تهشهر دهانین که میژووی مهردوخ و بورهکهیی و کی و کی ههمووی ساختهیه و له گەل پر ەنسىيە كانى زانستى ناتەبان! ھەلىبەت نايانھەويىت ويېۋەي لە فارس كۆنىر بو کورد بسهلینت، رهنگه ناگاداریش بن که پهریشانی و نابه لنگهمهندی ویژهی

رووگه کهیان ههرگیز له کورد کهمتر نییه، سهرهرای چهوسانهوهی میژوویی، قەدەغەي كولتوورى، كەمتەرخەمى و لەخۆنامۆيى لەميرئىنەي ئەو خەلككە. شيّه مى ليكدانهو مى ژينيالۆ ژياى «كارل لاخمان» بۆ دەسنووسە كۆنەكان وەك بههیزترین شیّوه دهزانریّت. به پنی ئهو ریّچکهی رووهدوای دهسنووسهکان ده گیریّتهبهر ههتا به هی خوّی نووسهر بگهن که به «هوٚلوٚگراف» دهناسریّت. دهنا به کونترین دهسنووس که «ئارکیتایپ»ی پیده کوتریت. مهودای نیوان ئاركىتايپ و نووسەر بابەتىكە بۆ رادەربرين. بۆوينە كەسانىك وەك «دەيڤىد فریدریك شتراوس و ئیرنیست رینان» به تویزینهوهی ریچکهی ئینجیل، روونیان کردهوه که کونترین دهسنووس سهرووی چل سال دوای هافی عیسا نو و سر او ه ته وه، به و ينيه به و ئاكامه گهيشتن كه عيسا هه ر ناوى ئه و يه رتو و كهشي نهناسیوه! گهر به شیّوهی لاخمان روانینیّك بو شانامهی فیردهوسی بكریّت که مهزنترین بهرههمی ویژهی ئهو زمانه و بهلگهمهندترینیانه، تهنیا بهو ئهنجامه ده گهیت که سهرلهبهری ساخته کارپیه چوون کو نترین دهسنووس (نوسخهی لهندهن سهرووی ۰ ۰ ۳سال دوای نووسهره و ئهو دابرانه زهمانییه ههانسهنگینن له گهل ۲۰ سال! تازه ئهو دهستنووسه كۆنىرىنه، قەت شياوى ناوى ئاركى تايپ نييه چوونکه قهت ناسهلينت سهرچاوهي هيچ دهسنووسي دواتر بووبينت. دەسنووسەكانى تر بە شوين و كات، مەودايان لەوە زياترە پيوەندىيان بەوەوە بووبیّت. دابرانی کات و شویّن، جیاوازی زوّری دهقه کان، هو کاره دەرەكىيەكان و شوپن و شيوەى فيزىكى راگرتنيان و لـەگەل زۆر كيشەى تر ئالٽوزي و پهرێشانييهکه که بۆ ههموو وێژهي فارس وهك حافز و سهعدي و نيز امي و . . . يش ههيه. هیوادارم به و ئاماژانه لانیکهم ترسی نابه لاگهمه ندی و گوومانی ساخته کاری سهباره ت به میژووی ویژهم توزیک رهواند بینته وه که دلنیام کوردی بینچاره نه توانای ساخته کاری و هه لبه ستنی میژووی بوخوی هه یه و نه ک توانای خوده رباز کردن له شووناس و میژووی ساخته ی گهلی سهرده ستی هه یه (که زوری ئه و میژووه هه رله خودی کورده وه ره وگیر کراوه.) نه هیچ کات کورد و هیچ گهلی تر له ساخته کاری و خولتاندنی شووناسی ده ستکرد، ده گات به توزی پینی فارس، که من دیسان داوا له خوینه ری به گوومان ده که م بو ده رکه و تنی ناسر پورپیرار.

ئیمه له و نووسینه دا، به پنی زاراوه ویژه ی کوردمان به سی به شی، گزرانی، کرمانجی سهروو و کرمانجی خواروو(سۆرانی) دابه ش کردووه که ههرکام چهند ریباز لهخوده گرن و ههر ریبازیش به چهند شیواز دابه ش ده کرین. به وپیه، زاراوه ی گزرانی لهخوگری سی ریبازه، زاراوه ی کرمانجی سهروو چوار و کرمانجی خوارووش چوار ریبازی ناسراوه.

بەشى يەكەم

رۆۋەنى يەكەم

ريبازى يارسان.

ئهو ریبازه به مهبهستی پهروهرده و فیرکاری و پاراستنی برواکانی یاری بهدهستی بیرمهند و ویژهوانانی ئهو ئۆله داهینراوه. بهراستی تهمهنی راستهقینه ی ئهو ئۆله و ویژه ی ئهو روون نیبه به لاکوو ریبازیکی تایبه تی ههیه که له رهوتی دیروکا بهردهوام گهشه ی کردووه و کاریگهری ئۆل و برواکانی باوی لهسهر بووه. له رهورهوه ی میژوو دا به وهرگرتنی تایبه تی تازه پتهوتر بووه. هه لبهت به شیک له هونراوه کانی یاری به زاراوه ی سورانین. ئهوه ی له ویژه ی یاری ئیستا دا به بهده سته وه یه له سی قوناخ دا گوران و گهشه ی بهرچاوی به خووه بینیوه، به وییه سی شیوازان له خوده گریت:

ئا. شیّوازی کوّن له پیرشالیار (گهر له سهده ی یه که می کوّچی مانگی ژیابینت.) یا بالوولنی ماهییه وه هه تا شاخوه شین. له سهده ی یه که میا دووهه می کوّچی هه تا سهده ی پینجه م. ب. شیّوازی شاخوه شین. پ. شیّوازی سانسه هاك

ئا. شيوازى كۆنى ويژهى يارى (سەدەى يەكەم تا پينجەم)

ئهو شیّوازه بهشی ههره کوّنی ریّبازی ویژه یی یارییه که له سهده ی یه کهم یا دووهه می کوّچییه وه یه بهرهه می لهده ست دا ههیه بهوپیّه که «پیرشالیاری ههورامانی یه کهم» بهپیّی ههندیّك میژوو، وه ك میژووی ناودارانی ئیسماعیلی مهردوّخ، تاریخی مهردوّخ دانراوی شیّخ محهمه مهردوّخ و رهشیّد یاسمی له سهده ی یه کهم دا ژیاوه و پهراوی «ماریفه توّپیر» که لهسهر ئوّلی زهرده شتی (به و تهی ئهو میژوونووسانه) هوندوّته وه. که پیک هاتووه له کوّمه لیّک چوارینه یه دهبرگهیی و له دوای ههر چوارینه ئهو سهردیّره ی ژیّر یاته دهبیّته وه:

«گۆشت جه وانهی پیرشالیار بۆ هۆشت جه کیاستهی زانای سیمیار بۆ»

ئهو بابهته برّته هرّی ئهو تیگهیشتنه که پیر شالیار به مرّغ و گهوره هیربهدی زهرده شتی بزانریّت، که چی برّ یارسان و موسلّمانانی ههورامان له کوّنهوه پیروّزه و به و به و به ماموّستا محهمه د مهردوّخ، پهرتووکی ماریفه توّ پیر، سالّی ۴۸۰ی کوّچی مانگی، به هوّی پیرشالیاری دووهه م، دووباره دارپیژراوه ته و به گویّره ی ئوّلی ئیسلام گورانی تیدا کردووه. ئه وه خوّی چوّنییه تی گهشه کردنی ئایینی یاری ده سهلیّنیّت. دواتر له باسی شاخوه شین له و بابه ته زیاتر ده دویّم که باوه ری یاری تیکه لاّوی باوه ری جوّراو جوّره، وه ك زهرده شتی، میترائی، کریستیان، هیندوستانی، ئیسلام و جوله که.

ئەو پەرتووكى مارىفەتۆ پىرە تا سالى ٢ كىكى كۆچى مانگى، تەنيا پەرتووكى پىرۆزى خەلكى ھەورامان بە رواللەت بىرۆزى خەلكى ھەورامان بە رواللەت بىروايان بە ئىسلام ھىنابوو بەلام قورعانيان نەدەناسى. لەو ساللە دا "مەولانا گوشايش" قورعانى ھىنا ھەورامان كە خەللك بەو كارە زۆر رزامەند نەبوون.

هه لنبه ت سهباره ت به پیرشالیاری یه کهم، هه ندین که چاخی ژبانی نهویان له سهده ی پینیجی کوچی زانیوه و پینان وایه هاو چاخ و له یارانی شاخوه شین بووه، چوون شاخوه شین هاور یکانی وه ک خاتو و مه کنورد، له هو نراوه کانیان چه ند جار ناویان هیناوه، هه رچه ند پیر ناوی نه وانی نه هیناوه. به رای من ده کریت هه ر نه و پیرشالیاری دو و ههمه بیت که مه ردو خ باسی کردووه و هاوری و هاو چاخی شاخوه شینه. ده شگونجیت پیری یه کهم بیت که شاخوه شین و هاور خیانی وه ک پیر په سنیان دابیت. وه ک نه و هو نراوه ی شاخوه شین:

ئەز چەنى تۆمەن شەھريار بى گەرد قەلآى كەنگاوەر ئانە بى وە گەرد دور نە تاى دەريا ئىمەى بەرئاورد نامەكەى مەشيە ئىمەى بەرد ئەو فەرد

که و لامی ئه و هو نراوه ی پیره که به نزا و پارانه وه له خولا، داخوازی رِمانی قهلای که نگاوه ر ده کا:

یا شای تهنیای فهرد، یا شای تهنیای فهرد ئامانهن ئامان، یا شای تهنیای فهرد ئاسارش بهر ئار، بهردش کهر وه ههرد کهنگاوهر دنیا، دنیاش کهر وه گهرد

دیاره که قهلا، کاتی تووكلیّکردنی پیرشالیار ساغ بووه و کاتی شاخوهشین بوته کهلاوه که به ئاکامی نهفرهتی پیر زانروه. کهوابی ده کریّت پیری یه کهم مهبهست بیّت. وی ناچیّت هاوچاخ بوونی ئهو دوو هوّنهره روانینیّکی به هیّز بیّت. ئه گهریش پیر شالیاری یه کهم خوّی له سهده ی پینجهم ژیابیّت، ئهوا سهرهتای ویژه ی بهردهستی یاری سهده ییّك کهم ده بیّتهوه. وته ی شالیار زور رهمزاوین وه ك ئه و چوارینه:

وهروی وهوارز وهروه وهرینه وهریخسه برین چووار سهرینه کهرگی سیاوهو هیّلهش چهرمینه کوشلنی مهمیّرین دووه سهرینه

ماموّستا مهردوّخ پنی و ایه که پیر لیّره دا باسی مهترسیی هیّرشیّکی بیانی ده کات که به ره خنهتیّکردنیی خوّی چاره رهشی ده هینیّت، ئه و به فربارینه ی به ریّوه یه خوّی به فرخور که یه و گووریس له سهره وه هه للده وهشیّته وه و ده بیّته چوار و ... رهنگه مهبه ستی هاتنی ئیسلام و تیدا چوونی باوه ری کوّن بیّت؟ به و پیّیه قهره س ده کریّت پیر سه ده ی یه که م ژیابیّت و شایه تی ئه و رووداوه بووبیّت.

له سهده ی دووههمی کوچی دا چهند کهسینك ناو و هونراوهیان پاریزراوه که ناودارترینیان بالنولنی ماهییه و چوار هاورینی خوّی که به چوار فریشته ناوی هیناون:

ئەز بەھلوولەنان جەرووى زەمىنى
چار فريشتانم چاكەر كەرينى
نجوومم، سالخ، رەجەبم بينى
چەنى لۆرە بىم جەماو ھەفتىنى

دامهزیّنهری رِهجهی یاری به و شیّوه ی که بههه نه باوه به سانسه هاك زانراوه که سهده ی ههشته م ژیاوه. به نام نه و رِهجه زوّر کوّنتره. ههروه ك له هوّنراوه ی ویژه وانانی سهده ی دووهه م ده ر ده کهویّت و شه کانی «یار، یاران و یاری» له ههر و شه ی تر زوّرتر به رچاو ده کهون. ههروه ها و شه کانی وه ك جه م و حهوت که س (هه فته ن)، که هیّمای باوه ری یارین، زوّر وه به رچاو دیّت. جه م مه به ست له کوّبوونه و می نایینی له جه محانه دا بو را په راندن ری و ره سمی یاری و هه فته ن، به پیّی باوه ری یاری حموت فریشته ی پاریّزه ری گهردوونن که هاوشیّوه ی حموت نافیستان.

ئهو واتهی یاران ئهو واتهی یاران وه قانوون شهرت ئهو واتهی یاران چهندی مهولا بیم گردمان شاران یارانم کهردهن وه قهوای ماران (بالون ماهی)

سو جدهی جهم بهردین سو جدهی جهم بهردین ئارۆ نه جهم دا سو جدهی جهم بهردین (بالول ماهی) وه ههفتینهوه وه ههفتینهوه جهمیّمیان نیان وه ههفتینهوه (بابه لۆرەی لۆرستانی)

هه فتم سه رخیّلن هه فتم سه رخیّلن جه ئاسمان دا هه فتم سه رخیّلن (بابه سه رهه نگی ده و دانی)

> «بەرى ويۆم گەردەن بەرى ويۆم گەردەن نە بەرەى يارى بەرى ويۆم گەردەن

چهنی ههم یاران زمایشت وهردهن ساوهر و ئهرژهنگ یۆشتمان وهردهن» (بابه نجوومی لۆرستانی)

جگه له ئۆلى زەردەشت، باوەرى «زەروانى»يش له ھۆنەرانى ئەو سەردەمەى یاری، دیاری بی کراوه که ئه و باوهره له زهرده شتی کونتره و ویده چیت ئایینی زەردەشت چاكسازى و گەشەي ئەو بېٽ. چوونكە بە يېيى بۆندەھېش ئەنگەر ەمەينەو (ئەھرىمەن) و سيەنتەمەينەو (ئۆرمەزد) ھەركيان لە زەروان لەدايك بوون. زەروان سەرەتا گەردوونى بۆ ماوەي نۆھەزار سال بە ئەنگەرەمەينەو سیارد به لام نافراوهی نهو تاریکی و گهنده لئی بوو که ناسه قامگیر بوون و تیدا دهچوون. دوایی بو ماوهی سی ههزار سال به ئۆرمهزدی سیارد که خولتقینهری رووناکی و ساغی و پاکی بهردهوام بوو، ئهنگهرهمهینهو ئیرهیی پیخبرد و هیرشی كردهسهر. ئۆرمەزد ئەھۆنەوەرى خويند و ئەوى بۆ ماوەى سى ھەزارسال لە کەلىّىنى تارىك و روون دا گىّىژ كرد. ھەتا «جەھى» كىچى ئەنگەرەمەينەو، یارمهتی دا و لـه گیّژی رزگار کرد. دوایی به ئاماژهی جههی ئهنگهرهمهینهو «خدرفستران»ی خو لقاند و بغ بالاو کردنهوهی ئازار و خرایه، به زهوی دا بالاو کر دنه وه ئه وانه ش حه و ت زینده و ه رن که هینمای ئه هریمه نن و ه ک مار ، دو ویشک ، سهرمازه لله و... دوایی که ئۆرمهزد «ژن»ی ئافراند، لاسایی ئههریمهن کرد و له شيّوهی جههی چاككرد. دوای ئافراندنی ژن، ئۆرمهزد نهفرهتی ليّكرد و وتی به لهعنهت بی گهر ناچار نهبام و بو خزمهتی پیاو شیوهی دیکهم شك بردبا، توم نهده خو لقاند. لیز ددا دیاره که ئۆمهزد، خودا نییه بهلکوو کوری زدروانه و زەروان ھەزار سال لە خودا پاراوە و قوربانى كرد ھەتا كورىكى چاكى يى،بدا،

لهبهر ئهوه ی منداله که ی درهنگ لهدایك بوو، دایکی تووشی دردونگی و گوومان بوو که ئههر به نه نهنامی ئه و گوومانه یه. له ئافیستا دا، ئههوورامه زدا داوا له زهرده شت ده کا په سنی زهروان بدا. هر نهر و پیره وی کونی یاری بابه نجووم (سهده ی دووهه م و سیهه م) خوی به زهروان داناوه که چاوی به ئههر به نهر و ئورمه زد و یاران که و تووه و له ناوان دا یاری به شتتومه کی خاس ناسیوه و هه لیبر دووه. رهنگه مه به ست نهوه بیت که باوه ری یاری گهشه کردووی زهرده شتییه و له و ئوله و له زهروانیش مه زنتره. هه روه ک ئیسلام که ئولی جووله که و کریستیانی سه ردر کرده وه.

زهروان بیانی زهروان بیانی

نهدهورهی وهرین زهروان بیانی

ئههری و وهرمز یاران دیانی

کالآی خاس یار ئهودهم شیانی

(بابه نجووم لۆرستانی)

> چەنى ئىرمانان مەگىنلىم ھەردان مەكۆشىم پەرى ئايىن كوردان

لیّره دا پیّرهوی له بالوولنی ماهیده شتی کردووه که بر یه کهم جار له ویژه ی کورد و فارس ناوی ئیّرانی هیّنابوو و کوّشینی خوّی و یارانی بر ژیاندنه و هی ئایینی:

ههنی مه گیّلین یهك یهك شاران تا زینده كهریم ئایین ئیران

یاران بهردهوام کهسیّك وهك رابهری مهعنهوی دیاری ده کهن و له نووسراوه کانیان داکزکی تایبهتیان له ناوی ئهو کهسه دهبیّت که لهو خول و دهوره تایبهته ئهو روّلهی پیدراوه. ئهو کهسه که دهبیّته چهقی یاران و ماموّستا و پیر، له ههمووان زاناتره و یاران سهری پیدهسپیّرن. له سهدهی دووههم بالوول ئهو چهقهیه و له سهدهی سیّ و چوار بابهسهرههنگ وهك خوّی دهلیّ:

پهی ئامانتان پهی ئامانتان گرد ئاماده بان پهی ئامانتان ئهز مهلههم مهنیهو نه زامانتان مهرهسم وه حهق ئیمامانتان

هۆنراوهی چوارینهی برگهیی پیرشالیار و بالوول تا سهدهی ههشتهم و ههلامه تی گۆرینه رانهی سانسه هاك، فۆرمی زاله به سهر ویژه ی یاری دا. سهده ی پینجهم شاخوه شین و یارانی، گهشه ی زوریان پیداوه.

ههر له سهده ی چواری و پینجی کوچی مانگی دا بو یه کهم جار دوای ئیسلام را پورتی میژوویی سهباره ت به هه لبه ستی کرمانجی سهرووش ماوه ته وه ی شهمسه دین ئیبنی خه له کان له میژووی «وه فیاتوولئه عیان» دا عهبدوولسهمه دی بابه ك (۳۲۳ – ۴۱۶) ژیاوه و له گه ل هونینه وه ی عاره بی، به کوردیش هه لبه ستی بووه . (وه رگیراو له بوره که یی، ۱۳۷۰، ل ۳۸۳ به رگی ۲) گویا ئه و هه لبه سته له وه:

دلا شابه خوّش دهم هات بوهاره رهشهمهه چوو نهرازن بوون دیاره نهال دهربوون خشا هات ئاۋ و جووبار بهفر کهرکهر ببوو کهفتی نزاره کولیلك و گوول ب کهن دهرچوون ژکاوان سقك هات نيرگزا مهست کوو ڤی خاره

ههروهها له سهده ی پینجه م دا ماموستای هه لبه ست و ریز مانی کوردی «عهلی تهرمووکی» خه لکی هه کاری ژیاوه. تهرمووکی به و ته ی سه جادی و زه کی به گ پهرتوکی کی گشتگیری له سهر ریز مانی کوردی نووسیوه و بو ئه و کاره پیشتر ههمو و ناوچه کانی کوردستان گهراوه و له ههمو و زاراوه کان ئاگادار بووه و دهوری له سه ر کردوونه وه. تهرمووکی سه فه رنامه یشی نووسیوه ته وه. با به مهردو خی ره و حانی له میژووی ناو داران دا ده لینت: "کامران عالی به در خان به هاو کاری لویس مارگریت په راوی له سه رقسه ی نه سته قی کوردان نووسیوه و له چه ند جیگه ی دا هو نراوه ی تهرمووکیان به شایه ت هیناوه". (مهرد و خی

رۆحانى، ١٣٨٧، ل ٢٣ بەرگى ١) سەرەراى ئەوانە كە گوومان نىيە بەدەيان قات بەرھەمى فەوتاو لەو سەردەمانە قەرەس دەكرىت كە بە ھىچ كلووچ نە ناوى بەرھەمھىن و نە خۆى بەرھەم نەك تەنانەت ھىنمايەك لەو جىنەماوە. وەك ئەو پەرتووكانەى ئىبنى وەحشىيە باسى كردوون. بايەخى ئەو بەرھەمانەى لەودەم جىنماون لەو نۆينەرايەتىيە دايە كە لە زمانى وىۋەى باوى سەرووى <math>1.00 سال لەمەو پىشى دەكەن و لەوەى دا كە بۆ بەرھەمەكانى دواتر وەك بەردى بناغە دەوردەگىرن. ھەلىبەت مەبەست نىيە كە بايەخى نەگوونجاويان بۆ داتاشرىت لەبەردەم دوو جىن رووناكبىرى نويخواز كە بە بەرھەمى ساكار و بى گرى و گۆل ھزريان دەرگىر نەكا!! پاراو نابن. يا بۆ ئەو روناكبىر و رووناكبىنانەى بە ئابەلىگەمەندى ئەو بانگەشانە پىدەكەنن و چەق و چوىي بەلىگەخوازىيان قىت نابەلىگەمەندى ئەو بانگەشانە پىدەكەنن و چەق و چوىي بەلىگەخوازىيان قىت دەبىتەۋە با بە وىۋە و بەرھەمەكانى ھاوچاخى فارسى بىگرن كە دلىنىڭ و ھەزار دىل ھۆگرى بوونە.

ب. شيوازي شاخوهشين.

سهده ی پینجه می کرچی مانگی سهده یه کی شکر داره له ویژه ی کوردی دا. له سهره تای نه و سهده شاخوه شینی لورستانی (۲۰۱ – ۲۱۷ ك.م) له دایك بووه که ته کووز و گهشه یه کی به رچاوی به ویژه ی یارسان به خشی خوّبی و نیزیك بیست که س له شاگرد و یارانی که حهوتیان نافره تن، به رهه می به رچاوییان لی به جی ماوه. یه ك له پیره و انی نه و پیرنه همه د که رکووکییه و یه که م که سه همال به سورانی له سهده ی شهشه م دا هو نیوه ته وه یه که م سهده شده دا هو نیوه ته و یه که م سهده شده شیخ نادی هه کاری (۲۰۱ کا – ۷۰۵ ک.م) و له گه ل نه و اویژه ی نه زدایی (نیز یدی) له دایك ده بیت یا ده ژیته وه.

مباره ف شای لۆرستانی نهوه ی کچینی میرزائامانا، میری لۆرستان و کوری جه لاله، ژنههه لبه ستوانی یاری، ئه و پیاوه یه که نازناوی شاخوه شینی وه رگرتووه، به ریکخست و ته کووزدانی نوی باو و گه شه پیدانی باوه ری یاری رو ژه نیکی نوی به سهر ویژه ی کوردی دا ده کاته وه. ئه و کورپه ی که چیرو کی له دایك بوونی، سهره داوه کانی گهیشت به سهرچاوه کانی ئولی یاریش خویا ده کا. به پینی ئه و چیرو که، جه لاله، ئه و کچه پاقژه ی هیشتا شووی نه کردووه، بگره چ پیاوی بیانی چاوپی نه که و تووه، له تیشکه ی خور به ده م و قورگ دا سك پر ده بیت و به فه رمانی باوکی، براکانی بو کوشتن به ره و چولای ده به نه و ادای پیروز و به فه رمانی باوکی، براکانی بو کوشتن به ره و چولای ده به ناسیانه و ه بارگی و ماکه و تاونی ده دا با توکی که ردان و کوشتن به ره و خولای ده به ناسیانه و من گینی داها تووی پاری کاره پری یاری "کاکه و دا" ناوی مباره کی لی ده نیت و من گینی داها تووی

پرشکوّیی دهدات. (وه رگیراو له بوّره که یی، ۱۳۷۰، ل ۸۳ – ۸۰، به رگی ۱) ههر ئه و چیروّکه شوّینه واری باوه ری مهرداسی یا میترائیسم (سك پربوون له خوّر)، کریستیان و ئیسلام (سك پربوونی کیژی پاقژ) جووله که ی (هاو چه شنی پیّوه ندی براکانی هافی یوّسف و جه لاله) تیدا دیاره. جگه له وه که باوه ری بوو دیسم و باوه ره کانی تری هیند و وستان به ئاشکرا له سه ریاری شوین پیّی دیاره. وه که دووناو دوون و دوون به دوون. بو جاری یه که م خوّی شاخوه شین ناوی ده هینی:

مامام جهلاله کاکام رهنگینه دوون وه دوون ئامام چینه وه چینه ها ئیسا یوورت و نامم خووشینه ههرکهس بشناسوّم پاکش مهو کینه

رهنگه باوه ری دوون وه دوون و دوونادوون (حلوول و تهناسووخ) له و سهرده مه دا و به ده سپیشخه ری شاخوه شین و ویشده چین به هوی ماموستای خوی و دایکی «کاکه ردا» له یاری زیاد بووبیت چوون له ناسه واری کونتر دا و هبه رچاو نایه ت. نه و باوه ره که بنچینه ی هیندووستانی ههیه، ناماژه ی گهشه کردنیکی تازه و نه زموونیکی نوییه.

ههرهها کایگهری ئۆلی زهردهشت و ویژهی ئاڤیستا وهك «مهشی و مهشیانه» (باوهئادهم و دایکهحهوای زهردهشتی) له ههلبهستهکانی شاخوهشین و ههمووی ویژهی یارسان وهبهر چاو دهکهویت وهك ئهو و لامهی پیرشالیار لهمه قهلای کهنگاوه ریا ئهوه که:

ئهی مهی بینگهرد، ئهی مهی بینگهرد راستیم دا وه تق ئهی مهی بینگهرد راستیم دا وه تق شهرتم ردای بهرد نام مهشیانه ئیمهی بهرد ئهو فهرد

ههروهها كايگهرى بهربلاوى ههردوو ئايينزاى ئيسلامى لـهسهر يارسان خۆيايه. به گشتى ئەو بەرزەمرۆ ۋانە ھەموو ئەزموونە كانى ھزرى بەردەستى مرۆۋ، لە جیهانی هاوچاخی خویان دا ناسیوه، (زور له گهورهکانی ئهو ئوله خویندهواری بهغدا، هیندووستان و رؤما واته بیزانسی ئهوکاتن.) خالنی بههیزیان له ههر ئەزمۆنتكى باوەرى وەرگرتووە و لتكيانداوە، سامانتكى بيرمەندانەى مەزنيان لە پیناو راژهکردن به نهتهوه و پاراستنی بهرههمهویژهیی و زمانهوانییهکانی کورد پیکهوهناوه. رهنگه لـه هیچ ئایدۆلـۆژیایهك دا ئاوا وهستایانه بروای ناتهبا و دژبهر پیکهوه کو نه کرابن. تهناسووخ و پاناتیزمی هیند و مروّقخوالایی(حلوول) خاچپهرستان و بروای ئیسلام و مهرداسی و زهردهشتی. تهنیا باوهریک له ههمووی دنیا دا چ جیاوازی ژن و پیاو بهرچاو ناکهویت و دهرهتانی خویندن و گهشهی هاوتهریب ههیه. تهنیا باوهرینك كه بهردهوام نوی دهبینهوه و قهتیس نامینینت. تهنیا باوهرینك كه كیاستهی هیچ كات لینهبراوه و گهر وتهی شالیاری پیرۆزه، ۲۰۰ سال دواتر وتهکانی سهرههنگ و دایهتهوریز و ۳۰۰ سالّی تر هی شاخوهشین و خاتوو ریّحان و ۲۰۰ سالّی تر هی سانسههاك و خاتوودایراك و ۴۰۰ى تر هى سهىبراكه و... ههمان پیرۆزى سهرەتاى ههیه و بهردهوام گهشه ده کات (له رووی ههبوونی ههرماوی ریبهری پیروزی پیغهمبهرانه، تهنیا ئۆلی «مۆرمۆن»ی «جووزیف سمیت» بهو شیوهیه، بهو جياوازييه كه له ئاييني مۆرمۆن دا ئافرەت هيچ رۆلنى نييه!!) تەنيا باوەريك كه نهك يهك كتيّب، بهلكوو بارتهقايي سهدان سان و پير و خهليفه و دايه و پلهكاني تر پهرتووکی پیروز ههن و ههرکامیان لهو سامانهیان زیاد کردووه و دهکهن. تهنیا باوهریک که تیکه لی ههرماوی به هونهری هه لبهست و مؤسیقاوه ههیه. تەنيا باوەرېك كە ھى دەستەلات نىيە و بۆ دەستەلات نىيە. جىڭگەى زۆر پەۋارە و خەفەتە كە رووناكبيرانى ئىيستا ئەو سامانە ويىۋەوانىيە بەھىنۇ و سەربەرزانە نابىنىن له ئاست هەندى بەناو رۆمان مۆمان و شيْعر و ميْعرى مايەپووچى ئالٽۆز و پەرىنشانى تىزى ئەداوئەتوار، كە بە لاسايى وىنۋەى گەلىنكى سەردەست خولتقاون. ویژهی ئهویش هینده سهربلندانهیه کاتین دهزانین زوربهی شایهر و ئهدیبه مهزنه کانی ئه و گهله سهر دهسته ی ئیستا، دوینی و پیری لهبه رقایی سه لاتینی داگیرکهری مهغوّل و توورك و تاتار روّلنی لوّتی و چاوهشیان گیراوه و بهوتهی خۆيان له پيناو خەلاتى خاوەنشكۆ، رۆژ تا ئيوارە وەك تووتكه سەگ قووراندوویانه و لووراندوویانه و نووزاندوویانه و کلکهتهپه و کلکهسووتهیان کردووه. ئیستاکه ش ماشه لا هینده ی گهشه کردووه که چهندی کوردی خاوهن قهلمه دهخونووسان و قهوهتیان کرد و بوّیان نووسین، قهت جیّگهیان وهك نووسهرمووسهرى پله چهنديش لهو ويژه مهزنه دا دهستهبهر نهبوو. قهت ئەو گەلە بافەرھەنگە، دەعيى نەھينا سووكە ئاورينك لەو مەيتەرە مفتە دەسندەخۆرەي داتەوە.

شاخوهشین ئهو نهجیّبزادهی بهرگیّکی نویّی له کهلهپووری زمانی و چاندی کورد زیاد کرد له دارشتهنهوهی خوّی بوّ ئایینی یاری کوّمهلیّک له یارانی به ههلّبهست و موّسیقا و زانیای سهردهم پهروهرده کرد و پلهی روّحانی وهك

"دایه، خانم، خات، کاکه، بابه و پیر"ی پی به خشین و بو پهرهدانی بروا، فهرکداری کردن. پهروهرده دیتن و پهروه ده کردنی بهرده وام. بی هه لاواردنی ره گهزی و جیاوازی ژن و پیاو. وه ک لزا خانمی جاف، خاتو و مهیزه رد، دایه خهزان، بابه تایه ر، بابه ناووس، کاکه ردا و پیر نه همه د. له ناو یارانی شاخوه شین «بابه تایه ر هه مه دانی» ناسراو تره چوون به شیک له سامانی ویژه بی شاخوه شین «بابه تایه ر همه دانی» ناسراو تره پیرشالیاری دو و هم که ناوی سه ید مسته فایه (به و ته ی مهردو خ له خهونیک دا هافی محمه دی پیغه مبه ری ئیسلام مسته فایه (به و ته ی مهردو خ له خهونیک دا هافی محمه دی پیغه مبه ری ئیسلام می بوره ی گورینی ماریفه و ئیسلام هینانی لی کردووه پیری یه که م بووه، له و منی بویه ناوی خوی گوری بو سه ید مسته فا.) و نه وه ی پیری یه که م بووه، له و سه رده مه دا به گویره ی ئیسلام ماریفه توپیری دارشته وه. که وابی ئه وه سه رده میکه که یاری به ئاوای فراوان له گه که نایینه کونه کانی مه رداسی و زه رده شی و هیند و سامی بووه که پاشهاوه ی ئایینه کونه کانی مه رداسی و زه رده شی و زه روانی یه.

ب. شيوازي سانسههاك.

ویژه ی گۆران بارستی هدره زهبهلاحی سامانی هونهری ههلبهستوانی کورده، لیره بههوی پیوهندی نهپساوه ی ویژه ی کرمانجی سهروو له "ئادی هه کاری"یهوه ههتا "نالبهند" و ههروه ها ویژه ی کرمانجی خوارووش وه ی پاشکوی ئه و، له بهشی گوران واز هینرابوو. باس له هونراوه ی گوران به سانسهها دریژه دهدری چوون تا سهرده می ئه و و ههلمه تی داهینه رانه ی، که م و زور هه رینبازی شاخوه شینه، دریژه ی هه یه و ئه ویش دریژه ی رینچکه ی پیرشالیار و بالوولنی گرتبوبه ر. له سهرده می سانسه ها و به ده سپیشخه ری خوی، گورانی مه زن پیک دیت که به رهه می ویژه ی کوردی، به فورمی تازه وه، له رووی قه باره و پیک دینه ده یان قات به رزده کاته وه.

سولتان ئیسحاق کوری شیخ عیسای بهرزنجه و خاتوودایراکی رهزباره (دایهریزوار). به پنی باوه ری یاری دایه ریزوار وه که جهلاله ی دایکی شاخوشین، به هوّی تیشکی له ئاسمانه وه دووگیان ده بینت به و جیاوازییه که وه ک جهلاله کچ نییه به لنکوو شووی هه یه و ئه ویش له سه فه ری نیّوه ریّگه ی حه ج دا، به هوّی په له هه وریّک له ئاسمانه وه ئاگادار کراوه، "حه جت به جیّهات و بگهریّوه". کاتی گه رانه وه سیّ پیاوی پیروز که ده رویّشی یاریین، چاوه روانی بوون تا بوّ خواز بیّن دایراکی به رن (وه رگیراو له بوّره که یی ، ل ۱۵۸ – ۱۵۲ ، به رگی ۱) لیّره دا چه مکی مروّ و خوالایی دیسان خوّراده نیّت.

سهره تای سه ده ی هه شته م سان سه هاك له دایك بووه. شیخانی به رزنجه به رله رپره وانی یاری، بر موسلمانان پیروز بوون و تا ئیستاش له هه موو شوینه کانی کور دستان خانه قایان هه یه. بریه کاتیك سان سه هاك باوه ری یاری وه رگرت، ده ره تانی مه زنی بر په ره دان بووه. دایه ریزوار پیشتر باوه ری یاری بووه به لام گزیا شیخ عیسا موسلمان بووه. ره نگه یاری له سان به دواوه به یارسان (یارانی سان) ناسر ابیت. ناوبراو سهره تا فه قیی مه لا ئه لیاس بووه و له خویندنگاکانی به غدا و دیمه شق خویندنی ته واو کر دووه، که به ستاندار دی ئه وکات زانکوی هه ری به هیزی زه وی بوون. مه لائه لیاس یه که مه به ئاوای ته کوز دار و به هوری چه ند مه لای تر، ده که ویته به ربه ره کانی بیر مه ندانه یی یارسان.

سهباره ت به هۆی وهرگرتنی یاری، وتراوه که سالّی ۲۵۷ کۆچی مانگی شیخ عیسا کۆچی دوایی کردووه و له نیّو سان و براکانی ناکۆکی سهرههلده دا، بۆیه سانسه هاك زیز ده بیّت له بهرزنجه ده روات. له گوندی شیخانی هه ورامان ده گیرسیّته وه و ره چه ی یاری داده مه زریّنیّت؟!! سانی خویّنده وار و ژیر، که ئاگاداری شیاوی له جیهانی خوّی هه یه و له ناو پیره وانی یاری دا زوّر شازه، ئه وه نده گوران له یاری پیّك دینیت که سهره رای کونتربوونی ئه و باوه ره، خوّی یارسان ئه و به دامه زریّنه رده زانن، بی سرنجدان به وه ی که شویّنی پیشتره کان یارسان ئه و به دامه زریّنه رده زانن، بی سرنجدان به وه ی که شویّنی پیشتره کان چ بوون و به چ ریژه و رهنگه پیکهینانی هاوریّکی زیاتر له گه ل ئیسلام مه به سی بووبیّت. ئه و مژاره له شویّنی خوّی شیاوی لی کولینه و هیه به لام ئه وه ی بو ویژه گرنگه ئه و تازه کاریانه یه که له هونراوه ی کورد دا پیکی هینا.

بهرله سانسههاك لـه ويژهى گۆرانى دا هۆنراوهى چوارينهى بېرگهيى باو بوو كه سان گۆرى بۆ ديْرى دوو خشتى بېرگهيى كه هەلبهستى دريْژى چەند ديْرى، چهندسهت دیّپی، چهند ههزار دیّپی و ... بی ئاستهنگی بی دههزنریّتهوه، وهك فرّپی مهسنهوی عهرووزی عارهب. ئهو فوّپه بهر لهویش په به پوه به پی میژووی ویژهی کوردی سهدیق له ویژهی گزران دا باو نهبووه. به پی میژووی ویژهی کوردی سهدیق سهفیزاده له ویژهی کورد دا بهر له سانسههاك، تهنیا شیخ شههاب سوورهبهردی(۳۹ه – ۲۳۲ك.م) بهو فوّپههی هوّنیوهتهوه، که بهلگهکانی ئهو بانگهشه و هوّنراوهکان، لانیّکهم بارتهقای شانامهی فیردهوسی و دیوانی حافز و به بهرههمه کوّنهکانی فارس، نابهلگهمهند دهنویّنیّت چوونکه وهك بابهتهکانی تری بهو سهرچاوه، پشتی نهبهستووه به سهرچاوهی بههیّزی وهك دهقهکانی یاری و ئهو سهرچاوه، پشتی نهبهستووه به سهرچاوهی بههیّزی وهك دهقهکانی یاری و ئهزدایی، بهلکوو بو ئهو مژاره له دهستنووسه کوّنهکانی ههوشار و گهپووس کهلکی وهرگرتووه.

هۆنراوه ی پیکهاتوو له فۆرمی تازه ی (مهبه ست له تازه یی له ویژه ی یارسان دا، ده نا بۆی ههیه بهر له و نه فۆرمه باو بووبیت، بهتایبه ت گهر ئه و هۆنراوانه ی شیخ شه هاب سووره بهردی راست بن ئه وا دووسه ت سال پیش سان ژیاوه.) سان سه هاک به دیری دوو خشتی برگه یی و بی هیچ ئاسته نگی بۆ ریژه ی دیره کان، ده ره تانی هو نراوه ی دوور و دریژی پیک هینا. ئه و گورانه له فورم دا هاو ته رینی گورانی نیوه رو ک و زور چهمکی نوی یا نویژه نکراو بوو که له یاری دا رووی داوه. وه ک "نه ریتی سه رسپاردن، کوبونه ویین وییک، جهم و جه مخانه، روزووی سی روزه، جه زنی خونکار، هو نراوه ی پیروز به هه وای تایبه ت و ئامیری ته نبوور، دامه زراندنی بنه ماله کانی یاری و دابه شکردنی یاران به پازده تاقم به ئه رکی تایبه ت که سان ئه رکی تایبه تی هم کام به تایبه ت پیر و خه لیفه کانی له هو نراوه کانی دا دیاری کردووه "و زور گورانی تر. کومه لیک له و گورانانه له و هو نراوه دا دیاری کردووه "و زور گورانی تر. کومه لیک له و گورانانه له و هو نراوه دا دیاری

نه رۆژ حەساو وە شمار نىيەن ته کبیر چی باتن بنیامین پیر دەفتەر يېرموسى ناز وە يادگار يهر چينش ئەللماس حەق وە دوونادوون

تا سهر نهسیارن کهرده وه لاوی تا حهق نه شناسن دوور نه گشت باوی ههر سهری نهلو وه حوزوور جهم نهسهنجو وهدهس خهانیفه و خادهم بيٰ شك ئەو سەرە وە تۆمار نىيەن تۆمار پیر مووسی قەلەم باقىيەن جەم چلانە بنيام ساقىيەن رههبهر داوودهن ده*س* دامانگیر شهرت دام وه بنیام حهق دام وه رهزبار رەھبەر داوودەن چل تەنش وە شوون

لیّره پلهکانی باوهرمهندانهی کهسانی وهك پیر مووسی فریشتهی دهفته ردار و تۆمارگەرى ئاكار؟)، پيرېنيامين(خاوەن شەرت و تەكبيرچى باتن؟)، پیرداوود(رابهری چل تهنی پیروز؟)، دایهریزوار(راستی و حهق؟) و باوهیادگار(خاوهن ناز؟) دیارکراوه. ههرکام له «حهوت تهن، چلتهن، حەوتەوانە، يارانى قەولتاس، حەفتاودووپىر، حەوت خەلىفە، حەوت حەوتەوان، حهوت خادم، چلچلتهنان، نهوهدونوّپيري شاهوّ و...» بهو رهمز و هيّما و وهشارتییانه ئهرکدار دهکرین. دهربرینی رهمزاوی و حهشارگهری سهرلهبهری و پژهې پارې له خو ده گريت.

يارسان ئەو سوارچاكانەن كەحيلان تاودەدەن تىژ و بەويىرغە بەناو خۆلەپىۆتەي قووزی و کاروانهرینگهی سارا له تاری و شهوهزهنگ دا، توزیان دهگاته كەشكەلان، نە دەدىترىت نە ئاگا دەكرىت. سەربەخۇ لە نرخى ويۋەيى بۆ قامووسى ويرهواني كورد، ئەو باوەرە كەونىينە ھەزارانسالانه، لە قاتى گەردوونى دا ھەزاران دەرەتانى لىڭكۆلىنەوەى زانستەيان تىدا ھەيە. ئەو باوەرانە

پردی پیّوەندی رابردوون بۆ داھاتوو. نرخەھزرىيەكانى دويّنىيى مرۆۋ، وەردەگرن و رایدهگوینزن بو ئەورۇ. ئەگەر "ریگویدا، رامایانا، مەھاباھارات و ئیلیاده" بۇ خەلككى ھاوچاخ سرنجراكيّشن، بەس بۆ مەزنى بەرھەمەكان و ناوەرۆكى پريان، هەلناگەريتەوە، ئاستى وشيارى ميراتگرانى ئەو كەلەپوورە مىتۆلۆۋىكانەش کاریگهره. باوهر مهکهن گهر خهانکانی هیند و یهونانیش بارتهقای کورد لەخۆنامۆ بان، چارەنووسى ئەو بەرھەمانە لە شانامەى حەقىقەت و سەرئەنجامى یارسان و جیلوه و مهسحهفارهشی ئهزدایی باشتر دهبوو. رهنگه ئهو سامانه هزرييه كه فنارانهي گهلي كورد، به هاي يلهيه كهمي گهردوونيان نهبيّت، به لأم من دەلىم پلەى دووھەم و ژیرتر چ گرفتى ھەيە؟ گەر بەو سامانە تايبەتانە، ئیمهی کورد به گهلانی هیند و یهونان و رؤما و چهند گهلی تر ناگهین، بهلام لههمبهر سهدان گهلی تر ئاستی شیاومان دهستهبهره. لهبیرمان نهچینت که نوخ و بایی سامانههزری و باوهره که شاره کان، له بینا و دامهزراوه فیزیاکان کهمتر نييه. ئەوەندى يەونان بە ئىلياد و ئۆدىسەوە ناسراوە، پەرەستنگاى زىيۆس، ئاتينا، پوسایدن، پارتینوّن، بینای ئاکرووپوّلیس و خەزینەی ئاتن، هیننده کاریگەر نەبورە.

لیّره دا ریّکخستنی سهمهره ی سانسههاك، كارامه یی ئه و له پیشهٔ هوه چوون دهرده خات. بیّگوومان نرخی سان و سیستهمه که ی به رزتره له ویژه و ته نانه ت باوه ریش. ئه و بابه تانه له خوّگری بایه خی هه زاران ساله ی کولتووری نه ته وه ویه کی له میژینه و بگره مروّقایه تین، چوون له گویّن شاخوه شین ئه وه ش له خوّگری لیکدراوی سامانی هزری له میژینه ی گهلانی روّژهه لاّتی ناوین و بگره وی وی وه تری کورد، ئه و سامانه مه زنه ی کولتووری مروّقایه تی رووه و فه و تان ده چیّت. گومان نییه که هه ر له ۱۲۷که سیارانی مروّقایه تی رووه و فه و تان ده چیّت. گومان نییه که هه ر له ۱۲۷که سیارانی

سان که نمونه ی بهرههمییان ماوه، چهندهقاتیان فهوتاوه و خولاً بزانی چهند ۱۲۷ ی تریش ناو و بهرههمیان تیداچووه. سامانی هیچ گهلیک نهوها نهشیواوه، نهژاکاوه، نهفهوتاوه، نهدوراوه، نهدوراوه و رهوگیر نهکراوه که هی نهو کونترینه ی میژوو!! هیچ گهلیش نهوها نهخیچاوه که کهحلانی خو به دیتنی تاجی گوروی بگوریتهوه. توزیک بهزه ی و توزیک خهفهت و کهسهر پیویسته کاتی گهلیک، ههلگری بههاکانی که فناری ههزاران سالهی مروق، له گهده کاتی تاوی ترش و تیژاوی فاناتیسم و دهمار گرژی هاوسی، نا!، رهنگه نهوه ی خوی دا، بی بهزهیانه قال دهبیتهوه. نهو جلکه ههورینه زیرکهفته ی نیستا کونه سیپالی نیو زبال و زاله و ههر بهرهه ای و گهرولیک پیخووستی ده کا، ریکی بهژنی زور شوخ و شهپالی قور و چهلهنگ بووه. بی خاوه نه، بهس لهبهر نهوه ی خودانی شوخ و شهپالی قور و چهلهنگ بووه. بی خاوه نه، بهس لهبهر نهوه ی خودانی لینی به خاوه ن دهر ناکهویت، به هیوای دهست کهوتن نا!، دیتنی قوماشی رهنگ

سانسههاك خالّی وهرچهرخانه و قوّناخیّکی نوییه که شوّرشی باوه پی و پیتو لانه ی مهزن له یاری دا ده نافرینیت. به پروونی دیاره که ده ربرینی نه و چهمکانه، به چوارینه ی کورتی برگهیی گونجاو نییه. له پراستی دا نه وه گوّرانی نیّره وروّك و چهمکه که گوّرانی فوّرمی به هوّنراوه دا سه پاندووه. نه و قوّناخه ی یاری، زوّر دیوانی هوّنراوه ی چهندهه زار دیّری خولتهاند وه که هوّنراوه کانی خوّی سانسه هاک، دایه پیّروار، شائیب پراهیم، «زولال زولال ی باوه یادگار، «ده وری عابدین جاف» (به سوّرانی) و ... ههروه ها و ترا که کوّمه لیّک له مهلاکانی شاره زوور به دری یاری و له پیّناو گه پیره و انی یاری بوّ نیسلام، به تایبه ت عابدین، کوّمه لیّک هوّنراوه یان هوّنیوه ته و که نیّوه و کی

ئامۆژگارى و هەرەشەيان هەيە، كە لە بەشى ريبازى كۆنى سۆرانى دا تاوتوى دەكرين.

رى ورەچەى يارى و شيوازى ويۋەيى سانسەھاك كە ھەتا ئەورۆكەش لە ناو یارییه کان دا دریژه ی ههیه شیاوی لیکولینه وهی زور و ههزاران لاپهره نووسىينه. دەكرىت لايەنى زمانى ئەو كەلـەپوورە پاقۋە، بخرىتە بەر تىشكى سرنجى زانستی و دەرەتانەكانى زمانى ئەو كەلەپوورە بۆ سەلماندى رەسەنايەتى رۆژانى بهری و پتهوکردنی زانستی زمانهوانی دواروٚژ بخریّنه بهرچاو. دهکریّت لایهنی كۆمەلأيەتى و شيوەۋيانى چاخە كۆنەكان و رابردووى چەند سەد ساللەي خەلككى خۆمان لـه دەربىجەي ئەو مىناكەوە، ويراى دەرەتانەكانى تر باشتر بناسين. دەكريت ئەو ئۆل و شيوه روانينه ميتافيزيا كەڤنارانه، بۆ ناسيني فەلسەفە و بیری زالنی ژیانی گەلەكەمان چرای بنوپنی ریْگە بن. دەكریْت وەك ریکخستنی سفیلی کهڤنار به پیوانهی سهردهمی خویان ئۆرگانیزمهکانی داریّژراوی سانسههاك و شاخوهشین و ریّبهرانی تری یاری ببینین و به شیّوهی نافهرمانی مهدهنی و بزووتنهوهی رووناکبیرانهی ئهو سهردهمیان بخهملیّنین و بنرخینین. ده کریت تهقهلای ئهستهم و دژواری ئهو ههلککهوته مهزنانه بو پاراستنی زمان و بههاکانی نه ته وه یه کی داگیر کراوی کولتووری و رامیاریای، به رهوته رزگاریخوازهکانی هاوچاخ بگرین و باندۆر و دهستکهوتهکانی تاوتوی بکهین. به گشتی دهیان و سهدان ههزار دیر هونراوهی یاری، دیان دیوانی هونراوهی ئەوان ـ كە مخابن ھەتا ھەنووكەش زۆربەي ھەرە زۆرى چاپ نەبووە و ھۆگران له هاورییی و هاودهمی نهو بهرههمه هه ارانه بی به شن، ـ ده ره تانی تویزینه وهی زۆر بەربالاوى ھەيە، بەلام ئەوەندەى پيوەندى بە ويژەوە بيت، ھەتا ئيستاكە باوه کو دهیان ویژهوان ئهو شیّوازهیان گرتوّته بهر، ئاستی سان و سهردهمی

ئهویان نهبهزاندووه. نه به فۆرمی هۆنینهوه نه به زمانی هۆنینهوه و نه کیش به ناوهرۆکی هۆنراوه کان، له سان ههتا ئهورۆ، ههلمهتیکی وه ها خوّی رانهناوه که وهك شیّوازی نویّباو بخهملیّت، بهلکوو تهنیا پیّرهوی ئهو بهردهوامه، بوّیه ئیمه به ئاماژه دان به چهند ویّژهوان کوّتایی بهو باسه ده هیّنین و قسه له شیّواز و ریّبازه کانی تری ویژه ده کهین.

خاتوو دایراکی روزبار واته «دایهریّزوار» دایکی سانسههاك و یه کیّك له یاران و پیرهوانی سان، خوّی دیوانیّکی هوّنراوهی به دیاری هیّشتوّتهوه و له ناو یارییه کان دا کهسایه تیبه کی پیروّز و جیّگهی ریّزی زوّره، دایه ریّزوار، کچی حوسه ین به گی جهلّده سهده ی حهوت و هه شتی کوّچی ژیاوه سالّی ۷٤٥ کوّچی دوایی کردووه، هوّنراوه کانی زوّرتر سهباره ت به باوه ری یارییه، ده گوتریّت که شاره زای موّسیقا و ته نبوورژه نیش بووه. نهوه ش چه ند هو نراوه کاتو و دایراك، سهباره ت به باوه ری یاری که لهودا حهوته وان به کیاسته ی خودا ده زانیّت که له تیّشکی نه و خولته ون، بوّیه پیّویسته خهلنگ پیّره ویان لی بکه ن و حه فتاو دو و ییر، گیانبازییان بو بکه ن:

بی وه قووه کدل بی وه قووه کدل ازیز نهمر تو بی وه قووه کدل ازیز نهمر تو بی وه قووه کدل ههرچی فهرماوایت قهبوول هیادم مهبو وه شیانم مهشغوول مهده ک شاهیدی نهز وهبی موشکل نه لهوح یاقووت ناتهش کامل ههفته وان جه نوور شاهباز عادل

پهی شهرت میردان تو کهرد وه حاسل پهری دهستگیری یاران فازل دووههم مهیلت کهرد ئازیز وه موّبهت ههم ئهو ههفت نوورهن چیّگات کهرد موددت جه پردیوهر دا نیانت سوحبهت ئاوهردی وهدی پهی دهستگیری شهرت ههفتهوان دهستگیر نهدارو شوبههت ههفتاودوو سهف یار سهردان نه رای گیان جهو کار زینان میردان دیوان گردین غولامان بیّوهن بیّوهنان روومالان ئهو شهرت سکهی ههفتهوان

یه کی تر له گهوره کانی یاری و یارانی سانسههاك، ناوی نه همه ده که سان، نازناوی «بابهیادگار»ی پیداوه. به پنی سهرئه نجام، سان دوای پهروه رده کردنی باوه یادگار، به مهبه ستی پهره پیدانی ریبازه که ی نار دوویه ته هیندووستان. نهو بانگه شه جینگه ی پرسیاره چوونکه هه ر به پنی نه و سهر چاوه باوهیادگار ۲۰۷ی کرچی له دایك بووه، که نه گهر وابیت، کاتی نه رکدار کردنی لانیکه م ۲۰ سال تهمه نی ده ویت، نه و کاته یان سانسه هاك نه ماوه یان زور پیر و به تهمه ن بووه (لانیکه م ۸۰ سال چوون نه و ساله کانی کوتایی سه ده ی حهوت یان سهره تای سه ده ی هه شت له دایك ببوو. باوه یادگار، وه ك زور به ی گهوره کانی یاری، که سینکی پیروز و جینگای ریزی موسلنمانانیش بووه وه ك مهوله وی تاوه گوزه بی خواناس هه لیداوه ته وه: «جای ره جای جه رگه ی حمور که یک به یک که یک که

پادشا و دهرویش / بارهگای پهنای بینگانه و خویش»، هوی ئهوهش ئهوهیه که باوهیادگار له بهرههمی «زولال زولال» دا بهسهرهاتی گهورهپیاوان و کیاسته کانی وهك نوح، یاقووب، یووسف، یونس و... باس کردووه.

یه کی تر له ناو داره کانی شازی یارسان، سه ک حهیده ری کوری سه ک مهنسوور، به نازناوی سه ک براکه یه (1710 - 110.4). سه کار که سه سیز ده هه مدا وه ک شاخوه شین و سان سه هاک به کو کر دنه وه ک سی و شه ش که سیز ده هه مدا و ه ک شاخوه شین و سان سه هاک به کو کر دنه وه ک سی و شه شه که تو و په یاران و په روه رده کر دنیان، هه و لنی قه له مبازی نوینی دا به (100 - 100) نه به و و به ده ست دو ژمنانی کو ژرا. نه وه ش چه ند ه نراوه ی سه که براکه:

یاران نه خاموش، یاران نه خاموش شهوی نه شهوان نه خاو خاموش وینهی سیاوه خش سهوای سیاپوش دیم سهدای قووقووی یارم ها نه گوش وه جهخت مهشا خا نهو بهند سهر کو قهواقووی یاران ئاخر بی وه رو نهو سهدا و دهنگه چهند کهس خروشا بیدار بیم نه خاو دهروونم جوشا ئیسا هام نه فکر ئهو سهدا و خروش وه مدیل بنیام ههم بهیو وه گوشا

رۆژەنى دووھەم

رِیبازی فرهچهشنی دهرهوهی یاری

رِیْبازی فرهچهشنی دهرهوهی یاری لهخو گری سی شیّوازه:

ئا. هۆنراوهى ئايىنى و عيرفان و سۆفىگەرى دەرەوهى يارى.

ب. هۆنراوهى دلدارى و پەسنى جوانى دىمەنەسروشتىيەكان و شىن گيرى.

پ. مەبەستى پەروەردەكردن

نا. هۆنراوهى ئايىنى و عيرفان و سۆفىگەرى دەرەوهى يارى

به پینی میژووی ویژه ی کوردی سه دیق بوره که بی (سه فی زاده)، فه یله سووفی ناو دار شیخ شه هاب سووره به ردی، که له سه ده کانی شه ش و حه و ته می کوچی مانگی دا ژیاوه کومه لیک هو نراوه ی کوردی له به یازه کانی هه و شار و گه رووس دا پاریزراوه، ئه گه رساخته کاری تیدا نه بیت ئه وا کونترین هو نراوه کانی گورانی که له ده ره وه ی ویژه ی یارسان هو نراونه ته وه انن، ده نا به پینی به رهه مگه لی به رده ست، مه لا په ریشانی لور دامه زرینه ری ئه و شیوازه یه. سه یدی یه که م، بیسارانی، شیخ حه سه ن مه و لاناوا و مه وله وی تاوه گوزه ناسراوترین پیره و انی ئه و شیوازه نی به ناوی شیخ شه هابی سووره به ردی ها توون:

جهو دهم بارگای مهحشهر مهبوو پا پهرپنت هۆرمهدان سهیوان خهزرا مهوج مهدۆ عاسی نه دهشت مهحشهر شهرمهنده و خهجل پا پر جه نیشتهر مهغز کهللهشان قول مهدو وهجوش ویل ویل مهگیلان عوریان و بیهوش کهس جه حال کهس نهداران خهوهر گشت کهر و بی قر چهم وهبان سهر تهرازوو میزان ماوهرو نیگار مهنیهرو سرات نه رووی سیانار نه پای میزان کیش عاسی مهنالا شهر مهبو سهنگین خیر مهشو بالا ئهسحابولشهمال عو ممالان شهر مهرانان عاسی وه نار سهقهر جهو دهم دا مهشی وه قابی ره ههت مهوانی پهریو ئو ممهت شهفاعهت عومر ئومهتان گشت به فدیت بو جهو دهم ویر و فکر شههاب با پیت بو

نیوه ی دووهه می سه ده ی هه شت و سه ره تای سه ده ی نوّی کوّچی، مه لا ئه بولقاسم دینه وه ری به نازناوی په ریّشان (۷۵۷ – ۲۸۵.م) یه که مه که به زاراوه ی گورانی هوّنراوه ی ده ره وه ی باوه پر و ویژه ی یاری ده هوّنیّته وه. ئاستی به رزی هوّنراوه کانی ئه و گوومانه ده هیّنیّت که دژواره هوّنراوه ی برگه یی ئه و ها پووخت و به هیّز له زانستی خو لآناسی و عارفانه دا یه که م ئه زموون بن. به گومانی پته و قه ره س ده کریّت که به رله ویش ئه و ریّچکه ئه زموون کر ابیّت و په ریّشان قوّناخی گه شه کر دووی ئه و ئه زموونه بیّت. ئه و چه ند دیّپ ه ی ژیر له یه ریّشان نامه:

یارهب تۆ رەزاق رۆزى خوارانى مەنشەئى سەحاب قەترەى بارانى رازق جەنىن تفلنى سەغىرى

رەحىم و ئەرەحەم شىخ كەبىرى قادر و قههار ههم بوردباری ژ در خت سهوز ناگر بهرناری ئەي مۋين ئامووز تفلني شيرە خوەر نو و ربه خش قهمهر ژپهرتهو خو هر ئەي بەرازەندەي عيوون ژ حەجەر شهجهر ژ زهمین سهمهر ژ شهجهر وه نام خودای ره همان و ره حیم بهخشندهی حهیات تهوانای قهدیم سەناگۆى زاتش كۆتا مەقالن یهی بهردن وه کوونه زاتش مه حاله ن یهی کهلیماتش نهر میداد یهم بو سەقەلەين كاتب ئەشجار قەللەم بۆ و هسفش وه تهجرير بي ئيحتمالهن قل لو كان البحر شاهيد وه حالهن زاتش قهديمهن قائم وهزاتهن رُ كونھ زاتش كول عەقل ماتەن

لیّره دا بابهتیّکی تایبهت به زانستی ئهستیّره ناسی هاتووه که به دهرهتانی ئهوکاتی ئهو زانسته نهزانراو بوو. بهریّکهوتی سهیر دهگهل زانیاری دوّزراوهی دوایی کرّپهرنیك و بهتایبهت گالیلیوّ گوونجاوه. به دهرهتانی زانستی ئهوکات گوونجاو نهبوو بزانریّت که ههساره کان تیشکیان لهخوّوه نییه وهك لیّره دا

چاوگهی تریفهی مانگ له تیشکی خور زانراوه «نووربهخش قهمهر ژ پهرتهو خوهر».

سهرهتای پهریشاننامه ههم له بواری هیزی هونهری هونراوهی برگهیی و ههم له روانگهی ئاستی شارهزایی زانستی ئهوکات هیننده بهرزه که خوی ئینز له ویژهی کورد دا دبیّنه رهچه و ههموو چیرۆکههۆنراوه نووسانی کوردی گۆران بهو شيّوهی پهريشان دهست پينده کهن. ههرچهن خوّی پهريشان چێرۆكەھۆنراوەنووس نەبووە، بەلام لە پارچەھەلىبەستىك دا رووداوى كەربەلاى گیّراوهتهوه که چیّروّك بیّژانی گوّران وهك خانای قوبادی، دواتر ریّك ئهو رهچهیان گرتهبهر و پهرهیان پیدا. پهریشاننامه و ساقینامه دارمالن له بیّژهگەلىي فەلسەفە و ژیربیّژي و خواناسى ئەوكات. ئەو بەرھەمانە ئەگەر به کوردی نهبوان نیوبانگی جیهانیان دهستهبهر دهبوو. هو نراوهی پهریشان، له باری هۆنراوه قۆناخی هەرە گەشاوەی سانسەھاكە بەلام لـە رووی نێوەرۆك و واتا، سەربە باوەرى يارسان نييه و بۆ يەكەم جارە ـ ھەلبەت بە پنى بەرھەمە خوّیاکراوهکان ـ ویژهی دهرهوی یارسان له گوران دا له سهر دهستی مەلاپەرىنشان دەخوللقىت. ساقىنامەش لەو كازىدە جوانانەيە كە لە بەدىھاتنى زۆر هۆنراوەى دواتر كاريگەر بووە و لە لايەن هۆنەرانى دوايى پيرەو كراوە. وهك هۆنراوه برگەييەكاى سەيدى ھەورامى يەكەم(چوون عەرووزيشى ھەن)، كەلبالىخانى ئەردەلان (... ـ ١٠٨٩ك.م)، بيسارانى (١٠٥٣ – ١١١٤ك.م)، شيخ حەسەنى مەولانا (١٠٧٠ – ١١٣٦ك.م)، وەلى ديوانە (١١٥٨ – ١٢١٦ك.م)، سهیدی ههورامی دووههم و مهولهوی و دهیان هونهری تر.

دهسپیشخهرییه کانی پهریشان و ئهوه ی که خوی سهر به ویژه ی یارییه یا نا، (که من به دهره و هی یاری ده زانم گهرچی پیره وی بی قسه ی سانسه هاکه.) شیاوی

لینکولینهوه ی زوره. به لام بینگوومان هه لمه تی نه و سه ره تای دوو ریخ که ی دوایی ویژه ی کورده. یه کهم هونراوه ی عیرفانی و دلادای و دووههم چیرو که هونراوه. به و شیوه هه لمه تی چواره می گه شه ی ویژه ی گوران له په ریشانه وه ده ست پی ده کات. هه لمه تی یه کهم هی پیرشالیار یا بالوولی ماهیده شیه یه دووهه م شاخوه شین و هه لمه تی سینه هم هی سانسه هاك.

یه کهم پیره وی پهرینسان، سهید حهمه سادقی هه و رامی ناسراو به سهیدی هه و رامی یه کهمه (۸۵۰ – ۸۹۱ه.م). سهیدی پیشه ی پزشکی بووه و له سه رده می خوی دا ناوبانگی زوّری ده رکردووه. گزیا له گولنی وه نه و شهی کیّوی بو نه خوّشی ره شه گرانه تا (که تو ویی) ده رمانیکی چاکردووه. له و چه ند هو نراوه دا، سهیدی به شیّوه ی "دیوّ ژین" و فهیله سووفه کانی تری ههیوان نشین و چوّل گه ردی یه و نان و پیّره و انی نه و ان وه که خهیامی نه شابووری، به روانینی ته و او سوّفیانه، ماندووبوون به دونیا به گه و جی ده زانین به لام به پیّچه و انه ی روانینی مه تریالیستی نه و ان بر و امه ندانه داخوازی خوّته یا رکردن بو روّزی په سلان ده کات. له و روانینه دا ریچکه ی مه لا پهرینسانی گرتوّته به رو

چی دنیای فانی بسازق یانه
به ئاوایش وانق ماوای ویرانه
دنیا مهنزلین ویرانه فانی
یانهش نهدان ساز کهس جه ویرانی
یاران ههر مهسکهن ویرانه زید بق
ئهبله ئهو کهسهن بهویش ئومید بق
ههرکهس عاقل بق چهنهش چی نیشق

رهنجی بی حاسل پهی دونیای کیشو مهشغوول به کاوگل یانه مهسازی سهفهری سهختهن دوور و درازی شیتا فکرو تو خهیالت پووچهن خهیال ههر سهفهر کارسازی کووچهن وهس لیباس شوغل دونیایی پوشه رای سهفهر دوورهن پهیدا کهر تووشه

به و پینه هه لامه تی پینجه می و پیژه ی گزران له سه رده سق سه یدی هه ورامی یه که م سه رده گریت و نه ویش هینانی عهرووزه بی و پیژه ی کورد به گشتی و گزران به تاییه تی. هه لبه ت لیزه ش دا ده کری به رله سه یدی عهرووز بووبیت که تیدا چوون. چون شیخ ی سه یدی به رزتر له وه ن به سانایی باوه یکه یه یه نه نه زموونه. هه روه ها وه هاریه "ی شیخ شه هابی له نونی، بیگوومان یه له له به رزترین هی نراوه کانی کورده به هه موو زاراوه کان و له هه موو چاخه کان دا. پیده چی که نه و جوزه ی هی نراوه ی خومالنی بایه خی بووه و پاریزراوه، عهرووزی نه یه بوه و زورتر فه و تاون.

هۆنراوهی برگهیی لهخوگری بابهتی خواناسی و دلداری و سوفییانه که به نووسینی پهریشان دهستی پیکردووه، به هوی بیسارانی و بهتایبهت شیخ حهسهنی مهولانا به لووتکه دهگا. کاریگهری هونراوهی شیخ حهسهن له هونراوهی عیرفانی دوای خوی بهتایبهت لهسهر مهولهوی لهو هونراوانهوه بهتهسهلی دیاره:

دايم خهيالم فكر دهروونهن جه فکر دووریت دل پر جه هوونهن تك تك مهتكيۆ زووخ نه زامانم چوون جه یحوون جهم بی نه پای دامانت خهو و خوراکم شین و زارییهن مهتای مایه کهم بی قهرارییهن گرهی نار عهشق بلینسهی دووری مهسو و چنا تهناف خهیمهی سهبو و ری ئارەزووى دىدار يارانم كەردەن ههوای سهیرانم وه دل ئاوهردهن به لام چیش که روون گهردش چهیگهرد دووری و همابهین من و تو ناو هرد كار گهر دو و نهن ئازيز گيان تۆ و در نه من جه کو دووري تو جه کو دەروونى دايى جە ھوون كەيل تۆن حهیاتم وه شهوق ههوای مهیل تون

ساتی وهسالتی جهلام وهیمردهن فراوان خهیلی تاسهی توم کهردهن

ههر چهند مهولهوی تاوه گۆزی به بهرزترینی ئهو شیّوازه دهناسریّت به لام رای خوّم ئهوهیه که ئهو پله هی شیّخ حهسهنی مهولانایه که ۲۰۰ سال بهر له مهولهوی ژیاوه. مهولهوی زوّر ده ژیّر کاریگهری ئهودا بووه و بیّگوومان ئاگاداری هوّنراوه کانی بووه. ئهو مژاره لهو هوّنراوانهوه دیاره که بهناوی «مهولاناوا» بوّ پهسنی شیخ حهسهن هوّنیونیّتهوه که به شالوور و چوّر و بالنده دهنگ خوّشی شووبهاندووه و ئهو جوّره ویّچواندنانه بوّ هوّنهری پایهبهرز باوه:

برولنبوول گولشهن بینام و نهنگی تهزورو سهر سهرو باغچهی بیپوهنگی نوختهی ئینتهای دائیرهی تهمام نهی دهس نهیچی تووتی دیای جام یانهی دل وه فهیز رای مهولا، ناوا تهوار تهرلان رای مهولاناوا پایهت بولهند بو سایهت فراوان پهی پهی کهردهی رهم دیدهسیاوان

جگه لهوه شیخ حهسهن له هونینهوی ههانبهستی دانداری دا خاوهن فورمیکی تایبهته که گهشه پیدراوی فورمی عیله کی جافی یارسانه. له بهشی دانداری دا

زیاتری باس ده کریّت به لام چوون میرزا شهفیع مامیّز کی (۱۱۲۹ – ۱۲۳۸گ.م) و مهلا نوّشای زهنگه نه (۱۲۰۰ – ۱۲۲۸گ.م) و سهی یاقوّی ماهیده شتی (۱۲۲۹ – ۱۲۲۹گ.م) و سهی یاقوّی ماهیده شتی (۱۲۲۹ – ۱۲۲۹گ.م) ئه و فوّر مهیان له هوّنراوهی ئایینی و عارفانه دا لاسایی کردووه، میناکیان هیّندراوه.

ههندیّك له هۆنراوه ی دوور و دریژه ی میرزا که لیره دههیّت، به فورمی شیخ حهسه ن و ناوه رو کی روانینی له ده ربیجه ی عارفانه ی ههیه بو ناسه قامگیری و بی نامه همی دنیا و پیوستی دووره پهریزگرتنی خو له کیشه کانی دنیا له رینگه ی هانا بردن بو ژیانی سانا و ساکار و نه بوون به شوین سامان و هیزی زوره وه. نهوه ش روانینیکی سوفیانه ی تایبه ته بو دنیا که له ناو سی قوتابخانه ی کونی فهلسه فه یه و نان دا باو بووه که بریتین له سینیکییه کان می ستائیکیسته کان بی (پیره و انی زینون به و اتای بی لانشینه کان) و نه پیکووریانه کان. ده دی تریتری که هو ناوه رو کهیان هه به به ده دی تریتری که هو ناوه رو کهیان

آ. cynicism . گدمالییه کان، پرّووانی ئهو بیرمهندانه ی که تهواو وازیان له دنیا هینابوو وه گانتیس دینیسی دامهزریّنه ری ئه رِوچه فهلسهفییه، دیوّژینیس و له هموان گرنگتر "کراتیس و هیپارشیبا" جووته دلداری فهیلهسووف و خویّندکاری دیوّژینیس، که له مالبّاتی زوّر ده همهندی ئهسینا هه لکهوتبوون و بوّ بلاّو کردنهوه ی بیری ماموّستاکهیان، به شاران دا ده گهران لهینّاو فیرکردنی زانست به خه لک، نه که چییان نه دهستاند، بگره پاروشیان ده به خوری سامانه زه به لاحه که ی خوّیان لهو ریّگه دا دانا و خوّشیان ژینی سهربهست و هه ژار و ساویلکهیان همبوو، ریّک له گه ک بوّچوونه فهلسه فییه کهیان. به گشتی ئازاد ترین و ساکار ترین و هه ژارانه ترین ژیانی میژوو، هی دیرژینیس بووه به جوّریک که "ئه له کساندری مه کادوّنیا" ئهمپراتوّری ناودار، له ئیراره به کی لییز، ئه و نه بینیّت که له به ر تاویه کی لیّ ده خوازیّت که داوایه کی لیّ باییز، ئه و نه بینیّت که له به ر تاویه کی لیّ باییز، نه و سیبهرت لابه ی هه تا تاو لیّم بدات! ی ئه له کساندریش ده لیّت: «خوزگه من دیوّژینیس بام نه که له که کاله کساندر!»

stoicism.

میرزا ههندیکی گۆران له فۆرم دا پیک هیناوه ئهویش پاتهکردنهوهی دیریکی تهواوه کهچی شیخ حهسهن خشتیک (نیودیر) پاته دهکاتهوه:

هامسهران وهیاد هامسهران وهیاد پیشینان پیش باوهرن وهیاد ههر جه شای مهردان تا وه کهیقوباد نمروود و فیرعهون تا شهداد و عاد نهکهردن دهوران دنیا تهمامه میرزام گیلایای دهور دنیای تو کامه؟ داوود وه حیکمهت زهری گهریوه سلیمان وه سان دیو و پهریوه نهسکهندهر بهو ته پل ئهسکهندهریوه فیردهوسی وه نهزم سوخهنگهریوه فیردهوسی وه نهزم سوخهنگهریوه شدکهردن دهوران دنیا تهمامه

میرزا پاش هینانی چارهنووسی کوتایی کومهلیک ناوداری میتولوژیک (هوشهنگ، زوحاك، قووباد، روستهم و...) و ئایینی (داوود، هافی عهلی، قاروون و...) میژوویی (چهنگیز، تهیموور، ئهفلاتوون و...) و شتی تریش، به روانینیکی سوفییانه داکوکی ده کا له بی ئاکامی دنیا، له بهنده کانی کوتایی دا گورانیک له فورم دا پیک دینی ئهویش گورانی خشتی یه کهمی دیری سهربهنده، هاو کات له واتاش دا گوران پیک دی ئهویش دهربرینی مهبهستی کوتایی

هۆنراوه كەيە بريتىيە لـه «پێويستى بەگوێبوون بۆ ئامۆژگارى حاجى(؟)يە لـەمەر زكرى بەردەوامى ياهوو ياهوو:

وهی کالهی پیتا و گیوهی پاتهوه وهی شان و کوّل دهس عهساتهوه وهی سمیلنی چهفت لاوهلاتهوه توّ مهشی وه را کهس نههاتهوه عالهم نهجهورش تهمام سهرسامه میرزام گیّلیای دهور دنیای توّ کامه؟ میرزام نهسیحهت حاجی پهی توّشهن نهر سهد خوداوهند پهردهی سر پوّشهن ههر کهس نهسیحهت حاجی نهگوشهن زبانش نه زکر یاهوو یاهوّشهن خامه فیع هوّرگیّله نهی کار خامه میرزام گیّلیای دهور دنیای توّ کامه؟ په

مهلا نوشای زهنگهنهش به فورم و ناوهروّك، ئهو هوّنراوهی میرزای لاسایی کردوّتهوه. مهلانوّشایه کی تریش که نیوسه ده بهر لهوه ژیاوه و باپیری بووه، له ویّرهی گوّران دا هوّنراوهی به کهلهپوور هیّشتوّتهوه. ئهو وهك خوّی دهلّی «ئیسا یه دهور نادر سولتانهن» له دهورهی نادرشای ههوشار (۱۱٤۸ – ۱۱۲۸) دا ژیاوه به لام مهلانوّشای دووههم و نهوهی ئهو له سهردهمی قهجهر دا ژیاوه. ئهوهش هوّنراوهی بهند بهندی مهلا نوّشای دووههم:

جهم جا هيچ و پووچ جهم جا هيچ و پووچ دەوللەت شاھان جەم جا ھىچ و پووچ رەونەق حووران زىبا ھىچ و پووچ ههر جا مهنورم یه کجا هیچ و پوو چ دەشت و راغ و باغ سەحرا ھيچ و پووچ عاقبهت تەلسم دنيا ھيچ و پووچ ئهگهر جاهل بی سهرمهست باده كەمەر بەربەستە ئەبرۆ گوشادە حوسن يووسفيچ خودا پيٽ داده هامرازت جن بۆ يا پەريزادە مەنگووللەي موشكين رەزا ھيچ و پووچ عاقبهت تهلسم دنيا هيچ و پوو چ ئەر شا بى ويندى شا تەيموور لەنگ ئەگەر رۆسەم بىي لـە مەيدان جەنگ ئەگەر چى فەرھاد نەبەر دۆس ئەو سەنگ سەرئەنجام گۆرن سەراى تار و تەنگ شیرینی شیرین شهیدا هیچ و پووچ عاقبهت تەلسم دنيا ھيچ و پووچ

سهی یاقوی ماهیده شتی له ویژهوانای مهزنی نهتهوه کهمانه که زوربه ی ریخ چکه کانی سهرده می خوی ناسییوه و زوربه ی نهزموونه کانی ویژه ی کوردی تاقی کردو ته وه، دو ستایه تی له گهل مهوله وی تاوه گوزه و نالی شاره زووری دا

بووه. به دوو زاراوهی سۆرانی و گۆرانی هۆندۆتهوه، به تیهه لکیشی هۆنراوهی نالی، هه لبه ستی سۆرانی هوندۆتهوه و به پیرهوی شیخ شه هابی هوندوهی هونراوهی عمرووزی گۆرانی هوندوتهوه. زوربه ی جوره کانی هونراوه ی برگه یی زاراوه ی گورانی تاقی کردوته وه وه شه شخشتیه به ندبه نده کانی شیخ حه سه نام میرزا شه فیع، وه لی و ... وه ك نه و هونراوه:

دله دامهنی دله دامهنی هدی دل گیرو ددهی حدالقدی دامهنی ههر کام مهوینی ههر ناکامهنی ههر کار مه کهردی ههر به دنامهنی من ههر دهوا كهم تو ههر زامهني «تۆ تاكەي نە فكر سەوداي خامەنى؟» ههر گيز خهيالت ساتي جهم نييهن یای غوسسه و خهیال لهلات کهم نییهن شادى ئى دنيا وه يەك دەم نىيەن سوراحیت نه سهوت زیر و بهم نییهن ههر کار مه کهردی ههر به دنامهنی «تۆ تاكەى نە فكر سەوداى خامەنى؟» گا يەروانەي دەور شەم جەمالانى گا هامراز راز كهمهر لالأني گەھى سكووتى گەھى نالانى گا چوون ئەودالان ويْلْ مالانى

من هدر ددوا کهم تو هدر زامهنی «تو تاکهی نه فکر سهودای خامهنی؟»

شیاوی باسه که دوایین هزنراوهی سهرکهوتوو و بهناوبانگ که بهو فزرهه هزنراوه ته وه، هزنراوهی «کرانشینی» شامی ههرسینییه (۱۳۲۷ – ۱۶۰۲گ.م)، که جزریك قهشمه ری کومه لایه تیبه و گرانی و تینچووی بالای ژیان و بی کاری و بی ده ره تانی له و لات دا ره خنه ده کات.

میناکیکی سهرکهوتووی هۆنراوهی عارفانه ئهو ههلبهستهی شیخ حهمهشهریف خاکییه(۲۰۱۲ – ۲۲۲ د.م):

وهنهوشهی وهشبو که چ کهردن گهردهن نامووختهن به تو زکر حهق کهردهن نهی سالک را وهنهوشهوار به تارك نهغیار تالب یار به نهك غافلانه گهردهن که چ کهری به به بههره و نهسیب سوودیو نهبهری جه تهئسیر دهم مهسیحای مهریهم زینده مهبو بال بالی یر وهمهم جه جهزبهی بی وهقت زولمهت مهخیزو بی شك جه مورید موراد مه گوریزو جازب باقی گهر بكیشو بالت مهجزووب به تاقی وهش مهبو حالت

پیسهش فهرماوان پیر خهرابات نمهیز به کار کهشف و که رامات چوونکه ها نه رات وه رته ی بی حیساب که رامه ت په ریت مهبر به حیجاب نه میاوی به کهشف کناره ی نه جات نمو کو ئید جه کو هه ی هات هه ی هات

ب. هۆنراوەى دلادارى، سرووشتخوازىيى و شىنگىرى.

هۆنراوه ی دلداری و په سنی جوانی دیمه نه سروو شتیه کان. وه کویستان، به هار و ... که له سه ده ی ۹ و 1 ی کۆچی دا به ده سپیشخه ری سه یدی یه که م 1 و 1 یکرد. ئه و سه یدیه، ناوی سه ی حه مه سادق کوری سه ی عهلی بووه. تایبه تمه ندی تری ئه و شیوازه ده سپیکردنی هو نراوه ی عهرووزیش له خو ده گری که له وه شدا خوی سه یدی ده سپیشخه ره. سه یدی که گویا هو گری کیژیک به ناوی ریخان بووه، زوری هو نراوه کانی با به تی دلاداریان به سه دا زاله بو میناك:

رِيوْن داخو بالا تەقە ھەزاريۇ دلىدارەنى

گرد كوشتەو ئا دىدەتەنى تە دىدەت جادووكارەنى بالات نەمامى نەوبەرۆ دىدەت نىرگزى جەى سەرۆ

کولٽمێت ساڤۆ دلٽێ دەرۆ مەمت مەرەجێو نارەنێ زولٽفێت گرنج و خاوەنێ سەرلوولەنێ سياوەنێ

چنوور و راگا و كاوهنى كهمهنده يا شامارهنى گهر لىۆمهنى ئهگهر مەنۆ ئەز عاشقۇ بالاتهنۇ

پێدينه با تهپڵم ژهنوٚ وهس نيه خاسم يارهنێ؟

يان ئەو ھۆنراوە:

که غهزهلیّکه له ۱۶ دیر دا هو نراوه تهوه و چهند هو نراوه ی تر به کیشی عهرووزی له سهیدی جی ماون.

ئەو شيوازەش لە لايەن زۆربەى ھۆنەران وەك بيسارانى، شيخ حەسەن مەولاناوا، مەولەوى تاوەگۆزە، مەستوورەى ئەردەلان و... پيرەوى لى كراوە ھۆنراوەى عەرووزى بەھۆى شيخ شەھابى كاكۆزەكەريايى (سەدەى ١١ك.م)،

مهنوو چههری کۆليوهن (سهده ی ۱۱ ك.م) و شيخ شههابی لههۆنی (سهده ی ۲۱ ك.م) پيره و كراوه. ناو دارترين هۆنراوه كانی گۆرانی له مژاری دلاداری دا، هی وهلی ديوانه یه و ئهو جگهله سۆزی خوّی بو گهیشتنی شهم، پهروشی دابران، هیوای دوزينه وهی شهم، ئاخاوتن له تهك سرووشت و بهردی ههواران ئيلاخ و شتی ئه وا چ مهبه ستی تری ده رنه بریوه. مهلا مسته فای بیسارانی خهلکی گووندی بیسارن سه ربه ژاوه رووی ههورامانه و كهمتر كه س له هونراوه ی دلداری دا ئاستی به و ده گا، تایبه تمهندییه کی هونراوه ی ئه و هو گری به «چرا»یه. له زور هونراوه دا یاری به چرا شووبهاندووه و له گهلی كه و تووه ته دووان:

چراغ ئەر ساتى، دوور گىوون جە تۆ نەمانوون شەلىلا، بوينوون ئەو رۆ خەيال چوون نەشتەر، دل مەكاونۆ دل جە دىدەم سەيل، زووخ مەتاونۆ ﴾

يا دەلىّ:

﴿چراغم نه جهرگ، چراغم نه جهرگ
هیجران دووریت، چنگ پیکان نهجهرگ
سهرتاپا سیا، قهلاخیمهن بهرگ
ههر روّ مهوازوون، سهد ئاوات به مهرگ

یا:

﴿چُراغ رِەزان بۆ، چُراغ رِەزان بۆ

خاس ئیدن گلکوّم نهپای رِهزان بوّ نزیك وه پرِشنگ، پای قهلّوهزان بوّ ئامیّتهی خاکم وهلّگ خهزان بوّ

یا:

﴿چراغ نه دلاهن، چراغ نه دلاهن ههر کهس غهریبهن، ههر داغ نهدلاهن دلاهی غهریبان چوون پهری گولاهن گول خار تیش نیشق، خهیلی موشکلهن کالهن کالهن

 ۹۹۱ه.م)، به ئهوها فۆرمیکی هۆندبۆوه و رەنگه داهینواوی خۆی بیت. شیخ حهسهن ئهو فۆرمهی قواستۆتهوه، گۆرانی پیداهیناوه و گهشهی پیداوه:

چراغم وه باد چراغم وه باد قووربان عوومره كهم تهمام شي وهباد ههر دهم جهتاو دهر د مه کهر و و م فهریاد «شهرت بۆ جەو دەم دا تۆم نەچۆ جە ياد.» عەزازىل نامەي مەوتى مەوانۆ مەلايك پەى قەبز رۆحم مەكيانۆ مەيۆ نە سەر تەخت سىنەم مەنىشۆ به چەند سياسەت گيانم مەكێشۆ خو ێشان یهی فهوتم گشت مهبان ناشاد «شهرت بۆ جەو دەم دا تۆم نەچۆ جە ياد.» مهریزان وه ئاو جه سهر تا وه پا به قانوون شهرع فهرموودهى خودا ئەو وەختە رۆحم بەرمەشۆ جە تەن ماوهران مهلا شوست وشؤم مهكهن كەس غەتاو ۋ دەر دم كەر ۋ داد «شهرت بو جهو دهم دا توّم نهچوّ جه یاد.» ئەو وەختە پەرىپ كەفەن مەپۇشان مهدهن به سهر دا جهرگهی دلسو زان قامه تم نه تؤی کهفهن مهیوشان

یاران بهزاری پهرینم مهجو شان سهرگوزهشتهی من باوهران جه یاد «شهرت بو جهو دهم دا توم نهچو جه یاد.»

ههتا دهليّ:

ئهر تۆ نه بهههشت نهوینم وه چهم حمرام بی تهمام ئهو جاگهی بیغهم نهنیشقم تیدا وه کامهرانی نهو جاگهی یپ ساف به جاویدانی پهی پهی نه دینت مهواچوّم ههی داد «شهرت بوّ جهو دهم دا توّم نهچوّ جه یاد.» ئهر حوّریان چون ههزاران ههزار بهخشوّ پیمان حهی جیهاندار بهخشوّ پیمان حهی جیهاندار حهرام بوّ بیّ توّ ره غبهت کهم پیشان وه مهیل کامل نهزهر کهم لیّشان نهخوازم لیّشان من وه خاتر شاد نهخوازم لیّشان من وه خاتر شاد.»

ریّچکه ی بیّسارانی و شیّخ حه سه ن به به ربالاوی پیّره وی لی کراوه. برّ میناك وه لی دیّوانه له هه لبه سته کانی «چراغم ئاوان»، «چراغم بی رام»، «چراغم نه سه ر» و زوّری تر له هو نراوه کانی به ئاشکرا باندوّری ئه وانی له سه ره. هه روه ها له زوّر هو نراوه دا وه ک هه لبه سته کانی «ئه ری هه توّل نه ی»،

«قیبلهم شهم مهبۆ» و «یاران سافیکم» ریك به وینهی ئهو فورمه بهندبهندهی شیخ حهسهنی هو نیوه ته وه، که به ندی یه کهمیان دوو دیره و به نده کانی تر سی ديرن و خشتي كۆتاييان ياته دەبيتەوە. بەلام مخابن يەريشانى زۆر لـه چايەكانى ديوانه که ی دا ههيه. بۆ وينه هه لبه ستى «ئهرى ههى تۆل نهى»، که خشتى «سزاى تۆ تا چەند سەبر من تاكەي» ياتە بۆتەوە بەلام لەو ديوانانەي بەردەستن و چاپ کراون، بهداخهوه پهریشانی ههیه و بهندی ئاخر بۆته چوار دیر. بۆ وینه ناو ەندى چايەمەنى «انتشارات كردستان» له چايه يەيتايەيتاكانى خۆى دا سرنجى نهداوه و تووشی ئهو ههلّه سهیره بووه که وهرگیّراوی سوّرانی ههر ئهو هەلبەستە بەھۆى «كاك سابير رازى» چاپى ھەر ئەو ناوەندە لەخۇگرى پينج بهندی سیّ دیرییه (جگه لـه بهندی دوو دیّری سهرهتا) به لام لـه چاپی ههورامی دا بۆتە چوار بەند كە تېكەلنى دوو بەندى ئاخرە و دوو دېر خوراوە! روون نىيە به چ مەبەستىك! ئەو ناوەندە وەرگىراوى كرمانجى خوارووى(سۆرانى) رازى، ناو ناوه بهشی کوردی! و هو نراوه کانی وهلی سهقه ت و ناشاره زایانه له بهشی ههورامی! دا هیّناوه، که خویّنهری ئاماتوّریش زوو پیّدهگات چهنده دارمالّی ههله و پهلهیه.!! ئهوهش بهشینك له هو نراوهی «ئهری ههی تول نهی»:

> ﴿ ئەرى ھەى تۆل نەى، ئەرى ھەى تۆل نەى ئەرى نەونەمام قامەت تول نەى ئەرى دىدەمەست جەم پيالادى مەى «سزاى تۆ تا جەند سەبر من تاكەى» ئەرى ھەى شىرىن قامەت زەرستوون رەۋىدەى قوودرەت كارساز بى چوون

منت کرد وه قهیس سهرگهشتهی مهفتوون رهنگ زهرد و زایف بهتهر جه مهجنوون مهگیلوون ههردان وه جهستهی پر وهی «سزای تو تا چهند سهبر من تاکهی» ئهر باوه ر داری زلیخای سانی به ئایهی کهلام حهق رهببانی به ههشتی رو حم بی وه توفانی جه داخ بالات حوور رزوانی به وینهی مهجنوون ههردان کردم تهی «سزای تو تا چهند سهبر من تاکهی»

کاریگهری خانای قوبادی لهسهر وهلی دیوانهش له زوّر جینگا دیاره بوّ وینه تیکوایی "زهرِستوون" لهو هوّنراوه دا له زوّر هوّنراوهی خانا دا ههیه وهك:

«جه نهرگس ئهو شۆخ بالا زەرستوون مەكەرد تەختەى تەخت شاھى ويش گولگوون»

ههلبهت کوترا هونهری سوّرانی بیّری یارسان عیّل به گی جاف (۸۹۸ – ۱۹۹۵)، سهد سال به رله شیّخ حهسه نله هوّنراوه کانی دا فوّرمیّکی نهوهای داهیّنابوو. نهویش هوّنراوه کانی به نله به ندن و برگهیی و خاوه ن خشتی سهربه ندن. شیّخ نه و فوّرهه ی عیّل به گی قواز توّته وه به (200) به نهره کانی هه را تایبه تی له به ندی سهره تا، جوّری کار کردن به سهروا، ریّره ی دیّره کانی هه ر

بهند و کیشی هو نراوه (هی عیّل به گ ههشت برگهیین و هی شیّخ ده برگهیی) دا پیّك هیّناوه. جگه له فورم و روالهت، دیاره که له ناوه روك و مهبهست واتاش دا تهواو جیاوازن. عیل به گ له هو نراوه کانی دا خشتی «ههر وا بووه و ههر وا ده بی پاته ده کاتهوه. هو نراوه ی ئهویش برگهیین به لام پیّنج به ندین که جگه له خشتی سهربهند، چوار خشتی ههر بهند، پیّکهوه هاوسهروان و به زاراوه ی سوّرانی هو نراونه تهوه که له بهشی ریّبازی کونی سوّرانی ههر ئهو پهرتووکه دا باسی عیّل به گ ده کریّت. میرزا شهفیع مامیّز کی و مه لا نوّشای زهنگهنهش لهو ویژهوانانه ن که هه ر ئهو فورمه ی شیخ حهسهنییان لاسایی کردوّته وه که له بهشی ئایین و عیرفان دا (بهشی "ئا") ههندیّکییان لی هیّنراوه. ههروه ها یه کی تر له ویژهوانانی ناودار که ئهو ریّچکه ی بریوه، سه ی یاقوی مایده شتییه (۱۲۲۹ – ویژهوانانی ناودار که ئهو ریّچکه ی بریوه، سه ی یاقوی مایده شتییه (۱۲۲۹ – ۱۲۲۸ که هه یه هه یه هه یه هه یه هه ی ناوبراو باسی کراوه.

بابه مهردۆخى رۆحانى له ميژووى ناودارانى كورد دا دەلنى كه « نادرشاى هەوشار كاتى تيپهرين به كوردستان دا (۱۱٤٧ كۆچى) به خزمهت شيخ حهسهن دهگات و دەكهويته ژير باندۆرى ئهو. بۆيه ههموو گووندهكانى دەڤهرى خورخورەى سەقز به تهكيه و خانهقا دەبهخشى ويراى وەكازى زيركهفت و كهولنى نادرشايى.» (مەردۆخى رۆحانى، ۱۳۸۲، لـ ۲٤٣، بهرگى ١)

ئهو راپۆرته ناتهواوه چوون ئهو ساله یازده سال له کۆچی دوایی شیخ تیپهریوه. گهرچی هیشتا دیارییه کانی نادر له سهر مهزاری شیخ حهسهن و شیخ برایمی مامی ماون. به رای من دهبیت ئهو دیاریانه به بنهمالهی شیخ کرابیت، رهنگه ههر دیاری گلکو و خانهقاش کرابیتن.

ئهو هۆزانانهى كه له عهرووز دا پيروويان له سهيدى كردووه زۆر كهمن. يهكهم كهس كه ناوى له ميژوو دا پاريزراوه، شيخ شههابى كاكۆزهكهرياييه(١٠٠٣ –

۱۰۷۲ کا شیخ شههابیش وه ک سهیدی، به ههردوو شیوهی برگهیی و عهرووزی هو نراوه ی هوندو ته وه که که هماری و عهرووزی هو نراوه ی هوندو ته وه که که و همالبه سته:

جهمالیّوهم دیهن یاران ته عالا سونع رهببانی
مهلایك یا پهریزاده ن به ویّنه ی شکل ئینسانی
یه ده ینش چوون یه دی به یزا، دوو ئه بروّش نه قش بسمیلا
دوو دیده ش نه رکس شه هلا، وامازاغه لبه سه رخوانی
به عاریز مه شغه ل نووره ن، به بالا شه مع کافووره ن
جه بینش مه تله ع نووره ن، په ری ئه فواج نوورانی
به گونا یووسف چاهه ن، به خه ت خزر و به روو ماهه ن
به له به له به عیسای مه سیحاهه ن، مه به خشو ئاو حه یوانی

هەزار دل پەيش ئەرامەندەن، يەكى چون پىر كەنعانى جە دەفتەرخانەيى شاھىش، ھەزاران سەد ھەزارانەن

به دندان شه کهر و قهندهن، به بالا شوّخ و دلبهندهن

نیهن مهیلش جه کهس پرسۆ، عیْرِاقی یا خۆراسانی دوو موشکین قهوس ئهبرۆشهن، رەوایی دلبهریش دۆشهن شههابش پهی سیاپۆشهن، خودا وینوش به ئاسانی

بهناوبانگترین پیّرهوی سهیدی له هوّنراوهی عهرووزی دا، شیّخ شههابی لهوّنییه(۱۱۱۲ – ۱۱۸۵ک.م) و ئهو چامه ۵۳ دیّرهی وههارییه زوّر بهناوبانگه که نادر شای ههوشار(۱۱٤۸ – ۱۱۲۰ک.م) سهباره ت بهو هوّنراوه و زوّر جاری تر، خه لاتی کر دووه. بینگوومان هو نراوهی ههره به هیزی ویژهی کلاسیکمانه که بو به به به بو سرووشت دانرابیت. له ههندی سهر چاوه به و دیره دهست پی ده کات:

﴿نەووەھارا دلبەرا وەشبۆ بە ئابى دلبەرى فەسلىي گولگەشتى چەمەنھا سەيرى سەحراي ئەخزەرى﴾

له ههندي سهرچاوهش ئاوا هاتووه:

﴿ديده گريان جا بيابان ههمچو قهيسي عامري

گول حمنا لاولاو و رهیجان شمست پهر و گول جمعفمری بای شممال شمق شما شکاوا ته ختی یه خبهندی چممهن

چوون ئەمىرەالمومىنىن كەرد فەتحى دەربى خەيبەرى

زولّف عەرووس و تاج خورووس و زەعفەرانى گولۆوەھار

رۆژپەرەست و دىدە مەست و لالمھايى دوختەرى

چاوشان قازلاخ دەنگ دا نە ھەفت ئەورەنگ فەلـەك

شاهی نادر نهو و ههاران نشت نه ته خت نه خز هری

ههر یه کنی با ساز و ناز و بهربهت و چهنگ و غهزهل

ئيد مهوانان به نهزم نهو وههارى نادرى ﴿

سهی یاقزی مایدهشتی(۱۲۲۹ – ۱۲۹۲ك.م) به لاسایی ئهو هزنراوه، چامهیه کی زور جوانی بههارییهی هزنیوه تهوه، که ئهو چهند دیره لهوه:

بین وه شادی دو ستداران ههم ژ سونع داوهری شابههار ئاما ژ نهو فهرش زهمین کهرد ئهخزهری غوررش ئهبری بههاری ژ ئاسمان خیزا ژ نهو ههم جههان پیر بورنا بی ژ باد سهرسهری جن و ئینس و وهحش و تهیر و خار و خهس و کو و کهش کهلهشان مهس بی له بوی نهوبههار عهنبهری ئهرخهوان و نهرگز و نهسرین و یاس و یاسهمهن سوسهن و لاولاو و لیال و لالههای ئههمری

گۆرانى گەلىنك بىزاراوەى ھەن وەك ھەورامى، لەكى، لۆرى، كەلھوورى. سەى ياقۆ ئەو ھۆنراوەى ژىرى بە بىزاراوەى خۆى تىكەل بە ھەورامى و جافى (بىزاراوەيەكى سۆرانى)ھۆنيوەتەوە و دىرىكى نالىشى تىناخىيوە:

شووری وهسهرم کهوتییه لهو مهستییه چاوه

هیچ جیّگه نهنیشم مهگهر ئهو جی که شهراوه

ئهم زولف و روخی دلبهره یا لهیل و نههاره

یا هموری رهش و پهرده کهشی بانی ههتاوه

روخساری تو وهك مانگ و دوو زولفت وه کوو عهقرهو

همر چهن که قهمهرعهقرهوه رازیم به قهزاوه

«سوزی دلمه باعیس تا کولنی گریان

مهعلوومه که ئاگر سهبهبی جوّششی ئاوه»

ماچان که غهزالان چهرنی شوّره زهمینه

پهس ئاهووی من جیشه که لهم جیگه رماوه ئهی دل گوزهری که وه قولنگتاشیی فهرهاد بین نالهیه کی ئهیژنهوی لهم دله کاوه چاوان نیگارم وه سپا موژه ماچون ئهی لهشکر خوین ریژ ئهم وهقت چهپاوه

هاتنی به هار و جه ژنی نه ور و زار اوه کانی که به ته سه لی له هه موو زار اوه کانی کوردی دا هه لبه ستی بو هو نراوه ته وه. نه وروز به به ربالاوی له دیوانی مه لای جزیری، فه قی تایران، خانی، وه فایی و ... وه به رچاو ده هیت. هه رله کونه وه مه چه مکه له ویژه ی گوران دا دیاری پی کراوه. یه که له جوانترین هه لبه سته کانی په سنی به هار و نه وروز ئی سه یدی هه ورامی دووهه مه (۱۱۸۹ – ۱۲۷۱ ک.م)، ناوی سلیمانی کوری حاجی سه ی مه هو و د بووه. چه ند دیری کی نه وانه ن:

﴿نهوروٚز گول خیزان نهوروٚز گول خیزان واده ی وههاره نه نه وروٚز گول خیزان بهده ن کافووران خال خورده ریزان بهده ن کافووران خال خورده ریزان به وروٚز گول جاسووس گولان تازه ن نه وازه ن کیانان نزانی وازه ن یه کی زینه ت رندان دلبه ر چوون جوقه ی تاووس بینکان وه سه ر خاسه ی نه وروّزان نه پای هه رده و ه

یه ک یه ک به رئامان نه توی په رده و ه
هیما خو زمسان ته شریف نه به رده ن
نه و روز گول موژده ی و ه هار ئاو ه رده ن
نزانی مه دو زمستان و ه یه رد
ته خت یه خبه ند شهو ا دا به گه رد
به لای جار چیان نه و روز جار مه دان
جار پادشای نه و و ه هار مه دان
باد و اده ی و ه شت جه کو سار مه یو
یاران نزانی، نه و و ه هار مه یو
پادشای و ه هار و اده ی و ختشه ن
به ته عجیل مه یو ئامای جه ختشه ن
به ته عجیل مه یو ئامای جه ختشه ن

 تۆزى رێگهوبان" و به ههر شتى تر گيان دەبهخشێت، هونهرى ناسك و رۆمانتىكى «پێرسۆنىڧىكەيشن» به چڵهپۆپه دەگهيەنێت، لەگەڵيان دەدوێت، له شەميان رادەسپێرێت و دۆخى ئەويان لىێ دەپرسێت و ولآميش وەردەگرێت! رەنگه دەروونناسێكى شارەزا، ئێستاش لەو هۆنراوانه را بەوە بگا كە وێوەتر لە خەياڵى ھەڵبەستوان، وەلى تووشى شيزۆڧرێنى بووە و ئەو دۆخانەى بەراستى دنياى نەخۆشێكى دەرونى، ئەزموون كردوون. وەك ئەو ھۆنراوە كە لەگەڵ دەليلرشەماڵ) دەدوێت، لە شێوە و دۆخى شەم دەپرسێت و قسەى خۆى بەو دا بۆ شەم بەرێ دەكات:

دهلیل شهم نهدیت دهلیل شهم نهدیت؟
جه لیّلا خ نامای سپی شهم نهدیت؟
ناهووی سهرقهتار نهوای رهم نهدیت؟
نوور بینایی ههر دوو چهم نهدیت؟
سهرسهوز بورجین گولاوان نهدیت؟
نازداران نهپای وهفراوان نهدیت؟
وهنهوشهی بی خهوش سوّسهن گول نهدیت؟
دهوای بیّماران دهوای دل نهدیت؟
بهرهزای تاشان سهرشاخان نهدیت؟
جهبین شوعلهی شهوق چراخان نهدیت؟
نیلووفه ر نه مهوج گولاوان نهدیت؟

personification . °

نهسرین نهپایهی شهتاوان نهدیت؟ سهرقهتار رهم ئاهووی چین نهدیت؟ غهزالهی خوتهن نهماچین نهدیت؟

له ئاخرى ئەو ھەلبەستە دا دەلنى:

﴿ رِهزای بینچارهی دیوانهی دلنرینش خهلاس بو جه دهس جهفای ئینش و نینش﴾

بۆ ھاورێکی لهگهڵ ناوی شهم له ههندێ هۆنراوهی نازناوی «پهروانه»ی داوه بهخۆ و ههندێ جاریش «دیوانه» و ههندێکیش ناوی خوّی (رِهزا) هێناوه. کاریگهری وهلی لهسهر هوٚنهرانی پاش خوّی زوّر دیاره بوٚ وینه مهولهوی و تایهربهگی جاف (۱۲۹۵ – ۱۳۳۷گ.م) هوٚنراوهی شهمالێیان ههیه و شوێنی ئهو هوٚنراوهیان لهسهر دیاره. چهند دێڕی هوٚنراوهکانی تایهربهگ ئهوه دهسهلێنێت:

شهمال یار نهدیت شهمال یار نهدیت؟ وه ختی تو نامای دیده ی یار نهدیت؟ نهو دیده ی سهیوان پی خومار نهدیت؟ نهو توریه ی چین چین سیاتار نهدیت؟ دلدار دلبهر ستهمکار نهدیت؟ ناهووی خوتهنی وهش رهفتار نهدیت؟

شایانی باسه که وهلی له سهر هۆنهرانی خولی نوبنی سۆرانی زۆر کایگهره. ئهو ویژهوانانه قۆناخی نوبیان دهست پی کرد، زۆر زیاتر له ویژه کلاسیکی سۆرانی، له ژیر کاریگهری ویژه ی گزران دابوون. هۆنراوه ی برگهیی زۆر خاوه ن شوینه له و نوی بوونه وه دا. ههر بۆ میناك بیسارانی، مهوله وی و وهلی دیوانه زۆر کاریگهرن له سهر پیره میرد، مامؤستا گۆران، یۆنس دلدار، فایق بیکه س و قانع. زۆر هۆنراوه ی ناسراوی پیره میرد وهرگیزوی ئهوانه ن وه ك نهی نائوومیدی (وهلی) و ئای له بهیان دای (بیسارانی) و ... جگهلهوه، زۆر هۆنراوه ی نیشتمانی پیره میرد وه ك «ئهم رۆژی سالی تازه یه نهور وزه ها ته وه ی فوره و جوانکاری هوونه ری، ئه و باند قرانه ی له سهر دیاره. ههروه ها زور هؤره وه ک «دیده م نهونه ماه ی قانع، «ئهی مانگ من و تۆ ههر دوو هاو ده ردو دردین. ی بیکه س، «عهشقی ئیواره» ی گوران و ده یان هونراوه ی تر هاه کرا شوینی وه کی له سهریان دیاره. بۆ میناك ئه و چهند هونراوه ی دلدار:

﴿ نُه ی بادی شهمان نه ی بادی شهمان نارامی گیان و دله ی وه ک زوو خال پوسته ی ههوایی پهیکی مژده به ر نه گهر هات و ریخت که و ته کوی دلبه ر وه ک عاره ب ده خیل که چوویته نه و لا مهوه سته تاکوو خیوه تی لهیلا پیی بلنی گیانه له و ریگه و بانه له م چهم و بیشه و ههرد و کیوانه له م شیتیکی شهیدای رووت و قووتم دی

فرمیسکی ئالنی وهك یاقووتم دی رووی له خوین خالنی وهك زهعفهرانه چاوهكانی لیّل پر له گریانه بلنی ههیكهلی وهك ئیسقانم دی قهدی چهماوهی وهك گرچانم دی

کاریگهری تایبه تی بینسارانی له سهر وهلی و ئی ههرکیان له سهر مهولهوی له ریاری پیتمی ئه و هو نراوه ی بینسارانی دیاره. مهولهوی له ههلبه ستی «یاری مووبه تکیش» خوّی دا پاته ی کردو ته وه:

«شەوەن خەلۆەتەن مال بى ئەغيارەن عالىم خەللوەتەن دۆس خەوەردارەن» (بىسارانى)

گولاه ن چهمهنه ن گولاه ن چهمهنه ن
وهمهرگت دیده م گولاه ن چهمهنه ن
وههاره ن سهوزه ن ئاوه ن پای کاوه ن
هاژه ی وه فراوان شاخه ی شهتاوان
تهمه ن دوو کهلاه ن گهرده ن غووباره ن
فرمیسکه ن چهمه ن سهیله ن فواره ن (وهلی دیوانه)

﴿تهمن گهردهلوول بادهن بارانهن بیزیای وارگهی سهر کوّسارانهن﴾ (مهولهوی) هشههدهن شهربهتهن شوربهن شهرابهن کهمانچه و موکهش رهوق و رووبابهن گازهن دلتوازهن سازهن ئاوازهن رازهن دهمسازهن نازهن نیازهن، مهولهوی

هۆنراوه ی ماتهمین و شین گیزی بۆ یادی ئازیزان یا گهوره که سانی رامیاری، ویژه یی یا ئایینی کۆچ کردووش به زۆری له ویژه ی گزران دا به رچاو ده کهویت. وه ک شین گیزی میرزا شهفیع مامیز کی بۆ ئه لاماسخانی که لاهوو رکه له دیریکی دا به پنی نهریتی باو به ژماره ی ئه بجه د میژووی مردنی ده رخستووه که سالی ۱۲۲۷ کی کۆچی مانگییه.

﴿شەفىع پەى تارىخ كۆچ ئەلــماسـخان وات "كزەى جەرگم بەرز بى نە داخان"﴾

شینگیّرِی مهلا عومهر رهنجووری(۱۱۹۶ – ۱۲۲۵ف.م) بوّ وهلی دیّوانهش زوّر بهرز و بهناوبانگه. مهولهوی تاوهگوزهیی بوّ زوّرانی شینگیّرِی کردووه که زوّرترین و جوانترینیان بوّ عهنبهرخاتوونی هاوسهری بووه وهك:

﴿ئیمسال نهووههار چون خهزان سهرد بهرگ وهرد باغ مهعدووم بهرد پهی ههرد بۆی عهنبهر نه تۆی دهماخم دوور کهرد

فرسهتش ئاوەرد ههواى وەپاى دەرد

شین و لاواندنهوه ی مهستوره بۆ خهسرهوخانی ئهرده لان (هاوسهری)، له کۆمهلاه هۆنراوهیه کی زۆردا هۆنراوه ته وه که بهداخه وه وه ک بهرههمه کانی تری ئه و ئافره ته مهزنه زۆربهیان فهوتاون. تایبه ته هندی شازی لاواندنه وهی مهستووره، که ئاستی سۆز و دلداری ئه و و خهسره و خان ده رده خا، به رزتر له سۆزی رهها، پیوه ندی زانستی ئه وان به یه که وه یه مۆتیفی "کتیب و کتیبخانه" نوستالژیای تایبه تی مهستووره له ته ها و سه ری ئاشکرا ده کات. له و باره وه ئه و حمزلیک کردنه و یوه تر له سۆزداری دوو دلدار، لیگه رینی دوو خویند کار و داخوازگه ری زانسته بو گهشه ی زانینن. له و رووه وه ئه و حمزکردنه نه ک وه ک دیوژینه، چوون ئه وان به ون سۆزی خوشه ویستی و زانست خوازییان لیکدابو و پیناسه ی جیاواز و تایبه تیان به میژووی خوشه ویستی پیشکه ش کردبو و مهستوره شله یاد و له خه و دا، ئه و حه زه ی گه رانه وه بو رابردووی خو ده و یوییت:

پهرپێ ناکامیت مهگراوم وه تاو جه بهدبهختی وێم سهر نیام وه خاو دیم نه خاو مهرگ شای جهم وهقارم مهسرووری دهروون رێش زامارم جه کتێبخانه چون ههردهجاران نه دهورت دلـشاد جهم بهستهن یاران

خەسرەو ويت وە فەر خەسرەوانەوە نيشتەبيت نە سەدر كتيبخانەوە

ئهو هه لبهستانه میناکی بهرزی لاواندنه وه ن که به تیکه لکردنی بابه تی خهو، ده ره تانی به شداری زیندووی خوّی و گیّ انه وه سوّز دارانه ی په شیّوی ناخی خوّی ئافراندووه. ههر وه ك له سكانسی ده سپیّك دا، ویّنا کراوه چوّن له نیّوه شهو دا ژان و په ژاره دایگر تووه و ویّ پای ئهو که سهره ده چته خهو، تا سكانس ده گوریّت و خه سره و له تازه لاوی دا و له کتیبخانه دا، رووبه پرووی ده بیته وه. پاش کو مهلیّك رووداو، خهو کوتایی دیّت و سکانسی نوی ده ست پی ده کات:

نه شوومی ئی بهخت نهحس سیاچار خهسرهوم نه خاو ناگا بیم بیدار دیم نه ئهساسهی خهلوهت نه شاههن تهنیایی مهحزوون دهروون سیاههن تولوّع سوبحهن ههوا لوّلوّ ریّز ئاما به یادم ئهو بهزم پهرویّز وه نهرمهنهرما دهس کهردم وه شین له نام خهسرهو بهو دیدهی نهمین واتم خهسرهوم فیدای فهوتت بام قوربان مهستی بادهی مهوتت بام فیدای ئهو نالهی سوّز جگهرت بام

قوربان نامای جهو سهفهرت بام فیدای زهمزهمهی وهخت فهرمانت قوربان لوای راگهی نیهانت فیدای ساز و سۆز مهجلس بهزمت قوربان تهپل و کوس مهیدان رهزمت فیدای ئهو مهجلس خهسرهوی تهورت ئیسهیچ بهقوربان دهستاخی قهورت

يا دەفەرموى:

کتیبخانهت چوٚڵ بی زهوق و شهوقهن بادهماخی ئهو جه گشت مافهوقهن

پ. مەبەستى پەروەردەكردن.

همندی بهرههمی ویژه ی کوردی تایبه ت به مهبه ستی فیرکردنی بابه تیکی تایبه ت هونراونه تموه. له زاراوه ی کرمانجی سهروو ئه همدی خانی فهرهه نگی و شه ی کوردی به عاره بی «نهوبه هار» ی هونیوه تموه به مهبه ستی پهوروه رده کردنی سهره تایی خویند کاران. شیخ مارفی نودی نیش (۱۱۲۹ – ۱۲۵۶ د.م) به زاراوه ی سورانی پهرتووکیکی به و شیوه داناوه به ناوی «ئه همدی» که له به شی ریبازی کونی سورانی باسی ده کریت. له ویژه ی گوران دا ئامانجی پهروه رده، مژاری همره گرنگه چوون قولی همره ئه ستووری ئه و ویژه، ریبازی یارسانه و همووی ویژه ی کون و زه به لاحی یارسان، مهبه ستی پاراستن و پهروه رده کردنی ویژه ی کون و زه به لاحی یارسان، مهبه ستی پاراستن و پهروه رده کردنی باوه په ویژه کونی ئه و ئوله یه که به گشتی له ریبای یارسان دا جی ده گرن. به لام ههندی جار به ته نیا مهبه ست فیر کردنی کرده و شتیکی تایبه ته بو میناك به شیک له ههلبه ستیکی خان ئه تماسی لورستانی (۱۰۷۲ – ۱۱۳۸ ک.م) که به وردی چونیه تی هه ته به تو و ربانی له ئولی یاری دا شان ده دا:

همهبر قوربانی وهش رهنگ و تهیار شهش مانگ وهیهرده چاخ وهش رهفتار جهم کهران چهند کهس یارانی دلّپاك ئیخلاس ناموهر شای سولتان سههاك یاك کهن دهست و پاش دهماغ چهنی دهم

وه ئایهی ئهرکان باوهران وه جهم
مهبر جهم نشین گشت قالب پاك بر
قابل وه حوزوور شای سامناك بر
وه رهسم ئهزهل قاعیدهی دوسان
یهك یهك پیشانی قوربانی بوسان
شیرن شو کرانه باوهرن وه پیش
کامش شین کهن وهشو کرانهی ویش
من به عد وهرداران ئهو دهست راسش
چهنی سهودای تیغ قسمه قهساسش

هاوشیّوه ی نهوه له ویّژه ی یاری دا بهرهه م گهلیّکن، که تهنیا نهو هوّنراوه ی حاجی نورعه لی ئیلاهی ۱۳۱۳ ـ ۱۳۹۲ ـ ۱۳۹۲ و میناك دههیّنیین. ئیلاهی زوّر پهرتوو کی سهباره ت به ری و ره چه ی یاری و باوه ر و میّژووی زانایان و گهوره کانی یاری نووسیوه تهوه وه ك «برهان الحق، معرفه الرووح، ئاسار الحق، تفسیر القران، فرقان الاخبار و...» ئهمه ش به شیّك له هوّنراوه ی «مهتوای بزانی» ئهو:

مهتوای بزانی مهتوای بزانی ئازیزم ئهگهر مهتوای بزانی ئوسوول عهقاید دین و مهبانی ئیدهن مهواچوّم دهرك مهعانی ئهوهل خوداوهند نهزا و نه مهردهن

قادر موتلهق بيهامتا و فهردهن ژەو دەلائىلى كول مووەحدىن شناسان خودا بایهد بشناسین دو و هم خوب بزان گردی مهو جو دات چون حوسن خوداس زاتهن و خوب هات بهد ژ عهمهلهن گهر کهسی بهد کهرد یهی مهحو میسلش بایهد یه کی جههد نیکان ههم ههر کهس و دههر مهقامی مهعرووف بي يا بهد كهى ئيحرامي سو و دم هدر ئانچه نیکهن و د دووران تبق موقتهزای زهمان و مه کان پهی ئینتزام و ئاسایش خهلتق مو ئەسسىر ھەنەن مەسدەرش وە حەق شعار ویت ساز عهمهل کهر تهمام وه زددش يهرهيز ئيدهن سهرئه نجام ژەو بەعد مەزھەبىي گەر ژئى ئوسوول مو خالف نەبۆ تۆ كەردى قەبوول سهعیهن و هلی با شهرت و ئیمان بي شك و تهرديد عهمهل كهى وه ئان نو و رعملي تهحقیق کهردش و اتش ئین جهو ههر ئهدیان ههنهن و ه یهقین

به پنی قسه ی ماموّستا مهلاکه ریم موده ریس، مهلاخدر رواری، میرزا و راویژ کاری تایبه تی نه همدسانی رواری بووه و له چهند سهفه ری فه رمی بوّ شیراز و دیداری فه رمی له گهل که ریمخانی زهند (۱۱۷۲ ـ ۱۱۹۳گ.م) و کاربه دهستانی بالا، به شدار بووه. (موده ریس، ۱۹۸۶، ل ۳٤۵) مهلا خدر جگه له دیوانی هوّنراوه کانی و بروانامه ی «روّله بزانی» نامیلکه ی «ده ولّه تنامه »شی هوّندوّته و همیرزا شهفیع کولیاییش نه و به رهه مه ی هوّندوّته وه. نهوه ش چهن دیّل له بروانامه ی روّله بزانی که بو بارهینانی کوره که ی هوّنیّوه ته وه:

رۆلە بزانى رۆلە بزانى

فهرزون و در جه گشت مهبو بزانی ئەسل و فەر ع دىن چەنى ئەركانى چەنى ئەحكامان يەي موسلىمانى مەبۆ بزانى ھەر يۆ يەنجەنى ئەر چە يەنجەنى ئەمما گەنجەنى ئەسل دىنمان زاتەن و سفات مهبده ئو و مه عاد يه نجهم نبو وات فهرع دینمان نهمازه و رؤچی زه کات، حهج، غهزا، بزانه تؤچى روكنيۆ دىنمان ئەوەل شەھادەت سه لات، سهوم، زه کات، حهج، ئیستتاعهت حوكميّو ئيسلامي واجب و حهرام سوننهت و مه كرووه موباح وهسسه لام زات ياني خودا زاتش به حهقهن واجب الوجود فهرد موتلاهقهن سفاتش يانى قەدىميەنى چەنى و زات ويش ئەزەل بيەنى ييسهش فهرماوان ياگهو گرد كهسيم ئو ستادی شیخی مو حهمهد و هسیم خو دا به حهقهن زینده و دانا بینا و شنهوا گؤیا و تهوانا ساحيب ئيرادهن باقيهن دائيم

بهی ههشت سفاته دلت بو قایم مەبدەء يانى ھاى ئىمە نەبيەغى ئيمه و گرد عالهم خوداي كهردهني مه عاد یانی های گردی مهشیوه حهشر مان مهبو زينده مهييوه نوبووهت يانئ بكهردمى باوهر خودای کیاستهن پیمان پیغهمبهر سهد و بیست و چوار ههزار پیغهمبهر خودا كياستهن پهي مهخلووق رههبهر سينسهد و سيزده رهسوول مورسهل موحهمهد رەسوول جە گردىن ئەفزەل مورسهل یانی های خاوهنی ئوممهت جهلای خوداوه مهئموور به ره همهت روكنيمان شهشهن بزانه تهمام ههو هل خو داو هند دانای لایهنام

لهو هۆنراوه دا مهلاخدر، پرهنسیپه سهرکی و بنهماکانی ئایین ویزای لق و پۆپ و ههستوونهکانی به وهرده کاری بۆ کورهکهی روون ده کاتهوه. لهو هۆنراوهی ژیرهوهش دا ههندیکی هاتووه، باب و پاپیرانی باوك و دایکی کیاستهی ئیسلام دههینیت. سهباره بهوه ی که خوی فهرموویه تی «کاتیک ناوی باپیرانم دههینن که گهیشتن به عهدنان (پشتی بیستهم) ئیتر بوهستن و ئهوانی تر مهلین. » بویه مهلاخدر دهلین «معدد و عهدنان بگیره قهرار». به پینی بروای موسلمانان،

کیاسته ی ئیسلام له پشتی بیست و حهوته م ده گاته هافی برایم. سهباره ت به وه ی که بۆچی ده بیّت له عهدنان بوهستین، باوه پرم وایه که چوون کیاسته ی ئیسلام به به به به به به اگاداری له سهر ته و پروای جوله که ـ سهر چاوه ی میتوّلوّژی ئیبراهیم ـ زوّرتر ده بوو و ده قی ئه وانی وه کوو بنه ما بوّ دارشتنی ئایدیای خوّی که لاک وه رده گرت، ره نگه دواتر ئاگادار بووبیّت که مهودای زهمانی له گهل ئه و که سایه تیبه میتوّلوّژیکه سهرووی دووهه زار ساله و ئه گهر مهودای دوو پشت که سال بخه ملیّت، هیشتا په نجا پشت زیاتر پیویست ده کا بو گهیشتن به برایم، بویه فه رمانی کردووه له عهدنان بوهستن.

ویش موحهمده ن بابه ش عهبدول لا عهبدول ویش موحهمده ن بابه ش عهبدولو تعلی عهبدولمه ناهم چاگه و لا قوسه ی که لاب و مهر و مالکه ن ساده ی نه زر و کنانه، چهنی خوزه یمه ی مودره ک و ئلیاس، موزه ر و نه زار معدد و عهدنان بگیره قهرار ویست و یه ک پشته ن به بی خیلافه ن چاگه و لا واچان ئه کما گه زافه ن پیخهمه ریمان ئه داش ئامینی به له فز گزران ما چان هه مینی بابه ش وههه به ن نه گه ر په رسابی

عەبدولمەنافەن زوھرە و كەلابى ھەر دووى پشتى مياوان بەيۆ جە كەلابەيۆ نەپۆشۆ ئەو تۆ

خودا یارت بق، خودا یارت بق رق له نهرجووم ههن خودا یارت بق رق رق به فهزل و ره همت نیگادارت بق پهی ته حسیل عیلم نیگادارت بق رق له وهر جه گشت مهبق بزانی حیکمهت جه ئیجاد نهوع ئینسانی عیبادهت مهبان ئهسل و فهرع بنای سهعادهت ههرچی مهوینی گرد مومکیناتهن نه گهر زهمینهن ئهر سهماواتهن گیان دار و بی گیان له تیف و کهسیف

رۆشن و تارىك شەرىر و شەرىف يەكسەر موحتاجەن وە كردگارى
واجبئەلوجود پەروەردگارى
بى جەسەد بى رەنگ بى شكل و شيوە شيوەى عالمەمش ھىچ نەبۆ پيوە سەرچەشمەى وجوود فەيياز جوود بۆ مەوردات يەكسەر بە ئەو مەجوود بۆ بى ئىيحتياج بۆ جە گرد سەراسەر تا موحتاج نەبۆ بە واجيى تەر مەوجوود ھەر ئادەن مومكين چون سايەن ئا زاتە پاكە زات و خودايەن

ده دیتریّت که مفتی کو مهلیّك چهمکی فهلسه فه ی کونی (ئهرهستوویی) له هو نراوه که ی هیّنراوه که جگه له مهلا خدر، کاریگهری خانای قووبادیش به سهریه وه ناشکرایه. سرنج بده ن له و چهند دیّره له حه و تبهندی خانا:

قهدیم موتلهق، قهدیم موتلهق
یا قایم به زات قهدیم موتلهق
حهی بیزووال قهییووم بهرحهق
نیگارهندهی نهقش نو تاق ئهرزهق
لاهووت بی شهریك بینای بیمانهند
یه کتای بینهزیر بی مسل و پهیوهند

واجبئه لوجوود لائوحسا سهنا مونهززه جه عهيب عارى جه مهنا

دانانی بروانامه به شیّوه ی مهلاخدر رواری له زاراوه ی سوّرانیش دا ههبووه که ئاماژه به بهرهه می شیخ سه میع بانه یی به ناوی «باوه ری ئایین» و العقیده المرزییه ی مهوله وی تاوه گوّزه یی ، کرا له شویّنی خوّی زوّرتر ده ناسیّندریّن.

شیّوه یه کی تر له هو نراوه که شیاوه لیّره دا و له ژیر بابه تی پهروه رده کردن ناوی بهیّت، ناساندنی که سایه تیبه کان و ویژه وانای کورده که جارجاره هو نهریّك، هو نهرانی بهر له خوّی ده ناسیّنیّت. له راستی دا شیّوه یه ك بووه له نووسینی میژووی ویژه. ئه و هو نراوانه ی مه لا عومه ری ره نجووری (۱۱۶۴ – ۱۲۲۵ ک.م) یه ك له و میناکه ن. بروانن چوّن بی ره چاو کردنی زاراوه، ئایین و ئایین زاکان، ناوی خانای سوونی، حوسیّنخانی لوّری شیّعه، نوور عهلی یارسانی، عهلی له ك، سیاپو ش و فه قیّ و حه ریری کرمانجی و ... به مه زنی ناو هیّناون:

شهعرای کوردستان گزیهندان خاس ههرچی مهشهوورهن پهریت کهرو باس مهلا نهجهف نام، خانای قوبادی یه که مورادی یه که مهرادی عهزیز دهردین، موحهمهد عیسابه گ حاجی تیله کو، فهقی، عهلی له ک یووسف یاسکه، مه لا تهمه رخان

شيخ عهلي حهرير، مهلا يهعقووب جان شیخ وہیس گەلالتی، عەزیزوللا لوړ شیخ موحهمه د جامی، مه لا بایندور ئەھەد دۆلەيى، عەبباس سانى باکی و سیایوش، دهده سیوانی حوسهين خان لور، شاعير جوبرائيل جانگیر و مهنسوور، ههم میر ئیسماعیل ئەھەد بەگ چەنى حەمە ئاغاى زەند ئاخه ياو هيى، نهز هر كاكهو هند عهلى خواكهرهم، حهمه ئاغا نام باکی، بیمو شی، کابدی فام تهمام و هلي ديوانه، خواجهي ئهرده لأن شيخ شههابهدين، شا قهلاً ئهيوان مەلا نوورغەلى، يووسف، دەردىن شافی و وهلی خان، کاریزی، حهزین مەولانا ئەلياس، زەبوونى، زىنوور يەك فەقىي ئەھەد وە ناكام مەشھوور ههنی ما باقی شهعرای کوردستان دلداران خاس، يۆل سەرمەستان

شایانی باسه که هونهری سوّرانی بیّر «حاجی قادری کوّیی (۱۲٤۰ – ۱۲۱۵)» له زوّر هوّنراوه دا لاسایی رهنجووری کردوّتهوه و ئاماژهی به

ویژهوانای کورد کردووه و پیویستی ناسینی ئهوانی بۆ رۆلهکانی نهتهوهی داکۆکی کردووه. بهتایبهت له هۆنراوهی «شههسهواری بهلاغهتی کوردان» دا ناوی زۆرانی ریز کردووه که یهکیان ئهو رهنجوورییهیه:

یه کێ ڕهنجووری ئههلی کهرکووکه فیکری بیکری ههموو وهکوو بووکه

رۆژەنى سێھەم

رِیْبازی چیرو کههوٚنراوهنووسی گوٚرانی

ئەو رىبازە لەخۇگرى شەش جۆرە:

ئا. چیرو که باوه کانی چهندنه ته وه هیی. وه ک نه و چیرو کانه ی له ویژه ی عاره ب و فارس و نه ته وه ی تریش هو نراونه ته وه ک له یلا و مه جنوون، یوسف و زوله یخا، سوولتان نیبراهیم و نوش نافه رین و خه سره و شیرین.

ب. چیرو کی ئایینی وه ک مهولوودنامه و میعراجنامه و چیرو که شازاده پ. چیرو که هو نراوه ی میژوویی وه ک نادرنامه و جهنگنامه ی شازاده محهمه د و کهیهایاشا.

ت. مینتولوژی تایبهتی کوردی وهك شهمال و زهلان ج. شانامهنووسی و چیروکی حهماسی. خ. هو نینه وه ی وه رگیراو و لیکدانه وه ی په راوی پیروزی قورعان (وه ک به رهه مه فه و تاوه که ی خانای قوبادی)، ته و رات و ئینجیل (وه ک نزانی (مزگانی) دکتور سه عید خانی کور دستانی)

به شیّوهیه کی تر ئهو ریّبازه چوار بهش لهخوّ ده گریّت: ۱ – چیّرو که ئهویّندارییه کان ۲ – میژوویی ۳ – ئایینی ۶ – شانامه

هه لامه تی شه شهمی گوران، که له ویژه ی گوران دا پیک هات، زور شیاوه به هو کاریگه ری به رجاوی مه زنه سه ردار و گهوره شای کورد، نادر شای هه و شار، به هه لامه تی نادری نیودی بر بکریت، به ده سپی شخه ری خانای قو و بادی هه و شار، به هه لامه تی نادری نیودی بر کنو و سیه . له و قوناخه دا ئه وه نده یه به رهم خول قا ئه ویش چیر تر کنو و سیه . له و قوناخه دا ئه وه نده یه به رهم خول قاون، به بارست له هه مو و قوناخه کانی تر پره و له زوریان دا شوین په نجه ی نادر شا به رجاوه. کاریگه ری نادر و پشتیوانی ئه و له هو نه رانی کورد شیاوی لیکول نینی زوره. مه لاوه له دخان و شیخ شه ها ب و زوری تر، خه لاتی نادریان پی به خشراوه و کولونیل ئه لاماسخان که نوله یی خوی پله داری بالای له شکری نادر بو وه که نادرنامه ی هونیوه ته وه.

ئهگهر حهوتبهنده کهی خانا لهگهل پهریخشان نامه و ساقی نامه پیک بگیریخ، کاریگهری پهریخشانی دهینه وهری له سهر خانا ئاشکراده بیخ، که لیره دا جینگهی نییه. ئه و مهزنه پیاوه ی شیاوه گهر ده یان پهر تو و کی له سهر بنو سریخت، به و دروو شمه هه للمه تی ئافرینه رانه ی خوی له ویژه ی کوردی دا ده ست پیکرد و ده یان پهراوی دانا:

﴿رِاستهن مهواچان فارسی شهکهرهن کوردی جه فارسی بهل شیرین تهرهن

بهداخهوه بهشی زوری بهرههمه کانی فهوتاوه به لام ئهوه ی ماون، ئه گهر ههموو چاپ بکرینت، سهرووی ۱۰۰۰۰ دین دهبن که بهرههمی خانا سهرووی دهبهرابه ی ئهوه شروه بووه. ته نانه ت له ناو پیره وانی خاناش زور بهرههمیان فهوتاوه و زوریش بهرههمیان ماوه و ناوی خویان نازانرینت. وه ک ئهو شانامانه ی که ئیره ج بارامی چاپی کردوون. یه ک له نهریته کانی هو نراوه ی گوران، هو نینه وه شانامه ی کوردی بوو که به پیره وی خانا دامه زرا و له بنه ماله ی میرانی ئهرده لان دا پشتیوانی ده کران. میرزا شه فیع مامیزه کی خوی چه ند پهرتووکی فهرده لان دا پشتیوانی ده کران. میرزا شه فیع مامیزه کی خوی چه ند پهرتووکی وه دوستی نیریکی خهسره و خانی ئهرده لان بووه و ههروه ها له بیرو کراسییه تی ئهرده لان دا پرولای کارناسی بالای کولتووری هه بووه. له رینگه ئه وه وه ئه نماسخان که هوور پشتیوانی لی ده کرینت. جگه له بهرههمی میرزا مسته لاته جیگه ی ده بیته وه و پشتیوانی لی ده کرینت. جگه له بهرههمی میرزامسته فای گوران (دلی دلیّ و ئه ناماسخانی که هو پروردستانی)، هونه دی میرزامسته فای گوران (دلی دلیّ و ئه ناماسخانی که هو پروردستانی)، هونه دی شانامه کانی تر نه ناسراوه.

لهسهر خانا، نازانم چۆن بلێم و چ بلێم. گهرهك نييه لهگوێن نهريتی باوی وێژهی فارس، كاتێك باسی مهزنێك دهكرێت، پێشهكی خوٚ دهشكێنن، خوٚ سووك دهكهن، خوٚ خوێڕی، مايهپووچ دهكهنهوه، دوايه زوٚر زێدهوێژانه و ناراست، بهرزی دهكهن و پێیههلندهلێن و ههلندهدهنهوه و ... بهلام لهراست خانا بوٚخوٚم بچووك دهبینم تهنانهت له لیندوان. خوٚزگه یهك له ههزاری نالی

لهسهری نووسرابا و ناسرابا چوون به پای نووسهر بی بگره وبه رده، بی ئهملا و ئه نولا و بی قسه، خانای خانقو و باد ئیمپر *اتو ری سه رلهبهری ویژهی کورده*.

سهباره ت به و مژاره که گهلو خانای قوبادی دهسپیکه ری چیرو کنووسی له ویژه ی گوران دایه یان نا، راستی ئهوه یه که بریاردان به پینی بهرهه هه بهدرده سته کان زور دژواره چونکه بهداخه وه هه تا ئیستا ته نیا دوو بهرهه می خانا چاپ کراون. «خه سره و و شیرین» که چه ند جار چاپ کراوه و «لهیلا و مهجنوون» که به هوی کاك غه فار ئیبراهیمی چاپ کراوه. به پینی میژووی دیاری کراو بو نووسینی ئه و دوو بهرهه مه و ههروه ها میعراج نامه و حهوت به نده که ی خانا، که به هوی خودی خانا ریکه و تی نووسین روونکراوه ته وه به نانا کاتی دانانی ئه و به رهه مانه حه فتا سال و حه فتاویه ک سال بووه!!

(غەين) و (قاف) و (نوون)، (جيم) كەرۆ حيساب

ليّش مەبۆ رەوشەن چوون قورس ئافتاب

(سەرەتاى خەسرەو و شيرين، كە بە ئەژمارى ئەبجەدى دەكا ١٥٣ اى كۆچى مانگى.)

> تاریخ هیجرهت خهتمئهلوورسهلین موتیع دیوان شهرح شهرع دین رۆی دووشهمه زیحهجه لحمرام ههزار و پهنجا یه کسهد سنی تهمام

١.,

_

^۲. شیاوی سرنجه که «مهلا عومهری رهنجووری(۱۱۲۶ – ۱۲۲۰)»یش به پیّرهوی خانا، میّعرِاجنامهی هوّنیوهتهوه. خهلیفه لهلّماسی گهزهردهرهییش(۱۲۲۰ – ۱۳۰۵) که چهند چیروٚکی هوّنیوهتهوه وهك «ئهرچه و شیّروّ» و «بلزقیا»، سیّ بهرههمی ئایینیشی ههیه، «دهقایقولهٔخبار، بروا نامه و مهولوودنامه» له ههمووان دا پیّرهوی له خانا کردووه.

(کۆتای میْعراجنامه و دەسپینکی خەسرەو وشیرین.)

غهین و (قاف) و (نون)، (دال) ئهبجهدی حیساب کهرو حهرف وینهی عهسجهدی ههزار و یهکسهد پهنجاو چوارهن روشن تهر جه سوی شوّلهی نههارهن روشن تهر جه سوّی شوّلهی نههارهن راهیلا و مهجنوونی خانای قووبادی.)

بهوپییه خانا باشترین بهرههمه کانی که به مهزنترین چیرو کههو نراوه ی ویژه ی کوردیش قهره سده کرین، له تهمه نی حه فتا سال بو سهرتر (هاوسهرده می نادرشای ههوشار) هو نیوه ته وه ابه بهراست جیگه ی پرسی زوره. به و ته ی کاك غه فار ئیبراهیمی، خانا زوربه ی بهرههمه کانی له ناوه راستی تهمه نی ـ چل هه تا په نجا ساله ـ هو نیوه ته که هاو کاتی ده سته لاتی سه فه وی بووه، به لام هه تا سهرده می نادرشا ده ره تانی ئاشکراکردنی ئه و تو بو بهرهه می کوردی نه بووه. به تاییه ت خانای سوننی و ده سته لاتی فاناتیك و دوگمی شیعه ی سه فه وی زور به گونجاوه. ره نگه به و هو په شینت که لیکدانه و هی ورعانه که ی (که ده بینت چه ند ده هد زار دیرین بووبینت.) فه و تاوه داخوا نه و رینکه و ته دیاریکراوانه، رینکه و ته تهمه نی له به ندیجانه ش بووه. داخوا نه و رینکه و ته دیاریکراوانه، رینکه و تی ناشکراکردن نه که نووسین؟

ههروهها ماموّستا غهفار وای باوه ره که رهنگه ئهو ریّکهوتانه دوای خانا بههوّی نووسهری دهستنووسه کان دانرابن یا هی خانایان گوریبیّت. ئه گهر ئهو بهرههمانه بهو ریّکهوتانه لهبهرچاو بگرین، ئهوا کهسانی تر بهر له خانا چیرو کنووسی

گزرانیان دهست بی کردووه، وه ک «ئه آنماسخانی که ندو آله بی ۱۱۱۸ – کور آنیان دهست بی کردووه، وه ک «ئه آنیزه ک و یازده ره زه م خور شید و خاوه (رخور شید و خهرامانیش نوسراوه) و شهمال و زه آلان» (هه ندی می ژوو نووس وه ک بابا مهر دو خی رو خانی ـ شیوا ـ شانامه ی حه و تله شکریشان داوه ته پال ئه آنماسخانی که نو آله بی و هه روه ها «مه لا وه له دخانی گزران» (۱۱۲۷ ـ پال ئه آنماسخانی که نو آله بی و فه رهاد، یوسف و زایخ و له یلا و مه جنوون» که همووی ئه و به رهه مانه ی وه ره اد خان به هو ی خاناش هو نراونه ته وه و و هم دوو هو هو هم نور آنه آنه و دو هو نه ره مه نا به ون، به آنه و به رهه مانه ی وه اله دخان، به هو ی خاناش هو نراونه ته وه و رو له و دو هو نه ره داخوا گوونجاوه به را له خانا چیر و کنووسیان ده ست پی کر دبیت و خانا پی ره وی کر دبن ؟! بو وی نه وه اله دخان که ۲ کسال له خانا که مته مه نی و مالی دانانی شیرین و فه رهاده که ی ده لی :

(غەين) و (قاف) و (نوون)، جەم كەرۆ حيساب لي*ش* مەبۆ رەوشەن چوون قورس ئافتاب

که ده کا ۱۱۵۰ ی کوچی مانگی. ئهو دیره ههمان دیری ریکهوتی دانانی خهسرهو و شیرینی خانایه بهس وشهی «جهم»

له بات پیتی «جیم»ی خانا دانراوه (یا پیچهوانه؟). چون ژمارهی «ج» له ئه بجهد دا سیّیه، بهرههمی وهله دخان سیّ سال زوّتر له خانا ده کات.

گهلو خانای حهفتا ساله چهند سال دوای وهلهدخانی ۲۳سالهی! هونیوه تهوه یان ههتا سهردهمی نادر ناشکرا نهکراوه یان دوایی له روونووسین دا دهستیان تیوهبراوه یان مژاری تر؟ خانا جگه له «خهسرهو شیرین، لهیلا و مهجنوون،

بهنام ئهو کهس ئهو جه کاف و نون نیستی کهرد ههستی وهبی چهند و چون به نام بیچون دانای بی ههمتا ئیجاد کونهنده ی ههم ئهرز و سهما به نام یهزدان خالق بهشهر ئیجاد کونهنده ی کوّه و به حر و بهر یاره ب به حاجهت شای بوراق سهوار بیخشه ئوّمهت رهسول نازار \square یاره ب به حاجهت نور ییخهمبهر

ببهخشه گونای مهخلوقات یهکسهر
ئومێدم به تۆن حەيى بىّ زەوال
ههم به لوتف ويّت شاه بيّ ميسال
عهفوو کهی گونای جوملهی موسلمان
جه رووی مهرحهمهت پادشای سوبحان
ئيمجار به ئوميّد حهيي لا مهكان
بشیم وه سهر وهقت ئهو باقی داستان 🗌
وادهى سەللواتەن ياوەران يار
lacksquare وہ نوور جممال شای بوراق سوار
مهجلیس نشینان ساحیب عهقلّ و هوٚش
وه عەرز بەندە ساتىٰ بدەن گۆش
عاقلان بهى تەور كەردەن حىكايەت
جه قەرن قەدىم كەردەن ريوايەت
ماچان يەك شاھىٰ شێر سەر ئەفراز
ساحيب عهداللهت ههم رهعيهت نهواز
نامش مهشهور بی به شای جههانگیر
نه شار دیمشق ئهو شای بیّ نهزیر 🗌
نه شار دیمشق ئهو مهکهرد شاهی
ئیسمش مەشھوور بی تا گاو و ماهی
چەند سال شاھى كەرد نەرووى تەخت زەر
وه کهیف و دلخوا تاج زهرِ نه سهر 🛘
یهك رۆ هورێزا وه شادی و خوږهم
1 • £

نه تۆی بارگا لوا وه حهرهم ٰ چەنى حەرەمش ئەو قەمەر تەلعەت ههر دو و چهنی ههم مه کهردن سو حبهت ∐ جه بهین سو حبهت هوریزا وه یا وه تۆي ئايىنە بكەردش نگا∐ نگا کهرد سورهت جام جهمینش چەند تار موى سفيد ئاما وە عەينش 🗌 باز ههم وه دققهت ئهو شاه سهروهر ئه و چهند تار سفید ئاو هر د و ه نهز هر 🗌 هو و رکێشا نهفهس و ه سوٚ ز جگهر كيشا ئاه سهرد ئهو شاه سهروهر دەردەم بى مەلول ئەو شاى بى نەزىر شادیش ہی وہ غهم شاه جههانگیر موی سفید ینکا جهرگش و پنهی تیر ئەسرىن جە دىدەش مەبى سەرازىر قهدری کهرد زاری وه سوز جگهر مات و غهمبار بی یادشای سهروه ر نهى دەم حەرەمش ئەو قەمەر تەلعەت ئاما وه حزوور يادشاى نيك بهخت عهرز کهرد یادشا زاری بی سامان چینشهن چینش بیهن دهستم وه دامان راس واچه پهريم ئهي نوور چهمان پهری چینش نهسر ریزی وه دامان
مهگهر چینش بیهن نهی شای جههانگیر
مهکهری وهی تهور زاری بی نهزیر
ناما وه جواو به وینهی بولبول
وات قهمهر تهلعهت جهمین وینهی گولا
دیام وه سورهت ههم جهمال ویم
قاسد مهرگم خهبهر داش وه پینم
خهند تار موی سفید قاسد مهرگم
نووك سنانش پیکا نه جهرگم
جون مهودای خهدهنگ پیکاش نه جهرگم
بیزار جه شاهی رازی وه مهرگم
نهو قاسد مهوات نهی شای بی کهمال
عومر تو یاوان ههم وه پهنجا سال

ههلبهت ئهوه ی که کاك غهفار ئیبراهیمی خهریکی ساغکردنهوه یه ته واو جیاوازه له «شازاده ئیبراهیم و نوّش ئافهرین »کهی خانای قوبادییه که به هوّی «کاك محهمه دره شیدی ئهمینی پاوه یی » ساغ کراوه ته و و چاپ کراوه. کاك غهفار وای باوه ره که ده بیّت خانا هه ر ئه و به رههمه ی «عهزیم» به ده سته وه بووبیّت و دایر شتبیته وه. به و روانینه ئه وا عهزیم ده بیته ده ستپیکی چیرو که هوّنراوه ی گورانی که به داخه وه چی له سه ر میژووی ژبانی دیار نیبه ، به لکوو له روانگه ی پیشه ی نه و که سانه ی له پیشه ی ساغکردنه و هی ده ستنووسه کو نه کان

دا شارهزان و به ئاماژه کانی ته کنیکی و زمانی، بۆی دهچن که هی عهزیم بۆ خانا ژیدهر بووه.

بابهتیکی تر لهسهر «شازاده ئیبراهیم و نوش نافهرین» نهوهیه که بهریزان کاك محهمهدرهشیدی ئهمینی پاوهیی و غهفار ئیبراهیمی پیّیان وایه که له فارسی را بوّ کوردی وهرگیردرابیّتهوه کهچی دهکریّت پیّچهوانه بیّت چوونکه کوّنترین دەستنووسى فارسى ئەو بەرھەمە كە نە ميْژوو و نە ھۆنەرى ناسراو نىيە، ھى سالنے، ۱۹۹ک کوچی مانگییه که خانا سهت سال پیشتر ده ژبیا و دیاره عهزیم ييش ئەويش بووە. جگە لەوە توپژەرانى فارس وەھايان قەرساندووە كە ئەو چیرو که له سهردهمی سهفهوی دا هو نرابیتهوه و تهنانهت ئهو خهملاندنه نابەلگەمەندەيش، كۆنىتربوونى كوردىيەكە ناسريتەوە چوونكە خانا و عەزىمىش ئەو سەردەمە ژياون. ئەوەش ھەيە كە فارسىيەكە زۆر لە كوردىيەكە كورتىرە. ئەو مۋارەش كە محەمەدرەشىدى ئەمىنى پاوەيى پنى وايە كە خانا سەبارەت بەوەى که قورعانی بۆ کوردی وهرگیراوه و مهلاکان ئهو کارهیان به کوفر زانیوه، بۆیه بۆ سلينماني هەلاتووه!! {گۆيا سلينماني مەلاى لىي نەبووه؟! ـ نووسەر} بۆيە خانا له ژیر دهسته لاتی عوسمانی دا ژیاوه و شتی ئه وها، سه رله به ری قسه ی خۆكرد و چيرۆكه. گەرچى دەوتريت سەردەمى سەفەوى ئازار دراوه و خراوه ته زیندان، به لام خانا زوربهی تهمهنی له سهردهمی ههوشار و زهند دا تى پەراندووە. نادرى ھەوشار خۆى مەزنە پىشتىوانى ويۇۋەى كورد بووە و خاناش به مهزنی ناو هیناوه. و دك له له یلا و مهجنوون دا ده لیت:

> به وینهی نادر بهرز ئیقبالات بو زور روستهمی نهوهی زالات بو

دیسان شتیکی تر که محهمدر وشیدی ئهمینی پاوه بی سهباره ت به خانا نووسیوییه که گزیا نامهیه مکی بر میرزا شهفیع کولیایی نووسییوه که باسی تهمه نی خوی ده کات «په نجاو چوار بی ههره س وه مالم»، و پیره ندی و نامه ی تریش ههبوونه، بی ئه ملا و ئه و لا ناراسته، چونکه ئه و میرزاشه فیعه که هه ندیک میرژوونووس وه ک بابه مهرد و خویان به کولیایی و هه ندیکی تر به مامیزه کیان نووسیوه، خوی له «نوفلنامه» که ی دا ده لیت «عومرم یاوا بی من وه سی و دوو»، که دیاره تهمه نی ۳۳ سال بووه و میرژووی هونینه وه ی ئه و به رهه مهیشی روون کر دوته و که سالمی ۲۰۱ کی کوچی مانگییه «جه سه نه ی هه زار دووسه د چه نی یه کی واته سالمی ۲۰۱ له دایک بووه که سالمیک زووتر له وه به رله له دایک بوون میرزا شه فیع، خانای قوبادی کوچی دوایی کر دبوو.

به لام لهسه رخانا و به رهه مه کانی که چ ئاستی له ویژه ی کورد دا هه یه ، ماموستا محه مه ده مه لاکه ریم له پیشه کی خه سره و و شیرین (ل. نوّ) دا سه باره ت به خانا و هه لاسه نگاندنی له گه لا مه زنترین چیرو که هو نراوه نووسی فارس ده لایّت: «ئه وه ی فارسی و گورانی بزانی و به راوه ردیّکی خوسره و شیرینه که ی شاعیری به ناوبانگی به دایك کورد و به باوك ئازه ربایجانی و به زمانی ئه ده ب فارسی (نیزامی گه نجه وی) بکا له گه لا ئه م کاره ی شاعیریّکی ناو و نیشان کورد کر دوویه تی که به داخه وه هه رئه وه نده ی لا ئه زانین پینی ئه لاین (خانای قوبادی) یاخود وه ك خوی له شوینیّکی کتیبه که یا به خوی ئه لای (خانای خان قوباد)، یاخود وه ك خوی له شوینیّکی کتیبه که یا به خوی نه لای (خانای خان قوباد)، بوی ده رئه که وی کاره که ی نیزامی گه نجه وی له چاو کاره که ی ئه ما وه ك ئه سکالتیك دیته پیش چاو. خانا به پیشاندانی دیمه نی جوان و وه سفی ورد و

دەربر و رەوانبیژانەي، گۆشت و دەمار و پیستی پی پۆشیبین و خوینی تیزاندبی و گیانی کردبی بهبهرا، لهگهل ئهوهشدا که کارهکهی خانا (۵۵۲۹) بهیت و هینه کهی نیزامی به گویرهی چایی ۱۹۲۰ی ئه کادیمی ئازه ربایجان له باکو (۲۱۸۸) بهیته و بهو پییه نهبوو نهمی نیزامی بالاتر بوایه چونکه قهوارهی رازه که لای ههردکیان تیکرا وهك یه که. »

سەرەراى ئەوە، خانا رێزى زۆر مەزن و تايبەتى بۆ نيزامى ھەبووە و پەيتاپەيتا بە گەورەيى ناوى ھيناوە. لە ديرەكانى سەرەتايى ھەموو بەشەكانى بەرھەكەى لە زارى ئەوەوە دەست بە گوتن دەكا. بۆ مىناك سەبارەت بە لەدايك بوونى خەسرەو دەلىخ:

> شۆعەراى شىرىن نەزم شەكەر رىزەى راز شيخ نيزامي تهور ئهرهستوو ئهنداز به رهشح خامهی میشکین چوون مانی بهی تهور ئینشا کهرد لهوح مهعانی چون به حهسبه لهمر قهدیم لامهوت نهو شير و ان نو شا مهي جه شيشهي فهوت به ويفق تهوفيق زات ئيلاهي هورمز نیشت نه تهخت فهره حبهخش شاهی به رەسىم ئايىن نەوشىرەوان پېش مه عموور كهرد به عهدل ويلايات ويش كافهى مەساكين دەور رۆزگار جه حوسن سولووك ئەو فەرىرووخ تەبار 1.9

ههر رو تهپل عهیش عوشرهت مهژهندن دۆعاى گەنجەلعەرش پەرىش مەوەندن بەلنى ئەو جەمشىد كەيخوسرەو نگين غهير جه فهرز هندي نه رؤى سهرزهمين جه عهرسهي دهوران وينهي ئهسكهندهر هیچش کهم نهبی جه گهنج و گهوههر ئاخر خو داو ەند بەخشندەى بى چوون كهريم بي باك كار كونفهيه كوون به فهزل عهميم لامهحسوور ويش فرزهند عهزيز فهرزانه دا پيش فرزهند كام فرزهند؟ فهررووخ سهريري رەفىعەلقەدرى رەوشەن زەمىرى گيرامي دورێ جه بهحر شاهي شەمعى جە ئەنوار زات ئىلاھى شەھەنشا جە زەوق ئەو قوررەتوولعەين ئەو قووەتولزەھر زەرىف پرزەين شكاواش جه باغ دەروون غونچەى دل سو جدهی شو کرش بهرد خهندان بی چوون گول فهرماش تا چل رۆژ به سهد شادى و ناز ژهندن به ئاههنگ عیراقی و حیجاز جه شادی فرزهند شوّ خ مههپارهش نالهی نای زهررین نرقهی نهقارهش

زرهی جام سهنج شیخهی شهیپوورش سهدای روّیین کووس زهمزهمهی شوورش مویهرد نه سهودا نوّ تاق ئهخزهر خاستهر جه روّی رهزم دارا و ئهسکهندهر جهو دهما ئهسحاب زیج و ئوستورلاب ئهختهر شناسان ئهرهستوو خیتاب سهیر زایچهی تالیعش کهردن وهلای شهههنشا مهسلهحهت بهردن واتن فرزهندت فهرر شاهیشهن نیشانهی دهولهت مهه تا ماهیشهن جهو بوّن بزورگان بهزم بهههشت بیز

ئەوەش چەند ديّر لـه لـهيلا و مەجنوونى خانا كه كاك غەفار ئيبراهيمى ساغى كردۆتەوە و چاپى كردووه:

به نام ئهو کهس به (کن فیکون)
عالممش جه کهتم عهدهم کهرد بیروون
مهحز خاتران (سید الکونین)
موحه ممهد فاتیح خهیبهر و حونهین
حهمد و سهنا و شوکر پهی ئهو زات پاك
ههم سهالوات له سهر پادشای (لولاك)

ئەر تەوفىق دەرو بىناى بىھتەرىن جه دمای مه کتوب (خهسره و شیرین) عهجهب تهر جه سر سیحر سامری و اچو م و هسف عهشق قهیس عامری يانيهاى مهجنون مهفتون لهيلي إ دەيرى ديوانەي دەشتى دو جەيلى ویّلنّی و مهحرومی جهشا دی و سروور هامرازش چهنی وحووش و تیوور عهشق مهجازی، به عهدهن حهقیقی واچوم جه تاریخ جهرووی دهقیقی به واتهی حه کیم دانای نیزامی گەنجەوى، ئەلياس بن يوسف نامى شاعرى شەرىف شەفىعى دەستوور ئەر پەرسو تارىخ ئى نامەى مەستوور غهین و قاف و نون، دال ئه بجهدی حیساب کهرو خهرف وینهی عهسجهدی ههزار و په کسهد، پهنجا و چوارهن ر دو شهنته رجه سووی شوعلهی و دهار دن جه هیجرهت خاس شای (خیرالانام) وه رهوزهی نهو بو (صلوات و سلام) عیبر هت بو پهري نهبناي روز گار واتهی قوبادیش مانو ٚیادگار

به وینهی نادر بهرز ئیقبالت بو زور روستهمی نهوهی زالت بو قەللەمت قو درەت قووەى قەزاش بو بهل قهيس چو ٚل گهر د جه تو ٚ ر هزاش بو ٚ زەرەر ناوەرى تا دير زەمانە ئیمهن بای به لوتف یه کتای یه گانه شهر حي جه ئه حو ال مه جنو ن به يان كهر جوانی و جهمال لهیلش عهیان کهر رووات عهرهب، دانا یان دهور ئەو تارىخ وانان شەفىع تەرز و تەور مهواچان جهو دهور حو کمش رهوان بي عەبدولمەلىك نام ئىبن مەروان بى سولتان عازل ئەمەوييان بى دوشمن سهر سهخت عهلهوییان بی بهدبه ختی پهی ویش، پهی ئههل زهمان ساز دابی، پهنام به زات سو بحان سهنهی شهست و پهنج تا ههشتاد و شهش هیجرهت رهسول شای رهفره فی فهرش یهك بزورگ زادهی (شیخ القبایل) شمشیر وه کهمهر، زهرین حهمایل

نام ئەو (مەلوح بن مزاحم) بى جه عامری یان زی مهراحم بی جه شیخ نشینان دهورهی خهلیج بی جه گرد چت دارا، موحتاج و هیچ بی سي فهرزهندش بي ههر سي شههزاده وردى تەر جە گشت مەكتەب نەھادە جه حهفت سالتي تا وه ده سال ياوا شعر و شاعریش وه عالهم تاوا جوانی و جهمال، عهقل و کهمالش زه ین و زه کاوه ت، حوسن و خسالش بلندى هيممهت،سهخا و جودى ئهو مەشھود بى نە عام دايم جودى ئەو نام ئەو قەيس بى دانا و ديارى شایستهی سهریر پهی شههریاری مهشى وه مه كتهب چهنى هام فهردان جه کناچه و کور عهرهب نژادان پهى تهحسيل عيلم، عيرفان و ئهدهب قاعدهی قانون شاهان عهر هب مههدى ئيبن كهعب رهبيعي نهژاد جه عامری یان مهردی بی نازاد یەك كناچەش بى بە نام لەيلى به حوسن و جهمال، رشتهی سوههیلی

به شوعلهی جهمال خورشید ماهی ویّنهی سههی سهرو، نزاره گاهی ّ شوخ کهمان وه نیش خهمزهی کهمینه سوراخ مه كهردش سهد ههزار وينه يەك ئاھو چەشمى، غەزال نازى جههانی مه کوشت وه عیشوه سازی مانگ عەرەب بىّ وە روخ نمايى تورك عهجهم بي وه دل روبايي زو لنفش وینهی شهو، رومهتش چراغ يا مەشعەلەى شەمع جە مىنقار زاغ فەندوق دەھانى، سەرو سايەيە چون تونگی شهکهر، شیرین مایهیه شه کهر شکینی، به خاتر خواهی لهشكهر شكيّنيّ، وه نيم نگاهيّ یو شیده یهردهی جای زینده گانی شا شیعر عینوان، بهیت جوانی تهعويز كهمهر گشت هامنشينان شایستهی کهنار گشت نازهنینان زەنەخدان جە عىقد عارەق جەمىن ههم جه حهائقهی زانف مشکی عهبیرین گو لکگو و ن و ه خو و ن بي و ه شير پهرو هر ده سورمهش جه سهودای مادهر ناوهرده

جه گو نای راسش ہی مشکین خالنی ، زياد كهرد وه جهمال جهواهر لالخي جه ههر دلني بي جه ههواش مهيلي گیسوش و پندی لدیل، هدم نامش لدیلی ا جه زه کاو جه هو^نش شیعر و شاعری هامر ازش رهفیق قهیس عامری به مه حز زانای هو ش و فام و ده رك و هر دشان شهر بهت عهشق عو سر هت بهرگ جه وهخت وانای مهستورهی کیتاب حروفش به رەمز مەكەردەن خيتاب یاران وه حیساب یهی عیلم خوانی ئەوان يەي حيساب عەشق جوانى ياران جه لوغات مهعني مهيهرسان ئهو ان جه سور هت مهعني مهيهر سان ياران جه علووم ئهوراق مهوانان ئهوان حهرف جه رهمز عوششاق مهرانان ياران مهوانان ئهوساف ئهفعال ئەوان مەوانان شەرح وەسف حال ً یاران شمارهی پیشین یهی ویشان ئهوان ههر خهريك شمارهي ويشان قەيس مەوات «ئەلف» ئالاي بالاتەن «ب» چوون بازوبهند بازوى ئالااتهن

«ت» تاتای زلفان سیای قهتر انی «پ» يابتي مهيل عهشق جو اني «ج»جو انى و جهمال «ح»حهيا و حوبهن «خ» خال خهيال، خهم وه روى لهبهن «د» دیده و دههان، دهماخ عهشقهن «ژ» ژهلیلی زام مهینهتان مهشقهن «ر» رهویهی رهنفهت رای عاشقانهن «ز» زو خاو نو شی رای موشتاقانه ن «س»سینهی مهحبوب،سهندوقچهی زهرهن سافتەر جە سەفحەى سەنگ مەرمەرەن «ش» شهرم و شکون، شیّوهی جوانی «ص» صافی صدور، صیدق رهوانی «چ» (چوأچمير) رەوشەنى دلاهن «ع»عەرزەى عوششاق دەروون چون گولاهن «غ» غونچهى غهبغهب، غهواس ژيرهن نه عومق دهریای دونس دلنگیرهن «گ» گاقعتم گاق گھو ق گهر دهنهن «قى» قلم و زورت تا روى مەردەنەن «ف» فاکیههی فهرد میوهی مهحبوبهن «ق» قو لف مهخزهن قهلای مهحجوبهن «ك» كان كورى زەر دەرياى ياقوتەن «ل» لهرهى زلفان دهور ليموتهن

«م» مهو دای مو ژان دل شکاو تهن «ن» ناز کی ناز نیگای چاو تهن «و » و هلنگ جوانی خهزان بیزتهن «ه» ههر چهمهرای رای نازیزتهن «لا» لال بام یاخوا پهری سهردی مهیل «ى» ياقوت لهب ياقوت بيز لهيل له پلي جه رووي ناز وه عيشوه بازي وه سی و دوو حهرفهی فارسی و تازی وات «ئەلف» ئالاى ئاسك ئەبروتەن «ب» بهزم بالای باش شکوتهن «پ» یام وه یابهند یهری رو خسارهن «ت» تا زیندهنان تاسهی دیدارهن «پ» یابت قهدهم یهی وهفای یارهن «ج» جهور و جهفات وه جهستهم بارهن « چ» چابو کی دهست چهر خ چهمانت «ح» حال زاني حال ناو هامدهمانت «خ» خو شي خولق و نازك خهياليت «د» دو دی دهروون لهیل زو خالیت «ژ» ژیکرم ژهلیل بهردهی نام تون «ر» رووم نه جهمال جهمین جام تون «ز» زوخ زامان زهخم دل چاکم «ژ» ژار مارهن ژین و خو راکم «س)،سهو دای عهشقت، «ش)،شو ْخی شیّوهت «ص» صهدر گو فتار صیدق حهق ییوهت «چ» چیای چه میر چامنی عههدت «گ»گاعهتی گهوف گوغرای زهرمههدت «قى» قلل و سايهى قلم و زورى عهشق پهخشهن وه سهرشان لهیل مهینهت مهشق «ع» عهقل و عومر و عهشق و عههدمهن عهیش و عههد شیر زهرین مههدمهن «غ» غوبار غهم غهبغهبت وه دلّ «ف» فهر و شكونى تؤن نه فهوق گول «ق» قهد و قامهت، «ك» كهريمي تهبع «گ» گران قەدرىت، فى مابەينى جەمع «ل» لهعل لهبان، لال بهخشى ئهشعار «م» مەشق مۆبەت مەحبوبى شعار «ن» ناز کی ته بع، ناموس و نامت «و» و هعده و و هعید، ههم فیکر و فامت «ه» هیلال قهوس ههر دو و دیدهی مهست «ى» يەشم ياقووت گوفتارت يەيوەست «لا» وه لال به خشى ليوى لال تو لال بام بي دەسم پەي وسال تۆ وهی تهور و شیوهی شیعر و شاعری مەفتوون بين قەيس و لـەيل عامرى

۷. وشهی ساخته و بی شووناسی ئیران، ـ سالتی ۱۳۱٤ به هیچ جوگرافیایه کی رامیاری و شوینی تایمه تی وهای و سهی ساخته و بی شووناسی ئاریا، هیچ کات به هیچ جوگرافیایه کی رامیاری و شوینی تایمه تی هیچ نه ته هو ترافیایه کی رامیاری و شوینی تایمه تی نه ته ته نه تو تراوه، به لکوو ئه همه مووی ساخته کاری سهرده مانی نویه، ئه و ساخته کارییه هاوری له گه لا زور ساخته کاری تری میژووی بووه ـ که زمانی سه قهت و همالیه سیوراوی فارسی ته نیا شتیک بوو له گه لنی گوونجابیت، ـ له هیچ، ته نه و شانوی بیج بیجه خاتوونی لو تیانه ی، له گوین بووکی شازاده ی فه غفووری بو حه زوانه شاگه شکه بووه کانی باکلاسی ماره بریوه. سهرچاوه ی همره روسه ن که و شهی "ئیرانویچ"ی تیدایه، په به پیچه وانه ی بین میژووی ناروونی هیندوستانی گوجراتی ـ داکوکی ده کهم هیندی گوجراتی ـ ئافیستایه، که به پیچه وانه ی بینکه اته که به بینکه اته که نه سالاوی تیرمه که دیاره، ئاماژه ی بو ده فهریکی باکووری دوور، و یوه تر له کیوه کانی قه وقاز، هه یه. ئه وی تر "شانامه فیرده و سیج شیوه هیچ جوگرافیای ئاشکرای تیدا نابینیوه، چوونکه به پینی شانامه، و لاتی مازه نده رانده ران.

بهردهوام به دهربرینه رهمزاویه کانی خوّی له چوارچیّوهی روخساری بهنو یّکر اوی دهره قوّکی فاشیستانهوه، مهبهست و پیلانه نهتهوهیهرهستانه کان ههناردهی خولیای خوی ده کات. دهرئه نجامی راسته و خوی ئه و رخنه گره بافیشانه بهس خولتفانی کۆمەلنیک پهریشانوینژی زمانی بیزواتا و ههلپهسیوراوه و هیچی تر که تا بینهقاقا لاسایی ناشارهزایانهی فارسه و نرخی سهرلهبهریان بو ويزهى كورد بارتهقاى تاقه ديرى بهرههميكى پلهچهندهمى ئهو ريبازه بهرباسه نایات. رەنگە بچووكترین و كەمبايەخترین بەرھەمى چیرۆكەھۆنراوەنووسى گۆران، هۆنراوهى «جەنگنامەى شازادە محەمەد عەلىي ميرزا و كەيھا پاشا»ى «میرزای کرندی» بیّت. ئهو بهرههمه زوّری ئاوهرو بهسهر کورد و چارهنوسی ئەودا نىيە جگە لـەو ھەندەي كە تېكھەلـچوونى دوو ھيزى عوسمانى و قەجەر و دوو سهرداری ناکوردی به زمانی کوردی هۆنیوهتهوه، رهنگه به هیوای شاباش ئەستاندن لـه دەربارى فەتالىيشاى قەجەر. سەرەراى ئەوە بە ھىچ كلووچ ئەو راده ههلپهسێوراوی و لهخوناموٚیی و لاساگهری فارسییهی لی نادیتریّت که له ههندیّك پهریّشانویّژی بهناو روّمانی نویّخوازانه دا توّخن و ئهو رهخنهگره مەزنانە بە تەقەى دەھۆل و زورنا ھەلىياندەدەنەوە.

سهربهخو لهو ئالنوزييه کله ريخکهوتي بهرههمه کان ههيه، دالنهدال دوای عهزيم و خانا، مهلاوه له دخانی گوران و ئهلماسخان کهنوله یی دهین که چیرو کنووسی ناسراون. له بهرههمه کانی وه له دخان، «شیرین و فهرهاد»ه که که به به به جمعه کانی وه له د

سهربهخوّ و دوژمنی ئیرانه، ولاتی سیستان، ههروهها، سیمهنگان، ههروهها، ولاتی کویّستان ههروهها و… به هیچ چهشنیک لهو دوو سهرچاوه وههمییانهوه، به جوگرافیای ئیّستا و ئارِمانی ناو پهرتووکهکانی میژوویی ئهو شووناسه ساختهیه ناگهیت. بوّ زانیاری زوّرتر تکایه له بهرههمهکانی *پورپیرار* بروانن. بهرکهوتووه که جی سرنجی ویژه دو ستان بیت. ئه و به رهه مه سه رووی ۰۰ سال به به له نیستا دوو جار چاپ کراوه. سهید حوسین حوزنی موکریانی سالی ۱۹٤۸ رایینی له به غدا و دو کتور سدیق موفتی زاده سالی ۱۳۳۸ کوچی له تاران چاپیان کردووه. نادرنامه که ئه نه نامسخانیش له لایه نئیره جی بارامی به رینووسی کونی عاره بی چاپ کراوه که داگری ۲۹۳۷ دیره. به نام ئه وه ک له میژوو دا باسی کراوه، زور له وه زیاتره و نیزیك ۰۰۰ دیر باس کراوه. که وابی ئه و چاپه ئیره ج بارامی، ناته واوه وه ك خوی له په راویزی ژماره ۱۰ کلا په ری ناخری ئه و به رهه مه دا وا ده نیت.

بابهتیکی شیاوی سرنج سهباره ت به ئه آلماسخان کهنو آله یی، سزادانی به هوی نادر له نادرشای ههوشاره وه یه که گویا کاتونیل ئه آلماسخان پلهداری سپای نادر له شهر ده گهل توپال شای عوسمانی دا شکاوه. به و هویه که وتو ته به به قینی نادر و له سپا وه الانراوه و خهسیندراوه. ئه و بانگه شه به چهند هو ناکریت راست بیت. یه کهم ئه وه ی که بوچی ئه آلماسخان دوای ئه و رووداوه هینده هو گری به نادره وه بووه که پاش کوژرانی، نادرنامه ی هو نیوه ته وه؛ دووهه مهوه که نادره وه بو سامان پی به خشیوه که ئیستاکه شدوایی نیزیك ۴۰۰ سال نه وه کانی له خاوه نمالك و سامان بی به خشیوه که ئیستاکه شدوایی نیزیك ۴۰۰ سال نه وه کانی له خاوه نمالك و سامانداره مهزنه کانی ده قدری کرماشانن؟ (ههر چهند بانگه شه ده کریت که نادر دوایی په شیمان بو ته وه و خه آلاتی کردووه!) سیهه مهوه ی که بوچی خوی ئه آلماسخان له نادرنامه و به رهمه مه کانی تر باسی ئه وها سزایه کی نه کردووه و به هوی شه له نادرنامه و به رهمه اگرنگ، ته نانه ته له دهست رو ژگار نه ینا آلاندووه، که له شه له وی که ویژه ی ئه وده م دا باو بووه، به آلکوو وه که میر و سامانداری خو شبر یو بیری کرد و ته وه ؟ چواره م ئه وه ی که میژوونووسان له سه ر ئه وبابه ته ناکوکن. بابا کرد و ته وه ؟ چواره م ئه وه ی که میژوونووسان له سه ر ئه وبابه ته ناکوکن. بابا

مەردۆخى رۆحانى لـه بەرگى يەكەمى مێژووى ناودارنى كورد دا ئەواى باس دەكا كە ئەللماسخان پلەدارىڭكى سپاى مالباتى ئەردەلان بووە لە شەرى بەغدا دا پیشهنگی سپای نادر، ئەردەلانەكان بوونه، سەرھەنگ ئەلىماسخان میرخاسی بهرزی نواندووه و ئهنجامی سهرکهوتن و گیرانی بهغدای لی کهوتوّتهوه. دواتر بههۆی نیوانناخوشی لهگهل میری تمردهلان وازی له سپا هیناوه. کهوابی تۆريانى ئەلاماسخان لە ميرى ئەردەلان ھۆى لادانه لە سپا نەك قىنى نادرى ههوشار، که ئهوهیان له راستی نیزیکتره و هیچ ناتهبایی له نیّو نادر و ئەلاماسخان ناسەلمىت. ئەو ژىدەرەش كە باسى خەساندنى ئەلاماسخانى لە راپۆرتیکی بیمسهرهوبهره دا کردووه، «حهدیقهی سولتانی»یه که خوی ناتهبای زۆرى لـهگەل رێكەوتە مێژووييەكان دا ھەيە. چونكە ئەو سەرچاوە دەلێت پاش دەركران و خەسانى، گەراوە كەنۆڭە و نادر زۆر پاشگەز بوويەوە، بۆيە بە مەبەستى لاواندنەوە وليبوردنخوازى، خەلاتىكى زۆرى بۆ كەنۆلە نارد، بەلام كاتينك راسپاردهى نادر گەيشتە ئەو شوينه، پياوانينكى رەشپۇش، دارەمەيتىكيان به تەقەى دەھۆل و زورنا بۆ گۆرستان دەبرد كە مەيتى ئەلىماسخانى تىدابوو. سهير ئهوهيه كه ههر ئهو ژيدهره لهبارهي ئهلماسخان دا دهلني «ههتا سالي ١١٨٠ ههر له ژيانا بووه و بۆي ههيه له نيوان سالاني ١١٩٠ هه تا ١٢٠٠ دا کۆچى دوايى كردېينت. » (وەرگىراو لە بارامى، ١٣٨٨، ل ٣٣ – ٣٤، بەرگى ١) كه چى سالٽي كوژراني نادرشا سي چل سال پيشتر، سالٽي ١١٦٠ بووه. جگهلهوه روون و ئاشکرایه که نادرنامه دوای کوژرانی نادرشا هۆنراوهته چونکه نیزیك به ۲۰۰ دیری ئهو بهرههمه سهبارهت به کوژرانی نادره به دەست محەمەدقولايخانى سەركىشكچىباشى بە وردەكارى ئەو رووداوەوە.

بابهتیکی تر که ههندی میژوونووس وهك بابا مهردو خ لهسهری تووشی ههله بوون، ئەوەيە كە ئەو ئەلىماسخانەيان لەگەل «ئەلىماسخانى كەلھوور(كوردستانى) هۆنەرى شانامەى ، ٦هەزار ديرى» دا لىن تىكچووە و گۆرىنەوەى ھەللبەستى ئەويان لەگەن ميرزا شەفيع ماميزەكى دا بە ھى ئەلاماسخانى كەنۆلامىي داناوە، کهچی میرزا شهفیع(که بابامهردو خ به دهینهوهری و کولیایی ناوی هیّناوه نهك مامیزه کی)، میرزا و فهرمانبهری فهرمی دیوانی خهسره و خانی مهزن و میره کانی دوای ئه و بووه له دهزگای ئهرده لآن دا. ئه و خهسره و خانه که هو کاری سهره کی رووخانی دهسته لاتی زهند و دامه زرانی قهجه ر بووه، سالنی ۱۱۷۰، ده سال پاش مەرگى نادر بۆ جارى يەكەم دەستەلاتى ئەردەلانى دەكەويتە دەست که میرزا شهفیع یهك سالتي تهمهن بووه و ئهلاماسخان كهنوولاهیي سهردهمي ييرييه. هەلبهت ئەوە سەردەمى دەستەلاتى ھەرە لاوازى خەسرەوخانە و ئەو ھەتا سالانی ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ی کۆچی(نۆ سال دوای مەرگى ئەلماسخان كەنۆ لەيى)، چەند جار دەستەلاتى ئەردەلانى لىن ئەستاندراو ، و ئەستاندو ويەتەو ، . به لام لهو سالانه بهدوا و دوای شکاندنی هیزه مهزنه کهی ئه للاقولی خانی زهنگهنه له میراوای سنه و جهعفهرخانی زهند له ههمهدان، به نهویهری دەستەلات گەيشت و دوايي حەوت سالني تر كۆچى دوايي كرد كە ميرزا شهفیع ۳۲ سال دوای ئهو کوچی دوایی کرد، لهو ماوه دا فهرمانبهری دەستەلاتى ئەردەلان بووە. لـه بارەي مەرگى ئەلىماسخانى كەلىھوور دەلىپت:

> شەفىع پەى تارىخ كۆچ ئەلىماسخان وات "كزەى جەرگىم بەرز بىي نە داخان"

که به ریّنووسی عاره بی و ژماره ی ئه بجه دی ده کا (۱۲۲۷) ی کوّ چی مانگی، که چی ئه لاّماسخان که نوله یی ۳۳ سال پیّش کوّ چی دوایی کر دبوو. جگه له وانه به شیمانه ی زوّر ئه و هو نراوانه ی که بابامه ردوّ خ به ناوی ئه لاّماسخانی که نووله هیّناونی، هی ئه لاّماسخانی که لهوورن، چوونکه باس له به نه به بورنی خرّی ده کات و ئه و له لایه ن فه تالی شای قه جه ر سالیّك له هه و رامان و پیّنج سال له تاران به ند کراوه و ئه لاّماسخان که نوله یی قه ت به ند نه کراوه:

«نەك چوون من پابەست بەند بەلا نى مورغئاسا قەفەس قەھر قەلا نى»

بابهتیکی شیاوی سرنج له نادرنامه دا ئهویه که به هیچ شیّوه ئه تماسخان لایهندار نییه و سهربهخوّ له وهی خوّی سهرداریکه له سپای نادر دا، بهو شیّوه که میّرخاسی سهرباز و پالهوانانی نادر ویّنا ده کات، گهرناسی و بویّری عهگیده کانی عوسمانی (به و ته ی خوّی روّمی) دهنویّنیّت. به ههر ئهو چهشنه ی بیّبهزه یی و سته می له شکری روّمی شان داوه، قه ت لایه نی دریّو و خرابی سپای نادری نه شاردوّته وه. بروانن له ویّنه توّقیّنه رانه ی سپای نادر و دیل گرتنی ئافره تان:

شهو نه کرماشان چهپ وه چهپاودا نه سهحهر سپاش سهر وه زههاو دا شیران نادری دل به قار و قین رشیان وه زههاو دهس وه تیغ کین بهو تهور نه زههاو کهردشان قهلار

لهش نه بان لهش سازناش منار مهوج هوون سهر كهرد چوين لافاو وههار سهر و يا و دهس مالاً بي مهدار ئير اني $^{\wedge}$ ژ قين سهو گهندش و در دن نيرينه لينشان گيان دهر نه كهردن شيرين مههو هشان شوّخ باجه لأن منحويل زولف شور تورك تهر دلان شوّ خ و الآيو ش كژين و كو لأن لەرزانە داران زەرىن زەنگولان توله نهو هالأن نازك يهروه دده ته که و تورکومان بهردن بهههرده زایه لهی زاری ئهسیر نه سارا سهر کهرد به چهرخ چوارهم یارا كەركووك و موسلّ باقووە و بەحريز بهدرائی جهستان بهسره و بتهبیز ملنك مەندەلىي و خانەقى و زەھاو سهمت سهرحهدان تهمام كرد خهراو كهردشان قه لأر به قهتل و كوشتار و ير ان كهر د شار ان مهحال يه ختسار

> . گەلالەی وەھمی ئیمپراتۆری میژووی!! ئەو دا نییه،كە ئینز ساخته بوونی تەواو سەلمیّندراوه.

توخم مەردان رۆمى وەركەندن ههریهك جامئ هوون غهنیمان و در دن **دومای** قهتل و عام **داوی** دار و گیر دەس كەردن بە دىل بە ويردە ئەسىر رەعنا رەويللان رندان رۆمى شەيداى شۆخ و شەنگ شيرين شكۆمى نازك نهوهالأن عارهبان بهر فيرووزه خالان خرخال سيم و زهر نهورهس نهمامان گیسوو نه سهر دوش پهرده پهرو هرده جامهي کهتان يوش سياه سهمهنان سهر سوّمه ساجاخ كينشان وه ئهسير قازاخ و قه لنماخ زیرهی زه لالهت و او میلای و لات زاری زولم و زور ژ گهردوون ههلات نەتەرسا ناد ژ قار قەيسەر شاران شيو هنا بهدتر ژ تهتهر ژەو دەما سپاش پەى جەدەل ئاوا یه لغار دا به جهخت به بهغدای یاوا شۆرشت شيران جۆش جەھد جەنگ تۆز تەم ئەنگىز تۆپان و تفەنگ شير سهف شكهن فهرما قومپاره ریزان به بهغدای وه بی مهداره

خیزا زایه آله زاری ژ بیدادی
واوه یلا و رۆرۆی رۆمی و بهغدادی
ژ چینی و رووسی بهرهاوهرد دهمار
مهردن ژ مهردم رۆژی چهن ههزار
بهی تهور بی قهحتی خهرید و فروش
گوشت پشی و سهگ مهنی ده قروش
خهانکان ژی ورسی فریایشان ههن
گوشت پشی و سهگ خوراکشان ههن

ههروهها لهو دیزانهی ژیر دا دیاره چون شکانهوه و داماوی نادر و هیزه کانی و سهربهرزی توپال و هیزه کهی وینا کراوه. ئهوه قوناخی یه کهمی شهری ئهو دوو هیزه بوو و له قوناخه کانی دوایی دا نادر سهرکهوت، به لام دهرئه نجامی کوتایی شهری نادر و ئیمپراتوری عوسمانی ئاشتی و پیکهاتن بوو.

ناخر ژ چهرخشت گهردهندهی گهردوون چرخ چهبی واز پر مهکر و نهفسوون ستارهی ئیقبال نادر بی زهبوون شیران سپاش غهرقه بین نه هوون مهردان تینی لهرزان نهستیزان پشت دان به شمشیر بییهن گوریزان شکییا و شیویا تیپان نادر سیلسیلهی سیاش به ئهمر قادر

روو دان به فیرار شیران بیْچوون بهیداخ ئیران ہی وہ سهرنگوون تۆيال خرۆشا سا وە بانگ بەرز ژ نهعرهش سپای ئیران نیشت به لهرز قاو کهرد به شیران سیاهی تووران به جو ش حهمله دان وه سیای ئیران سا ژیهی فهرمان تایهفهی تهتهر و ينهى سهيل سياى ئيران دان نهو هر تيپان تووراني به ئەلاماس تىخ هۆركەندن بنياد ئيرانى ژ بيخ لينشان كهرد كوشتار تا شار زههاو سا چەنى بە قىن كەردشان چەپاو نادر وه چهن مهر چهنی شهل و یار سپاش تارهنا روو دان به فیرار به شین و شیوهن ژ غهوغای عهراق خسته و پهشيو حال سهر كهرد ژبان تاق رِوْمی هورِ گیالا پهی خهراج و باج گەنج و مال سپای ئیْران دا تاراج خیمهی رهنگ به رهنگ به قاتر کرد بار فهرش و گهنج و مال به ئوشتر قهتار چهن تهن سهر داران سا خار و زهلیل به دهس دو شمن بيدين بييهن ديل

چهن لاشه سهرههنگ سپایی دارا چهن ههزار سهران غهلتان نه سارا ژهودهما تو پال فهرما به عهسکهر جهم کهردن سهران سهرههنگ لهشکهر کو کهردن سهران مهردان نه کهنار سا چهنی و لیشان سازنان منار هاوهردن وه دیل داوی دلیران نامی نامیان شیران ئیران ژ دیل و ژ سهر ئاما وه دهفتهر پهنج ههزار دیل و پانزه ههزار سهر تو پانزه ههزار سهر تو پانزه ههزار سهر کیانا خدمهت قهرال سهروهر

لیّره دا سهربهرزی رِوّم و سهرشوّری و زهلیلی نادر، بی لایهنداری ویّنا کراوه، ههتا ئهو شویّنهی له زار نادر دهوتریّت بوومهته گالتهجاری مندالوّکان:

«بهختم زهبوون کهرد تهختم دا تالان بییهم واز گفت وردهمنالان»

تهنانهت ئهو شوینهی و توویه «به دهس دوشن بی دین بییهن دیل» مهبهست سووکایه تی نییه به للکوو بر زیاتر پاراستنی کیش و هاوریکی برگه له وشهی بی دین که لک وهرگیراوه. ههر شوین که ئاراسته بابه ته هه گرتبیت، ئاولاناوی ئاوها و ناحه زتریش بر نادر و هیزه کانی هاتووه:

زولامش وهیارا ژ زولام زهحاك شهدداد و نهمروود فیرعهون ناپاك سكهی بهدنامی نادر گرت رهواج بهدتر ژ یهزید بوختنهسر و حهجاج

مۋاریکی شیاوی سرنج لهسهر ئهو بهرههمه کونانه، بههای زمانی ئهوانه. وشه گهلی وهك **دومایی** و **داوی** كه له سی شوین پررهنگ و قهلهو پیشاندراون به واتای کوتایی و دوایین، که ریّك لهگهل زاراوهی كرمانجی سهروو هاوشیّوهن. له گۆرانى دا ھەتا بەرەوكۆنىز برۆى ھاوبەشى ئەوھا زۆرتر دەبيت وەك ناسەى «ئەز» له جیکهی «من» له هۆنراوه کانی شاخوهشین، پیرشالیار، باللول و... دا. ئەرە بابەتىكى زمانەوانى گرنگە كە ھاورەگبوونى ھەموو زاراوەكانى كوردى دەسەلمینیت، هیوادارم پسپۆرانی ئەم بوارە نرخ و بەھای ئەم بەرھەمانە رەچاو بکهن. وشهی واز بویه قه له و کراوه که ههندینك کهس پییان وایه گوراوی خوازه، کهچی ئهو دهقه کونانه رهنگه رهسهنتر بوونی واز بسهلیّنن. یان ئهوهی که ده گوتری له بات «جیاوازی» بگوتری «جوداخوازی و جوداوازی» و شتی ئەوھا، جا گەورە پسپۆرى وەك مەسعود محەمەد بيت يان كەسى تر، لەو دەقە كۆنانە بروانين رەسەنايەتى ئەو وشە و زاراوانەمان بۆ دەردەكەويت كە لـەراستى دا بهفارسی دهگیرین به ئهداوئهتواری نویباوی فارسی وازانه دهشیویندرین. وشهى جيا لهو دەقانه دا زۆر هەيه وەك ئەلاماسخان دەلىّى: « ژ تەن بىي جيا سهرشان وه ئه لماس» یان ده لمی: «گوشت کرن جیا ژ تازه ناخون». یان وه لمی ديوانه دهلي:

«نه شهم جیا من نه شهم جیا من پهروانهی پهشیو نه شهم جیا من».

بۆ دەرخستنى كارىگەرى خاناى قوبادى لەسەر ئەلىماسخانى كەنۆللەيى، با ئەو چەند دىرە پىك بگرىن:

شیّروی شهرئهنگیّز توندیا به جهخت

ته لهب کهرد سپا و سهرداران سهخت

واتش ها نوجوم دانای داوهران

سپا و سهرداران پهریّم باوهران

ههر کهس نارهزان به یهك ئیشاره

مهپیّکوّن سهرش وهسهر قهناره

چاوشان به چاپ هوجووم بهردشان

سپا و سهرداران ته لهب کهردشان

ئامان بی ئامان به سهد ههولاناك

به سوجدهی سوجوود سهر نیان وه خاك

مهدران به ئهدهب جگهر شکاوان

لهرزان جه ههیبهت چون بید نه ئاوان

شیّروّی سیابهخت سهدر سهنگین دل

جوّشیا به جوّش چوون ژار قاتل

توند و ته لخ و ترش دیا به یاران
لهرزه نیشت نه جهرگ سپا و سهرداران
فهرماش به جه لاد خه نیم خونریز
کیشا ساو سهیف ئه لاماسان تیز
چه ن جه سهرداران کهردش سهرنیگوون
سهرهه نگان چه ند که س غه لیتان که رد جه هوون
چه ن خان خاین سهرکه شان ساف
تاسناشان جه لد به حه لیقه ی ته ناف
چه ن خواجه و غولام جگهر پاره که رد
چه ن سهر به سهر دار سهرقه ناره که رد
چه ن سهر به سهر دار سهرقه ناره که رد
چه ن سهر به سهر دار سه و قه ناره که رد

وه لحاسل نادر گین وه ژدین به قهس ویرانی ئیران نه رووی کین ژه و دهما ژقین جوشا بیدرهنگ فه وجهنی و ژبه وران شیران پرستیز چهنی و ژبه وران شیران پرستیز تاسیان به تهناف فه راش هو و نریز سه ردار و سهرههنگ دلیران خاس ژتهن بی جیا سهرشان وه نه للماس سا ژ زولم و جهور بیدادی نادر خه کاک مان مهنالان وه ده رگای قادر

واوهیلا و رۆرۆی مەردان خاوەن ناو زالهى زالهدار تاوهنا بهتاو يه كنى تاسهنا فهراش به تهناف یه کی سهر بری به ئه لنماس ساف شيران سەرنگوون چەنىخو نەسەردار كەس يادار نەوى بكەرۆ فيرار نامىسەرداران سەرئەفكەندە و خار ژ سام نادر مهلهرزیان به زار بينا كهرد قهتل سان سهرداران ويرانى ولات خراوى شاران ههر رو سهر بری به ئه لماس ساف چەن كەس تاسنا فەراش وە تەناف وه چۆماخ سەخت وەبىي چەن و چوون گۆشت كون جيا ژ تازه ناخون بانو و بانو و ان ئه و عیسمه تدار ان گينلان دهس و هدهس ده لان شاران

شانامه کور دییه کان:

بهشی ههره زهبهلاحی چیرو کههونراوهی گوران، شانامه کوردییه کانن که باسی شهر و جهنگی خونکار و یالهوانه میّتولوّژیکهکانه و بهرخوهدانی هیّزی و لات به سهرداری ئهوان لهگهل پالهوان و هیزی ولاتانی بیانی و دژبهره که هیرشی داگیرکهرانهیان هیّناوه. یان بهرخوهدانی ئهو شا و پالّهوان و سهردارانهیه لهگهلّ بو و نهو دره میتولو ژیکه کان و دان دیوه کان و جن و هه ژدیها و جادو و گهران. هەندېك لهو بوونهوهره خهياليانه وهك سيمرخيش ههن كه نهك دژ، كه ياريدهى ئەو ھێزە پارێزوان و پاڵەوانە نەتەوەييانە دەكەن. ئەو چيرۆكە كۆنانە زۆربەيان خولتقاوی سهردهمانی کون و بهر له ئیسلامن و له نیّوان نهتهوه کانی روزژههلاتی ناوینی ئیرانی و غهیری ئیرانی {ئیران به واتای باوی ههنووکه مهبهسته، دیاره بروای نووسهر لهسهر ساخته و بینشووناس و نارهسهنبوونی ئهو وشهیه. } وهك كورد، لۆر، بلووچ، هيندى، پهشتوو، ئەفغانى، فارس و... هابهشن، بهلام ئەو هابهشییه بهس له گشتایهتی و ههندی ناوی باو (وهك رؤستهم، كه يخوسرهو، كهيقوباد و...) دايه و ههريهك لهو گهلانه گيرانهوهي تايبهتي خوى لييان ههيه. گەرچى بە ينى بانگەشەي جىڭوومانى باو، شانامەي فىردەوسى بە زمانى فارسى ١٠٠٠ سال پيش ئيستا هۆنراوەتەوە، جيا لـەو گومانە ميژوويانە لـەسەر ئەو کهسایه تی و بهرههمه کهی ههیه، به لام کهسایه تی و روو داوه ناو داره کانی له كۆنەوە لەناو ھۆنراوە و ويۋەى يارسان دا قۆزراونەتەوە. ئیره ج بارامی که کۆمهلنیک له شانامه کوردییه کانی چاپ کردووه، بریتین له ، "جهواهیرپۆش (چیرۆکی حهوله شکر)، بیژه ن و مهنیجه" له بهرگی یه کهم دا و "حهوخانی رۆستهم، رۆستهم و زۆراب، رۆستهم و سهمسام شای دیو" له بهرگی دووههم دا و ههلبهت "نادرنامه و جهنگنامهی شازاده محهمه دعه لی میرزا و کهیهاپاشا" که چیرۆکی میژوویین نه کل میتۆلۆژیک، له بهرگی سیههم دا.

جهواهیرپۆش (چیرۆکی حهولهشکر) که ۲۱،۵ دیّره و هۆنراوهی مستهفای کوری مههوودی گۆرانه که له میژووی ویژهی کوردی بۆره کهیی دا به میرزامستهفای دلیّدلیّ ناوی هاتووه ناوبراو میرزا و فهرمانبهری بنهمالهی میرانی ئهرده لآن بووه، باسی بهرهه میّکی تریش به ناوی «حهوت روزم» لهو ده کا که له گهل جهواهیر پۆش یه نین، چوونکه باس له چیرۆکی وازهیّنانی که یکههسره و کهیانی له دهسته لآت به هۆی داخوازی کهسیّك له خهون دا ده کا و روزیشتنی بۆ بناری دهماوه ن و پیّوار بوونی. چهند دیّریش وه که میناک هیّنراوه که له پهرتووکی جهواهیرپوش دا نین.

یه کشه و که یخوسره و زاده ی که یکیان شه خسی نه خاو دی وه نه شی که رد عهیان و اتش که یخوسره و وه نه ت عهیان بو باقی عومرته ن بو اچون وه تو ستانای قه ساس بابزت ژ تورکان ناوه ردی وه ده سهوون موشرکان شای نه فراسیا و نمانای هیلاک په ی ته نخوای بابزت که ردی جگه ر چاك

بهردی وه تووران کاویانی درهوش روخسار تووران تهمام بی بهنهوش ههفت ئیقلیم تهمام هیند و سهند و چین رقاف تا بهربهر زهمین دینوان جادوو تهمام دای شکهست چهند نامی نامدار ئاوهردی وه دهست حوکم کردگار وهی تهور بیهن سهحهر رهوان بهر جای مهدار نییهن مهبر نهمانی جهی دنیای پرفهن تهشریف بوهری پهری دهماوهن

سهباره ت به وه ی که میرزامسته فا دلی دلی که سهرده م ژیاوه، سه دیق سه فی زاده (بوّره که یی) سه ده ی سیّز ده هم می نووسیوه و ئیره ج بارامی له سهره تای به رگی یه که می «شانامه ی کوردی» لاپه ری ۱۶ سهباره ت به به رهه می «جه واهیرپوش» ده لیّت: « چاخی هوّنینه و هی نه و هوّنراوه و شوینی ئه و روون نییه بوّی هه یه که به هوّی بوونی و شه و زاراوه گه لی وه ک قه تره و هدوّ، قه تره مه پیّکوّن، میّلاق، ساریّش، پیوار و زوّری تر له وانه به هوّی کوّنی و دووره پهریزبوونیان له زمانی هه نووکه ی کوردی گوّرانی باو له ئیستا دا، ئیّر سوراغیان له و زمانه دا ناکریّت، ئه و هوّنراوه له سهره تا یان ناوه راسته کانی سه ده ی دوازده هوّنرایی بوونی مسته فای سه ده ی دوازده هوّنرایی پی وایه که شوینی ژیانی له ناو شوینه جاف نشینه کان بوبیّن بی وایه که شوینی ژیانی له ناو شوینه جاف نشینه کان بوبیّن بی و به به ره همی ۱۱۰۲ دیّری «روّسته م و سه مسام شای دیّو »یش

به پنی زمان و وشه و زاراوه کان، ههر سهده ی دوازده ی قهرساندووه و پنی وایه که دریژه ی چیرو کی جهواهیرپوشه چوونکه کهسایه تیبه کانی هونراوه ههر هی جهواهیرپوشن و تهنیا چهند کهسایه تی نوی ههن که به پیویستیی چیرو ک به بهدی هاتوون. به لام گوومانی نیبه که هونه ر کهسینکی تره و میرزا مسته فا نیبه. جیاوازییه کی تری رای بوره که یی و بارامی لهسه میرزامسته فا، ئهوه یه که بوره که ی ناوی باوکی به ئه همه هیناوه و بارامی ده لنی کوری محمه ده.

بهلام من خوّم باوەرم وايه كه بۆچوونى ئيرەج بارامى لـەراستى نيزيكـترە و مير زامستهفا له سهدهي دوازده دا ژياوه نهك سيزده، چوونكه جگه لهو هؤكاره زمانی و زاراوهییانهی که بارامی هیناونی، ئهو سهده سهردهمی دهسته لاتداری بنهماله کورده کانی ههوشار و زهند بووه و ویژهی کوردی گهشهی زوری کردووه، به لام سهردهمی قهجهر ئهو رهوته داکشانی پیدا سهپاوه و ئاستهنگ كراوه. بۆ وينه ئەللماسخانى كەللهوور كاتى دەستەلاتى فەتاللىشا، ماوەيەك گیراوه و زیندانه هو نراوه کانیشی له ویژه ی کورد دا تاقانه ن. (وه ك خانای قووبادی که به و تهی کاك غهفار ئيبراهيمي ماوهيهك له سهردهمي سهفهوی دا بهند کراوه.) جگهلهوه باوهرم وایه بهرههمهکانی میرزامستهفا و ههموو شانامەنووسەكانى تر، بەرلە ئەللماسخانى كەللهوور ھۆنراونەتەوە، چوونكە كاتينك ئەو ھەموو يا لانى ھەرەزۆرى شانامە باوەكانى لە پەرتووكى زلى شیست ههزار دیری دا هونییهوه، ئیتر چی وای نههیشت بو دوای خوی بهۆنریّتهوه. لـه بواری ریّسای گهشه کردن و ههلّدانی ئهدهبیش، وا گونجاوه که ئەو بەرھەمە ئاخرەكانى رەوتى شانامەنووسى خولقابينت و ئەگەر كەسينك ویستبای دوای ئهو، خوّی له قهرهی ئهو ئیشه بدات، دهبوایه بهرههمی مهزنتر و زەبەلاحترى ئافراندبا. جا لەبەر ئەوەى كە ھەمووى شانامەكانى پيش

ئه تماسخان که تهور له خو گری به شیکی تایبه تی شانامه ن نه ک گشتی ئه و، گرنجاو تره که پیشتر له و نوسرابن. چوونکه ئه تماسخان زوربه ی تهمه نی له سه ده ی دوانز ده ژیاوه و سه ره تای سه ده ی سیز ده کو چی دوایی کر دووه (ساتی سه ده ی دوانز ده ژیاوه و سه ره تای سه ده ی سیز ده کو خواو تره سه ده ی دواز ده ژیابن. به رای من و به پینی به رهمه ئاراییه کان، شانامه نووسی ره و تینکه به «که نیزه کو یاز ده ره زم سه کاتونیل ئه تماسخانی که نوته بی ده ست پیده کات و له سه رده سی میرزامسته فای دلی دلی په ره ده گریت و به هوی ئه تماسخانی که تو به هوی ئه تماسخانی که تو به هوی ئه تماسخانی که تو به هوی به نه و په روه ده گریت و به هوی ئه تماسخانی که تو به تو و ژبین نامه ی خاوه نه کانیان ئاشکرا نیه به به تو می ده به تو نیان دامه زراوی کولتووری و فه رمی ده و شانه و ده روی ده و شانه و در گای میرنشینی ئه رده تان به و بن ده روین.

بابهتیّکی تر که پرسیّکی جی سرنجه سهباره ت به شانامه کوردییه کان، ئهوه یه که ئه و بهرهه مگه له داخوا به س وهرگیراوی بهرهه می فارسی «شانامه ی فیرده وسی »ین یا سهربه خو له و بهرهه مه ن واسته که بهرهه می فیرده وسی سهربه خو له و گشت ساخته کاری، ده ستیبردن، ئالنوزیی و پهشیوییه ی که ههیه تی، به رله کوردییه کان هونراوه ته وه، به لام چیرو که کانی ئه و بهرهه مه به گیرانه وه ی تاییه ت و جیاواز، له میژتره وه له ناو کوردان دا با و بوونه. وه که چون به لیکولینه و هه شیواندنی خوازرا و به لیکولینه وه که ین که فهرخه ی زمانی کورده، ئه و چیرو کانه ش ویرای کومه لیک شیواندنی خوازرا و فه خوازرا و و نائاگادارانه و نائاگادارانه، چه ندی ده ستمان وه گیرانه وه کوردیه کانیان رابگات، ئه وه نده له راستیه ره سه نه کان نیزیک بووینه ته وه.

لهسهر ئهو مژاره، ئیره ج بارامی، له بهرایی ههر سیّك بهرگی شانامهی كوردی دا، بۆچوون و ئاكامی تویّژینهوهی كهسانیّكی لهو بواره دا هیّناوه وهك «مراد ئهورپهنگی»، «محهمهد موحیت تهباتهبایی»، «میژوونووسی ناوداری عارهب، ئیبنی ئهسیری جهزیری»، «نوینهری كومپانیای هیندی رۆژههلات و كارداری رامیاری بهریتانیا له عهراق میستهر ریچی ئهنگلیزی»، «محهمهد عهلی سولتانی»، «سهدیق سهفیزاده»، «عیماده دین دهولهتشاهی»، «میجهرسوّن» «شیخ محهمه مهردوّخ»، «دو كتور محهمهد موكری»، «مینوریسكی»، «سیرجوّن مالكوّم»، «محهمه د تهقی بههار»، «ئه حمه د شهریفی» و له كوّتایی دا ئاكامی جیّرامانی لی وهرگرتووه. سهباره ت بهوه ی كه نهك ههر ئهو چیروّكانه كوردی بوونه بگره به رای كورده كان چیروّك و پالهوانه كانی شانامه راستین و بهرهمهمی بیروّکه نین. كوردانی كهلهور خوّیان له رهجهی فهرهاد، گوّران خوّیان له بارامی گوّر، همورامی له روّستهم و ... ده زانن. یارسان ئهو چیروّكانه به پیروّز دهزانن و كهسایه تییه پیروّزه كانی خوّیان له گهل ئهوان ریّك ده كهویّن. وهك ئهو هوّنراوانه:

(رئهسلامن جه کورد ئهسلامن جه کورد بابوّم کوردنان ئهسلامن جه کورد من ئهو شیرنان چهنی و دهسه کورد سلسله ی سیای زهحه کورد مهورد»

«رِوْسهم بی بنیام پیر شفاهان هام گیو بی داوود چهرخچی جههان گودهرز پیرموسی نکتهی تیرنیشان رۆسەم يەكدەس مستەفا داودان بەھرام بى رەمزبار مەھر رەمزخان زەوارە ويش بى يار زەردەبان جەھانبەخش ئەيوەت ھام بەقاى خواجان چوارتەن ھەفتەنان چوگا بى عەيان

له و هزنراوه دا کهسایه تیبه پیروز و ریبه ره کانی یاری، «بنیامین، داوود، پیر موسی، مسته فا داودان، ره مزبار، یارزه رده بان (باوه یادگار) ئه یوه ت (شا ئیبراهیم)» ناویان ها تووه و له کلیشه ی پاله وانه کانی شانامه دا «روسته م، گیو، گوو ده رز، روسته می یه کده ست (تایبه تی شانامه کور دیبه کان)، بارام، مه هر (مه سیخ)، زه واره و جیها نبه خش (نه وه ی روسته م و کوری فه لامه رز را نراون. به و ته ی سه دیق بوره که یی کور دان به رله هونینه وه ی شانامه ی فیر ده و سه ی ناگاداری چیرو که کان بوون و هه ندین هه لبه ستوانی کور د به رله و یش له و باره دا هونراوه یان بووه.

بارامی به گشتی سهباره به چیرو که کانی شانامه به و ئه نجامه گهیوه که ئه گهر خوّمالنی و تایبه تی کوردیش نه بن که گهلانی تر ره و گیریان کردبیت، کورد هاوبه شی پلهیه که می له داهینانیان دا بووه، به لام سهباره به شانامه هو نراوه کانی کوردی، کردوونی به دوو به ش، به شی یه که م ئه وانه ی که لاسایی راسته و خو یان به گورانی نزم، له فیرده وسییه وه ن، که وه کوو مینا که به دوه نه ناوه نه ناوه ن نه ناسراوی بیژه ن و مهنیجه ی هیناوه ته، که به راده ی زور لاسایی به رهمه ی فیرده وسییه. به لام ئه و به شه له شانامه کوردییه کان ریژه ی زور بچووکیان هه یه فیرده وسییه. به لام نه و به شه له شانامه کوردییه کان ریژه ی زور بچووکیان هه یه

و بهس لاسایی فیردهسیش نین. باشترین بهلنگهی ئهو بانگهشه فورِمی هونینهوهی خوّمالنی و برگهیی ئهوانه کهچی هی فیردهوسی عهرووزییه.

بهشی دووههم له شانامه کوردییه کان که ریزه می ههره زوریانیش له خود ده گرن، ته واو سهربه خوله فارس و نه ته وه کانی ترن و تایبه تی کوردانن. ئه وه می له گه ل فیرده سی دا هابه شن، ته نیا کومه لینک ناوی خونکار و پاله وانان (ئه ویش نه ك همهمو وی ناوه کان)، وه ك که یکاووس، که یخوسره و، که یقو و باد، زال گیو، و...

پیّشگری «کهی» بوّ ریّزلیّنانی مهزنهپیاو و خونکارهکان دههیّت، له سهردهمی پاشایهتی ساسانی، به فراوانی لهگهل ناوی خونکارهکان دا هاتووه و ئهو بنهماله به پنی راپورتی میژوونووسانی عارهب وهك تهبهری و ئیبنی ئهسیر، كوردی شوانکارهیی بوونه. رهنگه وشهی «کاك» و «کا»ی ئیْستا گۆراوی ئهو «كهى»يه بينت. ئهو بهشه مهزنهى شانامه كوردييهكان جگه لـهو كۆمهله ناوه هیچ ئاوەرۆیان بەسەر شانامەی فارسییەوە نییە، چوونکە شەر و تیکھەلاچوون و رِووداوه کان، همروهها شوێنی رِووداوه کان و زور کهسایه تی پاڵهوان و دێو و جادووگهر که پیکهاته و ئاراستهی شانامه کوردییهکان پیکدههینن، هیچ سۆراغيان له فارسييه كان دا ناكريت. سهبارهت بهو مژاره، بارامي بهشيك له وتاری «شانامهی کوردی، بهرههمیّکی سهربهخوّ یان وهرگیّراوی شانامهی فیرده وسی) نوسراوه ی (نه همه د شهریفی) له بهرایی به رکی یه کهمی شانامه ی كوردى لاپهره كاني ٣٣ ههتا ٣٦ دا هيناوه لهو دا ناوى كۆمهلينك لهو چیرو کانه وهك «روزمنامهی روستهم و ئهسفهندیار، روستهم و زوراب، روستهم و زەردەھەنگى دێو، حەوت لـەشكر، كەنيزەك و يازدەرەزم، حەوت خوان، جەنگنامەي لالپۆش، ياقووت پۆش، جيھانبەخش و قەترانى ديو، حەوترەزمى

ئه همه د شهریفی له دریژه ی نه و باسه دا ده لیّت: «چیرو و رووداوه گه لیّك که له شانامه کوردییه ان دا هاتوونه، هیچ شوینه واریان له شانامه ی فیرده و سی دا نییه و له و باره دا به تایبه ت دهبیّت به ره زمنامه ی حه و تله شکر، روّسته م و زهرده هه نگی دیّو، که نیزه و یازده ره و ... ئاماژه بکه ین که له وان دا زوربه ی شوینی ئه و رووداوانه ناوچه کانی کوردستان (پاریزگای سنه)، کرماشان، و شوینه کوردئاکنجییه کانی ئازه ربایجانه هه روه ها له م سروودانه دا ناوی پاله وانگه لی ئیرانی و ئه نیرانی هاتووه که ره چه ی کوردیان هه یه له پاله وانه ره گه زکورده کان ده کریّت ناوی، زیر عه لی، زیرپوش و زیرداد، له پاله وانانی ئه نیرانیش، زه نون جادوو، لوولاك، به نگوش و سالووسی عه ده نی، پاله وانانی ئه نیرانیش، زه نون جادوو، لوولاك، به نگوش و سالووسی عه ده نی، قالوون، قه ترانی زه نگی، سه مسامی دیّو، غه و ره سا،

بهیّنین. ههروهها ناوی ههندیّك شویّنی رِووداوه کان له دهڤهری کرماشان بریتین له:

هار وون ئاوا (ئیسلام ئاوای ئیستا)، سهمهنگان و ئاوباریك (سهر به سه حنه) و قهزوینه (سهر به کهنگاوه ر). ئهوهه ش بلین که له شانامه کور دییه کان دا، زار ق نه نهوه و نهبیره کانی رقسته م وه ك تهیموور، جانگیر، جیهانبه خش و بهرزوو، دهوریان ههیه و شهراشو (شههرئاشووب) دایکی بهرزووی نهوه ی رقسته م و کوری زورابی سهمهنگانی (شهراشو، هاوسه ری زورابه)، کچی قلیج خانی ههوشاره.» (بارامی، ۱۳۸۸، ل ۳۳، بهرگی ۱)

له کوتایی ئه و باسه ئه و هه ژده دی پر هونراوه یه له په پاوی «جه واهیر پوش یان حه و تله شکری میرزا مسته فای گوران» که قوناخی دو و هه می (خانی دو و هه می مه به شی جیهانبه خشه بو پرزگار کردنی ئه سپی پروسته پره خش له داوی مه رجانه ی جادو و و نه هه نگالتی دی و له و قوناخه دا، جینهانبه خش به که لاک وه رگرتن له سواله تی نوسراو، له چنگی هه ژدیها پرزگار ده بیت، ئه و سواله ته له قوناخی یه که م (خانی یه که م) له میرگه وار دا دو زراب و و دوای کوشتن و سووتاندنی پله نگی سیخری، دو و سه ته زه وی دا ده پرژا، ده بو و به ته ختی سنگی، که هه ر دل و پی به سه ر زه وی دا ده پرژا، ده بو و به پله نگی کی هار هیرشی دینا، دوایی سووتاندن و برینی ئاسه واری ئه و د پرنده سه یر و سه مه ره ما و تا مو تا ده و برنده سه یر به به ناوی زمزم ششت و نو و سراوه کانی وه ک ئام پرژاکاری به بو برینی شه ش قوناخی تر ده کار کرد. ئه وه ش قوناخی دو و هه م :

ناكاو پەيدا بى نەئەو بيابان ئەژدھا چوين قىر ئاما شتابان جيهانبه خش بديش دوو چهم پر جه هوون لاشهش به و ينهى كهوى بيستوون ئاھير ئەفشان كەرد پەرى جيھانبەخش نۆ سارا بى پەى ئاھىر بى وەپەخش لهوح ئاوەرد وەبەر نەوەى پوور زاڭ وەندش سەرانسەر لەو ح بى مىسال نالاً به دادار شیر کینهو هر پینم بدهی فرسهت پهرئ شور و شهر به عهون کهریم کارساز بی چوون ز در در نهوینم نه ئه ژدهای دوون لهوح بۆسا دەردەم ئەو شير ھەيجا روو كەرد پەرى رەزم ئەو نەرئەۋدھا سا دەم داچەقان ئەژدھاى چوين قير هوورلووشاو نه رووى جيهانبهخش شير جيهانبهخش شير ويش كهرد فهرامؤش جه لووشاو ئهژدهر دهرلاد بي بيهوش دۆماى بينھۆشى دىدە كەردش واز دییش ههن نه راهی سا دوور و دراز به تهنیا مهشو بی کهس و یاو هر نه گۆستەھىم شىر چەنىيەو بىيخەوەر ری دوور و دراز گرتهنش نهوهر زیخش نه ژیر پا به وینهی ئاههر

پور فهلامهرز کهردش موناجات
به دهرگای کهریم قازیه لحاجات
یا حهیی ئه کبهر پادشای بینچوون
بده ریم نه جات نه بوم سهرنگوون
مونا جاتش که رد هه ر تاکه تاوا
دو عاش به هه ده ف ئیجابه ت یاوا
دیا دیش وه چه م گوسته هم دلیر
مه یو به راوه زهلیل و زویر
ده ر ده م یاوا پیش ئه و مه رد پر زوور
بوسا ئه و جه مین چوین شه مالله نوور
ئیزها ر که رد به ئه و ته مام کرده ی ویش
گوسته هم پر زوور خوش حال بی چه نیش

چیرو کنووسیی ویژه ی کلاسیکی گورانی، له سهره تاکانی سهده ی سیزده ی کوچی مانگی و دوای مهرگی میرزا شه فیع مامیزه کی له سالتی ۱۲۳۸ به ولاوه، ئیتر تووشی دابه زین ده بیت. خه لیفه ئه لماسی گه زه رده ره بی (۱۲۲۰ – ۱۳۰۰ ک.م) که دوو چیرو کی هونیوه ته وه بریتی له «ئه رچه و شیرو» و «بلوقیا»، سی به رهه می ئایینیشی هه یه، «ده قایقول ئه خبار، بروا نامه و مه ولوودنامه» که وه ک زور به رهه می تری گهله که مان ته نیا ناویان له میژووه کان دا هه یه و به داخه و که س خه فه تیان بو ناخوا هه تا پیش فه و تان چاپ بکرین.

دەرويش قولنى كرندى(١٢٣٦ – ١٣٦٦ك.م) يەك لە دوايين چيرۆكنووسە زۆر ماندووەكان بووە كە جگە لە ديوانى ھۆنراوەكانى ئەو چيرۆكانە ھۆنيوەتەوە:

«قارهماننامه»، «زەرىرى»، «خەزايى»، «لەيلا و مەجنوون»، «خورشىد و خەرامان»، «رۆستەمنامه»، «جوانمىرى چەللەوى» و «تۆبەى نەسووح». مىرزا مەمەد ھەوشارىش(١٢٤٦ – ١٣٠٤ك.م) بۆ چەندەمىن جار بەرھەمى «يووسف و زلىخا»ى ھۆنيوەتە، كە بەرھەمى ئەو دوو وىۋەوانەش كەس نىيە خەفەتيان بۆ بخوات.

یه کینک له ناخرین چیرو کنووسه به ناوبانگه کان، میرزا عهبدولقادری پاوهییه (۱۲۶۶ – ۱۳۲۷ک.م) که جگه له دیوانی هو نراوه کانی، دوو چیرو کی به ناوی «کوله و عاینه مهل» و «ئاسمان و زهوی» بو ویژه ی گهله کهمان به کهله پوور هیشتو ته وه. ده دیری ت که نه و شیوازه هه ر له سالانی سه ره تای ده سته لا تداری قه جه ر و دوای میرزا شه فیع مامیزه کی، تووشی دابه زین ها تووه و دوایی میرزا عهبدولقادر، ئیر شیوازی چیرو کنووسی گورانی، به ره و کوژانه وه ده چین.

له کوتایی ئهو باسه دا ئاماژه کردن به بهرههمی «نزانی، مزگانی» دکتور سهعیدخانی کوردستانی(۱۲۷۹ – ۱۳۰۸گ.م) بی کهلنگ نییه، که چی رهنگه زور هاوریّك و پیّوهندار به شیّوازی چیرو کنووسییهوه نهبیّت و دهبوایه له بهشی پهروهرده کردن دا باسی کرابا به لام به هوّی ئهوه ی که ئهو بهرههمه له خوّگری ریّژه ی زوّری چیرو که کانی پهرتوو کی پیروزه (تهورات و ئینجیل) وه ك ده لیّت:

«جه رووی موحهببهت حهق هاوجنسی من حوبهئهلوهتهن نه راگهی دوّسی مشت پهی نمونه نه کان ئنجیل

ئاوەردم وە نەزم وە تەرزيۇ جەمىل»

لیّره ئاماژه ی پیّکراوه. له راستی دا مهبه ستی دکتور سه عیدخان، پروّپاگه ندا بوّ ئولی خاچه ره ست و پهره پیّدانی بروای فه له کان بووه. ئه و که له شاری سنه فه قیّ و خویّند کاری ئایینی بووه، له کاتی لاوی و تهمه نی ۱۷ سالّی دا بروای گوریّوه و ره گه ل فه له کان که تووه. دواتر له شاری هه مه دان لای ئه مریکییه کان خهریکی خویّندنی زانستی پزیشکی بووه، دواتر له و لاّتی سوید و دوای ئه ویش شاری له نده ن بروانامه ی دو کتورای پزیشکی و هر گرتووه. دواتر گه راوه ته وه سالّی سنه و هه مه دان خهریکی کاری پزیشکی و هو نییه و هی نراوه بووه. سالّی کر دووه و له گورستانی فه له کانی هه مه دان نیژراوه. ئه وه ش چه ند هی نراوه سه باره ت به گورستانی فه له کانی هه مه دان نیژراوه. ئه وه ش چه ند هی نراوه سه باره ت به گه رانه و ی مانگی و رگیراو له به شی چوارده هم می ئینجیلی یو حه نا:

به لنی نازیزم خاتر جهمعه نان په ی شنوی ده نگش ته و او سهمعه نان به و اده که ی و پش مه که رو و ه فا عیسا هور گیلو دیسان نه سه ما مومنان گردین مارو چه نی و پش زامان ئیمه به و مه بو ساریش شار خاموشان بو وه ناوایی نه به ین هور پیرو دو و ری و جیایی فه نا و به قا و ه ختی و اریا

زهبوون پۆشته بی وه قووهی خودا ئهوسا من چهنی و جهرگهی مۆمنین مهبۆ یهکتری وه خیر بوینین دهیسا ئازیزم نهوتوول نازم نه جای گرد کهسم ئاواتهوازم ئازاد بیهنی نهی نهشئهی فانی ئایینت واریان وه جاویدانی

بابهتی تر له ویژهی گۆران دا

جگه له و انه هه ندی مه به سی به رچاوی تریش له و یژه ی گزران دا هه یه که پاشکوی شیوازه ناوبراوه کانن. وه ک هزنراوه نووسین بو یه کتر و پیلک هه لنگووتن. وه ک ئه و هو نراوانه ی میرزاشه فیع مامیز کی و ئه لاماسخانی کور دستانی به نامه بو یه کتریان نووسیوه. هه روه ها مه و له و که ده ده ی کوماسی بو مه و له و کوماسی بو یه کتریان نار دووه. شیخ ره زا تاله بانی و خاتو و پیروز که نووشه (به یه کتریان نار دووه. شیخ ره زا تاله بانی و خاتو و پیروز که نووشه (به زاراوه ی گورانی) شه ره فریان کر دووه.

له زاراوه ی گوران دا، به پینچه وانه ی کرمانجی سه روو و خواروو، پیداهه لاگووتنی ده سته لاتداران زور که مه. پیداهه لاگووتنی ئایینی بو مه زنه که سایه تییه کانی ئایینی هه م له ناو یارسان هه م له ده ره وه ی یاری، زور باو بووه. وه لی دیوانه له چه ند هو نراوه دا به گهوره و سه رخیله کانی هه لاگووتو و داخوازی نیوبژیوانی له گه ل خیلی شه میان لی ده کات وه ك خه سره و به گی جاف که دوای پیداهه لاگووتن، داوا ده کات خوازیینی شه می بو بکات. میرزا شه فیع مامیز کیش به خه سره و خانی ئه رده لانی هه لاگووتوه. زور به ی شیعره کانی مه ستووره خه سره و خانی ئه رده لانی هه لاگووتوه. زور به ی شیعره کانی مه ستووره

به گۆرانى و سۆرانى و فارسى به شووى خۆى خەسرەوخانى ئەردەلان پيشكەش كراون.

ههروهها شیوهیه کی تایبه تی تر، لاواندنهوهیه بو مهرگی ئازیزان. خولاواندنهوه و ناله و نزا له بهند دا بو هونهری گیراویش شیوهیه که که له ویژه ی گوران دا، بهرچاوده کهویت، وه ک ناله و نزای ئه لماسخانی که لهور (هونهری شانامه ی شهست ههزار دیری) له گرتووخانه ی فه تالی شای قه جهردا.

جگه لهوانه شیاوی خوّیهتی که وه ک دوو زاراوه ی تر (کرمانجی سهروو و خواروو) ریبازی چواره می گورانیش که "ریبازی نویّ» ئه و زاراوه یه، خوّی له روّژه نیکی سهربه خوّ دا تاوتوی بکریّت، که له خوّگری ویژه ی نویی ئه و زاراوه یه، به لام به هوّی ئاگاداری زوّر که می نووسه ر له سهر رهوتی نویی ویژه ی گورانی، سه باره ت به و که که اساره زایانی ئه و که ماوکورتیه وه ک ناته و اوییه کانی تر، ته و او بکه ن.

بەشى دوو

ریباز و شیوازه کانی کرمانجی سهروو

رۆژەنى يەكەم

ريبازى كۆن.

ههر چهند زاراوه ی ههورامی به کونترین زاراوه ی کوردی و تهنانه ت کونترین زمانی زیندووی ئیستاکه ی دنیا دهزانریت، به لام زاراوه ی کرمانجی سهرووش تهمهنیکی زور لهمیزینه ی ههیه و نووسه ر لهو باوه په و سوراغ کردن و دوزینه وه ی سهره داوه کانی زمانه کونه کان، وه ی پاله یی، لانیکه م بار ته قای ههورامی، سرنج دان له و زاراوه ش پیویسته. تهنانه ت شیره زاری «ئازه ری» به لقیکی کرمانجی ده زاراوه شی گورانی ههر چهند ههر چی له گورانیش دا به ره و کونتر ههلاده کشی، هاوبه شی له گهل کرمانجی به به چاوتر ده بیت وه ی جینیوی ههلاده کشی، هاوبه شی له گهل کرمانجی به رجاوتر ده بیت وه ی جینیوی دا. ئه گهر سرنج له و دیرانه ی به رده نو وسراوه ی «بورابوز» بدریت که نیزیک ۸ سه ده پیش ئیستا هه لکه ندراون (۳۳۰ به ر له زاین)، نیزیک ۸ سه ده پیش ئیستا هه لکه ندراون (۳۳۰ به ر له زاین)،

سهروو بهرچاو ده کهویت بینگوومان راپورتیکه له ویژهی باوی ئهوکات، که بوته پیخوستی میزوو و له پیواژوی زهمان دا فهوتاوه:

خوازدی ئەز توو بھیفرا بین بھیفرا ھیرین خورینی وہردی بھیرین کوترا بین بانگك دین بھیفرا نارینی

ناسینی هاوریکی و ویکچوونه کانی کوردی له گهل بهرههمه زمانییه که قناره کان، کاری پسپورانه یه و هیوادارین شارهزایانی نهم بواره، ئاورى لى بدەنەوە. ئەوەندى بە ويۋەى كوردى و شيوەزارى كرمانجييهوه گريدراو بين، بهشي ههره زوري ويژهي ئهو له سهردهمه كۆنەكان دا، لە كلنىشەى دەقە پىرۆزەكانى ئەزدايى دا پارىزراوە كە لهو پهرتووکه دا، له ریبازیکی سهربهخو بهناوی «ئهزدایی» باسی کراوه. میژووی ویژهی ئهزدایی، له شیخ ئادی را خهملیندراوه که سهدهی پینج و شهش ژیاوه، کهچی ئهو ویژه به رینووسی تایبهت و کهڤنارهوه ویرای باوهر و میتۆلـۆژی زۆر کۆنی خۆی، به رای نووسهر زۆر لەوانە لەمينژترە. بەلام ليرە دا ريبازى كۆن، سەربەخۆ لە وينۋەى ئەزدايى، مەبەست لەو بەرھەمانەن كە لە سەرچاوەكانى بەردەست دا بههوی کهمی بهلنگه کان ئاماژه ی لیّل و ناروون ههیه. وهك "عەبدولسەمەد بابەك و عەلى تەرمووكى" (سەدەى پينجەم). سەبارەت

به عهبدولسهمه بابه ن سه دیق سه فی زاده له به رگی دووهه می میژووی ویژه ی کوردی دا، باسی کردووه و به لگه ی له قسه کانی شهمسه دین ئیبنی خهله کان (میژوونووسی ره چه له ف کوردی عاره ب) و عهبدولره قیب یوسف نووسه ری دیوانا کرمانجی هیناوه ته وه، که له کوتایی سه ده ی چواره م و سهره تایی سه ده ی پینجه م دا ژیاوه (۳۲۳ له کوتایی سه ده ی کوردی و عاره بی هونراوه ی هونیوه ته وه، خاوه نی سی دیوانی هه لبه ست بووه. ئه و سی دیره ش له وه:

دلا شابه خوّش دهم هات بوهاره رهشهمهه چوو نهرازن بوون دیاره نهال دهربوون خشا هات ئاۋ و جووبار بهفر کهرکهر ببوو کهفتی نزاره کولیلك و گوول ب کهن دهرچوون ژکاوان سقك هات نیرگزا مهست کوو قی خاره

سهبارهت به عهلی تهرمووکی میژوونووسانی وه که عهلائهدین سهجادی، ئهمین زه کیبه گ، دکتور کامهرانعالی بهدرخان، لاوسبول مارگریت و بابهمهردو خی رو حانی، ریکهوتی ژیانی ئهویان له سهده ی پینجهم (نیزیك به ههزار سال بهر له ئیستا) زانیوه. ئهو جگه له

هۆنىنەوەى كوردى بە وتەى زەكىبەگ و مەردۆخى رۆحانى، بەرھەمىكى لەسەر رۆزمانى كوردى نووسيوە و بۆ ئەو مەبەستە زۆربەى شوينەكانى كوردستان گەراوە و ئاگادارى بۆ ئەو مەبەستە لەسەر ھەموو زاراوەكان كۆكردۆتەوە. جگەلەوە تەرمووكى بەرھەمىكى ترى بووە كە لەودا بەرچاوكەوتووەكانى خۆى لەسەفەرەكانى دا تۆمار كردووە، كەوابى تەرمووكى يەكەم سەفەرەكانى دا تۆمار كردووه، كەوابى تەرمووكى يەكەم سەفەرنامەنووسى كوردىشە.

رۆژەنى دووھەم

ريبازى ئەزدايى (ئيزيدى).

ویژه ی تایبه تی ئیز دیش وه ك یاری ته نیا و تایبه ت له پیناو ری و ره چه و باوه ری ئهزدایی دامه زراوه و خه ت و رینووسی تایبه تی خوی هه یه كه له رینووسه زور كه قناره كانه. ههر وه ك خوی رینووس و ئول ویژه ی ئه زداییش میژووی ده سپیکی روون نیبه به لام ئه وه ی هه یه له بهرهه مه كانی شیخ شه رفه دین (ئادی هه كاری، سه ده ی پینج و شه ش)، ئه بوول به ره كاتی برازای و شیخ حه سه ن (كوری ئه بوول به رووی جیماون. سه ره رای نرخی میتولوژیكایی ئه و بروا دیرین، له رووی باندوری ئه و له ویژه ی دواتر، شیاوی سرنجه.

نیوهی دووههمی سهده ی پیجهمی کوچی مانگی له هه کاریش روز وه نیکی نوی له سهر و یژه ی کورد دا ده کریته وه. به سهرهه لاانی شیخ شهرفه دین ناسراو به ئادی هه کاری (٤٦٧ – ٥٥٠٤ م) ئایینی ئه زدایی به دی دیت یا ده ژیته وه. که لاکه له ی ناسیاوی شهرفه دین له و دیره خویایه و رونگه سهرداوی ناسینی ئامانجی بیت له و قه فازه کولت و و رییه ی که هه لید اوه:

زۆركەس باوەريان وايە كە ئەو ئۆلە زۆر كۆنە و پاشماوەي ميىزايى يا مانىيە و شیّخ ئادی رەنگی ئیسلامی پیّدا سەپاند. ئەزداييش وەك يارى، شویّنەوارى زۆر له ئۆله باوەكانى ناوچەى بەسەر دا ديارە. گۆيا لقيكى ھاوشيوە له ئۆلى جووه کان دا بووه که بۆيان نەسەلماوە يەك لە مەلەكە ھەرە يايەبەرزەكان، لە دیوانی خولاً ترؤکرابینت لهسهر ئهوهی کرنؤشی نهبرده بهر ئادهم، بهو بیانووه كه جگه لهخولاً كرنوش بۆ كەسى تر نابات! دوايى ھەرئەو مۆلەت بدريت بۆ خەللەتاندنى خەللك، ئەويش بە ھيز و دەرەتانى زۆر و تواناى بەرزى خەللەتاندن، که ههمووی خولا پینی داوه! به باوهری ئهوان خولا سهرچاوهی خیره نهك شەرىڭكى ئەوھا مەزن كە ناردرابىت موۆۋ بەرىخكاتە ناو ئاگر. ئەوان پىيان وابوو که عهزازیا (مهلهك تاووس واتای نهو وشه عیبریهیه.) بهو كردهی شیاو پیرۆزهی خۆی، رەزامەندى خولاى دەستەبەر كرد و پلەي بەرزتر لە پېشووى وەرگرت، ئەوە مەلەكەكانى تر بوون كە لۆمە كراون {كە كرنۆشى غەيرى خولايان كردووه! }. ئەوە بەزەي خولايە دەرحەق بە مرۆڭ كە مەلەكى ھەرى ژير و ئەمەگدار خۆى ناردە ناويان خزمەتىيان بكات. كەوابى مرۆۋ پيويستە پەسنى مهلهك تاووس بدات چوون فهرمانداری زهوی بهو بهخشراوه. بهو شيّوه چەمكى خراپە لـه واتا دەسرێتەوە چوونكە سەرچاوەى خراپە شەيتانە كە چى لهو بروایه دا خوّی پیروّزه و شیاوی پهسن دان. به دهربرینیّکی تر لهگهلّ

خراپهی پیرۆز رووبهرووین و خراپهش دهکری پیرۆز بیّت. گۆیا کابالـّیسم^ه پاشماوهی ئهو ئايينزايه له ناو جووله که دايه. باوهری ئهزدايي بي ئهملاوئهولا ههر ئهوهی دهلیّت. ئهزدایی یاشماوهی مهرداسی بیّت یا زهردهشتی یا مانهوی و هەر ئۆلىي تر، يا ئاويتەى چەند باوەر، گوومان ناكريت كە زۆر كۆنە. زۆر كۆنىز لە سەردەمى ئادى ھەكارى. لەسەر دەقەكانى پىرۆز و ويۋەى ئەزداييش ههر وا. زۆر له قهوله کان و پهراوه کانی ئهو ئۆله هی سهردهمانی زۆر کۆنن. ناکریّت ئادی نووسهری «مهسحهفارهش»ی کرمانجی و «جیلوهی» سۆرانی بینت. سهرهرای نیوهروکی کونی ویژهی نهو ئوله، ناکری ئادی و هاورییانی داهینه ری رینووسی تایبه تی نیزدی بن، که به روونی که فنار ابوونی خویایه. لیّرهش دا لهگهل سامانی هزری و کهلهپووی ئهندیشه و بروای چهند ههزار سالهی مروّڤایهتی رووبهرووین. ئهگهر ئازاری لهخوّناموٚیی و چهق و چویّی بینگانه پهرهستی لی گهرینت. ئهو بینگانهی به وتهی جگهرخوینی مهزن «دوستی كەڤنارى كو بوويە درمن سەردتەڤاندن بەر ئاگرى من ، يان گەورەيان جلهو کیشی سهرداره کانمان بووه «ل سهر سهری من سمبول و کولاه سهری ههسپیّ من دگرت پادشاه» «خوّ دان بهر سیا من ...». خوّی روّژگاریّك بهشیّك یا یاشكۆی خوّمان بوو و ئیّستا سوار و بالادهسته و به میْژوو و ناو و دەنگى ساختە و رەوگىركراو لـە خۆمان، «ئەڨ ناڨ ئەڨ دەنگ تەڨ چوون و رزين دژمن ناﭬ و دەنگ تەﭬ ژ مە دزین» بۆ ئیمەى نائاگادار، رووگەى زانستىيە.

ئیزدییه کان وه ک یارسان به خته وه ر نه بوون. له نیوه راستی سه ده ی حه و ته م، شیخ حه سه ن هه کاری (۹۱ م ۵۹۱ ک.م) به ده ست حاکمی مووسل، له دار ده دریت و

cabalism . 1

به مەرگى ئەو، ويۋەى ئىزدى لە بەرھەمھىنان دەكەويت، يان دەكەويتە دۆخى وهشارتي. ئۆلى ئيزدى بارتەقاى يارى چەمەواز نىيە و بە شيوەى ئەو تواناى وهرگرتن و راهاتن لهگهل تهوژمی بروای دژی نییه. ئهو چرییه بۆته هۆی دەرچوونى ٧٣ جار فەرمانى ١٠ قركردن لـه دژيان. بەلام يارسان كاتيك سەفەوى زال بوون، زۆربەي ئاكار و رەوشتيان بۆ لاى عەلىئەللاھى شكاوە و عهلي له جهمخانه دا جيّگهي سانسههاك و شاخوهشيني گرتهوه. لهگهل بيدهنگي یا حهشارگهری ئیزدی، بیدهنگییه کی ۲۰۰ ساله بهسهر ویژهی کرمانجی سهرووش دا دهسهییّت، ههتا سهدهی ده و یازدهی کوّچی مانگی که ریّبازی بۆتان پەيدا دەبينت. بەلام لەو بيدەنگىيەي كرمانجى دا ويژەي گۆران قەلەمبازى گەورە داويت. سەدەي ھەشتەم بە سەرھەللدانى سانسەھاك، ترافيكى قوورسى ویژهوانانی یاری بریتی له یارانی سان خوّیا دهبیّت که له ریٚکخستنی زوّر تایبهت دا سانسههاك له پازده تاقم ئەركداريان دەكا، وەك حەوتەوانه، حەوتەن، چل تەن، حەفتاو دوو يېر، حەوت خەلىفە و... كە سەرووى ١٢٠ كەس بەرھەمى ویژهییان ماوهتموه. همندیکیان وهك «نمرگزی شارهزووری» و «عابدین جاف» بهرههمه کانیان به زاراوه ی سورانییه. ههروها ههندی مهلای شارهزووری به ریبهری مهلا ئهلیاس مهلا غهفووری شارهزووری لهدژی بروای یاری هؤنراوهیان هو نیوه ته وه تا ئه و جینگهی مه لا شهفیع داخوازی ده رچوونی فتوای کوشتنی عابدین ده کا «کاکه مهلاگهل ئهم داوایه کوتا کهن هیچ چار نهماوه و قهتلنی، فهناكهن ». (كه من ييم وايه "فهنا كهن" نهبيت بهلكوو "فهتا كهن" يان "فتوا کهن" بیّت.) بهلام چهمهوازی یارسان و بیّدهنگی لهههمبهر ههلّمهت و

^{ٔ . &}quot;فهرمان" بیّژه تایبهتهی ئهزداییهکانه و سهبارهت بهو هیّرش و قرِکردنانهی که له لایهن دژمنانیان لـه میّژوو د بهسهریان دا سهپاوه، کهلکی لـیّروهردهگرن.

تۆمەتەكان رینگهی رووداوی هۆقانه دەبەستیت. تەنانەت هۆنراوه دژهكانی مەلاكانی شارەزووریش هەر بههۆی یارسانەوه پاریزراون. هۆی ئەو دژایەتییهی مەلائەلیاس و مەلاكانی تری شارەزوور رووكردنی بەربالاوی خەلكە له یاری كه زۆریان فەقیی مەلائەلیاس بوون وەك خودی سانسههاك و عابدین كه ماوەیهك له شارەزوور خۆیندەواری ئەو بوون و بۆ دریژهی خویندن، دەچنه نزامییهی بهغدا. پاشان روو له یاری دەكەن. رینكخستنی سان هینده كاریگهر بووه كه پەرەی زۆری بەو ئۆلە داوه بۆیه بهینی بروای دوونادوون، پینان وایه كه خولا خۆی له بینچمی ئەو دا نواندووه. هەر لەو سەدە دا ویژهی دەرەوهی یاریش له زاراوهی گۆرانی بهدی دیت و «مەلاپهریشان دەینهوهری» هۆنراوهی عیرفانی «پەریشاننامه» و «ساقینامه»ی خۆی دەهۆنیتهوه.

له ئادی و ئەبولبەرەكات و شیخ حەسنی ھەكاری كۆمەلله بەرھەمیك ماوەتەوە وەك «قەولی زەبوونی مەیسوور» و «قەولی سوڕا ئەفرینا دونیایی» كە بە شیوەی برگەیین بەلام كیشەكان یەك ناگرنەوە و ھەر خشتە و سەربەخۆ لە وانی ترە. سەرواش تەواو رەچاو ناكریت، زۆرتر ھەیە، جارجارە دەسكردە و جارجارەش دەشیویت. وەك ئایەتەكانی تەورات و ئینجیل و قورعان. بەیتی ئیستای موكریان و لاوكی كرمانجی سەروو و كەلام(كە شیوەیەك ھەلبەستی تایبەتی كوردی باكووری خۆراسانه وەك ھۆنراوەی (ملواری رنده)ی جەعفەرقوولی زەنگەلی) زۆر لەو قەولانە دەچن. ئەوە بەشیكە لە قەولی زەبو ونی مەیسوور، ئەبولبەرەكات (ە ٤٥ – ١٦٤ك.م):

چ زهبوونه که مهیسووره جهم عهزیز مهلك فهرخهدین دهستووره مهتعابدهن بههرید کوره

به هرید گران ددن ئوسفه ته مه جهما بن ب ئه قزاره و من به حری بدن خهبه ره وی به حری بدن خهبه ره وی به حرید ا هه نه دورید جه و اهره

ئەوەش بەشنىك لە قەولى سورا ئەفرىنا دونيايى، حەسەن ھەكارى(٥٩١ – 3.7ك.م):

هندرد و ندزمان توندبوون

دونیا فره بیبنه بوو

ئینسان و حدیوان ژی توندبوون ته خالی سازکر

د بههره دا تدنی هدبوو دور

نددیماشی یا نددیمهشی یا

ته خاش روح ئانی بهر

نورا خالی پهیدا کر

وروح هاتنه بهر

نورا چافان لی هاته دهر ...

خالیّنکی هاوبهشی ئهزدایی و یارسان باوهر به دور له ناو دهریایه وهك و ته شاخوه شین «دور نه تای دهریا ئیمه ی بهرئاورد» و ئهو و ته ی ئهبو لحهسه نه هه کاری «د به هره دا ته نی هه بوو دور». به پیّی ئه و باوه ره سهرله به کهردوون له ناو گهوههریک دا بووه، ئهویش له بیچمی خوّی دا «ته خالی

ساز کر». ئەو دورە دەستى بە درەوشانەوە كرد «نورا خالى» پەيدا كر» و تەقىيەوە. لە تەقىنەوەى ئەو گەردوون خولقا. ئەو باوەرانە كە بە رېڭكەوت لەگەل بېردۆزى تىۆرى ستانداردى بىگ بەنگ (ويك دەچن، وەك زۆر بابەتى ئەلىگۆراتىڤى (ويەمزى ھاوشيۆەى تر لە گەوجى دا وتراوە و ھاوخوانى بە رېڭكەوتى لەگەل درخستەى زانستى دواتر، ئاگادارى ژېدەر پشتراست ناكاتەوە. ئەگەر ئەو ھاوخانىيە ھەلىكەوت و دەگمەنانە بە پەرجۆ بىرخىندرېت، تووشى تەتەللەى ھەلىبراردنى خوازراومان دەكا چوونكە زۆر بابەتى دژە ئاوەزىش ھاوكات ھەر لەوجۆرە دەقانە دا ھەيە.

بایه خی نه و قو ناخه ی و یژه ی کورد، سه ره رای نرخی زمانه وانی، میژوویی، باوه ری و میتو لوژیك، له و بناغه دایه که سه ده کانی دواتر (سه ده ی دههم و یازده هم و دوای نه و) راسته و خو له دامه زرانی شیوازی بوتان له سه رده سی عازده هم و دوای نه و) راسته و خو له دامه زرانی شیوازی بوتان له سه رده سی حمریری و فه قی ته یران و مه لا و ... ده ی گیری کاریگه ری واتا و نیوه رو ك زمانی هو نراوه و پیکهاته ی نه و جیگه ی لیکولینه و ی سه ربه خویه. پیکهاته ی هو نراوه کانی فه قی تایران و مراد خانی بایه زیدی زور له و قه و لانه نیزیکه و شوینه و اری نه و پیکهاته به ریژه ی جیاواز له سه رمه لای جزیری، نه همه دی خانی و ... هه یه ته نبی بو نمونه لیره پاته کردنه و هی ریتمیکی هه ندی و شه یا ده سته واژه چاولی بکه ن که تایه ته نمونه که تایه ته نمونه که بو پیکه و گردنه و ماتی دی و که باشتره له باتی دی له و خورانه دا به ند بکوتری به و پاته کردنه گه لاله ته و ه ریکی داری ژراو جورانه دا به ند بکوتری به و پاته کردنه شونه که این د به داری شوراو

Big bang .'' allegorative .''

چێده کهن، وهك چۆن ريز و سهروا پێکهوه گرێدانی کلێشهی هۆنراوه دهستهبهر ده کهن. وشهی «بههرێد» له خشتی سێ و چوار و وشهی «بهحرێ» له شهش و حهوتی قهولی مهیسور، پێك بگرن له گهڵ ئهو چهند خشتانهی «بهیتا دمدم»ی فهقێ(۹۵۷ – ۱۰٤۳ ک.م):

﴿زير و خهلات دا وانه كامل كو بوو ديوانه گۆ ههرچى ب ئيمانه سوبحه و هرنه مهيدانه سوبحه و قرانه مهيدانه دهست ل سنگىيان دانه سهري مه د قهبزاخانه د قهبزا خانه ل مهيدان بفكرنه شيرهمهردان حهميان كو ئه ق خهبهر دان

جگه له شیّوازی دارشتنی ههلّبهست، باندوّروری باوه ری ئهزدایش له ویژه ی بوتان دا بهرچاو ده کهویّت، بروانن بوّ ئهو چهند دیّره ی مهم و زینی شیّخ ئه همه دی خانی (۱۰۲۱ – ۱۱۱۹ ک.م):

ئيبليسى فەقىرى بى جينايەت ھەر رۆژى دكر ھەزار تاعەت وى سەجدە نەكر لغەيرى مەعبوود يەك سەجدە نەكر لپيشى ئەغيار ئەلقىسسە ژ حىكمەتا تە ئاگاھ

هیندی ته ههبوو دگهل عینایهت لهورا کو ته دا وی ئیستیتاعهت گیرا ته ژ بهردهری خوه مهردوود قههرا ته کره موخهللهدوننار فهردهك مه نهدی تهباره کهاللاه جگه لهوه، رهنگه مهم و زین تهنیا بهرههم بیّت له جیهان دا که پهسنی خراپهی دراوه. هیّزی شهیتانی و نویّنهری ئهو بهکره شوّقار لهبهر ئهوهی بوّته هوّی خولتقانی تراژیدیای مهم و زین، پهسن دراوه و به کر باشترین ئاکامی ههیه. ئهو تهنیا کهسایهتی چیرو که که ئاکامی بوّ ههمیشه دیاره و بوّ بهههشت بهری کراوه.

رۆژەنى س<u>ٽھەم</u>

*رێبازی بۆتا*نی

ئەو رێبازە قۆناخى ھەرە گەشەكردووى وێژەى ئێزدىيە كە ئيىر مەبەستى دەربرينى برواى ئەزدايى نىيە ھەرچەند ويراى كاريگەرى شیّوهی هۆنینهوه، کاریگهری باوهریش ههیه. هۆکاری نیّودیّر کردن به ریبازی بۆتانی، ئەوەيە كە ھۆنەرە مەزنەكان زۆرتر خەڭكى جزير و بۆتان، بدلیس، ھەكارى، بايەزىد و حەرير بوون كە لەژىر دەستەلاتى خالدی دا بووه که میرشهرهفخان بدلیسی له میّژووی شهرهفنامه دا به «فرمانرهوایانی جزیر» ناودیری کردوون. له سهده ی ۱۰ و ۱۱ی کۆچى دا، زانايەكى ھونەروەر و ھوونەردۆست و ھۆنەر، بەناوى «میر عیماده دینی هه کاری» ئهو دهسته لاته ده گریته دهست و پهرهی زۆر به ویژهی کوردی دهدا بۆیه پیم وایه دامهزرینهری راستهقینهی ئەو ريبازە ئەو ميرەيە. خۆى لەگەل مەلاى جزيرى ھۆنراوەى گۆريوەتەوە و زۆر لـه هۆنراوەى مەلا دا پەسنى دراوە. جگە لـه مەلا، پشتیوانی ههموو ویژهوانانی کورد بووه بر وینه دوای والابوونی

ئەخلات و ھەللوەدابوونى خەلككى ئەو باژيرۆكە، بەھۆى شەرى سهفهوی و عوسمانی، میر سالنی ۳۰ ۱ ک.م نهو خهلنکهی بو نامیدی راگواست و هونهری تری ئهو سهردهمه «شیخ شهمسهدین ئهخلاتی بهدلیس» له بهدلیس دهمینیتهوه و دواتر به یارمهتی میر و به داخوازی ئهو، له گوندی بریفکان سهر به باژیری دهوّك، ته کیهی ئاوا کر دووه. ئەو دەستەلاتە لەسالنى ٠٥٠ى كۆچى دامەزراوە و دواى شۆرشى میربهدرخان و شکانی، برا و کورهکانی چهند شوّرشی تریان بوّ سەربەخۆيى كوردستان كرد. بە شكانى شۆرشى «ئەمىن عالى بهدرخان»، سالنی ۱۳۰۶ی کۆچی مانگی، ئهودهسته لاته كۆتايى هات به لام زور که سایه تی ئه و بنه ماله، له بیرو کراسییه تی عووسمانی دا خاوهن پلهی رامیاری مهزن بوون. دوایی ئهو بنهمالله ویرای بهشداری راپەرىنەكانى نوى(وەك شۆرشى شىخسەعىدى پىران)، شۆرشى نۆيى رووناکبیری، رۆژنامەوانى و وێژەييان بۆ زمانى کورد خولٽقاند.

ریّبازی برّتان قرّناخی هدره گدشاوه ی ویژه ی کرمانجی سدروویه و له ویژه ی کوردی دا گرنگی زوّری هدیه. یه کهم له و باره وه که گدوره ویژه وانانیکی شاز وه ک عدلی حدریری، فه قی تایران، مه لای جزیری و ئه همدی خانی سدریان هدلاداوه هدر کام له شتیکا پیشه نگن. دو و هم ئه وه ی که بوون به پیشه نگی ره چه یه ک که تا ئیستا به رده و امه و دو اتر له ناو کرمانجی سدرو و خوارو و پی وه کرا. سیه هم ئه وه ی که وه ک نوینه ری ویژه ی کورد بر جیهان ناسران و به جیهانی

بوون. کهسانیك وهك "ئۆگۆست ژابا، فۆن هارتمان، رۆدینكۆ و…" ئەو بەرھەمانەيان بۆ رۆژئاوا برد و وەريانگيرانەوە. حاجى كوتەنى:

گەلىن چاكن بە سەھلى بىننە گىر زۆرە حەتتا لە نىنو فەرەنگستان»

«مهم و زین و دیوانی شیخی جزیر ئهم دووانه ئیستا تهرجهمهیان

بهداخهوه ویژهی گۆرانی به که بارست و تهمهن دهیان بهرامبهری کرمانجی و سۆرانییه، ئهو بهختهی نهبووه.

عهلی حهریری (که گزیا سهده ی دههم و بهرتر له مه M و فه قییه و ویناچیت و ابیت.) هزنینه و هی کرد. هه لبهت یه کهم که س که هزنراوه ی عهرووزی به کوردی هزنیوه ته وه سهیدی یه کهم که س که هزنراوه ی عهرووزی به کوردی هزنیوه ته وه که به هه و رامی کوتووه.

ههروه شیخ شههابی کاکوزه کهریایی (۱۰۰۳ – ۱۰۰۷ک.م) و مهلا مهنوو چههریی کولیوه ن (۱۰۰۸ – ۱۰۰۵.م)یش هونراوه ی عمرووزیان هونیوه تهوه. به نابانگرین که سی گوران که به کیشی عمرووزی هونیوه تهوه شیخ شههابی هونییه (۱۱۱۸ – ۱۱۸۵ک.م) که لهو ویژه وانانه ی دهوری نادر شای ههوشاره و گویا نادر زور خه لاتی کردووه. به لام ئهو شیوه له هه لبه ستی گورانی دا له ئاست بارستی زهبه لاحی هه لبه سته برگهیه کان زور ده گمهنه.

شيّوازه كانى رِيبازى بۆتانى:

رِیْبازی بۆتانی لەخۆگری چەند شیّوازە:

ئا. شێوازى چيرۆكەبەيت نووسى.

ب. شیّوازی راگواستنی ئهزموونی هوّنراوه ی فره خهشن به کیشی عهرووزی عاره بی بوّ ویژه ی کوردی له زاراوه ی کرمانج دا، که به هوّی باندوّری به هیّزی میری خالّدی «عیماده دیّن هه کاری» و پشتیوانی ئهو ده سته لاتداره ویژه وانه، شیاوه که به «شیّوازی و عیماده دینی» ناو دیر بکریّت. (هه لبه ت دوو شیّواز به جیاوازی و تایبه ته نه که بریتین له:

1. شيوازى شەمسەدىن ئەخلاتى

۲. شیوازی کورده کانی خوراسان. به لام به هوی بی پیره و یی و که مبهرهه می یه که م و ناگاداری ناته و اوی نووسه ر له سه ر دووهه میان، وه ك دریژه ی نه و شیوازه لینك دراونه ته وه ی که چی پیویسته وه ك شیوازی سه ربه خو بخه ملین.)

پ. شیّوازی چیرو کنووسی عهرووزی له فوٚرِمی مهسنهویدا.

ئا. شيوازى چيرۆكەبەيت نووسى.

هۆنينەوەى چيرۆك و دەرەڤۆكە باوەكانى كوردى و ناوچەيى (عارەبي) لە ویژهی کرمانجی سهروو دا، له سهرهتای سهدهی یازدهی کوچی مانگی و هاو چاخی میر عیماده دین هه کاری، خوّی راناوه. دامه زرینه ری نه و شیوازه فهقیٰتایرانه. کیْش و فورِمی ئهو هوٚنراوانه خوٚمالاین و گهشهکردووی قهولهکانی ئەزدايين. وەك فۆرىمى چامەى عەرووزى دەچن. كارێگەرى وێژەى عارەب و فارس ههیه به تایبهت عهتار نهشابووری لهرووی ناوهرؤك شوینی بهسهر بیری فهقی دا زوره، وهلی نهو باندوره لهو ناسته دا نییه که به ویژهی تایبهتی کورد نهزانرینت. واته وهك هونراوهی مهلای جزیری و شیوازی نهو یا هاوشیوهی سۆرانى له شيوازى بابان و هى تر، نييه كه ههم له رووى واتا و ناوەرۆك و ههم به فۆرم، ئەزموونى ويژهى عارب و فارسن كه كوردى كراون. بهلام شيوازى ناوبراو لهژیر کاریگهری بهرچاوی بهیت و لاوکی فۆلکلۆر و ویژهی کۆنی ئيزدى دايه. همموو چەشنە چيرۆك بەو فۆرمە هۆنراوەتەوە وەك عارفانە و سۆفيانه("بەرسىسى عابد"ى فەقتى و "زەمبيلفرۆش"ى فەقتى، "زەمبيلفرۆش"ى مهلای باتنی و "زهمبیلفروش"ی مرادخان بایهزیدی و...)، دلداری("شیخ سهنعان "ی فهقیی)، میژوویی و نهتهوهیی ("بهیتا دمدم "ی فهقیی)، ئاييني("مەولوودنامه"ى مەلاباتتى)، سۆزدارى و مۆنۆلۆگى دەروونى("بەيتا دليّ "ى فهقيّ)، رو مانتيك ("ئهى ئاڤ و ئاڤ" و "فهقيّ و بلبل" و...). ئهو شيوازه له ناو هۆنەرانى كرمانج و سۆران دا زۆر پيرەو كراوه. مەلا محممەدى

ههزارمیردی(ئیبنولحاج)، به بهیتی "مههدینامه" ئهو شیّوازهی راگزاسته زاراوهی كرمانجي خواروو. تايبه تمهندي ترى ئهو شيّوازه، خوّمالٽي بووني زمانه و تيكهلٽي کهمتر به عارهبی و زور کهمتر به فارسی. به بهراوهرد لهگهل شیّوازه کانی تو، واته خانی و مهلا و پیرهوانی ئهو دووه، زمانی فهقی و پیرهوانی زوّر پهتی تره. فهقي په کهم کهسه که له ناو کورد به ههموو زاراوه کانييهوه، چيروّك دەھۆنىنتەوە. چىرۆكە ھۆنراوەكانى فەقىي بە شىنوەى «چامەبەيت»ى تايبەتى كورد و کرمانجی سهروویه و گهشه کردووی قهوله کانی ئیزدییه. ده کریت فهقی به داهینه ری ئهو بیچمه تایبه ته بناسین. نه کلیشهی تهواو فولکلوریکی بهیتیان ههیه و نه به تهواویش چامهی عهرووزین. شتیک لهو بهینه دان که به شیّوهی چوار، پینج، شهش و ... خشته کی هؤنراونه ته وه که له راستی دا ده کریت ناوي "نيو خشته كي" له خشته كان بنريّت، ههر چوار "نيو خشت" يهك دير ريا یهك بهند) بژمیردریت و سهرواكان، نهك سهروای دیر، بهلکوو نیمچهسهروای جوانكارى بژميرين كه بوونيان ييويست ناكات. به لام چوون له هيچ شوين نييه که نیمچهسهرواکان نههاتبن، که وایه ناچارین نیوخشتهکان به خشتی تهواو بژمیرین. بهو شیّوه دریژترین هوّنراوهی فهقیّ «بهیتا شیّخی سهنعان»، به ۲۲٪ دیر(و ۳۲۲بهند) که له راستی دا ۳۲۲ دیره (یا بهند). کهوابی گهر نیوخشته کان به خشتی تهواو بنرخینین، ههر بهنده ی دوو دیره به لام به پیوانه ی هۆنراوەى باوى چامەى عەرووزى، ليرەدا ھەر بەندەى يەك ديرە. ھەلبەت مەلا بهندبهندی چهند دیری ههن وهك "چرای كوردستان" كه پینج بهنده و ههر بهند، گهر نیّوخشتان به تهواو بخهملیّنین، ۲۵ خشت (۱۲ دیّر و یهك خشت) له خو دهگریت و بهینی چهندخشتی عارهب، دهبیت ههرکام له خشته کانی ئیره به نیوهخشت بزانیین، که لیرهدا لهگهل **دوازده خشت و نیو یان شهش دیّر و** چاره گینگ!!! رووبه رووین. ئاشکرایه که نابیت ئهو فزرمه هزنراوانه، به پیوانه ی هزنراوه ی کلاسیکی عهرووزی، ههانسه نگینین، ده نا تووشی ئهو کیماسی و ناته و اویانه ده بین. روانینی راست و گونجاو ئه وه یه که به فزرمی تایبه تی کوردی بزانرین. هزنراوه ی گوانی بی در کیش ۱۰ به ندی هه شت یا ۱۲ خشتیه که زور تایبه تمه ندی خوی هه ن و زور هزنراوه ی تریش. که وایه ناچارین ته نیا و ته نیا ئه و فزرمانه به تایبه تایبه بزانین و به پینی فزرمی چه ندخشتی باوی عاره ب و فارس، بوی نه روانین.

هه لبه ت رینبازی بوتان، فورمیکی تایبه تی تریشی هه یه که نه ك به فورمی چامه به یقی فه قییه و نه ك فره چه شنی عهرووزی مه لا. ئه و هو نراوانه دیری سی خشتین نه ك دوو خشتی. زورتر بو هو نراوه گورینه وه ی دوو که س به یه کتره وه، که لکی لی وه رده گرن. وه ك هو نراوه گورینه وه کانی میرعیما ده دین و فه قی تایران له گه ل لی وه رده گرن. وه ك هو نراوه گورینه وه کانی میرعیما ده دین و فه قی تایران له گه ل مه لا، که له سی خشتی هاوسه روا پیك ها ترون و نیو خشتی یه که می هه ر خشتیش له گه ل نیو خشتی دووهم و سیهه م، نیم چه پاشه لیان هه یه. وه ك ئه و توویی هه لا و میر:

مهلا: سهلاما من سهناخوانی بسورهت ئهمری سوبحانی بخدمهت عهرزی سولتانی

سهحه رگهه گهوهه رئهفشان بت سهر ئهلقاب و زهرئهفشان بت عهبیر و عهنبه رئهفشان بت

> میر: سەلاما سانعی قادر موفەررەع بىن مەلىن خاتر ژ جاما خاترى عاتر

مەلا دا پىخ موعەتتەر بىخ پەياپەى لىن موكەررەر بىخ مەۋى ئايىنە ئەنوەر بىن ئهو کلیّشه زورتر بو "وتوویّژی به ههلّبهست" که لکی لی وه رگیراوه به لام فهقی بو ده ربرینی مهبهستی تریش ده کاری کردووه وه ک هونراوهی "فهقی و بلبل" که ۲۰ به نده ی سه ربه خوّیه و به نده کان پیّکه وه هاو سه روا نین و هه ربه نه به بیک هاتووه له سی خشتی هاوسه روا که هه رکام دوو نیو خشته و نیّوه ی یه که میانیش ویّنه سه روایان پیّکه وه هه یه. ئه وه به ندی ۲ی فه قیّ و بلبل:

ئه و شیویه شدواتر پیره وی لی کراوه بو وینه مهلامه نسوور گرگاشی (۱۱۹۷ – ۱۲۹۲ ک.م) به و شیوه ی هو ندووه ته وه و بو مهبه ستی وه ک په سنی به هار و خوزا، که لکی لی وه رگر تووه. جیاوازی شیوه ی گرگاشی، له گه ک پیشتر نه وه یه که نه و زوری گوی به نیم چه پاشه لی نیوبالی سه ره تای خشته کان نه داوه و له همه موو به نده کان نه و شیوه سه روایه ره چاو نه کراوه:

سوبحان ژ شاهن بێجوون چ بههارهك كهسكوونه قادر كونفهيهكون ئهرزان دهربوون عويوونه كۆهسارى د مهحزوون ب ئيزنا وى ڤهبوونه ههلالان سهر هلینه بهیان بوو ئهرزی شینه کیری ببون رهنگینه

ژ ئالال و بهیبوونه وی هلات کیر ستوونه بیابان تهزیین بوونه

ب لوتفا زولجه لالى ب كوليكين بهارئ ژ بۆ دنيا ههنارئ

هناری ژ بوو گهلووکه مورغان لسهر چیکهچیکه عهندهلی لیکه لیکه کۆهسارا قەدەر كەفتن دنيّڤ كەڤران قەرستن تەڤرى ژبن دەركەفتن

مونهقهش بوو جباله ژ دهنگی رهعد بهاری وی نازل بووی خهلاته

تەزيىن بوون كووھ و سەحرا ئەھمەر بوون دەشت و چيا يەقىن خەلاتى ئەلىلا

خەلاعەتى سوور و زەر بوون كۆھساران مونەووەر بوون ل مەرغزارىت رەنگىن

تایبه تمه ندی تری نه و شیوازه و شیوازه کانی تری بو تانی (جگه له نه خلاتی) چی کردنی "گه لاله ته وه ری داری شراوی واتایی "یه به پاته کردنی تیرمی له دینی (به ند) بو دینی دوایی، نه و ته وه وه " پیکه وه هه لیه سیوراوی واتا" (موقوف المعانی) به سه ردینی هان دا ده سه پینیت و ناکریت واتای دینی به ته نیا بزانی. هه لبه ست نه و یه که له همه مووی دینی هان که هاه ته کنیک هاه یه ، جارجار چاو پوشیش ناکریت و ره نگه له هه لبه ستی دا که نه و ته کنیک هاه یه ، جارجار چاو پوشیش

بكريّت. ئەو تەكنىكە بە پاتەكردنەوەى رىتمىك و تەكووزدارى وشە و بيْۋە، يان واتا و هاوماله کان و هاومالواتا کانی ئهو وشه و بیّژانه له دیریّك بوّ دیّری دوایی هیّلیّك ساز ده كات ههموو دیّره بهروودواكان پیّكهوه دهبهستیّتهوه. لهودا ههر دیر بز دیری سهروو و خوارووی خوی پیکهوه ههلپهسیوراوی واتایی ههیه. به میناکی دهزووی تهزبیّح که گشت موّرهکان له ئاراستهی گرێوازهیی دا پێکهوه دهبهستێت. شياوی لیندوانه که ئهو تهکنیکه زور کونهی هۆنراوهی کوردی، له ویژه و هۆنراوهکانی سهرووی ۱۰۰۰ سالهی ئەزدايىيەكان دا ھەيە وەك قەولەكانى زەبوونى مەيسوور و سورا ئافرينا دنيايى. ئەھمەدى كۆر زۆر بە بەربلاوى ئەو تەكنىكەى بۆ سۆرانىش گواستۆتەوە. بۆ نواندني "گهلاله تهوهر" له هونراوهي مهلا دا، له بهشيكي چامهي ٣٢ بهيتي «خەدەنگا ئاوران» بروانن (بەشى ب.) كە چۆن "تىر دان" لـە دێرى يەك بۆ دوو، "بهگلهر" له ديري دوو بۆ سيّ، "سوهتين" به ههنديّك گۆران(دسۆژم) له سيّ بوّ چوار، "وەسفين و عيشق" له چوار بوّ پينج و تا دوايي ئهو هيلله بهردهوام ماوه. بهو شیوه سهرلهبهری دیره کانی نهو هه لبهسته له رووی واتا پنكهه لپه سنوراون و پنويسته پنكهوه شروقه بكرين. وترا بيچمي سهرهتايي له قەولەكان دا ھەيە. ھەلبەت ھەمووى تايبەتمەندىيەكانى ھۆنراوەى فەقى لە ھى حریری و زور هونراوهی مهلاش دا ههن بهلام هونراوهی ئهوان بهیت نین زورتر غەزەلىن كە فەقى زۆرتر چامەبەيتى ماون. مەلا ھەتا ئەو سەردەمە تاقە كەسە كە ههمو و قالبه کانی شیّعری (غهزهل، مهسنهوی، قهتعه، تهر جیعبهند، تهر کیببهند، موسه ثمیت، موسته زاد و...) تاقی ده کاته وه و پانتای مه عناییش له هه لبه ستی نه و دا تا ئيستاش له ههموو ويژهواناني كورد بهربالاوتره به جوريك بيژهگهلي عیرفان، سۆفیگهری، ئەستیرەناسی، ژیربیّژی، رەوانبیّژی، فەلسەفە و زۆر

زانستی تری باوی سهردهمی خوّی هیّناون که به سبه واتای تایبه تی زانسته که له هه لبه ست دا واتادارن. وه ک نوّستورلاب، ئیقتران، فه نا، به قا، مه غله ته، ئیمساک ، حادس، حودووس، قه دیم، خسووف، ههیئه و ... به لاّم زمانی فه قی زوّر خوّمالییه و که متر له و شه ی ناموّی عاره بی تیّدا. هی حه ریریش له نیّوانی ئه و دو وانه دایه.

به پیچهوانه ک شیّوازی خانی، که دوایی باسده کریّت که س پیّره وی نه و نهزمونه ک نه نه کرد، به لاّم زوّر چیرو که هوّنراوه ی تر به شیّوه ی «چامه به یت» کانی فه قی هوّنرانه وه وه ک «مهولوو دنامه» و «زهمبیل فروّش » که نه همه دی مه لا باتی (۱۱۰ ۱۱۸۸ که و «زه مبیل فروّش » ک «مراد خانی بایه زیدی » (مراد که و دیری کردووه: - ۲۰۳ که کوی ناوی خوّی هیّناوه و سالّی دانانی دیاری کردووه:

لهی مهجلسا پر زهوق و خوش دکهین بهحسی زهمبیلفروش لاوه کوو بهژن رهیجانه ل کهیف و سهیران شه و روش پ

﴿نُهىدل وهره جارهك بجۆش گۆھ بدەنه سوحبهتەك خۆش زەمبيلفرۆش كورى ميرانه خودانى كوچك و ديوانه

هەتا دەلىّى:

﴿سهد و نهوهد سال بوورىيه مرادخان دبيّت سهرهاتييه

پاشی ههزارا هیجرییه بشیعر بگوتنه کا خوش

فەقىش ئەو بەيتەى ھۆندبۆوە:

دا سه ح بكين حكايهتي ب كولفهت ئههل و عهياله حەققە رەزاقى قسمەتى رۆندك ژ چاڤا تێته دەر گريامه ژ بۆ حالىي خوەتىي 🎚

 دێ دێ هلوٚن دیسا ب جوٚش جارهك ژ جاما مهی بنوْش بيَّرْم قسا زەمبيّل فرۇش زەمبيال فرۇش لاوى رەوالە حوسنه كايۆسف ل باله و ەختى بهيستى ئەو خەبەر بارین ل سهر روویید وه زهر

دەدىترى كە بەيتى «زەمبيا فرۇش» چەند جار ھۆنراو ەتەوە. ئەو بابەتە لە ويژەى گۆران دا بۆ چىرۆكى جۆراوجۆر وەبەر چاو دەھىيت. زۆر چىرۆكەكانى خاناى قوبادی به هوّی و هله دخانی گوران و کهسانی تریش، هوّنراونه تهوه. شهمال و ز هلانيش چهند جار هو نر او هتهوه. ب. شیّوازی راگواستنی ئهزموونی هوّنراوه ی فره چه شن به کیشی عهرووزی عاره بی بوّ ویژه ی کوردی له زاراوه ی کرمانجی دا، که به هوّی باندوّری به هیّزی میری خالّدی «عیماده دیّن هه کاری» و پشتیوانی ئهو ده سته لاّتداره ویژه وانه، شیاوه که به «شیّوازی عیماده دینی» ناو دیر بکریّت.

نهو شیّوازه تایبهته له ریّبازی بوّتان دا، له کوّتایی سهده ی ده و سهرهتای یازده ی کوّچی مانگی دا له مهلّبهندی جزیر و بوّتان سهری ههلّدا و تا سهرده می هاوچاخ بهرده وامه. له و شیّوازه دا ههمو و بابهته کانی باوی چامه و غهزه لبیّری روّژهه لاّتی ناوین و وهرگیراو له ویژه ی عاره ب خوّی راده نیّت. تایبه تمهندی نه و شیّوازه پشتبه ستن به هوّنراوه ی عهرووزی عاره ب و فارسه به لاّم کارتیّکه ری بهیت و هو نه ری هوّنراوه ی ناخیّوه رانه ی خوّمالّی زوّر له ههلّبه ستی عاره بی دابریوه و سهربه خوّیی پی به خشیوه. وه ک شیّوازه کانی تری بوّتانی، باندوّری ویژه ی کوّنی نهزدایی، زوّر بهرچاوه. گهلالهتهوه ری ههلّبه ستراوی باندوّری ویژه ی کوّنی نهزدای عمریری و زوّربه ی هوّنراوه ی مهلاش ههیه. مژاره باوه کانی نهو شیّوازه، ههلّبه ست، نهوینداری، عیرفان و سوّفیگهری و پیّداهه لاّگووتنه. عهلی حهریری (سهده ی دههم) و مهلای جزیری (سهده ی ده و یازده ههم) همرکام، شویّنیان له و نهزموونه دا وه کوو ده سیی شخه همیه. باوه ری میژوونو و سونان، سهباره ت به حهریری زوّر جیاوازه. به و تهی زه کی به گ له سهده ی پیّنج (۲۰۰۰ – ۲۷۶ ش) بووه. سهجادی به هاو چاخی جامی فارسی میژوونو و سونی پیّنج (۲۰۰۰ – ۲۷۶ ش) بووه. سهجادی به هاو چاخی جامی فارسی می پینج (۲۰۰ – ۲۷۶ ش) بووه. سهجادی به هاو چاخی جامی فارسی عربی پینج (۲۰۰۶ – ۲۷۶ ش) بووه.

دهزانیّت که له سهده ی نوّهه م دا ژیاوه. جهلاده ت بهدرخان پیّی وایه له سهده کانی ده و یازده بووه و گهلیك رای پهریّشانی تر هه ن. بوّخوّم پیّم وانییه که پیّش سهرده می میرعیماده دینی هه کاری (به دلیسی) بووبیّت. به لاّم مه لا میژووی ئاشکرایه و میژووی ئاشکرایه و میژووی ئاشکرایه و له گهلا میر و فه قی تایران هه لبه سبی گوریوه ته وه. فه قیش له هه لبه سبی «دلوّرابه دلوّرابه» میژووی هیناوه «ههزار و چل و یه ک چوونه.» هه لبه ت پهرتووکی وانه ی پولی نویه می «زمان و ئه ده بی کوردی» روون نییه به پیّی کام به لنگه، سالی (۹۷۹) ی کوّچی به رامبه ر به ۹۵ م ۱۵ زایینی بو له دایك بوون و سالی می دردی کوچی وزاره به ۱۹۲۵) زایینی بو مردنی شیخ ئه همدی جزیری داناوه. (لیّژنه ی وه زاره تی پهروه رده ، ۲۰۱۶) زایینی بو مردنی شیخ ئه همدی جزیری داناوه.

گهر حهریری بهر له مهلاش بیّت، پیوانهی ده سپیشخه ری مهلا له و اتا ناشوری ته وه چرون هزنراوه ی حهریری به سیه که فورمیان هه یه که وه ک غه زه ل ده چن و کیشیش تیکلاوه له عهرووزی و خومالی. به لام مه لا هه مه جور فررمی عمرووزی هونیوه ته وه. له پرووی ناوه رو کیش حه ریری ته نیا چه مکی ئایینی و دلاداری کردو ته هه وینی هه لبه ست که چی مه لا گشتی مه به سته کانی باو له هونراوه ی عهرووزی عاره ب و فارسی قوستوته وه. مه لا یه که م هه لبه ستوانی کورده که به ده سته لا تداری که هه لبه ستوانی مه و له ده سته لا تداری کورده که به ده سته لا تداری که هه لبه تا له هم و و زاراوه کان دا. هه لبه ت هه مه و له مه و له ویژه ی گزران دا نه دراوه هه لبه سته مه به سته مه به ستداره که ی وه لی دیوانه بی خه سره و خانی جاف هه لبه ر چاو نه گرین. پیدا هه لکووتنه کانی مه وله ویش زور تر به فارسین! کوردیه کانیش زیاتر ئاموژگارین، وه که ئه وه ی مه و دپاشای جافی نووسیوه. کوردیه کانیش زیاتر ئاموژگارین، وه که ئه وه ی مه ی می می مه بیت. دو ستیکی زانا له و پره نگه زاراوه ی گزران بو پیه لاگووتن که یاسی هه بیت. دو ستیکی زانا له و

مهلا هۆنهری ههره مهزن و پیشهنگی ئهو شیوازه ی بۆتانه (فره چه شنی عهرووزی) که تا ئهور و که س به ئاستی نه گهیشتووه گهرچی به ههر دوو زاراوه ی کرمانجی سهروو و خواروو زوران پیرهوی و لاسایان کرده وه. فه قی تایران زور به جی سه باره ت به و ده لی : «د زومره یا میهرداران تو روزی ئه و هه تاقم »، یان ئه و که له پیناو مه به ستی تاییه ت، په سنی چ به گ و میرینکی نه داوه ، له سه ر مه لا ده لات تاییه ت به مهموو عهر د و جیهان ». ههروه ها له و و توویژه ی مهلا و میر عیماده دین بروان که چون میر په سنی داوه و شانازی به وه ده کا که شیخ نه چه د " مامو ستای ئه وه:

رهوان بهخش و شکهر ریزی بجان را عهنبهر ئامیزی بسهححاری گوههر ریزی مهلا: د ئیقلیمی سوخهن خاقان نههن وهك ته د ئافاقان ژ سیمین ساعد و ساقان

ته دور ئانین ژ بهحرهینی ژ میسری تا بغهزنهینی دبیژی تورفهتولعهینی میر: بغهوواسی بسهححاری ژ نهزماته شکهر باری بدیققهت بین سهد ئهشعاری بغهوواسی گوههر چینم تو دهریایان وهنابینم غولامی میر ئهمادینم مهلا: ژ بهحرا قولزوما میران د بهعسا عیلم و تهفسیران ژ میر و بهگلهر و چیران

سوخهن من سهروی ئازاده مه لهوحی دل نوما ساده کو شیخ ئه همد مه ئوستاده میر: د باغی لهفز و مهعنایی ژئیملا ئو ژ ئینشایی ژ حوسنی رهونهقهك دایی

مهلا زورتر له ههر کهس باندوری شاعیرانی فارس وه شهعدی و حافزی شیرازی" به سهر بهرههمه کانی دا دیاره. هونراوه ی "الا یا ایهاالاساقی" حافزی تیهه لکییش کردووه به ناوی "ههری مهیگیر" که له زوربه ی چاپه کان دا (وه ک شهر حکراوه کی هه ژار) وه کوو هه لبه ستی سهره تای دیوان، داده نریت که تیهه لکییشی یه کهم هه لبه ستی دیوانی حافزه و ئهویش کارتیکه ری شیعریکی عاره بی له سهره که خه لیفه ی دووهه می ئه مهوی، "یه زیدی کوری معاویه" هونیویه تهوه. له هه ندی هه لبه ست دا ناوی ئه و دوانه و ویژه وانانی تری وه ک جامی هیناوه و په سنی داون. بو سه لماندی کاریگه ری له سهر مه لا له و هونراوه ی حافز بروانن:

مرا چشمیست خون افشان ز دست آن کمان ابرو جهان پر فتنه میبینم از آن چشم و از آن ابرو (ههمه چاویکی خوین پرژین لهدهستی نهو کهمان نهبرو

جههان دیاره پرئاژاوه لهوان چاو و له وان ئهبرق

مهلا ههلبهستی "دیمی بخال"ی له ژیر کارتیکهری ئهو هو نراوه هو نیوه تهوه. بو پیک گرتن و راوه ند کردن له دیری سهره تای بروانن:

مه لـهو فینجان لسهر دهسته کو مههتابا هیلال ئهبرو نوماین من د میرئاتی مهیا سافا زرولال ئهبرو

ئیستا بۆ نواندنی "گەلآله تەوەر" له هۆنراوه ی مەلادا، له بهشیکی چامه ی ۳۲ بهیتی «خهدهنگا ئاوران» بروانن که چۆن "تیردان" له دینری یه ک بۆ دوو، "به گلهر" له دینری دوو بۆ سین، "سوهتین" به ههندین گۆران (دسوژم) له سی بۆ چوار، "وهسفین و عیشق" له چوار بۆ پینج و تا دوایی ئه و هیله به ده واتا ماوه. به و شیوه سهرله به ری دینره کانی ئه و ههلبه سته له رووی واتا پیک ههلپه سیوراون و پیویسته پیکه وه شرو قه بکرین:

ئيرۆ ژ نەو پورئاتەشم دىسا ژ رەمزا دلبەرى

مهجرووعی قهوسی پهروهشم **تیردانه** نیّڤا جهگهری **تیردان** ژ قهوسی ئهسوهده شههزادهیا شیرین قهده

کوشتینه وهك من چهند سهده وی پادشاه و بهگلهری وی بهگلهری وی بهگلهری پور کوشتنه ئهنگوشت بخونی رشتنه

ما ئەھلى دل قەت ھشتنه؟ سوھتىنە مىسلى مەجمەرى لى ئەز تەنى سەر تا قەدەم يەكسەر دسۆژم دەم بدەم

وهسفین ئه فین و عیشقه هی حوسن و جهمالا وی شههی

نایینه شهرح و مهددههی ئهحسه ن ژ نهقشی بهشهری ئهحسه ن ژ نهقشی بهشهری ئهحسه ن ژ حوسنا دیم دوری شیرینی و گفت و سوری سهد زاهید ئیخستن ژری وی نازك و لهب شه كهری شه ككهری شه ككهری د نیق لیقانه وی ریجان ل دهور سیقانه وی مهشغه ل د نیق شیقانه وی تهیسی ژ رونگی فهنهری

فهنهر نييه نوورا حهقه

لهسهر ئهو ته کنیکه ی کهله پووری ویژه ی ئه زدایی، پیویسته بگووتریت گهرچی زفرتر وشه گهلی کوتایی دی له سهره تای دی دافی دا پاته ده بیته وه، به لام به گشتی شوینی هه لگرتن و پاته بوون زور گرنگ نییه، گرنگ ئه وه یه که له دی سهر بو خواره وه وشه یا وشه گه لک راگویزریت. ده کریت وشه ی کوتایی نه بن و له سهره تاش پاته نه بنه وه. ته نانه ت جار هه یه له جیاتی بیژه و وشه یه ک و تایی واتا یان هاو مالنی پاته ببیته وه، وه ک له هزنراوه ی «باغی سوورگولان» که همه دی خانی به رچاوه و له شوینی خوی باسی کراوه. یان ئه و هزنراوانه ی خواروو راگویستوه وه نه و مه به سته به قنجی دیاره:

دلبهرا دایم دهنالم دهمبهدهم شام و سهحهر جاری ناپرسی له حالم چاو عوقابی خوشخهبهر چاوعوقابی مه جهمالی دوشیی کفر و زهاللی نووری سیرپی لایهزالی کاشفی شهقولقهمهر توی بینایی ههر دوو چاوم به فیدات جسم و ههناوم ههلگهراوه خورد و خاوم خواردنم بوته زهههر خواردنم کیم و زووخاوه

ئه همه دی کۆر له هه مووی هه لبه سته که دا ئه و ته کنیکه ی پیره و کردووه به لام له دیری سی دا له جینگه ی "نوور" و شه ی هاور یکی "بینایی" هیناوه. یان له وه ی ژیره وه دا له جیاتی "خوین ریژ"، و شه ی "قه تل" پاته ده کاته وه و له و هه لبه سته ش دا ئه و ته کنیکه به ته و اوی تا کو اتایی پیره و کراوه:

جگه له ئه همه دی کور زور هونه ری تری کرمانجی خواروو، پیره وی ئه زموونی بوتان و بهتایبه ت مهلایان کردووه. بو وینه وهایی جگه له پیره وی ئه همه دی

کۆر، راستهوخو له مهلاش پیرهوی کردووه گهرچی که لککی له ته کنیکی "گهلاله تهوهر" وهر نه گرتووه. بو وینه گهر هونراوه ی وه ه «ئه ی دل وه ره وشیار ببه هذا طریق العاشقین» و «سهحهر مهستانه رابردم به بهر درگای کلیسایی» به "خهدهنگا ئاوران"ی مهلا بگرین زور هیمای ئهو مهبهسته خویا دهبیت. یا ههلبهستی «لهو روژه که دوور بوتهوه سایه له سهری من سووتاوه له تاوت ههموو جان و جگهری من» زور شیوه ی «دهردی دووری» مهلا ده دات. که ده لین

«وهك بولبولى شهيدا به ههزار نهغمه دهنالم جاريكى گولم گوئ بده نالهى سهحهرى من»،

بیرۆكەى ھۆنراوەكە شوێنى ئەو خشتانەى لەسەرە، «پرسى بكە جارەك ل خەتا ئوو گوونەھى من» . له بەشى سۆرانى دا پىكگرتنى زۆرترى ھۆنراوەى ئەو دوانە دەنوينىن .

دەردى دوورى

خدشمی ل فدقیران مهکه زوو پادشههی من پرسی بکه جارهك ل خدتا ئوو گوونههی من تدفتیش ب موو موو بکه ئدر ئهم ب خدتائین هینجا نهگه بیّتن ته وهلاتی ته جیهی من

جهورا ته بههیتین و جهفایا ته پهریتین قوربانی ته بم گرّه بده جاره ک گلههی من زانی کو ژبهر جهور و جهفایان ئهلهمیّن دل ره هی ب گهدایی خوه که سولتان و شههی من سی ساله ژ دهرد و بهلایه ته هیلاکین حهتتا ب فهله که همر درهتن ئاه و ئههی من ما یه ک نه نهه من دبتن سهبر و قهراره ک قهد بی تهوو بی ته دبتن میسلی سههی من گر شووبههتی پهروانه د بهزمی ته چ سهد گر سهد ناله ههزار رهنگی وه کی چهنگ و ژبهی من نوورین قهده حا خهمر و حهیاتا ما بسهردان نوورین قهده حا خهمر و حهیاتا ما بسهردان گهر وی بده تن دهست بدهست موشتهره هی من یه ک عیشوه «مهلایی» ببوها بینه ژ له علان سهد جان مه ههبن هی ژ کو موقه سسیر دبه هی من سهد جان مه ههبن هی شر کو موقه سسیر دبه هی من

داڤا دل

یاری مه پور نیشان و سور سیما ژ دور دیم کهوکهبه نهو لهب شهکهر نازك بهشهر جبههت سهحهر کاکول شهبه شهب کاکوله خال فلفله چین سونبله داڤا دله من غهفلهتی دی قبلهتی وهك ماه دتهیسا غهبغهبه

من دى ب خەف سو حبەت بدەف شاهى نەجەف نونێن ژ يەنگ بەردان خەدەنگ وى پور ژ تەنگ شىرىن لەبە خال و خهتی شو خ قامهتی مه ژ ڤی کتیب و دهسخهتی ههر دهم ژنهو دل فهیزه ئهو ئه قعیشق و سهو دامه و ههبه من بی قهدار ئهو سیر قهشار عیشقا غهدار سوهتی سیتار میهرا بوتان خال و خهتان سندوقخان و مهقلهبه ديمي بخال ئهو نون و دال ئيسمي جهلال بهژنا شهيال يه كتا ئەلف نايى وەسف من عەقل تفلى مەزھەبە حهتا نهمام سالهك تهمام شيرين كهلام ما دامه جام بي جههد قهت تين ئهمر و خهت ههر چي كو مهتلهب مهنسهبه دەر ماندەييم حەير ان تەييم يېر انەييم خو ەش بەندەييم زارا بهسر دل ژیم قه کر دهر حهق مه پر ئهرزان مهبه بهرگین گولئ نهو میسکه لئ هورهور وهلئ دهرحهق «مهلی» بى پەردە ئوو خوەش مەعدە ئوو يەك وەعدە ئوو پور شەفقە بە (مەلاى جزيرى)

وه کوو بهیتویّژی به شیّوازی فهقیّ، شیّوازی حهریری و مهلاش له رِیّچکهی نهبراوه دا دریّژه ی بووه. به کر به گی ئهرزی (۱۰٤۷ – ۱۰۸۲گ.م)، مهلاباتی (۱۱۰۰ – ۱۱۹۸گ.م)، مهلاباتی مهنسووری گرگاشی (۱۱۹۷ – ۱۲۲۲گ.م)، شیخ نوورودینی بریفکانی (۱۲۰۵ – ۱۲۰۸گ.م) مهنسووری گرگاشی (۱۱۹۷ – ۱۲۲۲گ.م)، شیخ نوورودینی بریفکانی (۱۲۰۵ – ۱۲۲۸گ.م) و ... دریّژه دراوه. لهناو ئهوانه دا حهمهسه عید پاشا، ناسراو به پهرته و به گه کاری، که له دراوه.

ورمی لهدایك بووه، به پنی (دایرهالمعارف الاسلامیه) له دهزگای خهلافهی عوسمانی دا پلهی فهرمی بهرزی بووه وهك سهروکی نووسهران و وزیری ناوخوّی میسر. ههروهها نالبهند وهك حاجی قادر بیری نهتهوهیی و ئازادیخوازانهی کردوّته ههوینی هوّنراوه کانی.

"شەمسەدىنى ئەخلاتىي"، شيوازىكى تاقانە و تايبەت

هۆنەرىكى، تايبەت و زۆر جىاواز لەو شىوازە كە ھەر لە سەردەمى مىر عیماده دین هه کاری دا ده ژیا و به پالپشتی و یارمه تی نهو، هونه ری نواندووه، بهلام بهگشتی کوی هونراوهی ئهو هیچ پیوهندی به شیوازی مهلا و حهریرییهوه نییه و بگره خوی خاوهنی شیّوازی تایبهته، ئهو «**شیّخ شهمسهدینی قوتیی ئەخلاتىيە**)،(۹۹۷ – ۱۰۸۵ ك.م). ئەخلاتى كە بە نازناوى "خەلوەتى" ھەلبەستى دەھۆندەوە، له فۆرم و ناوەرۆك دا زۆر تايبەتە و زمانى ھۆنينەوەى ئەو له مهلای جزیری و فهقی تایران ویرای هاو چاخ بوون له گه لیان جیاوازه. نه شوین و كاريگەرى فۆلكلۆر و نه ويژهى ئەزدايى لە ھەلبەستى ئەخلاتى دا ديار نييە. هیچ هاوچهشنی و هاوریکی له ناو ههلبهستی ئهخلاتی لهگهل ههلبهسته کانی حەربىرى و فەقىخ، ديار نىيە. گەرچى وەك مەلا زۆربەي جۆرەكانى ھەلبەستى عەرووزى (چەند خشتى، غەزەل، قەتعە، چامە) ھۆندۆتەوە و مۋارەكانى هەلبەستوانى ئەويش وەك مەلا، خواناسى، دلىدارى، سۆفىگەرى و مەبەستى تايبهتين، بهلام زماني ههلبهستي ئهخلاتي، شيّوازي دەربرين، گيّرانهوه و راگواستنی واتای لهگهل مهلا و شیّوازی ئهو، زوّر جیاوازه چوونکه ژیّدهری كورتژمي هۆندنەو ەيان جياوازن. بنزاراو ەي ئاخاوتنى ئەخلاتىش ھەندىك لەگەل مهلا و فهقیٰ جیاوازی ههیه، بوّ ویّنه شیّوهی دهربرینی "دهمکاتی رابویّری ئیستا" له زمانی مهلا و فهقی دا به پیشگری "د" دادهرینژرین کهچی له بنزاراوهی ئەخلاتى دا ئەو دەمكاتە بە پىنشگرى "ت" خۆرادەنىن وەك "دبىنۇم" كە ئەخلاتى زياتر دەلىّىنت: "تبىنۋم".

وترا مهلا زۆرتر له ژیر کاریگهری حافز و سهعدی بووه، ئهخلاتیش زۆر کارتیّکهری غهوسی گهیلانی (دامهزریّن و سهروٚکی تهریقهتی قادری) و مهولانا جهلالهددینی روّمی له بهرههمه کانی وهبهرچاو دههیّت. بو میناك ئهو ههلّبهسته زوّر بهناوبانگه ی غهوس:

«از خان و مان آوارهام از دست عشق از دست عشق

سرگشته و بیچارهام از دست عشق از دست عشق »

واته «له دهست مال و خیزانم هه لوهدا بوومه سهباره ت به ئهوین. سهرسوورمای و بینچاره ماوم سهباره ت به ئهوین»، له و هه لبهسته ی ئه خلاتی دا زور شویندانهر بووه:

عالمه ئهگهر چ قال تكن ئهز تبيّره ژ دهردى عيشق قهتلم ئهگهر حهلال تكن ئهز تبيّره ژ دهردى عيشق مونكهر ڤى ژ ميّرْن ئهو ژ ديرى دبيّرْن { تبيّرْن؟} ئهو خوونم ئهگهر تريّرْن ئهو ئهز تبيّرْم ژ دهردى عيشق ژ دهرد عيشق ئهڤان تبيّم ڤاهره ههم عهيان تبيّم سررا خهفي بهيان تبيّم ئهز تبيّرْم ژ دهردى عيشق سررا خهفي بهيان تبيّم ئهز تبيّرْم ژ دهردى عيشق

ئهخلاتی له زوربهی ههلبهسته کانی دا کومهلیّك دهنگ و پیّت و وشهی بینواتای بو رهدیف هیناوه که تایبه تی ههراوهوریای بهزمی دهرویشان بووه له ته کیه و خانه قا و له کاتی جهزبه و ههلپهرینی دهرویشانه دا ده کران به

سهربهندی ههوا سۆزدار و تایبهته کانی ئه و دۆخه، بۆ پیکهاتنی ریتم و ته کووزی کۆری هه لپهرین. وه ك ئاه و ئه ه و حای و حوو و شتی ئه وها. یا هیما و ئاماژه کانی تایبهتی زانستی عهرووز که بۆ نواندنی هاوریکی و کیشی هونراوه که لاکیان لی وهرده گیریت. هه لبه ستوانی فارس، مهولانا جه لاله دین به لخیش (رۆمی)، جارجاره ئه و کاره ی کردووه، ئه وه شهوا دیر له هه لبه ستیکی پازده دیری ئه و:

فارغ از کون و مکانم تنناها یاهو عاشق چشم فلانم تنناها یاهو زانکه مقصود جهانم تنناها یاهو در تن و صورت و لسانم تنناها یاهو من که مست از می جانم تنناها یاهو چشم مستش چو بدیدم دلم از دست برفت یك زمان سرور من باش که فرخنده شوی تننن تن تننن تن تننن

(من که بههوی شهرابی گیانهوه گیانبه خش له خو چووم، "تنه ناها یاهوو" له ههرچی شوین و بوونه، ژیانی دنیایی رزگاریم هاتووه، "تنه ناهوو") (چاوهمه سته که یم چاو پیکهوت و دلام له خوچوو چوونکه ئهوه نده هوگر به چاوی فلان که سم، "تنه ناها یاهوو".)

(بۆ ساتىك گەورەيى من بكه تاكوو ببيته خاوەن شكۆ، چونكه من مەبەستى هەموو جيهانم، "تنەناها ياهوو".)

(تنهنهن تهن تنهنهن تهن تنهنهن تهن تنهنهن، له جهسته و روخسار زمانم دا ههر ئهو وشهگهله زایه لهیهتی. "تنهناها یاهوو".)

ئەخلاتىش لە ھەلبەستىكى حەقدە دىرى دا، ھەر ئەو "تنەناھا ياھوو"وەى خستۆتە پاشەلنى دىرەكانەوە و كردوويە بە رەدىف (ريز). گەرچى ئەو ھەلبەستە

فۆرمى غەزەلى ھەيە، بەلام بەپىنچەوانەى غەزەل دىنرەكان پىكەوە ھاوسەروا نىين، وەك ھەمووھەلىبەستەكانى ترى ئەخلاتى، كە دەستەواۋەى ئەوھايان لە پاشەل بىت و خاوەن رەدىف بن، دىپرەكان پىكەوە ھاوسەروا نىين كە ئەوش لە وىۋەى كورد دا مۆنۆپۆلى ئەخلاتىيە و لە فارسىش دا تەنيا مەولانا بەدەگمەن ئەو بىچمە لە ھەلىبەستى ھەيە، بەلام ئەخلاتى ھەركات ھەلىبەستى خاوەن رەدىفى ھۆندبىتەوە ئىت بەيتەكان لە رووى سەروا سەربەخۇ لەيەكترن بە پىنچەوانەى غەزەل و قەتعە و چامەى عەرووزى. ئەوەش چەند دىپرى ئەو جوورە ھەلىبەستانە:

تنهناها ياهوو

ئهز كوو مهستى مهيى عشقم {عهشقم؟} "تنهناها ياهوو" {تهنهناها ياهوو؟}
ميسر و بهغداد و ديمهشقم "تنهناها ياهوو"
عاشق و دهنگم و كاسم مهلهك و جننم و ناسم
غهيرى وى كهس دى نهناسم "تنهناها ياهوو"
والهه و كاسم و دهنگم مهستم و شۆخم و شهنگم
سهر ب سهر پيت و پهرهنگم "تنهناها ياهوو"
والهه و مهستم و قاشم {فاشم؟} سهر و ريشان دتراشم
كه ئهقهست مال و قوماشم "تنهناها ياهوو"
"خهلوهتى" عاشقى مهسته قهده حى باده ب دهسته
ژ دنى ئهو ب پهرسته {پهرهسته؟} "تنهناها ياهوو"

چوویه ژ من سهبر و قهرار

مهست و خهرابم ژ مهیی "تهن تهلهلات لالا"
دبیژم ئهز یا لبهئی "تهن تهلهلات لالا"
خاردمه فه شهربه تا ساف بویم برهنگی کوهی قاف
نابیژم ئهز ئه فی گهزاف "تهن تهلهلات لالا"
عاشقی روویی دلبهرم مهست و خهراب و بافزهرم
سوهتیی بوریان جگهرم "تهن تهلهلات لالا"
چوویه ژ من سهبر و قهرار تگریم بفریاد و ههوار
نه فیت ئهمن غهیر دیدار "تهن تهلهلات لالا"
چ بکهم دیسا کویفه بره فم {برهم؟} سوهتم ژ سهر حهتا قهدهم
و هلله کو ئهز عاشقی توم {تهم؟} "تهن تهلهلات لالا"

تەنم تنى

تبيّژم ئەز ژ قال و حال تەنم تننى وەتەن تنى ئەرچە دكەن خويىم حەلال تەنم تىنى وەتەن تىنى

قوم قوم

جار جار که تبت شهب شهب "ههی ههی چهلهبیّ {چهلهبی؟} قوم قوم" خوّش خوّش تبم ئهز حهب حهب ههی ههی چهلهبیّ قوم قوم" سوّتم ژ غهم ئهز مووموو تا چهند بچم سووسوو ههی دوست وهره زوو زوو "ههی ههی چهلهبی قوم قوم"
مهحبووب که فههات خهخه {خههخههه؟} ته دلم کره ها رهره {رههرههه؟}
دیسان خوهشم ئهز وهوه {وههوههه؟} "ههی ههی چهلهبی قوم قوم"
کونده دبیژت {تبیژت؟} قووقوو هودهود خو دبی پووپوو
ئهز ههر تبیژم هوهو {هووهوو؟} "ههی ههی چهلهبی قوم قوم"
دهردم ژ ته بن ته خ ته خ مونشهق {مونشهقه؟} دلم په خ په وهم قوم"
دیدار مه تقی ناخ ناخ {نه خ نه خ ؟} "ههی ههی چهلهبی قوم قوم"

رونگه مهبهستی له "ههی ههی چهلهبی قوم قوم"، ئهوه بیّت که «ههی چهلّهبی» دا ورده ورده و قوم لهسهر قووم شهرایم بو تیّکه.» ههلبهت ئهگهر «چهلّهبی» ناوی کهسیّکی تایبهت بیّ و واتای دیکهی نهبیّت. وهك مهولانای روّمی که دوای «شهمسی تهوریّوی» ئاستی ههره زوّری کورتژمی هونهری له کوردیّك به ناوی «حیسامهدینی چهلّهبی» پی گهیوه. مهولانا زوّر له ههلبهسته کانی به چهلّهبی پیشکهش کردووه و زوّر جار وهك بهردهنگ ناوی هیّناوه و باسی کارتیّکهری قرولی ئهو له سهر خوّی ده کا. ده کریّت مهبهستی ئهخلاتی ههر ئهو چهلّبییه بیّت. له خهون و خهلسهی عیرفانی و سوّفیانه دا بانگهشه ئهوا زوّر ههیه که دوو کهسی ناهاو چاخ و دووره شوویّنی جوگرافیا، دیداری روّحیان پیّکهوه ده بیّت، که یا بانگهشهی پووچه یان خهون یا جوّریّك سکیزوّفرینی. لهو پیّکهوه ده بیّت، که یا بانگهشهی پووچه یان خهون یا جوّریّك سکیزوّفرینی. لهو بهره ههلبهستهی ژیّر دا ده بیندری که مهولانا ره دیفی «وه چلی زدست تو» هیناوه به ههران به هییته کان له گویّن بیچمی غهزه له هاوسهروا نین:

۱. وه چلبی زدست تو وز لب و چشم مست تو صد چو دلم شکست تو وه چلبی زدست تو ۲. چند مرا فریفتی وزیر من گریختی این همه را چرا کنی وه چلبی زدست تو ٣. جور و جفا بها كني با دگران وفا كني ٤. جور و جفا كنى كشم زهر فنا دهى چشم با غم تو بسی خوشم وه چلبی زدست تو

٥. باز زمن چه دیدهای ؟ مهر زمن بریدهای ٦. خيزم و بس فغان کنم شور در اين جهان کنم ٧. زانچه یی جفا روی به که سوی وفا روی

غیر مرا گزیدهای وه چلبی زدست تو راز دلم عیان کنم وه چلبی زدست تو آن منی کجا روی ؟ وہ چلبی زدست تو

خون دلم بریختی وه چلبی زدست تو

- ١. وهي چه لهبي له دهستانت! وهي لهو ليو و چاوه مهستانهت كه سهت دليان وهك دلني من شكاندووه (يا دلامي سهت جار شكاندووه.) وهي چهلاهبي، له دەستانت!
- ۲. چهندت فریواندم و له دهستانم راتکرد و بهو کاره خوینی دلنت رشتم. وهی چەللەبى لە دەستانت!
- ٣. جەور و جەفات بەشى منە و ئەمەگدارىت بۆ كەسانى تر. بۆچى ھىێندەم ئەو ئیشه یی ده کهی؟ و می چه له یی له دهستانت!
- ٤. ئازار و جەفات چەندى بخايەنى ھەلىدەگرە تەنانەت ۋەھرم بۆ فەوتان بدهيتي، دهيچيژم چوون ئازار و پهژاره و غهمت بهلامهوه خوشه. وهي چهلاهبي له دەستانت!
- ٥. دیسان چت له من دیوه که حهز و سوزداری و ثیانت له سهرم هه لگرتوه ه و یه کی ترت هه لبژار دووه؟ وهی چه لهبی له دهستانت!
 - ٦. رادهسیم و دهیکهمه هات و هاوار، دنیا له حهز و سۆزی ئه شینم پر ده کهم، رِازی دەروونم دەدرکینم، بۆ جیھانی خۆیا دەكەم {ئەگەر لـه سەر جەفا و دلشكاندن بهردهوام بي. } وهي چهلهبي له دهستانت!

۷ . لهجیات ئهوی که بهدووی ناز و جهفای کهسانی ترهوه بی باشتره بۆ لای ئهمهگداری من بینی. تۆ هی خومی بهرهو کوئ دهچی؟ وهی چهلهبی له دهستانت!

گوترا که ئهخلاتی ئهگهر رودیفی هینا ئیتر ههلبهست سهروای له بیچمه باوه کانی عهرووز لا دهدات، جا جیاوازی نییه که ئهو رهدیفه دهستهواژه ی بیّواتا(وه ک تنه ناها یاهوو) بی یا واتا دار (وه ک، "کو کهری من پار مر" و "ئهز تبیّرم ژ دهردی عشق"). یا تهنانه ت یه ک تاقه و شه بیّت (وه ک، "بولبلی"). ئهوا دو و ریّنه ی تر له شیّره ی دهستهواژه ی واتادار و و شه ی تاق:

شوكر

شوکر حهق دائیم تکهم ئهز کو کهری من پار مر
سوجده ئه {سوجده ئی؟} شوکری دبهم ئهز کو کهری من پار مر
ئهو کهری په هوار و ڤرڤی به تهور که چ بی دهست و گوڤی
ژیم نهما یه ځ جار هیڤی کو کهری من پار مر
ئهو کهری ڤرڤی و پهوار بی سم و بی نال و بزمار {بی سم و نال و بزمار؟}
ژی قهسم ئه ڤسال یه ځ جار کو کهری من پار مر
کهر مر و که ڨن بوویه پالان بار یه ځ جار بر ب تالان
ئهز خوشم ئه څ جار ل حالان کو کهری من پار مر
وهی مخابن دهرد پیژم که س نزانی که ز {ئه ز؟} چ بیژم

بولبليّ

تهرك زهنگم شوّخ و شهنگم بولبلی پر برهنگم مهست و دهنگم بولبلی ئه خومارم باقهرارم روّژ و شه قد دوور ژیارم لهو د زارم بولبلی سهرج و فهندم مهست و رهندم دائیمه ن دهرد مهندم دل بتوندم بولبلی دل غهریبهست عهندهلیبهست دوست گول یار حهبیبهست ئهو تهبیبهست بولبلی ئهز جنوونم غهرق خونم مال خواب مهرد کوونم لهو زهبوونم بولبلی ئهز هیلاکم دهردناکم خهستهدل ئهز شیلاکم دهردناکم خهستهدل نهز شیلاکم دوروح پاکم بولبلی خهلوه تیم و سوبحه تیم و دهستدار شهربه تیم و عیشره تیم و بولبلی شهربه تیم و عیشره تیم و بولبلی شهربه تیم و عیشره تیم و بولبلی

«دەزگای چاپ و بالاو کردنهوه ی ئاراس» کۆمهلیّك له ههلبهسته کانی ئهخلاتی زور سهقه ت و ناتهواو، تژی ههله و که یماسی به ناوی «دیوانا شیخ شهمسه دینی قوتبی ئه خلاتی» له سالتی ۲۰۰۱ چاپ کردووه ئه ویش له «چاپخانه ی وهزاره تی پهروه رده ی همولیّر»!! مروّق سهرسور دهمیّنیّت له و ههموو

که مته رخه مییه. نه و کر مه له، داگری حه قده هه لبه ستی بریندار و نیفلیجه که هیچ کامیان «چه ند خشتی» نیین، که چی کر پی هه ندیک ده ستنووس به ناوی «ده سخه تین هه لبه ستان» له دوایی نه و دیوانه ها تو و و زور «چه ندخشتی» تیدایه. نه و غونانه ی له و هه لبه ستانه لی و هی نیراون، هه ندی شوین که پیمان هه له بو و ، راسته که ی به بو و چو و نی خو مان خراو ته ناو که و انه به هیمای پرسه و ه $\{?\}$.

وێژهی کلاسیکی کوردهکانی خوٚراسان

کورده کانی باکووری خوراسان، که ئیستا له پاریزگاکانی گوولستان و مازه نده ران و خوراسانی ئیران، به شیک له و لاتی ئه فغانستان و توورکمه نستان ده ژین، زورتر له سهرده می شا هه باسی سه فه وی (۹۸۹ – ۹۸۹ ک.م) و هه ندیکیش دواتر به هوی نادر شای هه و شار بو ئه و شوینانه راگویزراون.

ههرچهند ههندی راپورتی میژوویی ههیه که زور له کونتره وه نهو ده قهره کوردئاکنجی بووه و تهنانهت و شه ی خوراسان به خور + راسان (خورهها سان یا خورهها لات) دهزانریت و مازهنده ران به مهزنداران (ولاتی داره مهزنه کان) و شق نهوا. ههروه ه "کهلیموللا" تهوه حودی "پیی وایه ههندی له هوزه کورده کان وه ه شایجانی، له سهرده می ساسانیانه وه و زووتریش له نهوی بوونه و ناوی کوردیان له کویستانان ناوه وه ه شایجان، ههزار مه چیت، زیلان، میلان و ناوی کوردیان له کویستانان ناوه وه ه شایجان، همزار مه چیت، زیلان، میلان و ناوی کوردیان له کویستانان ناوه وه ه شیره شایجانی خهلکی مازهنده ران، نیزیکی زوری به زمانی کورده وه ههیه، که شیره ناخاوتنی تایبه تی خهلکی نیزیکی زوری به زمانی کورده وه ههیه، که شیره ناخاوتنی تایبه تی خهریکی خورجی نه و وه ه کولتووره کانی تری نیرانی ساخته، خهریکی قالبوونه و به ناره وه به زاراوه ی روون و بی گریی گورانی، تیدا ده بیسی. وه ه زور و شه و رسته به زاراوه ی روون و بی گریی گورانی، تیدا ده بیسی. وه ه زار کرنه، جهواب بیانی، ده فته ر بیانی، نه یتم، جهواب نه یتهمه وه وی، تا وره حهول نه دانه، هاوردنه پیش، خه ت خه ت ده کشییه، و…)

کوردانی خوراسان لهگهل راگواستن و پاراستنی بهرچاوترین سامانی کولتووری گەلەكەيان، واتە زمانى كوردى كرمانجى، وێۋەي كورديشيان بۆ ئەو دەڤەرە گواستۆتەوە. ھەلىبەت بەھۆى دابرانى جوگرافى، زمان و وێۋەى ئەو خەلككە گۆرانى تايبەتى پيدا ھاتووە. پيويست بوو وەك بەشيكى سەربەخۆ لە ویژهی کورد دا لیکبدریتهوه به لام به هوی ناگاداری زور کهم، لهو بهشه دا ليّك دراوه تهوه. بو ئيمه تهنيا ديواني هوّنراوه كاني «جهعفه رقولني زەنگەلىي (١٢٢٠ – ١٣١٥ك.م) لەبەر دەست دا بوو كە بە پنى تەنيا ئەو بەرھەمە، ناکریّت به ئاوای شیاو له سهر ویژهوانی و ویژهی ئهو ده قهره را دهرببری. ههلبهت جگه له جهعفهر قولنی و بهر لهویش و رهنگه ههر له سهرهتای كۆچبەر بوونيان، ويژەوانانى ئەو خەلكە ھەبووبن. وەك ھەلۆخانى تېرگانى كە مۆسىقار و ھەلىبەستوانى ھاوچاخى جەعفەر قولنى بووە و ريزدار كەلىموللا تهوه حودی له سهره تای دیوانی ئهو دا باسی کردووه. ناوی هه لبه ستوانانی کلاسیکی تریش وهك دائیمنوور ویردی خانی جهلایری و کهسانی تری هیناون، که هیوادارین وهك جهعفهر قولني، بهرههمي ئهوانیش سرنجي ليّ بدريّت، ئهو جۆرەي تەوەحودى بەلنىنى داوە كە كۆمەللە دەستنووسى ھۆنراوە كۆنەكانى کوردانی خوّراسانی دهست کهوتووه و لهچاپیان دهدا. جگهلموه نیزیکی و هاوچهشنی بهرچاو ههیه لـه زمان و شیّوه دارشتنی ههلّبهستی جهعفهرقولّی و هۆنەرانى كلاسىكى كرمانج وەك فەقىٰ تايران و مەلاى جزيرى، گەرچى دژوارە که جهعفهر ههر به ناویش ناسیبنی. کهوابی تهنیا بهو روانینه ده کریّت ئهو هاو خانييه ييناسه بكريت كه ويژهى ئهو خهلكه لهگهل سهرهتاى كۆچبهر بوون لهدایك بووبیّت و ئهویش دریّژهی ویّژهی كۆنی نیشتمانی په كهمه كه ههتا

سەردەمى جەعفەرقوولنى نەپچرابىت، وەك چۆن ھونەرى مۆسىقا و گۆرانيان ئەو پيواژۆيەى بريوە.

ئهوهش گازهی جهعفهر قولنی بۆ باران بارین له وشکهسالنی دا که به بروای خهلنکی ئهوی، لهسهر داوای خهلنکی ئهو کات کردوویه چوون ئهویان به پیاوی مهزنی خوا زانیوه. گزیا ئهو پارانهوی جهعفهر بۆته هزی دهرکهوتنی ههوری خهست و پتهو له کیوهکانی شایجان و گوکان و قوچان، ریژنهی بهخور دایداوه و لافاو پیدهشته کانی گرتزتهوه. له نیزیکی زمانی ئهو و فهقی تایران سرنج بدهن:

ههرای ژ دهس فهله کێ، وێ نه کێرم خوٚشحاله جارێ نه کێرم خوررهم کێرم بێپهر و باله جهعفهر قولی دهوێژی ههر دهمێ نالهناله خوداوهندا دهوینی، خهلایق له چی حاله؟ ملواریێ من قهشهنگه، وه ئهورویێ کهوانه وه چاهٔ و پژانگێ رهش، خاله کی له روویانه جهعفهر قولی دهنالی، ئهو دخازێ بارانه وه فه کێ و دوو تارێ، کهڤران تێنێ زمانه ئهوره ك بێوی قارشییێ، پرترێ بگورمژی ئهوره ك بێوی قارشییێ، پرترێ بگورمژی جمعفهرقولی دهوێژێ، بهرخه که دهبارژی خوداوهندا حوکم کێی، بهرف و باران برژی

هۆنراوه ی جهعفهر قولنی وه که مهلای جزیری له رووی بابهت زوّر بهربالاون و هونراوه ی دلداری، ئایینی، پیداهه لگووتن و بابهتی تریشی هونیوه تهوه. ههروه ها ئه و جگهله کوردی، زوّر هونراوه ی تورکی و بهریزه ی که متر، عاره بی و فارسیشی هوندو تهوه. زوّرتری بهرهه مه کانی بو گراوه که ی، "ملواری" فارسیشی هوندو ته وه که که یک تاتی تاییه تی هه یه وه که "که چکی قراحه ساری" و "که چکی تاتی" که له سهر داوای خوّیان به کیژه کانی قراحه سار و کیژانی تاتی هه که که و تووه در قراحه سار، شاره دینی کورد کاکنجی چنارانه و تاته کانی خوّراسان له ده قه دری داخیان، باشووری کیوه کانی قوو چان، دا ده ژین).

خهلکو سا وهرا بیژم ژه حالی روزگاری دلوه ر پرن له دونی دل مهدهن وه ههر یاری دلوه راسته ئه قا هاتم چوومه قزلحهساری کهچکی وی مینا دورنان کهتنه ریجه قهتاری ههر یه که موویه کو بده ن سهوا پهرده ی دووتاری پهردان گری دهم لیخم سهوا تیللی نگاری مهله نو، قازینو، ههرنه پیشوازی یاری دهس وه سینه هوون ههرن بهلکه ژه می نه قاری جان و مال پای ئه ندازه سهوا شرین گوفتاری

به ههندی شوینی تایبه تی جوگرافی هه تگووتووه وه ک "چیای ههزار مهچیتی" و "چیای شایجانی" که له ئهوپهری جوانیناسی سرووشتی دان و ههرکامیان

لهخو گری نوستالژیای سوزدارانهی قولن چوونکه له سالانی پیری دا باسی سهیرانی تافی گهنجی هونهریان لهو شوینانه ده کهن. وه ک له سهرهتای پیج خشتی چیای شایجانی ده ده دانی یی چوومه چیای شایجانی و که به ده کو تونه له جهعفه و له وان تو ناو و نیشان ». شیوه ی نواندنی کهوی به فر و کانی، گول و گیا، قهتاره ی تاولی ههوار چیه کان و ئاژه له کیویه کان (پلنگ، مامز و ...) زور له به هاری کوردستانی هیمنی موکریانی نیزیکه.

ههندی رووداوی میژووی سهردهمی خوّی کردوّته بابهتی ههلبهست، وهك هیرشی رووس و ئینگلیس بو ملکی قهجهر و دابرینی ده قهری "ههرات" له و دابرینی تورکهمهنستان به پیّی گری به ستی "ئاخال"، که بوّته هوّی ئاواره بوونی کوردانی ئه وی، بو جاری تر له نیشتمانی دووههمیان:

ئۆرس و ئنگلیس گرتن، سەرحەدا چین و ماچین روو نشتن لـه بوتخانی تا خەراو كەن خانەى دین

بهشیکی بهرچاو له بهرههمه کانی چیرو کههونراوه ی فره چهشنن که زورتر چیرو کی مهزههبین. ههندیکیان بابه تی میژوویین وه شد (زهماوه ندی هافی عهلی و فاتمه)، ههندیک باوه ربی ئیسلامین وه شد (رمیعراجی ره سوول) و ههندیک چیرو کی پهرواه پیروزه کانی سامین وه شد (سلیمان و بلتهیس) و ههندیکیش میتولوژی مهزه بی ناو چه بی تایبه تی ئهوین وه شد (کهبوو ته رو قوش (کو تر و باشوو که به پیی ئهو کو تر له ترسی باشوو خو داویته بهر دالده ی هافی عهلی و ئهویش له گوشتی رانی بو باشوو ده بریت.)» (خزری پهیه مبهر و خوزانی) و (مورته زا

عهلی و بهنداوی بهربهر». ههموو چیرۆکهکان له فۆرمی چهندخشتی دا هۆنراونهتهوه و چوارخشتی یا پینج خشتین. چیرۆکه کان له فۆرمی چهندخشتی دا هۆنراونهتهوه و چوارخشتی یا پینج خشتین. چیرۆکی ههرهر دریزیش «مورتهزا عهلی و بهنداوی بهربهر»ه که ۸۰ بهندی چوارخشتی لهخو ده گریت، ههندی لینکچوونی له گهل چامهبهیته کانی فهقی تایران دا ههیه. جگه لهوه ههلبهستوانی گوران، ئهللامرادی ههرسینی(۱۲۲۸ ۱۲۹۸ک.م) که هاوچاخی جهعفهرقوولنی بووه، چیروکی «کهبووتهر و باز» به کورتی و به هونراوهی گورانی هونیوه تهوه. ههروه ها زور چیروکی تر که سهباره ت به کهسایه تی هافی عهلی باون، وه که جهعفهرقولنی، ئهللامرادیش هونینیه تهوه.

به وتهی ریزدار تهوه حودی، جه عفه رقولنی زوری سه فه رکردوون و گهلیک ولات و باژیران گهراوه. ئه و پیچ خشته ی ژیر به شیکه له هه لبه ستی «چوومه حمله ب و شامی» ده شی را پورتی راسته قینه ی ئه و سه فه رانه بیت و خهیالگه ری نه بیت:

ئیرۆ ژ ئشقی یاری می مهی وهخار ژ جامی ئیشه ق من له خهونی دی جهمالی گولئهندامی تاریف بوویه وهسفی وی له سوورهی ئهلف و لامی شهمس و قهمهر چا کرن لهبا وی خوش خهرامی

توتیی لال و بی زمان له جهم شیرین کهلامی

مینا یاری کهس نهدیم له ملکی خوراسانی بژنوورت و راز و گیفان دهرمانه سملخانی جوین و نهردینی چووم گهرام مازهندهرانی ئهستهرئاوات و گورگان ههم یوردی مهزینانی

دەروەدەر گەريام و چووم تا شاھروود و بەستامى

سولتان مهیدان کلیدار سهرئولهنگ و چناران رادکان و قزلحسار ئهخلهمهد و گولههکان ههم شاندیز و نوغوندهر تورغبه و قولقۆچان جغرگ و شهریفئاوات ههم حهسار گولستان

له مهشههدئ موقهددهس كهتمه ئيشقى نزامى

ژه ئهلهاك و ميامى تا وه ئهباسئاواتى سهوهلاتى سهوزهوار و ههم تورشيز توروهت و مهوهلاتى گهريام له سهرتاسهرى بلووكى قائيناتى له ملكى نيشاوورى تا وه ميانئاواتى

له تو دهری من نهدی نیشانی گولئهندامی گهریام له خاف و باخهرز تون و تهبهس قاینات بالامورغاب و سهرجام غوریان شههر ههرات مهرو و سهرهخس ئاقدهربهند قهرهتیکان و کهلات خور و گوژگ و تهبادکان مزدوران مهجموودئاوات

سیاحهت کرم و چوومه توربهت شیخی جامی سهمهرقهند من له هه دا هاتمه شههری خوزداری دیهستان بازارامن تا فخاریمه بوخاری ارمووت و سیش و ئهنار فریوان له بازاری کهچکی وی سهرمهست مینا کهچکی قز لحساری

له هممبهر وان ناينن جايلان همرگز دهوامي

یار هات ساتنی وی گهپ کر ژ فهکی دور دهباری

تیری ئیشقی له من خست له جیگهری من کاری ژ وی دهردی ئهز کهتم رو له من بوو ئیڤاری مینا ئاشقی غهریب ئاخ بوومه فهراری ژ ئیشقی وی سهنهمی چوومه حهلهب و شامی

ئهو ده قهره شيّوه يه كى تايبهت له فرّومى خوّجيى هوّنراوه يان هه يه كه ناوى «كهلام». ئهو شيّوه له گورانى و موّسيقاى ئهو ده قهره دا باوه و بوّ ههلبه ستهوّنين قوّزراوه تهوه. زوّريش له به يت و حهيران و گورانى كوردستان ده چيّت. له هوّنراوه ى كهلامى دا بهنديّكى سي خشتى ده كريّته بنهما (ئهو بهنده وه كوو سهربه ند پاته ناكريّته وه بهلكوو سهربه ند، به شيّوه ى ناتهواو له ناو كهلامه كان دا ده خريّته خشته كانى كوّتايى و له كهلامه كانى دواتر پاته ده بيّتهوه يا ده گوريّت.) و به دووى دا، چهند كهلام دهوتريّت كه ههركاميان له دوو، سيّ، و چوار، و چهند ديّرى سيّ خشتى پيك ديّن كه ديّرى كوّتايى ههر كهلام، ده توانيّت دوو خشتى يا يك خشتى و تهنانه تنيو خشتى بيّت، كه لهو دوّ خهدا نيو خشتى ييّشتر پاته ده كويّتهوه. ريّره ى ديّر و خشتى كهلامه كان و برگهى نيو خشتى كهلامه كان و برگهى خشته كان، سهربه خوّ له يه كترن. ده كريّت كهلاميّك دوو ديّر بيّت و ئهوى تر خشته كان، سهربه خوّ له يه كترن. ده كريّت كهلاميّك دوو ديّر بيّت و ئهوى تر پيّنج يا شه ش و ...

له دیوانی جهعفهرقولنی دا هۆنراوهی «ملوارییی رنده» هینراوه که جگه له دیری سیخشی بنهما، له شهش کهلام دا هونراوه تهوه. کهلامی یه و سی، سی دیری سی خشتین. کهلامی دوو، پینج دیری سی خشتی و کهلامی چوار، چوار دیری سی خشتین و یه کیان دوو خشتییه. کهلامی پینج دوو دیری سی خشتی و یک دیری دوو خشتییه. کهلامی شهشهم، چوار دیری سی خشتی و نیو

خشتی ئاخر پاته بۆتەوە. ھەندى لە خشتەكان دا بە شيۆەى نارێك لە ھەموو كەلامەكمان دا پاتە كراون.

ئەوەش بەشىنكى كەلامى "*ملوارىيى رندە"*:

بەندى بنەما:

گولیّ قونچه لیّڤ خهندان کر عالـهم پیر و پاك جهوان کر جیگهریّ مه وی بریان کر

كەلامى ١

چاق قەرەقاشە بەژنى تەراشە يار قرىلباشە چەك ژ قوماشە وە لەفزى خاشە من كر نەخاشە

الله الله الله خادیو ملواریی رنده ملواریی بوّزه وه مینا قونده ناری تشقی ملواریی تونده

دهستي من ناگي بهژن بلنده حلمي مهسيحا خادي وه من ده تو سهبري ئهييووب الله وه من ده

كەلامى ٢

زهندی مینا زیلی رهواجی وه تو تهوری ناکه ئهلاجی چهره هیشتم وی ژه زهواجی

چاقی نهرکیسه شههدی خالیسه مینا تاووسه نوقلا مهجلیسه الله خادیو عهجهو موونسه

الله الله الله خادیّو ملواریی رنده ملواریی بوّزه وه مینا قونده ناری تشقی ملواریی تونده

دەستىٰ من ناگىٰ بەژن بلندە تو دەسمالا خا وە من دە يادگارى توشتەك رندە

الله الله الله خاديو ملواريي رنده حلمي مهسيحا خادي وه من ده تو سهبري ئهيووب الله وه من ده

كەلامى ٣

وهری ههره وه گرانی ته شهوتاندم وه خوزانی دهردی دلان کهس نزانی چاقی غهزالن برو هیلالن روویی وه خالن لیّق شه کهرپالن کانیا زه لالن جایلان ده نالن

الله الله الله خاديّو ملواريي رنده حلميّ مهسيحا خاديّ وه من ده تو سهبريّ نهييووب الله وه من ده

پ. شیّوازی چیرو کنووسی عهرووزی له فوّرمی مهسنهویدا.

"چيرۆكمەسنەوى عەرووزى"، لە ويۋەى كورد دا بە ھەرسىي شيوەزار، ھەتا سهدهی نوزدههمی زایینی، تهنیا یهك بهرههمی ههیه، ئهویش "مهم و زین"ی شیخ ئەحمەدى خانى"يە، بەلام بەھۆى ريزى بەرز و بەھاى قورسى ويژەوانى و کاریگهری شازی ئهو بهرههمه و ههروهها تاقانهبوونی له رووی شیّواز، وهك شيوازيكي سەربەخۇ ليكدراوەتەوە. ئەو شيوازە تەنيا بە فۆرم، راگواستنى ئەزموونى نىزامى گەنجەوييە لە فارسىيەوە بۆ كوردى. ئەھەدى خانى لە هۆنىنەوەى چيرۆكى كوردى مەم و زين دا، پيرەوى لە فەقى تايران و ويژهى كۆنى ئەزدايى نەكردووە كەچى بە ناوەرۆك شوپنى باوەرى ئەزدايى لەسەرە. تهنیا فورم و کیشی مهم و زین وهرگیراوی گهلانی تره، بهلام ئهو بهرههمه لهچهند بارهوه تایبهته. *یه کهم* به ناوهروّك تاقانهیه و رهنگه تاقه چیروّکی دلّداری دونیا بینت که به مهبهستی رامیاری و نیشتمانیهروهری نوسراوه. دووههم نهوهی که گهرچی بهشیوهی شاعیرانی گهلانی هاوسی، سهرتای چیروّك به پهسنی خودا و پیغهمبهر و پیروزییه کانی موسلنمانان دهست پیده کات، به لام کوتووپر هینده وەستايانە بۆ باوەرى خۆمالنى و تايبەتى ئەزدايى ھەلىدەگەرىتەوە كە خانى بۆ خوينهرى ئاسايى، تەنيا زانايەكى باوەرمەندى ئىسلام بنوينىت.

ههر له سهدهی هاو چاخی مهلا و فهقی دا و ده دوازده سال پاش مهرگی ئهوان ئههدی خانی لهدایك بوو له تهمهنی ٤٤سالنی خوّی دا، شیّوهیه کی تازهی له

چیر و که شیّعر، له ویژه ی عاره بی و فارسه وه قوازته وه ناو ویژه ی کوردی ناویش مه سنه وی به کیشی عهرووزه.

شیّوه ی خانی له ویژه ی کورد تاقانه یه و ههتا سه ده می هاو چاخی ئیمه که س پیّره وی نه کرد (مه گهر ئه و نیوسه ده ی کوّتایی). هه رچه ند هاو کات له گه ل خانی و ره نگه چه ند سال زووتر، له ویژه ی گوران دا چیروّك نووسی به هو نراوه ی برگه یی به هو ی عه زیم سه ری هه لاداوه که گویا به ر له خانای قووبادی چه ند چیروّك وه ك «شازاده ئیبراهیم و نوّش ئافه رین» ی هو نیوه ته وه. ئه گه ریش خانا به سه ره تای چیرو ك نووسی گوران بزانین، ئه وا ئه و ۲۲ سال له خانی که م ته مه نیر بووه. هه رچه ند چیرو ك نووسی گوران بارستی زوّر له خو ده گریّت و ده یان چیرو کی چه ند به رامبه رو ته نانه ت چه ند ده به رابه ری مهم و زین هو نرانه وه، به لام هیچیان به کیشی عه رووز نیین. که وابی به رهه می خانی تاقانه ی ره های ویژه ی کورده که به و ته ی حاجی،

«ئهمان قهدری بزانن ئهم کتیبه له دنیا ئیسته کی ههمتای نهماوه له مهجووعی دووهل سۆران و بۆتان له سایهی ئهم کتیبه ناسراوه»

جگهلهوه خانی یه کهم کهسیشه بو مهبهستی پهروهرده و فیرکردن، بهرههمی داناوه. وشهنامهی کوردی عاربی کردنی تازه خوینده و اره کان دانراوه.

جگه لـهو دوو بهرههمانه، خانی لـه هۆنینهوهی ههلبهست دا پیرهوی مهلا و حهریری کردووه و سهر به شیّوازی عیمادهدینییه. وهك ئهو هوّنراوه:

باغي سوورگولان

ئەز چۆمە باغى سوورگولان وەختى سەحەرگاھى بخەف من دى سەدايا بولىبولان داگرتبوون ھەر چار تەرەف

سموتا ههزار و قومریان دهنگی روباب و موغنیان تهشبیهی بهزما بهنگیان هوو دهنگ هوو بوون چهنگ و دهف

مانهندی مهست و سهرخوهشان ئهز چوّمه بهزما مههوهشان ئهبروو کهمان و چاقد رهشان جهرگ و دلتی من کر ههدهف

پهیکان د *جهرگی دل* بهری تهن بوویه سندووقا بهری سهدهق ژ حوسنت ئهی پهری **هنیژا ل من بوو** کهرب و گهف

هيّر الى من بوو كەرب و كين زاهر غەزەب باتن كەنين لى غەمزەيەك دا من نهين عەقلى مە ديسان كر تەلەف

دیسان حهبیبا چاق به له ک ئیحسان دگهل من کر گهله ک له ورا دگه ل **زولفین** هه له ک ئالوز مهبینن قشت و له ف

رهتن ژ دل خونا دلان شههماره زولفنیت سهر دلان

بىرەحم و مەستا قاتلان مەى خار ژ فينجانا سەدەف

وان *مهیخوهران* ئەبتەر كرين بى_ققووەت و رەنگزەر كرين وەلىلا ژ دل كەركەر كرين "خانى" بەسە ئاھ و ئەسەف

ههروهك دهديتريّت، ته كنيك*ي گهڵالله تهوهر* رهجاو كراوه و له ههر ديّرهوه بۆ دیری دوایی وشهگهلیّك یان واتا و هاومالنی وشه پاته بوونهتهوه (وهك سهدایا له دیری یه کهم که واتای ئهو «سهوتا» له دیری دوایی پاته بوتهوه.) له دیری دووههم بۆ سێههم، ئەو پاتەبوونەوەيە پچراوە كە رەنگە بەھۆى ناتەواو بوونى ئەو ھۆنراوە بينت، واتە چەند دير ون بووبن، ھەرچەند ئەو تەكنىكە مەرج نىيە له ههمووي دير كان تهكووز بدريت، ههروهك له زور هونراوهي مهلاي جزيري و فهقی تایرانیش ئهو ته کنیکه له بهشیکیان دا ههیه نهك هممووی دیره کانی هۆنراوه. جگه لهوه بهروونی دیاره که ئهو وشه و دهستهواژهگهلهی له تەكنىكى گەلاللەتەوەر دا پاتە دەبنەوە گەرچى لەزۆبەي ھۆنراوەكان دا لە كۆتاى دير هەلدهگيرين و له سەرەتاى ديرى دواى ئەو دا پاتە دېنەوە، بەلام ئهوه ریسای گشتی ئهو ته کنیکه نییه و شوین زور گویی پینادریت. تهنیا ئهوه گرنگه که له دیر بز دیری دوای ئهو رابگویزریت. وهك دهبینریت خانیش گوێی به شوێنی وشه و بێژهگهلی گهڵاڵهتهوهر له دێږ دا نهداوه و له سهرهتا يان نیّوان یان کوّتایی بیّت، ههلّی گرتووه و له دیّری دواتریش که پاته بوّتهوه، ئهو شو پنه جيٚگهي تايبهتي نييه.

به لام سهباره ت به «مهم و زین» که تاقه به رههمی کور دییه له ویژه ی نهو به ههمو و زار اوه کانی مه گهر هی نهو سهت ساله ی دوایی بیت و سهده کانی

بیست و بیست و په کهمی زایینی که چیر و کیکی دریژ به هونر او وی مهسنهوی و کیشی عدرووزی و درگیراو له ویژهی عارهب، هونرابیّنهوه. ههموو چیرو که کانی گورانی به کیّشی خوّمالّی و برگهیی هوّنراونهتهوه و سۆرانىيەكانىش يان برگەيين يان به فۆرمى بەيت و حەيران. بابەتىكى تر ئەوەيە كه هيچ كهس ئهو فۆرمهى خانى، لاسايى نهكردهوه بهپينچهوانهى چامهبهيتهكانى فهقى تايران. له ناوهرۇكىش دا خانى، رەچەشكىنى تاقانەى نەك كورد، كە ههمووی رۆژههلاته چونکه تاقهکهسه لهو سهردهمان بیر و هزری نیشتمایه رو ه رانه ی داهینابیت و له ناو دهقیکیی ویژه وانی خزاندبیت. که تراژیدیایه کی دلندارییه. ئازاری دواکهوتوویی و پهژارهی پهرتهوازهیی و نایه کگرتویی دهسته لاتداران و بینرخی و نامویی زانست و ویژه، نهبوونی دەستەلاتى دلسۆز و بەھيزى كوردى، بۆ خانى و بۆ يەكەم جار ھاتۆتە ئارا لە دۆخنىك دا كە بە وتە «رەحمان شەرەفكەندى ھەۋار »: «ئەو بىرە لە ناو رۆژئاواييەكاندا تاك و تەرا پەيدا بووبوو بەلام خۆ لـە رۆژھەلاتى ئىيمە دا دەتوانم بلیّم له ههموو ئاسیاشدا کهس بوّنی نه کردبوو.» و «خانی سیّسهد سال لەمەوبەر بىرى ئازادبوونى خستۆتە بىرمانەوە، خانى داھينەرى نىشتمانپەرەستىيە له رۆژههلاتى ناوەراستدا. » (خانى، ۲۰۰۸، ل ۲۷٦)

هه لبه ت به ر له خانیش میژوونووسی مه زنی کورد «میر شه ره فخانی به دلیسی» بیر ق که که نیشتمانپه روه رانه و حه زی ده سته لآتی گشتگیری نه ته وه یی بق کورد هی نیابق ئاراوه و هه روه ها په ژاره ی خق که ناته بایی ده سته لآتدار و میرنشینه کان ده ربریبوو، به لام به هقی ئه وه ی که به زمانی بیانی بووه (ئه ویش زمانی سه قه ت و هه لپه سیوراوی فارس) و بابه تی میژوویی، ئه وا که س ئه وی به داهینه و

دهسپیشخهری نهم بوّاره دانانیّت. لیّره دا نرخی بهرهه می ویّژه ی رازاوه ی خوّزمانی نه ته وه یی و هونه ری چیروّك و هه لبه ست خوّیا ده بیّت. با له خانی بیسین:

ئيدبارا مه وا گهها كهمالي ٚ ئايا بويه قابلي زهوالي خ يا ههر و ههه دئ له ئيستيو ا بت حهتتا وه كو دهورئ ئينتها بت قەت مومكىنە ئەڭ ژ چەرخى لەولەب تالع ببتن ژبۆ مە كەوكەب به ختى مه ژ بۆ مەرا ببت يار جارەك بېتن ژ خاب ھوشيار رابت ژ مه ژی جیهانپهناههك يهيدا ببتن مه يادشاههك شيري هو نهر ا مه بيته دانين قەدرى قەلەما مە بىتە زانىن دەردى مە بېينتن عيلاجي عيلمي مه ببينيتن رواجي گهر دئ ههبويا مه سهرفرازهك ساحیب کهرهمهك سوخهنهوازهك نەقدى مە دبو و ب سككە مەسكو وك نهدما وههه بيّرهواج و مهشكوك

گهر دی ههبوویا مه پادشاهه که لایق بدییا خودی کولاهه که ته عیین ببویا ژبو وی ته خته که زاهیر قهده بوو ژبو مه به خته که حاسل ببویا ژبو وی تاجه که که که دبوو مه ژی ره واجه ک خه مخواری د کر ل مه یه تیمان تینانه ده ری ژده ست له ئیمان غالب نه ده بوو ل سه ر مه ئه څرووم غالب نه ده بوو ل سه ر مه ئه څرووم نه دبوونه خرابه یی د ده ست بووم

بابهتیکی جی سرنج لیره دا، ئاگاداری خانی له بازنه یی بوونی هیلی پشتینه ی زهوی و بیچمی گلیینی ئهوه، که نههامه تی دریزهاوه ی کورد و ئازاری ناکلاتا و ههرمانی دیلی ئهو، به خولدانی پووچ و بی ئاکام له سهر ئیستوا ده شوبهینیت. ئاگاداری له و بیچمه بلا زهوی هه لبه ت زلار کلانه و یه ونانیه که قناره کان پیوانه ی ئه و و رووپیو و بارستی زه ویان هه مو و دلازیبوه، به لام به گشتی ئه وه زانیاری تایبه تی زانایانی بواری ئه ستیره ناسی و بیرکاری و ئه ندازیاری بوو. په ژاره ی خانی له دوو قات دیلی گهله که یه تی یه کهم دیلی به ده ست بیانی تورك (یان رؤم) و عه جهمه (که به فارس ده لیت عهجه م) دووهه م دیلی به ده س نه زانی. خانی ده خوازیت که پالپشتی زانست بیت و گه شه به زمان و هونه ر بدات، مخابن په ریشانی و پالپشتی زانست بیت و گه شه به زمان و هونه ر بدات، مخابن په ریشانی و په رته و زادی و نارین که و نارین و نارین و نارین و نارین و نارین و نارین و نار نه و نارین و نار نا به ده نار و نارین و نارین و نارین و نار نار نار ناری و نارین و نار نار و نار و نار و نار نار و نار و نار و نار و

گهر دی ههبووا مه ئیتیحادهك قیکوا بکرا مه ئینقیادهك روم و عهرهب و عهجهم تهمامی ههمیان ژ مهرا دکر غولامی تهکمیل دکر مه دین و دهولهت تهحسیل ده کر مه عیلم و حیکمهت تهمییز دبوون ژ هه فهقالات مومتاز دبوون خودان کهمالات

ههلبهت مژاری نیشتمانپهروهری تاقه بواری ره چه شکینی خانی نییه. له قامووسی باوه رمه ندی دا به ئاشکرا باندو ری باوه ری ئه زدایی له سهر دیاره و له به شی ری بازی ئه زدایی دا ئاماژه کرا که چون به ره وانی له شهیتان ده کات و دهلیّت: «ئیبلیسی فه قیری بی جینایه ت». ته نانه ت به پی چه وانه ی باوه ری ئیسلامی، کرنوش نه بردنی بو ئاده م، نه ك به نافه رمانی خودا، به للکوو هیم مای خوشه ویستی به رزی خودا ده زانیّت که: «یه ك سه جده نه کر لپیشی ئه غیار»

دیسان ئهوه ره چهشکینی داویی خانی نییه. خانی کهسیکی بی پهرده و کراوه یه و دیلی شهرم و شووره یی نییه. راشکاوانه و بی پالاوتنی چاندی و دینی، ده چیته ناو خهلوه تگه و شوینی تایبه تی جووته ی دلدارانی چیرو که که ی له کاتی زهماوه ند و پیکگه یشتن دا. ئهو وها شانوی رامووسان و جووت بوون و پیکگه خهوتنیان به شیوه ی دامالرا و و ئیروتیکیانه ده نوینیت، که پیشتر و بگره دواتریش بی وینه بوو. هه لبه ت به شوبهاندن و خوازه ی بهرزی هونه رانه، که

تهنیا و تهنیا به خانی کراوه و بهس. بههنری هاز و وازی بهرتهسکی ئهو نوسراوه خوّتان له بهشی بوك و زاقای پهرتووكی مهم و زین بروانن که چوّن تیّکهلیّهوون و سهرجیّیی تاژدین و ستی نواندووه.

روون نییه لهبهر چی خانی نه کهوته بهر تیشکی سرنجی ویژهوانی دوای خوّی و کهس لاسایی نه کرد و پیرهوی لی نه کرد، نه بهرههمینك له چیروّك به فرّرمی مهسنهوی خولقا، نه که همتا مه لا ئه همدی نالبهنه د و حاجی قادر کوّیی له سهده ی سیرده و چارده ی کوّچی دا و دوسه سال پاش خانی، که س بیری نیشتمانپه روه رانه ی کرده هموینی بهرههمی ویژهی، نه که س باندوّری باوه ری ئهزدایی و فهلسهفه ی تاك رهههندی ئهوان له مه پنه بهرونی ژیده ری خراپه ی له هیچ بهرههمی ئهده ی دا قواسته و و نه کیش دیمه نه ئیروّتیکیانه کانی بی پهرده و پالوینه ی له داهینانی ئهده ی دا نواند و زوّر نه ی تریش. گهلو ئهوه ی ههموی پالوینه ی له داهینانی ئهده ی دا نواند و زوّر نه که که س له خوّی رانه دی خوّی له قهره ی ئه و بدات ؟!

رۆژەنى چوارەم

رێبازی نوێ.

مهبهست له ریبازی نوی نهو ویژهیهیه که له کوتایی سهدهی نوزدهوه تا ئیستا بهدی هاتووه و به کاریگهری فراوانتری ویژهی جیهانی (بهتایبهت ویژهی رۆژئاوا) له سەردەمى مۆديرن دا سەرى ھەللداوە. دەيان مژارى نويباو خۆى راناوه که پیشتر نهبووه. وهك هؤنراوهی شورشگیری، ههلبهستی نوی، پەخشان، شانۇنامە، رۆمان، وەرگىزانى بەرھەمى گەلانى تر بەتايبەت ھى گەلانى رۆژئاوا و بەرھەمى ويژەيى جۆراوجۆرى تر. سەرەتاى ئەو ريبازە لەگەل دەسپیکردنی رۆژنامهگەری و گۆڤاری کوردی دایه و بنهماللهی بهدرخانی رۆلنی سهره کیبان ههیه. میقداد میدحهت و میر سورهییا به گی بهدرخان، له قاهیرهی میسر دا یه کهم روزنامه ی کوردیان دهر کردووه و جهلاده ت و کامهران عالمی بهدرخانیش گۆڤارهکانی «هاوار» و «رۆناهی»یان لـه حهلـّهب دهرکردووه و دەيان بەرھەمى وێژەوانيان نووسيوە. لـەژێر تێشكى دەركەوتنى زانستى نوێباو و دەرەتانى مۆدىرن، وەك پىشەى چاپ و چاپخانە و ھەروەھا پەروەردە و بارھاتن له دامهزراوهی مودیرنی فیربوون، وهك زانكو و خویندنگای سهردهمیانه دا، وهك ههمووي گهلاني گهردوون، له ويژهي كورديش دا پينگاوي مهزن هاویشترا و دهیان لق و یویی تازه له ویژهی کورد دا بهدی هات (وهك

میژوونوسین، فهرههنگی وشه نووسین، لیکوّلینهوهی زانستی زمانهوانی و ریّزمان و رینووس، بهرههمی مؤدیرنی ویژهیی وهك پهخشانی ویژهیی و چیرۆك و رۆمان و شانو نامه و فیلمنامه، زانستی دهرهوی ویژه، وهك فیزیا و بیر كاری و بایو لوژی به کوردی، شهرعیات و لیکدانهوهی قورعان و دهقه پیروزه کان و....). له سهدهی بیستهمی کؤچی دا له ویژهی کوردی به دوو زاراوهی سهره کی کرمانجی سهروو و خواروو دا گۆرانی مهزن و خولتقانی زهبهلاح بهدی هات که ههركام پيويست دهكا له چوارچيوهى چهند قوتابخانهى جياواز دا شروّڤه بكريت. لهو قوتابخانه ويژهييانهى كرمانجي سهروو، دهكريت ئاماژه بكهين به قوتابخانهی قاهیره به دهسپیشخهری سورهیا و میقداد میدحت بهدرخان، قوتابخانهی یهریوان، قوتابخانهی مهسکهو و لهنین گراد به دهسپیشخهری پرۆفیسۆر قەناتى كوردۇ، قوتابخانەى حەللەب و شام بە دەسپیشخەرى دوكتۆر بله چ شیر کو (جهلادهت عالی بهدرخان)، قوتابخانهی پاریس به دهسپیشخهری کامهران عالمیبهدرخان و **قوتابخانهی سوید** به دهسییٚشخهری جگهرخوین. ههر كام لـهو قوتابخانانه دهيان بهرههمي زانستي و زمانهوانيان ئافراندووه و ئاراستهي ئافرينه رانه زوريشيان بهردهوامه. ههركام پيويسته به دهيان و سهدان لاپهره تویّژینهوهیان لهسهر بکریّت و بناسیّندریّن که له هاز و وازی نُهو نوسراوه و قامووسي شارهزايي سهقهتي نووسهر دهيان قات ويوهتره. ههر نووسيني فهرههنگی وشهی کرمانجی سهروو که ئیستا به ۱۳۰ی سالنی تهمهنی گهیشتووه گەر وشەنامەي "نەوبەھار"ي خانى لەبەرچاو نەگرين. چوونكە يەكەم فەرھەنگ بههۆی يۆسف پاشا سالني ۱۳۱۰ی كۆچى به ناوی «الهدیهالحمیدیه فی اللغهالكرديه)، نوسراوه و به سولتاني عوسماني پيشكهش كراوه. بهدووي ئهو دا زۆر فەرھەنگى تر وەك فەرھەنگى كوردى رووسى قەنات كوردۆ،

فهرههنگی جگهرخوین، فهرههنگی مووسا عهنتهر، فهرههنگی ۲۰۰۰ و شهیی کوردی فهرههنگی کوردی فهرهانگی کوردی کامهران بهدرخان و ... ههر ئهوهیان چهندی لهسهرنووسین و تویژینهوهی زانستی گهره که کاری تاکه کهسیک نییه و پیویستی به سهنتهر و دامهزراوهی پسپورانه ههیه. کهوابی سهباره به ریبازی نویی کرمانجی وه ک ریبازی نویی سورانی، ئهوهی لیره دا کوتراوه تهنیا ئاماژه به ناوه کهیه یه هیچی تر.

۱۳. هونهرمهندی شوّرشگیّنِ «شوان پهروهر» ئهو ههلّبهسته و زوّری تر له جگهرخوینی کردووه به سروود، بهلاّم ئهوی به ناوی «کین ئهم؟» خویّندوّتهوه و زوّر دیّرِیّشی لهخوّوه پیّوهناوه. له رِاستی دا بوّیه جگهرخوین کهلّکی له ناسهی «ئهز» وهرگرتووه، ههتا یهکیّتی و هاپیّوهندی بوّ سهرهکهسایهتی مهزن و تاقانهی کورد، ویّنا کردبیّت و پهرتهوازیی له شوناسی ئهوگهله سریبیّتهوه.

بهراستی گرنگی ئه و هه لبه سته و یوه تر له هونه ری هو نینه وه، له و ههمو و ئاماژه میز و و ییانه دایه که رهسه نبوون و خاوه ن شووناسی کورد ده سه لینیت. له گه لا ئه وه دا که زمانی به هیز و پته و بوونی بابه ت، له ویژه ی کورد دا بی وینه یه. سهره رای به رفر او انی بابه ته کان، هاورینکی و پتوونی نه شیواوه و به ره و پهرینشانی و پهرته و ازه یی ئاخاوتن نه بوته وه. خوزگه ده رتانی ئه وه هه بیت که سروودی نه ته و هه بیت که سروودی نه ته و هه بیت که سروودی نه ته و هه البه سته هه لبت و یه ده و به ده و هه بیت به و هه البه سته هه لبت و یه و به ده و به ده و به و هه بیت که سروودی نه و هه البه سته هه لبت و به ده و به ده و به و هه البه سته و به ده و به و هه بیت که سرو دی به ده و به و هه البه و به ده و به ده و به و هه البه و هه البه و به ده و به ده

ئەو ھەلبەستە يازدە بەندىيە بە يرسى كىم ئەز دەستى يى كردووه كە ھيماى لینگهرینی شووناس و کهسایهتی «کوردی کوردستان»ه و له کوتایی ههر بهند دا ئەو پرسە پاتە كراوەتەوە. بەندى يەكەم كۆمەللە درووشمىكى شۆرشگىرانەيە که بارست و گیرۆفەنى ئەو گەلـه لـه کاتى رِاپەرِين دەنويْنيْت وەك كەپسوولـى تژی سووتهمهنی کاتی پهقینهوه دنیا دادهگریت. بهندی دووههم بانگهشهیهك سهبارهت به ههبوونی میّژووی ئهو گهله دههیّنیّنه ئارا و وهك پاریّزهری روّژانی تەنگانەي جوگرافياي ھەراوي رۆژھەلات لـە ھێرشى رۆم و فرەنگ، دەينوێنێت. له بهندی سیّههم دا جوگرافیای بهر پاریّزڤانی ئهو گهله له میّژوو دا بهرتهسکتر و بەرھەست و راستيانەتر دەكات بۆ «رۆژھلاتىي نىزىك رۆژھلاتىي ناڤى» و باس له سهردهمینك ده کا که نهو گهله دواى شكاندنى دژمنانى نهو جو گرافییایه، ههتا سنووری هیندوستان دهسته لاتداری کردووه، بهو چهشنه داکوکی له بانگەشەي خۆي لە ھەبوونى ميژوويى و خاوەن باندۆرى گەلەكەي دەكات. لە بهندی چوارهم و پینجهم دا، ئاور دهداتهوه له دوخی ئیستای ئهو گهله، که بهپیچهوانهی باق و کالی، سهربهستییان لی زهوت کردووه نهویش کهسانی وهها که کورد گوتهنی "ههرچی سهگ گووی ناخوات" و گهلانی بینشووناس و بین هوونهر و «شاهي ئەفيوونكيش» و «ژۆنتركي دژوار»، كه ئەو قەشمەرىيە

هۆنەرانە رِیْکی بالای دۆخی ئیستاکهی رۆژههلات و پارچهکانی تریشه به هرچ و هۆڤیشی دەزانن! گەرچی بەرای جگەرخوین لـهو گەلـه رەسەنە دەكالیّتهوه كه «ریّچك نوو چیّکهم ژ بۆیی ئینسان».

له بهندی شهشهمهوه، رهوتی سهلاندی بانگهشهی سهرتر لهمهر دهوری پاتشایانه و پاریزوانی کورد بو روزههالاتی ناوین، دهست پیده کا و دهالیّت که من بووم که بهخوینی خوّم ئهو وارهم پاراست و لهشکری ریچاردم شکاند له دوٚخیّك دا که «خوه دان بهر سیا من تورك ئوو ئهجهم». واته دوو گهلی تورك و عهجهم (مهبهست له فارسه)، داماو دهسته وهستان له ههمبه رهيرشي خاچهه لکگره کان تهنیا خویان له پهنای من هاویشت و گهوره و پاتشای ئهوان، جلّهوكيّشي ئەسىي منيان دەكرد «سەرى ھەسىيى من دگرت يادىشاھ» و هینماکانی دهسته لاتداری و گهورهیی بهس لهمن دهوه شاوه «ل سهر سهری من سنبل و كولاه» چوونكه «ئهزم ئهو گهرناس ئهو سهلاحهدین». چاك دهزانيين ئەو بانگەشە ھەتا چ ئاست لـه راستى نيزيكە و بە گەوايى دانى مێژوو، ئەوكاتەي میرخاس و عهگیدی کورد، سهلاحهدین ئهییووبی قوّلنی پاریزگارانهی لهو واره هەلىمالىّى، گەلانى ناوبراو و گەلانى تريش كە ئەو شەر و كىنشەيان هه لايساندبوو، دنيايان لي ببوو به چهرمي چۆله كه. ههر ئهو گهلانه كه ههتا بۆيان لوابيّت، سەگ بە حەوشەيان بەو گەلە ئاشتىپاريز و ساويلكە كردووە و سهردار سهلاحهدین بهپیچهوانهی رهوشتی خاچپهرهستان، تورك، فارس، عارهب و هەموو كۆمەلانى ھاوسەردەم و بەر لەخۆى، چ ھەلسووكەوتى مرۆڤدۆستانەي له گهل گهلانی ژیر دهست و ئهو و لاتانهی دهیگرتن، ههبوو. جگهرخوین بۆ سهلاندنی بانگهشهی خوی به سهلاحهدین ناوهستینت، به تکوو لهورا دهست پیده کات، قوناخ به قوناخ بو دواتر ده گهریخهوه و قوناخه وهشارتییه کان یان ره و گیر کراوه کانی ژیاری باپیرانی کورد ده خاته روو. زوربهی میزووی ئه و خه تکه یان نه ناسراوه یان خه تکانی تر ره و گیریان کردووه، به ناوی خویان نواندووه و خوی پیوه راده نین، وه ته دهسته تالاتداری کوردی شوانکاره یی ساسانی، که فارس یان به و ته ی جگهرخوین «ئهجهم» ئه و «دوستی که فناره کو بوون» و بوونه دژمن» و کورد کوته نی «خویان سه گی ده رکی ئیمه بوون» و جله و کورد کوته نی «خویان سه گی ده رکی ئیمه بوون» و برسهر دته واندن به رئاگری من»، ره و گیریان کردووه، «ئه و تاج ئوو ئه یوان ته و چوون ئوو رزین / دژمن ناڅ ئوو دهنگ ته و ژمه دزین». هه تابه تو ناخی به رله ساسانی، که ئه شکانی بیت، ئه ویش هه رئه و دوسته کونه «میکروبه ته ره سانه» دزیان که جگهرخوین ئه وهای ئاماژه پیکردووه «ئه زم ئه و قه الاش خورت ئوو په هله داری / خه راج من دستاند ژهند و یه ونان» ۱۰

^{&#}x27;' – سهباره ت به میژووی سهرده می نهشکانی و ساسانی و کور دبوونی نهوان، جگهرخوین به پنی به لنگه و ژینده ره کانی هاو چاخی خوی دواوه. باوه ری نووسهر نهوه یه که گوومان له بوونی نهو دهسته لاتگهله له میژوو دا همیه و له ساخته کاری و یوه تر چ نین. چوونکه میژوونووسی فارس «ناسری پورپیرار» به تیبینی تازه له میژووی ئیران دا ساخته کاری و در و دهله سهی زوری ناشکرا کردووه و نهو میژووه پووچهی ههلته کاندووه، که هیچ کات ئیرانپهرهستان نهیانتوانی و ناتوانن و لامیان بوی ههییت. کهوایی پیویسته نهو کوردانه ش که خو به میژووی ئیرانهوه ههلته اوه ساسانی و نهشکانی به کورد دهزانن(که سیش به دهنگیان ناکات.) ناگادار بن که پورپیرار له کوره دارن و میژوو دا» هینده و ته مایه پووچ و ناراسته کانی میژووی لیم کنرمه نه نوسراوه کانی دا به ناوی «رامانیک له بنه مای میژوو دا» هینده و ته مایه پووچ و ناراسته کانی میژووی به وی که ۱ – ئیخمینی (هه خامه نشی)، نه سلاو بوون و ته نیا داگیر کهر و و یرانگهری رزژهه لاتی ناوین به و نه و به و میژوو دا نه بوونه. ۳ – نه شمای میژوه و راستی نهویه که ده سته لاتی نه ده هیچ خه لک و نه ته و هیچ خه کل و نه ته و هیچ ده کوره و دریزه ی به و ناوه له میژوو دا نه بوونه. ۳ – نه شکانی ساخته یه و راستی نه ویه که ده سته لاتی نه ده شکووسه و دریزه ی به و ناوه له میژوو دا نه به و در ده که ده سته لاتی نه ده ده ده ده نود و در نه به و دریزه ی به و نود و در نامه و دریزه ی به و ناوه له میژوو دا نه بوونه. ۳ – نه شکانی ساخته یه و راستی نه ویه که ده سته لاتی نه دوه و دریزه ی

ئیستا جگهرخوین ئاور له چهند لایهنی تر، بهستراوه به شووناس و کهسایهتی نهتهویی دهداتهوه که مخابن ئهویش بههوی دوستی که فنار و دژمنی ئیستا، رهوگیر کراوه، واته میتولوژی، چیروک، داب و نهریت و ئایینی کونمان که بو میناك

دهسته لاتداری یهونانییه کانی دوای ئهله کساندره. ئهویش ئاوه رِوّی بهسهر فارس و ئیرانییهوه نییه. ٤ – شووناسی دهسته لاتی ساسانی زوّر نارِوون و ئامال ساخته کارییه. ٥ – وشهی «ئیران» جگه لهو چهند دهیهی دوایی و له سالّی ۱۳۱۶ی همتاوییهوه نهییّت، هیچ کات بهو جوگرافیایه نهوتراوه. ٦ – زمانی فارسی ناتوانیّت تهمهنی له مده مسال زوّرتر بیّت و دهقی لهوه کوّنتر بهدهستهوه نییه و ئهوانه بانگهشه ده کریّن لهوه کوّنترن، هممووی ئهو دوایانه بهرهمه هاتوون. و زوّر دوّزراوی بهنرخی میژووی تر...

ئاماژه ی کردووه به کاوه و نهوروز و زهرده شتی ریزان. به توانجیکی هونه رانه ی ورد ده لای «خوین مژی دلسوز» که پاراداکسیکی جوانه. نهوروز نه به لایه نی میژووی، جگه له کورد ئاوه روی به سه رکه سدا میتولوژیکی و نه به لایه نی میژووی، جگه له کورد ئاوه روی به سه رکه سدا نابیت و ته نی «ئه زم ئی چی کر ئه قح جه ژن ئوو نه وروز »، چوون به روانینی میتولوژیکی ، شکانی زه هاك به ده س کاوه و ئه وه چیرو کی کونی کوردان بووه گه رچی وه ک زور شتی تر ره وگیر کراوه. به روانینی میژووییش، نه وروز ریخه و تی سیای سارا کووسی ئاشوورییه له هاوپینمانی کیاکساری مادی و نابو کادنازاری بابیلونی و رووخانی نهینه وا (پیته خته تی یه که م زلهیزی دیرین). به و ته ی میژوو، سارا کووس دوای رووخانی نهینه وا، خوی و خیزانی له به و ته ی میژوو، سارا کووس دوای رووخانی نهینه وا، خوی و خیزانی له کوشکی سه خووریب دا ئاگر دا و ده کریت ئاگری چوارشه مه سووره، پاشهاوه ی ئه وه بیت.

جگهرخوین به پراده یه ک پیزی هه یه بو نه بریتی گه له که که که که که به نه که یازده هه م دا و تی، من نه و روزم چی کردووه، به خو ی ناوه ستی و حه ز و پیویستی پرزگاری و توله ده هینیته ئارا و چه نه وینه ی جوان، به تاسه ی قوولنی ئه ویندارانه له کوردستان ده نوینیت و داکو کی له پرزگار کردنی ئه و نیشتمانه پره نگامه یه ده کات و شایی کردن و ئاوه دان کردنه وه ی به ده ستی خوینده وار و ته کنو کپراته کانی ئه و گه له، « زانا ئو و خوه نه ا / ده زگه قانین خورت / قی واری بگرن / بکن روناهی». محابن ئیستاکه خوینده واری له خونام و بیگانه په ره ستی کورد، تا ئه و ئاسته ی ده یزانین له پرسی شووناسی نه ته وه ی پیروز و هیمای به سووکی ده زانیت و کولتووری داگیر که ری وه ک پرووگه ی پیروز و هیمای پیشکه تن ده پینیت، چه نده پاشگه ز بینه وه پیشکه تن ده پینیت، چه نده پاشگه ز بینه وه پیشکه تن ده پینیت، چه نده پاشگه ز بینه وه

و حهزی گهرانهوهی شقان و جوتیاری سهردهمی خوّی بکات بوّ رزگاری و ئاوهدانکردنی نیشتمان؟!

ئه گهر هه لبه ستى "كيم ئهز؟" گولنى سهرتويى ههمووى ويزهى نيشتمانيهروهرانه و شووناسخوازانهی گهلی کورده و پیویسته ههموو زارۆك و خویندكارانی كورد لهبهريان بيّت، ههموو بهيانان له حهوشي قوتابخانه كان و ريزي قوتابيان دا چهند بهندی بخویّندریّنهوه، تاکوو بزانن کیّ بوون و چین؟، ئهوا شاپهر و سهرگوولني ئهو گوولنه، بهندي دواز دهههمه. سهيدا لهو بهنده دا ناماژه به ناوي كۆنىرىن ژيارەكان و خيل و هۆز و گەلەكانى ميزووى مرۆۋ دەكات كە لە ۰۰۰۰ همتا ۲۵۰۰ سال پیشمه وه، له جوگرافیای کوردستان دا ژیاون و شەقلىّى خۆيان بە تەويلىّى مىۋوو وەناوە. بەراى جگەرخويىن زياتو لە ھەر كەس له کورد دەوەشىيتەوە خۆى بە مىراتگريان بزانىت بۆيە ناوى خىلل و ھۆزەكانى ئیستاکهی کرمانج، کهلهور، لـوّر و گوّر(گوّران)ی پاش ئهوان هیّناوه و تراژیدیای پارچهپارچهبوونی ئهو نیشتمانه کونه و بندهستی ئهویش بو ئیستا دەھينىت. ھەلبەت مىزۋونووسانى وەك سپايزىر، سركىنگ، مىنۆرسكى، مەردۆخ، زەكىبەگ و زۆرى تر ھاوراى جگەرخوينن، گەرچى رووناكبيرى ئيْستا به نركهخهنه بلٽيٽ: بۆ كورد ميراتگريانه؟! هەڵبهت ژايۆنى و چينى و یوورتووگالنی و گواتمالی و بۆركىنافاسوویی شیاوترن كه میراتگری ئەو ژیار انهی کور دستانی که قنار بن؟!

«– ئەزم ئەو كاردۆخ° ' / خالدىّ ' وى كەڤنار / ئەزم ئەو مىتان ' ' بايىرى^ ' ئوو سۆبار ' ' / ئەزم ئەو لۆلۆ ' ' / كاردۆخ ئوو كودى / ئەزم ماد ' ئوو گۆش / ھۆرى ' ئوو گوودى / ئەزم كورمانج ئوو / كەلھۆر لۆر و گۆر »

۱۰. کاردۆخوى(karduxoi) ئەو ھۆزانەى كە بۆ يەكەم جار گۈنەڧۆن لە ئانابسىس دا باسى كردون لە جوگراڧياى باكورى كوردان بوون. ئىستاش جوگراڧياى باكورى كوردان بوون. ئىستاش بەرامبەر بە قەندىل چيايەكى تر بەو ناۋە ھەيە.

۱۱. خوای شهروانی و بهره کهتی هۆزه کانی ئورارتوویی بۆه که به وتهی لیّمان هاپیت به خوّی ئهو گهلهش وتراوه خالّدی یان هالّدی. له دەوروبەری گوّلی وان و ورمیّ، هەزارەی یهکهمی بەرله زایین دەستەلاّتدارییان کردووه. میتانییهکان به هاوکاری هوّزهکانی تری خزمی خوّیان ئهو دەستەلاّتهیان ئاوا کردبوو.

۱۰. ئەو گەلە لە بەشى سەرووى چەمى فېات ۱۹۰۰ساڵ بەر لە زايين دەستەلاتدارىيان ئاوا كرد كە ناوەندەكەى «واشۆكانى» بووە، كە سەرىكانى ئىستاى رۆژئاواى كوردستانە. وەك ھەموو ژيارە كەڤنارەكانى تر كە سەيدا جگەرخوينى مەزن ناوى ھىناون، لە ھەر گەل و نەتەوە زياتر، لە كورد دەوەشىنتەوە كە خۆى بە مىراتگريان بزانىت و بەشىكك لە مىزۋووى خۆى بىينىت. مىزۋونوسانى مەزنى كورد وەك زەكى بەگ و مەردۆخ، «كاردۆخ، خالدى، مىتانى، نايرى، سۆبارتوو، لۆلۈبووم، ھۆرى، گۆتى، ماد و...» بە مىزۋوى كورد دەزانن.

۱۰۰۰ پاشماوه ی سووبارییه کان له چوارهاویری دجله ی باکووری، زاپی گهوره و سهرچاوه کانیان ۱۰۰۰ ههتا می با کووری زاپی گهوره و سهرچاوه کانیان ۱۰۰۰ ههتا با که پیش زایین ژیاون. چهند پادشای ئاشوور وه ک تیکلات پلایزیری یه کهم، توکوکولتی نینیب و سیناخریب، باسی تیکهه لیچوونیان له گهل نموان دا کردووه. ناوی تری خالدی و تیکه لی نوراتییه کانیش بوونه.

۱۹. ناوی سهرهتایی نایرییه کان هاو کاتی دهسته لاتداری ئه کهد له کویستانه کانی زاگرؤس و ئهنادؤل ده ژیان.

۲۰ . سپایزیر به باپیری لۆری ئیستایان دەزانیت و بهشیک له هۆزەكانی عیلام بوونه. ناودارترین خونكاریان «ئانووبانینی» بووه كه میناتۆری بهردینی له سهرپیل دهاو جیماوه و ئاسهواری ئیخمینی بیستوون بهتهسهلی له ژیر كورتژمی ئهو دایه.

^{۱۲}. دهسته لاتداری کونفیدراسیونی گهلانی میّدیا که به دهسپیشخهری دیوّکوس(دیاکوّی ناودار) ۷۰۰ سال بهر له زاین پیّک هات و به هوی هیّرشی سه کاکانی قهوقازی و هوّزه کانی باکووری زریای کاسپییه ن(که به همخامه نشی ناسراوون و بهییّچهوانهی میژووی باو، هیّچ ئاوهروّیان بهسهر فارس و ئیّرانی ئیّستاوه نییه، به انکوو باپیرانی رووس و ئیّساوه نید، به انکوو باپیرانی رووس و ئیسلاوه کانن) له چهند قوّناخ دا داگیر کرا و سایرووس لهناوی برد.

۲۲ . ئەو ھۆزانەي كە سىخ ھەتا دوو ھەزار سال پېش زايىن لـە ناوچەكانى سەرووى مىزۆپۆتاميا ژياوون.

کیم ئەز؟

۱ کیم ئەز؟

کوردى كوردستان

تەۋ شۆرش ئوو وۆلقان

ئاگر ئوو پىتىم

ئاگر گھا قەپسوون

ئاگر گھا قەپسوون

ئەۋ پىت ئاگر

الهزم رۆژهلات تەۋ برج ئوو كەلات تەۋ برج ئوو گوند تەۋ زنار ئوو لات ژ دەستى دژمن
 دژمنى خوين خوار خورت ئوو كۆلەدار ژ رۆم ژ فرەنگ

د رۆژىن پر تەنگ ب كوشتن ئوو جەنگ پاراست، پاراست پاراست من ئەۋ رۆژھلات كىم ئەز؟

۲- رۆژهلاتى نىزىك
رۆژهلاتى ناڤى
ئەڤ باۋار ئوو گوند
كەت بن دەستى من
پى دا سەر دژمن
من ب جەنگ ئوو شەر
زانىن ئوو ھونەر
پشتا وى شكاند
سەرى لى گەراند
ئەز بووم پادىشاھ
خورت ئوو سەربلند
كەتن دەستى من تا سىنۆرى ھند
كىم ئەز؟

٣- كيم ئەز؟

کوردی سهرفراز دژمنی دژمنی دژمن دژمن دژمن دؤستی هاشتی خواز نهز خوهش مروقه نه هرچ نوو هوقه لیی چ بکهم بی شهر دژمن ناچی دهر بالله و کالی من دژین ته شهربهست ناخوازم بژیم تا نههد بن دهست کیم نهز؟

دشی نموز دهرخم
 دژمنی خوینخوار
 شاهی ئمفیوونکیش
 ژۆنترکی دژوار
 سهربهست بژیم ئمز
 وهك هاوچاخی خوه
 دخوش بخوم ئمز
 دوز ئوو باخی خوه
 رهز ئوو باخی خوه
 چهكان هلگرم دهركهڤم مهيدان

رێچك نوو چێکهم ژ بۆيى ئينسان کیم ئەز؟

ه- ئەزم ئى شكاند لەشكەرى رىشار مىن ب خوينا خوە پاراستى ئەۋ وار د سينگا دژمن ئەز بوومە كەلەم خوە دان بەر سيا من تورك ئوو ئەجەم ل سەرى ھەسپى من سنبل ئوو كولاھ سەرى ھەسپى من دگرت پادىشاھ ئەزم ئەو گەرناس ئەو سەلاحەدىن
 بېرس ژ دميات
 بېرس ژ ھەتىن
 كېم ئەز؟

تهزم ئهردهشير
 ئهو نۆشيرهوان
 كهسرايي مهزن
 ب تاج ئوو ئهيوان
 دۆستى كهڨناره
 كۆ بوونه دژمن
 سەر دتهواندن

بهر ئاگرى من ئەزم ئەو قەلاش خورت ئوو پەھلەوان خەراج من دستاند ژ ھند و يەونان كيم ئەز؟

٧- ئەزم ئەۋ گەرناس ئەزم ئەۋ ميرخاس بەلىي ئەزم كورد ئيرۆ ئەز مامە بىندەست ئوو زگورد ئەۋ تاج ئوو ئەيوان تەۋ چوون ئوو رزين دژمن ناۋ ئوو دەنگ تەۋ ژ من دزين خستن لاشىي من ميقرۆبين تەرەس تا بووم پەريشان بى ناۋ ئوو نەكەس

 ۹ – ئەزم ئەو كوردى سەرھشك ئوو ھەسن ئيرۆ ژى دژمن ژ من دترسن
 بينا باروودى
 كەتە پۆزى من
 دخوازم ھاوير

بتهقم ژ بن دیسا وهك میرا بكهڨن چیا ناخوازم بمرم دخوازم بگرم كوردستانا خوه ئاخا میدییا كیم ئهز

١٠ – كاوهى ههسن كهر با
 د با

ژ گەردەنا ك*و*رد

وی شکاند زهنجیر

سهرئ مه پاراست

ژ برین و ئوو شوور

رۆژا ھات كوشتن خوين،مژى دلسۆز

گۆيا دېێژن: ئەورۆ لىي نەورۆز

زڤستان دچى

ئەۋ رۆژىن نەخوەش

پارینز دبی کورد

ژ **د**ينوێ زهرگهش

وهسان دبیّژی زهردهشتی ریّزان

ئەھرەمان دشكى ھرمز تى مەيدان كىم ئەز؟

١١ – ئەزم ئىن چىنكر ئەۋ جەژن ئوو نەورۆز دڤێ بستێنم ولۆ نەمىنىم بگرم تۆل و دۆز فهرماندار بم ئهز ل سەر كوردستان بۆ من بميّنن ئەۋ باخ ئوو بوستان ئەۋ شاخ ئوو ئەۋ دەشت رەز ئوو شىناھى بگرم دەستىٰ خوە دلخوەش ئوو شاھى زانا ئوو خوەندا دەزگەڤانێن خورت فی واری بگرن بكن رۆناھى كيم ئەز

۱۲ – ئەزم ئەو كاردۆخ خالىدىن وى كەڤنار

ئەزم ئەو مىتان نايرى ئوو سۆبار ئەزم ئەو لۆلۆ كاردۆخ ئوو كودى ئەزم ماد ئوو گۆش ھۆرى ئوو گوودى ئەزم كورمانج ئوو كەلھۆر لۆر و گۆر ئەزم، ئەز كوردم ل ژير ئوو ل ژۆر چەند ھەزار سالىن كوردستانا من پەرچە پەرچە ما بىندەستىن دژمن

۱۳ – ئیرۆ ژ لۆر ئوو كەلھۆر ئوو كورمانج
 ژ دەست خوە بەردان ئەڭ تەخت و ئوو ئەڭ تاج
 بوونە ئۆلپەرەست ب تەزبى ئوو خشت
 تا دژمن شكاند
 ل مە سەر ئوو پشت

بوون دژمنێ ههڨ پهرچه بوون تاکۆ کوردستان

مه دان بن لنگان دەولەت ئوو ھەبوون

تاكۆ كوردستان

ژار ئوو پهريشان كهته بن دهستان كيم ئهز؟

١٤ – ئەزم ئەڭ مىللەت ئەزم ئەژدەھا
 څ خەوا دىلى شيار بووم نها
 دخوازم وەك مير

دخوازم وەك شێر

سەرى خوە ھلدم

چ سەربلندم

ب جهان جارهك

ئەز بدم زانين

رێچکا مارکس

ريچكا لهنين

کوری گۆهدەرز ئوو فەرھاد و ئوو رۆستەم کوری سالار ئوو شیرگۆھ ئوو دەیسەم

بيّژن بلندم

وهك ديو بلندم

ئەز دەست دريۇم

سەربەست دېيۋم

دخوازم ب لهز

گاڤان باڤێژم

كيم ئەز؟

۱۵ – نه خوینخوارم ئهز، هاشتیخوازم ئهز سهرداری مهیه گهرناس ئوو نهبهز ئهم شهر ناخوازن
 دقین وه کهه شی دقین وه کهه شی هاش فهناچن
 دژمن دره شی
 ژبر مرز قان ئهم ته قد دوست ئوو یار
 بژی کوردستان بمری کولهدار
 کیم ئهز؟

نهوهش دوو ههلبهستی هاورنی هیژا ، هونهر و وهرگیّ "کاك سهید حسین موسلیح ژاراوهیی" (جگهرخوینی روّژههلات، به رای نووسه ر،) بینگوومان نواندنی هونه رمهندانه ی تراژیدیای له داردانی ماموّستایه کی لاوی کورد به هوّی چالا کی ئازادیخوازانه ی نه نه وه ی له هه لبه ست دا، له وه ی جوانتر ویّنا ناکریّت. هوّنراوه ی «بو ئاره شیّ ده وران» وه ك فوّر می چامه ی عهرووزی به لام به کیشی بی گهیی له بیست و حهوت دیّ دا هوّنراوه ته وه. رایوّرتی رووداوی کی دلته زینی نه ته وی کورد (له داردانی ئازادیخوازیکی نه ته وه وی ناسراو) ده کات، له چوار چیوه ی چیرو کی کی ناسراوی میتوّلوژیك، له و دا ئه و ئازادیخوازه و پاله وانی میتوّلوژیایه که پیک ده گریّت که هه رکیان سه باره ت به پرسی نه ته وه ی گیانیان میتوّلوژیایه که پیک ده گریّت که هه رکیان سه باره ت به پرسی نه ته وه ی کات (باران

دباره ل چۆل و پهسار / نالینی ئهوره ژ قیرکا رۆژگار). هۆنهر بۆ جوانکاری و تهکنیکی کردنی هه لبهست، گه لاله ی چیرۆك به هه لبهسته که ده دات. چیرۆکی که سایه تی ده رهه ست له هاو ره گه زانا، نقیسکار و خوشه ویستی زاروکان، که رووناکبیر و رووناکبین، پیریکی زانا، نقیسکار و خوشه ویستی زاروکان، که بریاره چیروکی «جانگو و رییی گهل ئاره ش که ماندار» بۆ زاروکان وه گیریت و پهندیان بدات که «ژین به رخوه دانه هه مبه رسته مکار». ناوی که سایه تی چیروک، ناوی که سایه تی چیروک، ناوی که سایه تی چیروک، ناوی که شهرو و ده رهه سته، "ئاپی نه و روزی" هه مو و روزلی ئه و هیه چیروکیکی گشتی و ده رهه سته، "ئاپی نه وروزی" هه مو و روزلی ئه و هیه که ماندار "ه، که ئه و خوی ته نیا سیبه ریکه بو ئاره شی ده و ران، "فه رزاد" و که ماندار "ه، که ئه و خوی ته نیا سیبه ریکه بو ئاره شی ده و ران، "فه رزاد" و خوریش له و نزمتره چوونکه ئه و له سه رئه رده و فه رزاد سه رداره. چیروک له چیروک دا.

ههلبهستوان لهگوین گیپوهرهوهی ئاگادار، له دیپوهکانی دوو و سی و چوار دا خوّی ئاپی نهوروّز و کهشی خولقانی چیروّك «ناو چیمهن بوهار» و ههروهها مژاری ئهو چیروّکهی دهبیت بیگیریتهوه که نهك هی جانگووری گهله بگره سهرهاتی خوّی ئهو گهله بهلهنگازهیه و دیروّکی بهردهوام تینوو به خوینی ئهوه، که له ماوهی ناکوتا و ههرمان دا پاته دهبیتهوه. له دیپری پینجهم را، ئیتر گیرانهوه رادهستی ئاپی نهوروز دهکریت.

بۆ ئارەشى دەوران

باران دباره ل چۆل و پهسار نالىنىٰ ئەورە ژ قىركا رۆژگار ئايي نهو روزي ناو چيمهن بوهار ژ زاران دگؤت چیر و کا که ڤنار ژ وان را دگوت ديرۆكا ژيان جانگو و رپیئ گهل ئار هش کهماندار سهرهاتا قهومي كو بوون بهلهنگاز ديرۆكا تێھنى ب خوين وەك ھەرجار «بهلي زار و کنو گوهي خوه وه کن كهسۆ ل ئايى باش بېن گۆھدار ههبوو ئوو نهبوو رۆژەك د ديرۆك هه بو و نا مه کهت د دهستې گهمار شهر ئوو ليكدان ئوو كوشتن و برين زۆردار د داڤي ژ مه دا بريار كەمانگەرەك وە تىرىنك برى كە سينور و سهر حهد تير بكه ديار ههمی سهر بژیر خهمگین و ئوو گریان دل ههمي كوتان جان ههمي ويزار کي رابه د ناو کو ما ديل ئو و ژار

کئ تیر ل که فان لئ بکه تن سوار كۆما رەش رۆژان د ناوا فكار ئارەشەك رابوو سىگ كوە ستار گۆت ئەزم ئارەش كورى رۆژا رەش خەيالا نەيار ئەزى بكم پار ر من نەپرسن ر ئەسل ئوو نەسەب كورى زەھمەتم شقان ئو و جۆتيار دەست بر كەڤان ئوو ئەڤ تىرا مايى دگۆت بن دەستى ژينه د مردار رييا چيايي بلند گرته ييش چيا دزانه كێيه فهرماندار راست کر که قان ئوو یی کر راست و خار هیّزا جانی خوه کره تیرا سار تیر ب هیزا جان گهرم کر نارهش گهل تيري جاني خوه ئاويت نهچار رۆژئاوايى بۆ رۆژھەلاتى
 تیر نهبو و جان بو و دهرکهت ل دهمار ئه و باکوور بری باشووری ژی دی ههمبهری ههٔ کر واتی یهك و چار چوو ب رۆژ و شەۋ تىر ل ئەسمانى سینور دورباز کر ههتا کهت ل دار تهرمهك ل ئهردي كهڤانهك د دهست

تیر بوویه پینووس ژ بۆ نقیسکار
بنیرن کییه جان کره گووری؟!
ئارهشه سهر ئهرد فهرزاده سهردار
ئهری زارکنو کهسی مامی خوه
ئارهش و فهرزاد یهك قهوم ئوو تهبار
بیرا وه نهچه چ گوت ئاپی وه
ژین بهرخوهدانه ههمبهر ستهمکار
بی ئاگری جان گور نابه ژیان
تیهنا خوینا وان گهل دکه هشیار»
گوت د ژیر کهنهف بو جارا داوی
«خوزی خهقنهك با ئهو کهنهف و دار؟!
لی همتا ههبه د ژبهری نهزان
ئهم ئوو گهردهن ئوو کهنهف ئوو سیندار»

کاك سهید حسین دوای مهرگی ئازادیخوازی ناسراو و گهورهی جیهانی هاو چهرخ، ریبهری راپهرینی دژهئاپارتایدی رهگهزی ئهفریقیای باشووریی، شیلسون ماندیلا"، ئهو ههلبهستهی هوندهوه که هیمای ههره سهرکهوتووی هونراوهی ریبازی نویی کورده. بروانن لهو زمانه تژی رهمز و هیما و لهو خوازه مهزن و تایبهتانه. وهك بارینی بهفری پاك و سپی له ههوری رهش و تاریك، دیاری شهربهتی ئهفین بو مروقی رهشبهخت، که ئاماژه بو کهسایهتی و رولای ماندیلایه. یان بهچوك داهاتنی دیوهزمهی ئاپارتاید به تیرریژی ئهفین و نهرمهبزه که مهبهست له سهرکهوتنی بزاقی نهرم و نیانی کومهانگای مهدهنی و نهرمهبزه که مهبهست له سهرکهوتنی بزاقی نهرم و نیانی کومهانگای مهدهنی و

هزری مرۆ قدۆستانه به به به به دیکتاتۆرىيەت و رەگەزپەرەستان دا. يان دووباره واتا بوونهوه ی ديرۆکی مرۆ قايه تی و ئیمان و ويژدان، ئاشت بوونهوه ی رامياری و ئه خلاقی پاکان که ئاکار و رەوشتی شياو له گهل رامياری دا پیکهوه کۆ نابن مهگهر له کهسايه تی مانديلا دا له کۆتاييش دا مانديلا وه ك ههساره کی کلکدار نويندراوه که دهرژين و ريبازی روون له خۆی جی ده هيلين :

نيلسۆن مانديلا

ر ئەورى تارى ژ ئەسمان بارى
سپى بەرفەك پاك قەشات گەمارى
سەرجانى ئىنسان، ئىنسانى رەشبەخت
شەربەتى ئەڤىن بوويە ديارى
ھزرا بىخبونياد رەگەز ئوو مىلەت
داھاتى ب چۆك ديوى ئاپارتايت
ب تىريزى ڤىن ب نەرمەكەنىن
سەر وان ھەرفى ئەو برج ئوو كەلات
رنوو واتى بوو ديرۆكا ئىنسان
ر نوو ژ ئىنسان واتى بوو ئىمان
شياسەت ناس كر ئەخلاقى پاكان
ھەم ژ گەلان را واتى بوو ويجدان
ستىرىك رژيا خىزىنىڭ دى خۇيا

ریبازیک روونی ل پهی خو هیلا وندا له چاڤان کهت ناڤ ههناڤان شیرگهلی گهلان نیلسوّن ماندیلا

بەشى سىنھەم

ریباز و شیوازه کانی زاراوه ی سورانی (کرمانجی خواروو)

سەر ەتا

شیّوهزاری کرمانجی خواروو (سورانی) له رووی جوگرافیاوه که و تو و ته نیو آن دو و زار او دی سهره کی تر، و اته کر مانجی و گور آنی له ههركيان گهنجتره. زور كهس لايان وايه كه زاراوهيه كي سهربه خوّ نییه و بنزاراوهی کرمانجییه. به لام راستی ئهوهیه که زاراوهیه کی تایبهته و خوّى كوّمه ليّك بن زاراوهى تايبهتي ههن، بريتي له سوّراني و مو کریانی له باکوور، ههولیری و بابانی له ناوهند و گهرمیانی و ئەردەلانى لە باشوورى ژيۆيۆلىتىكى خۆى كە لەسەر شەبەنگىيكى ئاخاوتن دا هەلكەوتووە، بەرەو باكوور، لە كرمانجى نيزىكى و نیزیکتر و بهرهو باشوور له گورانی نیزیکتر و نیزیکتر دهبیتهوه. بن زاراو هی نهر ده لانی و گهرمیانی (له باشوور) هابهشی و هاو چهشنی زۆرتریان به گۆرانییهوه ههیه و سۆرانی (دەڤهری سۆران و حهریو له باکوور) زۆر له کرمانجی نیزیك دەبیتهوه. بهوپییه سۆرانی، زاراوهی مامناو ەندىيە. ھەللبەت سۆرانى، بنزاراو ەى دەقەرى سۆرانە بەلام بە ههمووی زاراوهی کرمانجی سهرووش دهگوتریّت "سۆرانی".

ئهو شیّوهزاره ههروه کوو به تهمه ن له دوو زاراوه ی تر گهنجره، ویژه کهیشی له ههرکان ساواتره. لهراستی دا بهشی ههری زور له ویژه ی کلاسیکی سوّرانی سهربه خوّ نییه و دریژه ی ویژه ی دوو زاراوه ی تره. به ویی یه ئیمه ریّبازی کوّنی سوّرانیمان کردوّته سی به ش و له سی شیّواز دا بریتی له:

ئا. شيوازى يارسان و دژبهرانى يارسان.

ب. شیّوازه کانی سهربه خوّ له یارسانی سوّرانی.

پ. نوسراوه سۆرانىيەكانى ئەزدايى(پەراوى جىلوه)

ههروهها ئهزموونی ویژهیی بابان، به دهسپیشخهری "مهلا خدری شارهزووری" «نالی»یش وهك ریبازیکی سهربهخو لیکداروه تهوه. بهشی ویژه ی نویی سورانی له کوتایی سهده ی نوزده ی زایینی تا ئیستا،

له ریبازی نوی دا ئاماژهی پیکراوه. بهوپییه ویژهی سۆرانی لهخو گری پینج ریبازه بریتین له:

۱ – رِیْبازی کۆن، که سی شیواز لهخو ده گریت

۲ – رِاگواستنی ئەزموونی بۆتانی یان رِیْبازی ئەحمەدی كۆر

۳- ریبازی بابانی

٤- رێبازى نوێ.

رۆژەنى يەكەم

رِیْبازی کونی سوّرانی (که سیّ شیّوازی ژیّر له خوّ ده گریّت.)

ئا. شیّوازی یارسان و دژبهرانی یارسان.

ریژه یه کی به رچاو له یاران چ له سه رده می شاخوه شین و چ سان سه هاك و دواتریش، سۆرانی بوونه به لام به شی زۆر له ویژه وانانی ئه وان به رهه می خویان به زاراوه ی گورانی نووسیوه ته وه. چونکه به ئاوای رانه گهیه ندراو ئه و زاراوه، بووته زاراوه ی فه رمی یاری و بگره زمانی کولتووری هه موو خه لکی کور دستان. وه ك چون خانای قووبادی و مه وله وی تاوه گوزه ی جافی جوانروی یا تایه ربه گی جافی هه له به به بی میرزاشه فیع مامیزه کی سورانی ویژی کامیارانی، مهستووره ی ئه رده لان، شیخ حه سه نی مه و لاناوای سه قزی و ده یانی تر هه موو یان به شینک له به رهه مه کانیان به زاراوه ی گورانییه. ئولی یاریش زور پی وی له ك و به شیرانی و ته نانه ت غهیره کور دیش له نه ته وه ی یاریش زور پی هه بووه (نمونه ی ئه و نه ته و به مه به به به خدای و شامی و میسری وه ک مه لا روکنه دین شامی و پیر مه حوود به خدادی، تورك و ثازه ری وه که مه لا روکنه دین شامی و پیر مه حموود به خدادی، تورك و ثازه ری وه که مه لا روکنه دین شامی و پیر مه حموود به خدادی، تورك و ثازه ری وه که موسی میانه یی پیر قابیل سه مه دود پیر حوسین نه سته مورکی و نادری قه وی پیر مه نورس وه که به به به به بیر قابیل سه مه مورکی و نادری قه وی بیر مه نسوور به به بیر وسین نه به به به بیرون نه به به به به به به بیر قابیل سه مه به به بیر وسین نه به به بیر قابیل سه مه به بیر وسی میانه بی بیر قابیل سه مه به به به به بیر وسین نه بیر وسی میانه بی بیر قابیل سه مه به به به بیر وسی نه بیر قابیل سه مه بیر و بیر مه نسوور بیر وسی نه به بیر قابیل سه به بیر و بیر مه نسوور بیر وسی میانه بیر قابیل سه به به به به به بیرون به بیرون ب

شروشتهری و تاماز کرمانی و حاتهم ههمهدانی و سادق مازهندهرانی و نازدارخاترون شیرازی و تایمر ئهسپههانی و ...) که بهرههمهکانیانان به گزرانییه. به لام ههندیک له بهرههمی یارسان به زاراوه ی کرمانجی خواروو (سۆرانی) نوسراوه ته وه کونترین به شی ویژه ی ئه و زاراوه شهر ئه وانن. کونترین هونهری سۆرانی که بهرههمه کانی سهربه بروای یارسانه و نموونه ی بهرههمی ئه و، به هوی ئه وان و له سهر چاوه کانی ئه وان دا پاریزراون، «پیر نه همه دی کهرکووکی» یه که له یاران و پیرهوانی شاخوه شین بووه و له سهده کانی پینج و شه شی کوچی دا ژیاوه. زمانی هونینه وه و ده ربرینی پیر ئه همه کهرچی سورانییه به لام زور جاریش و شه و کرده و پیکهاته ی گورانی تی ده خزیت. فورمی هونینه وه شیره ی شیوه ی باوی ویژه ی ئه وکاتی یاری و شیوازی شاخوه شین و پیشتره که چوارخشتی برگهین. ناوه روکیش له هونراوه کانی دا هه رله سهر بروای یارسانه وه که نه و چوارخشتیه که به روانیین یاری همهموی گهردوون له دوریک ساز کراوه:

ئەز ئەھمەدى زيريىن بەرم ئەز ئەو دورى ناو گەوھەرم ئەرز و سەمايە لەنگەرم لەرۆژ حەساو ئەز لە دەرم

له سهده ی هه شته م دا، هزنراوه ی سزرانی یارسان زورتر په ره ده گریت، ئهویش به هزی باوه رهینانی خویند کاریکی ئایینی ناسراو (فه قینی موسلمان) به ئۆلی یارسان، ویرای هاوسه ره که که ئهویش ژنیکی خوینده وار و هه لبه سته وانه که شاره زای هونه ری مؤسیقاشن. عابدینی جاف به پنی و ته ی سه دیق سه فی زاده که

له پهرتووکی سهرئهنجامهوهی راگواستووه، مهلایهکی ئیسلامی بووه که خوینده و اری لای گهوره مهلاکانی شاره زوور وهك مهلا نه لیاس و مهلا غهفووی شاره زووری تهواو کردووه و نیرگز شاره زووری که هاوسه ری نهو بووه، وهك میرده کهی خویندهوار و شارهزای ئۆلمی ئیسلامی بووه. باوکی عابدین لهگهل ناسینی سانسههاك و یارانی كه خهریكی پهرهپیدانی باوهری یاری بوون باوهری ئەوانى وەرگرت و بە مال و خيزانەوە بۆ گووندى شيخانى ھەورامان(ناوەندى پیروز و سهنتهری سهره کی یارسان) کوچ ده کات، بویه مه لاعابدین کهوتنه دژایهتی یارسان و چالاکی روونکهرانه به قازانجی ئیسلام و دژی یاری. سانسههاك كه بهوهى زانى درويشيكى زاناى نارده لايان به مهبهستى روون کر دنهو هیان و تیکهیاندنیان له ئایینی یاری. پاش دریژه پیو هندی یارسان، ئهو دوانه ئهو باوهرهیان وهرگرتووه و وهك یارانی تری سانسههاك دهستیان به چالاکی کرد بۆ پەرەپیدانی یاری. لمو ژن و میرده، کۆمەلنیك هۆنراوه له سهرئه نجامي يارسان دا ياريزراوه كه ناوى دهورى عابدينه. بابهتي هونراوه كان وهك ویژهوانای تری یاری سهبارهت به باوهری یارییه، تهنیا جیاوازی نهوهی ههیه که به کرمانجی خواروو(سۆرانی) هۆنراونهتهوه. وەك ئەو هۆنراوەي نێرگز شارهزووری که داکوکی ده کا له پیویستی پتهو بوونی باوهر و گهیشتن به متمانه سهبارهت به مهزنی یارسان "پادشا"، پیویستی گیانبازی لهپیناو یار دا، نهبوونی شك و گومان و پهيماني بههيّزي ياراني جهم پيّكهوه لـهسهر ئاكار و وتهي راست:

> ساقی له جهم باده دهدا دهرسی رِیّگهی جاده دهدا

ميردان ههموو له دهور پادشا ينمان ده كهن گشت تهماشا قەومىي بە من نەيبىي باۋەر نهبینت بو جهم یار و یاوهر ههر که بۆ يار خۆى نه کو ژى خوینی له ریگهی یار نهرژی ههر كه لهم دين يهقين نهكا به دل له جهم ئامین نه کا هەر كە نەگرى قەولىي دروست بي دين ئهوه وهك بت يهرست ههر که شکی بین به دل باوهر نه کا به شای عادل ههر که لهجهم نه گری ئهرکان بهراست نهگرئ دینی سولتان ههر که به یار بدا نازار کردهی ناچی بۆ ناو تۆمار نهرگز ههر که بیبی کینه بیٰشك گومرا و ههم بیٰدینه

به گشتی له ناو چه کانی باشووری کوردستان به یارسان ده گوتریّت "کاکهیی" ئه و وشه بو یه کهم جار له سهده ی ههشته م دا له هو نراوه کانی عابدین جاف وه به ر چاو ده هیّت. بابه تیکی شیاوی سرنجی تر له بابه ت زمانی کورد و

زاراوه کانی ئهوه یه که له و هزنراوه سورانیانه شدا، که هی سهرووی شه شسه ت سالنی پیش ئیستان، له باتی ناسه ی «من»، ناسه ی «ئهز» هه یه. (ده زانریت که دوور ترین بن زاراوه ی سورانی له به شی کرمانجی سهروو، بن زاراوه ی جافییه.) وه ك ئه و هزنراوه:

من عاشقی خاوهندکارم
عهشقی یاره وا بیخارم
ئهمن گراو شا و چوار یارم
نوختهی مووسی وا له زارم
ئهز که ویّل بووم له جیّ و شارم
بهلهدمی کرد شای شاسوارم
به زهربی دهست کهماندارم
به فیدای یاری کردار دارم
که منی خسته سهر ریّی راسی
ههتا بژیم به بیکاسی
من عابدینی کاکهییم
ئاخر به یاری خوّم گهییم

دژبهرانی یارسان

دوای ئەوەی عابدین جاف باوەری یاری وەرگرتووە، چەند مەلای شارەزووری که له نیزیکهوه ئهویان دهناسی و پیوهندییان لهگهل دا ههبوو، کهوتنه دژایهتی يارسان و ئامۆژگارى عابدين بۆ گەرانەوە. ئەو مەلايانە يان وەك مەلا ئەلياس و مهلا غهفوور، پیشتر ماموّستای ئهو بوونه و عابدین فهقیّیهتیی کردوون، یان ئاوالّ خویّندکار بوون و ویّگرا فهقیّ بوونه. ئهوان ههندیّك نوسراوهیان به هوّنراوه جیٰهیٰشتووه که ههمووی راسپاردهن بۆ عابدین یان سهبارهت به باوهر گۆرینی ئەون و ھەلۆيستگرتن لـەو بابەتە دا. چوونكە دژايەتى يارسانيان كردووه بۆيە پیکهاتهی هونراوه کان وهك یارسان نییه. لهرووی شوین و ریژهی سهروا وهك غهزهلی عهرووزی دهچن به لام هیچ کیشیان نییه و به ریسای هونراوهی برگهییش نههو نراونه تهوه. کیش، یان ریزهی برگه لهدیر بو دیری تر تهنانهت له خشت بۆ خشتى تر دەگۆرىٽ. راستى ئەوەيە كە نە گوى بە كىش دراوە نە بە برگه، تهنیا مهبهست دەردەبریّت و هیّچی تر. لـهو هۆنراوه دا تهنیا دیر و خشت و سهروایان ههیه و هیچی تر. تهنانهت سهرواکانیش زور ئاسایی نیین، جارجاره به دهستتیّوهردانی وشه و شیّواندنی، ساز کراوون. سهیر نُهوهیه که نُهو هوّنراوانه له سهرئهنجام و بهشی دهورهی عابدین دا پاریّزراون. ههمووی ئهو هۆنر او انه به زار او دى سۆر انىن و دك ئهو هۆنر او دى مهلا ئەلياس:

رِوْلُه بۆچى دەكەى ئەم داو و جەنگە

تو بو جادوو و سیحری شهیتانی دهبهنگه جههدی کاکهیی بوچی ده کهی بو ههتیوی عیسا بهم فهقییانی رهفیقت بو تو ده کهی جهنگه جاری که دهباری نووری پاکت له چیهره بیستاکه تو چارهت بوچی بیرهنگه؟
دینی کاکهییان فهرزهند تاره به هیچه دینی موسلمان ئهقدهمه وهك سکهی سهنگه مهزهه بی ئیسلام شیرینه وه کی شیره بی خورما دینی ئهوان لاقوزییه بوستانی خهرهنگه

عیْل به گی جاف، خاوهن فوْرِم و بابهتی تایبهت.

له ناو نوسراوه کانی یارسان دا، نهریتیّکی باو، یال و کاڤشکی رِووداوه کانی دواروْژ بووه، که باوهرمهندان وهك پهرجوّ لهو مژارهيان دهرواني و بروايان به گهوره و مهزنهپیاوه کانی خویان بوو، بزیه ههندی له پیر و سان و ریبهرانی یاری وهك خودى شاخوهشين، خان ئەللماسى لۆرستانى و عيلهه گى جافى شارەزوورى، له بەرھەمەكانيان دا ئەو رەچەيان گرتۆتە بەر. لە ھەندىك بهرههمی کوّن وهك دينكهرد، زهردهشتنامه و بوّندهشن و... پيـشگووتن ههيه. ههر هاوچاخي عيانهگ له ولاتي فهرانسه دا "نووستراداموّس"ي به رهچهالهك جووله کەش بەو ئىشە ناوبانگى ھەيە. لە ھەمووى ئۆلە پىرۆزەكان دا وەك ئۆلىي جوو، موسلامان، کریستیان، بودایی و... ئەوھا شتیك ھەیە. بەگشتی ھەمووى ئەو رەچە سەربەخۇ لەو باوەرەى كە پيرەوان بە كاريگەرى پەرجۇ ھەيانە، بە دەربرین و بیّژهگەلىي شرۆڤەگر و ھەراوبیّژانەوە كۆمەلیّك وتەى لیّل و ناروون دەردەبرن كە ئاماۋەى بۆ رووداوەكانى داھاتوو ھەيە كە زۆربەيان باسى سهردهمی کوّتایی میّژوو دهکهن. ئهو ههراوبیّژی و شروّڤهگربوونی وته وا ده کات له ههر کات و زهمان دا، خه لکانی خاوه نبروا ئهوان له گه ل رووداوه کانی سەردەمی خۆيان بگونجينن. وەك ئەو ھۆنراوانەی خانئەللماس لۆرستانى(١١٣٨ – ١٠٧٢ – ١٠٠٢. له ئايينى يارسان دا يال له سهدهى پينجى كۆچى و له نوسراوهكانى شاخوهشين را دامهزراوه بۆيه خان ئەلىماس لۆرستانى له سهدهى يازده و دۆازدهى كۆچى دا، پیشگووتنهكانى خۆى له دەمى شاخوهشینهوه دهگیریتهوه:

بگیربگیرهن سهلاتسهلاتهن ئاشۆی شارانهن شاخوهشین واتهن

دوای شاخوهشین له ویژهی یاری دا کهسانی تریش ئهو ئاراستهی ئهویان شوپاندووه. ۲۰۰ سال بهر له خان ئه لاماسی لورستانی و سهرووی ۲۰۰ سال بەر لە سەردەمى ئىمە، باوەرمەندىكى يارسان بەناوى عىلىبەگى جاف كۆمەلىنك پیّشگووتنی به سۆرانی کردووه. عیّل بهگی به هۆنراوهی ههشت برگهیی و له کلیّشهی پیّنجخشتی دا، سهبارهت به رووداوهکانی دواروّژ وهك *گورانی* دەستەلاتەكان، شەر و شۆرەكان، دەسكەوتە زانستىيەكانى دوارۆژ و شتى *ئەوھا*. ئەو دەربرىنانە لـە چوارچيوەى بيىۋە و دەستەواۋەگەلىي گشتى و شرۆڤەگر به زمانی لیّل و تهماوی هوّندراونهتهوه. وهك : «دوو سپای گهوره به جهنگ دهبیّ / نالّهی توّب و تفهنگ دهبیّ / دونیا تاریك و تهنگ دهبیّ/ شهری سهرباز به شهنگ دهبین / ههر وا بووه و ههر وا دهبین.» یان «پیاو و ژنی سپی پۆش / مایل به بهزم و عهیش و نوْش / سهما بوّ مهستی وخروْش / بیّ ئابروو و نامووس فروّش / ههر وا بووه و ههر وا دهبيّ.» كه ئهو وته شروّڤهگرانه دهگهلّ زوّر رووداوی سهردهمی جیاواز دا هاوخانیان ههیه، به لام لهبهر ئهوهی عیّل بهگ له گەورەكانى يارى و كەسى پيرۆز بووە، پيروانى ئەو ئۆلـە، ئەوە بە پەرجۆ و ھۆى ئاگاداری ئەو لـه پیواریان زانیوه. بەداخەوە لـه نووسینەوەی ئەو ھۆنراوانه دا

دەستیان تیّوه بردووه و رووداوی قەوماوی دوای عیّلههگیان تیّخزاندووه. دیسان بەداخەوە كۆنىزىن دەستنووسى ھۆنراوەكانى عيْلبەگ كە ھەيە، كەمىز له ۲۰۰ سالتي تهمهنه و هي سالتي ۲۷۱ي کوچييه که ۳۱۰ سال دواي مەرگى عيْلههگ نوسراوەتەوە. بۆيە دەكريْت واي بخەملنّىنىن كە زۆر لەو رووداوانهی لهو هۆنراوانه دا هاتوون وهك هاتنهسهركاری نادر به هاتنی ناو، دەستەلاتدارى زەند و قەجەر بە ھينانى ناو، رەزاى پەھلەوى و دەستەلاتى كۆمارى، داهينانى شەمەندەفەر و فرۆكە، برينى بۆشايى ئاسمان، لە لايەن نووسهرهوهی هۆنراوه کانی عیّلهه گی و سهردهمانی دوای خوّی دا له جیّگهی چەمكى ويكچوو، دانراون. ھەندىكىش رەنگە لەخۇى عيالبەگ بن و ئاماۋەيان بۆ مەبەستى دوايى نەبيّت، بەلام ويْكچوونى مۋارەكان، وابكا بە رووداوى مەبەسىتى خۆمان شرۆڤەي بكەيىن. وەك ئەوەي دەلنىٽ: «عیْلبەگى دى دلگیر دهبیّ / فهرهنگستان زنجیر دهبیّ / ئیّران و روّم نهخجیر دهبیّ / ئهوسا فهزا تەسخىر دەبىخ » گەرچى لەگەل شەرى يەكەمى و دووھەمى جيھانى و گيرانى ئیران و عوسمانی و دواتریش رووداوی گهورهی زانستی لهمهر برینی بؤشای ئاسمان بەھۆى مرۆۋ وێك دەچێت، بەلام رەنگە مەبەستى عێلىەگ ھىچ كاميان نهبووبن. سهبارهت به گیرانی ئیران و رۆم(عوسمانی) یان بهگشتی ولاتی ئیسلام بههۆی فەرەنگ، هیچ كەرامەتى ناويّت، چوونكە ئەوھا مەترسىيەك لــه ميّشك و بۆچوونى خەلنك بووە و لە برواى ئىسلامىش دا ھەيە كە ھيزى كافر بە سهرکردایهتی جرجال٪دهجال) ئهوکاره دهکات و زوّر پیّشگووتنی تری لهو چهشنه ههیه. دهبیّت بزانین که عیّلههگ به وتنی ئیّران و روّم، ههموو جوگرافیای موسلمان اکنجی ناسراو بۆخۆی، دەربریوه. گەرچی ئەوكات ئیمپراتۆری مەزنی موسلامانی تریش ھەبوون رەنگە بۆ عیّلبەگ نەناسراو بن یان

ئهو دوو و لاتهی بهسهر ههموو دا گشتاندبیت. و دك هیندووستان (که سهر دهمی ژیان عیّلبهگ چهند جار لهناو سولتانه موسلنمانه کانی گورکانی و خانه کانی ئەفغانى دەستاودەست بووه.) و دەستەلاتدارى بەھيزى تورك و ئوزبەكى موسلنمان له جوگرافیای پان و بهرینی ئاسیای ناوهراست. سهبارهت به « فهزا تەسخىر دەبىخ)، رەنگە مەبەست ھەر داگىركارى فرەلايەنى شەر و جەنگ بىت نهك چوونی بهشهر بۆ خۆزا. وێشردهچێت که وشهی فهزا شتێکی تر بووبێت وهك "ولات تهسخير دهبي" يان "دنيا تهسخير دهبيّ"، له گهل ئهوهى له ههنديك دەستنووس ئەو بالله بەو شيوەيە («خەيلىي شاھان وە تىر دەبىي»، دەستنووسى سابری ۱۳۲۱ ك.م) . يان ئەو شوينەى دەليت «ئەسپى ئاسن رەھوار دەبىي»، که گۆیا ئاماژهی بۆ ئۆتۆمبیل و شەمەندەفەر ھەيە، رەنگە ئەوا بووبیّت: «ئەسپ و ئاسن رەھوار دەبىي، كە مەبەستى لە ئاسن، ئاميرە ئاسنىينەكانى ئەوكات وەك پهیتوون و عارهبانهی سپاکان بووبیّت، له دهستنووسی ههره کوّنی ۲۷۱ ایش دا «اسپ» نوسراوه نهك «اسپي». ئهگهر نوسراوهى عيّا بهگ ههر ئهوه بان كه ئيستا بهدهستهوهن و دهستيان تيوه نهچووبا، دهبوايه ههلبهستهواني يارساني دوای عیّا بهگ، خان ئه لماسیش که پیشگووتنی کر دووه. و ته کانی و هك عيّلهگ لـه رووداوهكاني دوايي نيزيك بان، بهلام هي خان ئهلّماس تهنيا کۆمەلێك پەرێشانوێژى هۆنەرانەن و كۆمەلـّە بێژەي شرۆڤەگر وەك ھاتنى شەر و نههامهتی و کوشت و کوشتار و شتی ئهوا.

جگه له شیمانهی دهست کاری دهستنووسه کان، عیّلهه گ له هه لّبر اردنی و شه و بیّره کان و شیّوه ی لیّکدان و رسته ساز کردن دا و هها و هستایانه خهبتیوه که زوّر که س بروا ده هیّنن پیّواری ناسیوه و ئاگاداری سه ده کانی داها تو و بووه. دوّستیّکی به ته مه نی کرماشانی خوّم که ئه و باوه روی بوو، ده یگووت ئه گه ر

وتهی تو راستیش بیت و دهستکاری دهستنووسکان کرابیت، لانیکهم یه ξ پیش و تن سهباره ت به هاتنه سهر کاری کوّماری ئیسلامی ئیران، ناچار کرانی خه ξ به نهرکه ئولییه کان و داگیر کرانی بازاری و لاّت به هوی شتوومه ξ و پیشه سازیی و لاّتی چین، راسته چونکه سویندت بوّده ξ به به له گورانی ده سته و سهرده می په هله وی، نه و به نده م بیستبو و و خویند بوّوه، ئیستاش ده ستنووس هه یه که لانیکه م په نجا سال کوّنه و نه وه ی تیّدا (تاعه ت به مهجبو وری ده بی / چینی و فه غفو وری ده بی / گولابانگی جهمهو وری ده بی / هه روا بووه و هه روا ده بی .)

ئەوەش چەند بەندى ھۆنراوەكانى عيّل بەگ كە بە راى نووسەر رەسنن و شيمانەى دەستتيوەبردنيان كەمىرە:

> دایکه ئەرۆم بۆ دالـههۆ كوێرى ئەكەم باوانى تۆ رێگەى سۆران بگرە برۆ كە بابى مەيلى من مەبۆ

«ههر وا بووه و ههر وا دهبيّ»

من به قهولی گۆران ده کهم قسه لهژیر ههوران ده کهم همووی لهبو سۆران ده کهم خو تا ئهبهد عهیان ده کهم

«ههر وا بووه و ههر وا دهبي»

ئهوسا ئهدای وهفا ده کهم سهرم پر شور سهودا ده کهم ههر تهماشای دونیا ده کهم روو وه تووری سینا ده کهم

«ههر وا بووه و ههر وا دهبي»

دیّوانی گورگ و مهر دهبی دهشتی به غدا به شهر دهبی گشتی بو زیّو و زهر دهبی خملتهی ساجان بی فهر دهبی

«ههر وا بووه و ههر وا دهبي»

شەربەتى خوا وەك ھەنگ دەبى ھەركەس بىخوا خۆشرەنگ دەبىي

نهیار خهیلی بیّرِهنگ دهبی ژینی تاریك و تهنگ دهبیّ

«ههر وا بووه و ههر وا دهبێ»

عيّل به گي دي د لشاد دهبي له دهرد و غهم ازاد دهبي

ياراني گرد له ياد دهبي دوژمن ئيتر بهرباد دهبي

«ههر وا بووه و ههر وا دهبێ»

ب. شيّوازه كاني سهربه خوّ له يارساني سوّراني.

له و به شه ههمووی ئه و ویژه و انه غهیره یارسانان و پیوه ندار به وان که له به رههمه پیوه نداره کان به میژووی ویژه وه ناویان هاتووه و به سوّرانی به رله ئیبنولحاج و ئه همه دی کوّر هوّنراوه یان به زاراوه ی سوّرانی هوّنیوه ته وه یان ئه وانه دوای ئه و دو وانه شه هاتوون به لام سه ربه خوّله ریّبازی ئه وانن و دریژه ی رابر دوون (وه ک مهوله وی تاوه گوّزه و شیخ سه میع بانه یی) مه به سی ئیمه یه، ته نانه تخوی ناه همه دی کوّریش وه کوو به یت بیّر له و شیّوازه شر دا شوینی ههه.

ئه و هۆنهرانه ی له و به شه ئاماژه یان پی ده کریت ئه وانه ن: «ئه بو ولقاسم له شخری» (سه ده ی ده هم و یاز ده هم ی کۆچی)، شیخ مار فی نۆدی (۱۱۹۱ – ۱۱۳۱ که ۱۲۲۵ مه وله وی تاوه گۆزه یی (۱۲۲۱ – ۱۳۲۸ که ی و شیخ سه میع بانه یی (۱۲۲۱ – ۱۳۰۸ که ی و شیخ سه میع بانه یی (۱۲۹ – ۱۳۰۸ که ی و

له شکری و بهرده شانی له راستی دا به یت بین و ده نگخو شی خوینده واری سهرده می خویان بونه که توزیک له نهو نهریته کونه ناخیو هرانه یه لایان داوه و هه ندیک هونراوه یان هونیوه ته وه که هه رله زمانی به یت نیزیکه. له ویژه ی کورد و له ناو هونه رانی خاوه ن نوسراوه دا نه بوونه ته خاوه ن ریباز. نه گهریش لاسایی کرابنه وه نه وه له لایه ن ده نگبیزه نه ناسراوه کان بووه.

بهیت و بهیتبیّژی نهریتی فوّلکلوّریکی کورده که جگه لهو دوانه و ئه همدی کوّر (خاوهن بهیتی به هاره)، ناوی بیّژهری بهیته کان و شویّن و کاتی هوّنرانهوهیان روون نییه. مهگهر ئهوانه ی ئهو سهده ی دوایی هوّنرابنه وه. بهو پیّه

بهراستیش خاوهنی بهیته کوّنه کان و دهقی بنه چهیان روون نییه چوونکه سهرزاره کی راگویزراون و بهرده وام دهنگبیژه راگویزه ره کان دهستیان تیوه رداون. به لام قهره س ده کریّت (خانزاد و له شکری) و (به هاره) که متر گورابن. ههر چهند ده قی (خانزاد و له شکری) توفیق وردی له گه ل (له شکری) توحفه ی موزه فه ربیه دا زور جیاوازه.

لهشکری، سهرۆكلهشکر، دەنگبيژ و ههلبهستوانی سليمانبهگی سۆران(میری حهرير و سۆران) بووه و گزيا به هۆی پيلانگيزی و سيخوری ئهو بۆ پاشای عوسمانی له بهغدا، مير سالي ۱۰۱۰ کوچی مانگی، کوژارا. سهباره ت به هۆی پيلانگيزی له بهغدا، مير سالي و سهفزاده لهسهر و تهی باو، پييان وايه که حهزی له خانزادی خوشکی سليمان بهگ بووه بۆيه ئهوکاره ی کردووه، بهلام توفيق وردی پيی وايه که ئهو ئيزدی بووه و چوون بهگ کوشتاری له ئيزديهکان کردبوو، له تۆلهی ئهوه ئهو پيلانه ی گيراوه. ههلبهت به و تهی ميژوونووسان ماوه په کی کهم دوای مهرگی بهگ، خانزاد، لهشکری کوشتووه. کهوابی سهره تای سهده ی یازده، ریکهوتی مهرگی لهشکرییه. لهشکری له کهوابی شهره تاهدايك بووه. ئهو دوو ديره ميناکی هۆنراوه ی ئهوه:

ههر له زههاو و لاجان و شنۆ ههتا دهگاته سهقز و پشكۆ ميرم به كيسه زيږى دهبهخشى بۆيه روومهتى وهك خۆر دهدرهوشى

شه پی به ران و می یان بیاو زگی سووتا پییان خه نجه ر نابرن زرییان بیاو زگی سووتا پییان شه پی به ران و شه کان ناغام هاتنه ه سه ر چو کان خه نجه ر نابرن په سته کان ناله ی شیرین به له کان شه پی کانییه به ر مالان بلند بوون پرمب چه تالان ناغا و نو که ر تیک هالان ده رکه و تن و رده خالان

شیخ مارف، مهولهوی و شیخ سهمیع، بهرههمه کانیان به مهبهستی پهروهرده کردن داناوه. شیخ مارفی نوّدی (۱۱۲۵ – ۱۲۰۴ه.) به زاراوه سوّرانی پهرتووکیکی به شیّوه ی «نهوبههار» که همه دی خانی داناوه به ناوی «نه مهه دی» چوونکه

بهمهبهستی ناشنا کردنی نه همدی کوری به زمانی عاره بی دانراوه. ههردووی نهو بهرههمانه، له خوگری و شهنامه ی کوردی عاره بین. هه لبه ت د ژواره که نهوکات شیخ مارف ههر به ناویش «ئه همه دی خانی» بیستبیت و ناکریت به پیره وی نه وی بزانین، به لام نه و دوو به رهه مه زوّر لیک نیزیکن. یه کیان کرمانجی سهروو و نه وی تر کرمانجی خواروو بو عاره بییه. ههردووی نه و به رههمانه سالانیکی دوور و دریژ له حوجره و خویندنگاکانی نهریتی، وه ک وانه ی سهره تایی به خویندکاره کانی نایینی (فه قی کان) ده و تران. نامیلکه ی نه همه دی له دوو به شهی و اتای ناوه کانه و «باب الافعال» که به شی و اتای کرده کانه. بو میناك:

گهرچی مهولهوی تاوه گززهیی زوربه ی بهرهه مه کوردییه کانی به زاراوه ی ههورامین، به لام «العقیدهالمرزییه» به زاراوه ی سوّرانی و بنزاراوه ی جافی هونیوه تهوه که له ژیر کاریگهری پیشه نگانی هاوشیوه، هه لبه ت به زاراوه ی گورانی، به تایبه ت مه لا خدری رواری و شیخ حهسه ن مهولاناوا دایه. له و چه شنه به رله مهولهوی هیچ بهرهه می تر به سوّرانی نییه. به هوّی خووگرتنی مهولهوی به نوسینی ههورامی، له زوّر شوینی ئه و بهرهه مهش، ئه و دوو زاراوه تیکه لا ده بن ده به بهرهه مه زوّر قورس و درّواره چوونکه له خوّگری ریژه یه کی زوّر له بیژه کانی زانستی ره وانبیّری و پسپوّرانه ی شهر عی ئیسلامه. وه ك ئه وانه:

شیخ سهمیعی بانهییش «باوه ری ئایین»ی خوّی له ژیر کارتیکه ری ئهو رهوته، به تایبه ت مه لاخدر و مهوله وی هو نیوه ته وه، ئه وه ش چهند دیری ئه و به رههمه:

بیّینه سهر باسی سیفاتی خودا حهوتیان قهدیمن له ئهو نین جودا

حهییه و زیندووه ههرگیز نامری عالم به نهشیا ههم ههرچی بکری سهمیع و بهسیر نهبیه و نهبینی له دوور و نیزیك له ژیر زهمینی قادر و مورید له زور و له کهم چی خهلقی نه کا نهیباته عهدهم ساحیب که لامه نهك به حهرف و دهنگ یه ک زاتی له تیف بی جسم و بی رهنگ له ژیر حهوت عهرزان ریی جهههنهمه له ویش بهرهو ژوور فهزای عهدهمه له فهزای عهدهم نینیه له فهزای عهدهم نینیه

پ. نوسراوه سۆرانىيەكانى ئەزدايى(پەراوى جىلوه)

شیاوی باسه لیرهدا پیویسته که شیوازیکی تریش له ریبازی کونی سۆرانى زياد بكريت، كه ئەويش شيوازى ئەزداييه، چوونكه ئەزداييەكانىش وەك يارسان گەرچى زاراۋەى سەرەكى و بنواشەيان، له و يَرْهى تولدارانه دا كرمانجي سهروويه، به لأم له يال نهو دا ههنديك بەرھەميان بە كرمانجى خواروو ھەيە. بۆ وينە پەرتووكى پيرۆزى جىلوە به سۆرانى نووسراوه و مەسحەفا رەش بە كرمانجى. گەرچى خۆى باو در مهندانی ئه و ئۆله، ههر دوو پهراو به بهرههمی شیخ ئادی هه کاری دهزانن به لام بهراستی میژووی نووسرانه وهی ئه و بهرههمانه روون نییه و رهنگه ئادی ههکاری تهنیا ئهو بهرههمانهی کۆکردبیّتهوه يان سەرلەنوى دايرشتبينەوە، چوونكە وەك پيشىر كوتراوە، ئەو بەرھەمانە بە رۆنووسى تايبەتى ئەزدايى نوسراون كە خۆى ئەو رۆنووسە كەقنارە، بەراى نووسەر زۆر تەمەنى كۆنىرە لە سەردەمى ئادى. هەندينك كەسىش وەك سەدىق بۆرەكەيى لەو باوەرە دان كە ئەو دوو بهرههمه دووسهت سال دوای شیخ نادی نووسراونه تهوه. به هوی نهبوونی به لکگهی شیاو بهدهست نووسهر، ئهوها شیّوازیّك لیّرهدا باسی

لهسهر نه کراوه و تهنیا ئهو ئاماژه هاتووه بهو هیوایه که شارهزایان، له داهاتوو دا ئهو کینماسییه نههیٔ لنهوه و ئهو بوشاییهیه پر بکهنهوه.

رۆژەنى دووھەم

رِاگواستنی ئەزموونی بۆتانی، رِیْبازی ئەحمەدی كۆر

له ویژهوانانی سۆرانی مهلامحهمهد ههزارمیردی به نازناوی ئیبنولحاج(۱۱۱۹ – ۱۹۹ کا م) له «بهیتی مههدی نامه» و عهلی بهردهشانی(۱۱۸۵ – ۱۲۲۸ کا م) و ئەحمەدى كۆر(۱۱۹۳ – ۱۲۷۸ك.م) و زۆر كەسى تر لاساى فەقى تايرانيان كردۆتەوە. ئەبوولقاسم لەشكرى كە شايەر و بەيت ويْژى مالباتى سليمان بهگی سۆران بووه، خۆی هاوچاخ و بگره چهند سالیش لـه فهقیٰ گهورهتر بووه، بهیتی «خانزاد و لهشکری» داناوه به شیّوهی رهسهن نهك به شیّوازی فەقىي. ھەروەھا ئەھمەدى كۆرىش كە دەسپىكى ھەلبەستى عەرووزى سۆرانى لەو را دەست پىدەكات، بەيتى بەھارەى بە شىنوەى رەسەن داناوە بەلام لە شیعره کانی دا پیرهوی فهقی تایران و زیاتریش له مهلای جزیری کردووه. ئەگەرىش مەھدىنامەي ئىبنولحاج بە عەرووزى بزانىن، ئەوە يېش ئەھمەدى كۆر شیاوی ریکوردی دہسپیکی ہملبہستی عمرووزی سورانی دہبیّت که لاسایی تەواوى چامەبەيتەكانى فەقييە و سەرواى بەندەكانى مەھدىنامە، ھەر ئەوانەنن که زومبیل فروش و بهرسیسی عابد و شیخ سهنعان و زوری تر له چامهبهیته کانی فهقیٰیان پیٰ هوٚنراوهٔتهوه. مههدینامه زوٚر به چهتوونی دهکریٚت که به عهرووزی بزانریّت. ویده چیّت لهسهر کیشی «فاعلاتن، فاعلاتن» هو نرابیّتهوه یا «مەفاعیلن مەفاعیلن»؟! هەرچیّك بیّت دوای خوّی بەھوّی ویژهوانان، ئەوجوّرهی له ئیبنو لحاج نه کراوه. ئەوەش ئەوجوّرهی له ئیبنو لحاج نه کراوه. ئەوەش چەند بهیتی مەھدینامه:

هدردهمینن ئهشرارولناس چش نازانن ده که و و کاس پیریان دهبیّته ئه لخهنناس لیّی وه ر ده گرن تهریقه تی خوّده کا به شیّخی زهمان دهیانکاته عهبدی ئهوسان نه خیّر دهزانن نه ئیحسان هاوار لهبه روی غهفله تی چل سال ده بی چول و ویّران ئهللا ده باریّنی باران هه ر به شوبهی مه نی ئینسان ئه جساد ده رویّن به قودره تی هه در به شوبهی مه نی ئینسان ئه جساد ده رویّن به قودره تی ه

همر وهك له مههدىنامهى دا دهديتريّت، ئيبنولجاج لهبارى بير و بۆچوونى ئۆلىييەوه، يەكەم كەسە كە لە كوردستان بەگژ سۆفيگەرى و تەرىقەتگەرى دا دەچتەوه و رەنگە لە ژير باندۆرى محەمەدئبنىعەبدولوههاب بووبى كە ئەوسەردەمانە لە نيمچەدوورگەى عارەبى پەرژببوويەوه، ئەويش لە بۆچوونى شيخالئيسلام ئبنىتەيمىيەى حەررانى قۆزتبۆوه. بەپينى ئەو بيره، چوون لە پەرتووكى پيرۆزى موسلمانان دا بە پيغەمبەر وتراوه، تۆ خاوەن هيچ سوودو زيان، تەنانەت بۆ خۆشت نيت و خاوەنى گشتى بەس خوايه و ھەروەها ئەوەى كە زانستى پيواريش تايبەتى خولايه بۆ پيغەمبەران تەنيا ئەو رادە ئاگادارييە جياواز و ئاستەنگە لە پيوار دەستەبەره، كە بە وەحى پييان گەيشتووه. وتەكانى جياواز و موموان وەك يەك يۇرۇنى لەبەر دست ھەموو مرۆۋ نراون كە تىگەيشتن لە وان بۆ ھەموان وەك يەك گوونجاوه و ھيچ توانستى تايبەت ناخوازيّت. بەوپييە

«هیزی بانخوزا و زانستی پیوار و تهنانه کورتژمی میتافیزیا به که س نادریت. ئه و باوه پانه خورافین.» ئه و بۆچوونه وه ك له مه هدی نامه دیاره، بوونی هیزی بانخوزا بۆ پیر و شیخ و ... په ته ده كاته وه و خاوه نی ئه و بانگه شه ش به ده هو كار و خه له تینه ر و نه زان و بی ئیمان ده زانیت. به پروونی دیاره ئه وها بیریك له كومه لکای ئه و كاتی كور دستان (هه تا ئیستاشی ده گه لا بی) چ جینی نابیت، په چوونکه هه تا بینه قاقا نوقمی سو فیگه ری و ته ریقه تگه ری بووه و پنگه ته نیا که سیک که سیک که شه و كات سو فی نه قشه به ندی یا ده رویشی قادری نه بووبیت، هه رخوی ئیب و خوی ئیب و خوی ئیب و ویت درونه که د ژواره له ویژه یش دا پیره وی بن.

ههلبهت ئاماژه کرا کورده یارییه کانی له زور لهمیژتره وه ههلبهستی برگهیی سورانیان له ریبازی یاری دا کوتووه. جگه لهوانهی ناویان هاتووه، عیلهه گی جاف (۸۹۸ – ۹۹۱ه) و کهسانی تریش سورانیان هونیوه تهوه وه وه «وشهنامهی کوردی بو عاره بی «ئه همه دی»، دانراوی "شیخ مارف نودی "(دی ایم ۱۱۹۳ – ۱۱۹۵ه)»، که به شیوه و وشهنامه ی «نه و به هار به یا که مه دی خانی هونراوه ته وه مونراوه ی عهرووزی که به ری وهی کرمانجی سهروو هاته ناو کرمانجی خواروو، له و هونراوه ی ئیبنو لحاج دهست بی ده کا که کیشی تیدا له سهر دابی عهرووز ته و و پاریزراو نییه. به و پییه ئه همه دی کور ده سپیکی راسته قینه بو هه لبه سی عهرووزی سورانی.

ئه همه دی کور (۱۱۹۳ – ۱۲۷۸ گ.م) له گوندی شیوه هماکی شنو له دایك بووه. له و ناو چه بهر ده و از او وه ی کرمانجی سه روو و خوار و پیکه وه ژیاون، هم شاره زای هه ر دوو زار اوه بووه و هم قوتا بخانه ی بوتانی ته و او ناسیوه. ئه و بانگه شه له هو نراوه کانی دا به روونی دیاره. هم روه ها ته و او شاره زای موسیقا و گورانی و به تاییه ت به به ناوی «به هاره» داناوه که گورانی و به تاییه ت به به ناوی «به هاره» داناوه که

بۆ شارەزايى ئەو بەسەر مۆسىقا و ھەواى بەيتەكان، بەلگەى شياوە. ئەو ههروهها بۆ به مۆسىقايى كردنى هۆنراوه كانى له مىلۆدياكانى بهيت و گۆرانى که لکی و در گرتووه. به تایبه ت هو نراوه ئایینیه کانی که هه تا ئیستاش به ههوای تایبەت بەناوى «سەلا» رۆژانى ھەينى بۆ بانگەوازى نوێژى جومعە، رەمەزانان بۆ ههستاندنی ژهمی یارشیّو و له بوّنهی ئایینی تر له مزگهوته کانی کوردستان بهتايبهت موكريان دەخويندرينهوه. هەلبهت نازانم پيش ئەھمەدى كۆر سەلا بووه یا نا بهلام ئەرخەیانم كە بەر لـەو قەت ھیّندە گرنگ و بلاو نەبوونە چوون ھیچ هۆنراوهى سەلام نەبيستووه كه بەرلەو بيّت. سەلا و باندۆرى هوونەرى و ویژهیی ئهو، بابهتیکی گرنگه بو تویژینهوه و شیکاری. رهنگه ههر له ریگهی سەلاوە بووبیّت که خیرا قەلەمبازى ئەحمەدى كۆر لـه راگواستنى ئەزموونى بۆتان بۆ سۆرانى بلاو بۆتەوە. بەشيوەيەك كە مەستوورەي ئەردەلان، تايەربەگى جاف، حهمهی ناری، حهریق، وهفایی سابلاغی، ئهمین بهلهدی و دهیان ههلبهستوانی تر لهوسهرئهوسهری کوردستان، ئهو ریبازهیان ناسی و گرتهبهر. بیّگوومان ئه همه دی کور ده سپیّکی راسته قینه و شیاوی هه لبه ستی عهرووزی سۆرانىيە، نەك كەسى تر. دەتوانىين ھۆنەرەكانى بابان و مەلا خدرى شارەزوورى نالى يش(١٢١٢ – ١٢٩٥ف.م) به لقيكي ئهو رەوته دابنيّين. ئهوانهي كه نالى و ئەزموونى بابان بە دەسپىكى ئەو رەوتە دەزانن، بزانن كە:

۱ — نالی لهمیّژینه ترین هوّنه ری بابان لانیکه م ۲۱سال پاش نه همه دی کوّر له دایک بووه نهویش ته نیا به قسه ی سه دیق بوّره که یمی و ایه نالی ۱۲۱۲ کوّجی مانگی له دایک بووه. ده نا نه و جوّره ی مه لاکه ریم مو ده ریس له سه ره تای دیوانه که ی هیّناویه و که سانی تر وه ک نهمین زه کی به گ پیّیان و ایه ۱۲۱۵ له دایک بووه و سه جادی ۱۲۱۷ و مارف خه زنه دار ۲۲۰ ی بوّداناوه. که به و

شیّوه ۲۶ و ۲۶ و ۲۹ سال دوای ئه همدی کوّر له دایك بووه. هملبهت ههمووی ئهو میژووانه جی پرسن. خوّم پیّم وایه دهکریّت دوای ههمووی ئهو ميز ووانه لهدايك بووبيت چوونكه بهيني چيرو كي نالي و مهستووره، نالي دهبي له مەستوورە كەمتەمەنىز بووبىت. جگە لەۋە مەلا سالىخى خەرىق(١٢٧١ – ۱۳۲۷ك.م) له هه لبه ستى «عيشقت كه حهقيقى بي تالب مهبه ئيللا كور» دا هیرشی کردوته سهر «سهد حهیفه که تو نالی بهو پیرییه مندالیی» که چهند شت دەسەلمىنىت. يەكەم ئەوەى كە نالى و حەرىق ھاوكات بوونە و نابىت زۆر جیاوازی تهمهنیان زور بووبیّت، دهنا خهلّکی ئهو سهردهم که ریزی بهسالاچوویان لهلا بهرز بوو، ناکریّت مهزنهپیاوی وهك حهریق هیّنده رووشهل و تەسلامخ بىت كە سووكايەتى بە كەسىك بكا زۆر لەخۆى بەتەمەنىر. دووھەم ئەوەى كە زمانى دەربرينى حەريق ديارە كە رووى قسەى لـە كەسى زيندوويە و ئاستى هۆنراوەكەش ئەوە دەردەخا كە هۆنەرى كەسى پووختە و بەئەزموونە نەك تازه کا، کهوابی حهریقیش سالانیک له تهمهنی تیپهریوه و لاو نییه. سیههم نهوهی که کهسانی وهك زه کی بهگ و سهجادی و خهزنهدار سالنی ۱۲۷۳ و ۱۲۷۵ و ١٢٧٦ يان بۆ مردنى نالى داناوه، ناكريت راست بيت، چوون حەريق كۆرپه

سهبارهت به میژووی ژیانی ئه همدی کۆر، میژوونووسان ئهویان زور کونتر له نالی زانیوه. عهلائهدین سهجادی پنی وایه له سهدهی ههژدهی زایینی دا ژیاوه و نالیش سهدهی نوزده.

Y — له ئەزموونى نالى و هاورى و پېرەوانى دا وەك مەحوى(بەناوبانگرىنيان) كلىشەى باوى شىغرى، خەزەلە و جامە و بەرىۋەى زۆر كەمىر مەسنەوى و كلىشەى باوى شىغرى، و قەتعە. لەو ئەزموونە دا شىغرى

چەندخشتەكى (تەرجىعبەند، تەركىببەند، موسەممىت) تەواو نامۆيە، كەچى بەشىنكى بەرچاوى دىوانى ئەھمەدى كۆر، لە ھۆنراوەى دوور و درىنژى چەندخشتى پىڭھاتووە. ئەوانەى كەسانى وەڭ وەڧايى، تايەربەگى جاڧ، ئەدىب و.. بە پىرەوى نالى دەزانن، بروانن كە جوانىرىن ھەلبەستەكانى زۆر لەو ھۆنەرانە چەندخشتەكىن وەڭ (شىرىن تەشى دەرىسى)، (ئەرى ئەى بە زولىف و رووخسار)، (گوللەكەم دەلىن ئەوا دىنى) و... وەڧايى، (رووت شەمسى تەمووزە ھەموو پر تابش و تاوە)ى ئەدىب، (لەدەورى پىرى مەيخانە)ى تايەربەگ و گەلىنىڭ پىنج خشتەكى ئەھمەد موختاربەگ و نارى و...

۳ – ئەوانەى لاسارانە نالى بە دەسپيكى ھەلبەستى عەرووزى سۆرانى دەناسن ھەر ئەوان چيرۆكيكيان بۆ ھەلبەستى «مەستوورە كە حەسناو و ئەدىبە.. » داناوە كە وىناچيت راست بى، بەلام بەپيى ئەو نالى فەقيى لاو و نەناسراو، لە سنه خەرىكى خويندن بووە كە مەستوورەش حەسناو و ئەدىبه!! جا من دەليىم بۆ مەستوورە بە دەسپيك نازانن كە سەرەراى فەوتانى بەشى ھەرەزۆرى بەرھەمەكانى، ئەوەى ماون ھيندە بەرز و وەستايانەن كە دژوارە ھاوشيوەى لە دىوانى نالى و ھاورى و پيرەوانى بەرچاو بكەويت؟!

فاتح عهبدوولکهریم و یّرِای باوکی ماموّستا مهلاکه ریمی مووده ریس، دیوانی نالیان لیّکداوه ته وه، ئه و چیروّکه ی له باوکی بیستووه که له دهمی شیّخ رهسوولی عهبایه لی گیراوه ته وه: «نالی له مزگه و تی دارولئیحسان خویّندو ویه تی و ئه و روّژه ی ئه م قهسیده یه ته و او کردووه، بو شه و سنه ی به جیّ هیشتوه و به به ره و عیّراق گهراوه ته وه. » که وابی نالی فه قیّ، ده بیّت له مهستووره ی "حه سنا و ئه دیب" مندالتر بیّت، یان لانیکه م هاوته مه ن بن، مهستووره ش سالّی ۱۲۲۰ له دایك بوونی نالی، له دایك بووه، ته نیا به پیّی میژووی دانراوی خه زه نه دار بو له دایك بوونی نالی،

٤ – ئەو بەرىزانە جارىك گوى بگرن لـه سىزانەكانى ھونەرمەندى مەزن «سەيد عهلی نه سغه ر » که زور له و ان باشتر هو نراوه ی کوردی و هاو چه شنی و هاوریکی ئەوى ناسيوه. ئەو ھونەرمەندە لە يەك دوو گۆرانى دا ھۆنراوەى چوار پينج كەسى كۆ كردۆتەوە، ئەوەندە لىنك نىزىكن كە ئەگەر پىشىر نەتدىبن، نازانى كە چهند هونراوه و هی چهند هونهرن، بهلکوو سهرهرای جیاوازی سهروا، و ده دانی تهنیا یه ک هونراوهیه. «دل نه خوشی ده ردی هیجره »ی تایه ربه گ، «ئەى رەفىقانى تەرىقەت»ى وەفايى، «چاوەكم بۆ رووى فيراقت»ى ئەخمەدى كۆر، «چاوهكهم ئهمرۆ له گولشهن»ى حهريق و... وهها وهستايانه له تهنيشت یهك چندراون كه گوێگرتن لـهو دهنگه، بهسه بۆ سهلاني ههبووني رێبازى ئەحمەدى كۆر و پيرەوانى. داخوا مامۆستاى ھەلىبەستناسى ھونەرمەند و دەنگخۆش، بۆ ئاورىڭكى لە نالىي نەداوەتەو؟ ئەگەر ھۆنراوەكانى «گرفتارم بە نازی چاوه کانی مهستی فهتانت ،،ی مهستووره، ﴿﴿چاوه کهت مهسته بهناحهق فَيْرِی مه کار و پیشهم زاریه »ی مه که های مه که به دایم کار و پیشهم زاریه »ی ناری و زور هونراوهی تر تهنیا بهو هونراوانهی سهرهوه بگرین، ئاستی شویّندانهرانهی ئه همهدی کوّر دهرده کهویّت. سهرهرای هاوریّکی کیّش و ریتم و مۆسىقاى ئەو ھەلىبەستانە، بە رىخۋەى بەربلاو بىرۆكە و ناوئاخنى واتايى ھاوشىيوە، له ناویان دیاره. زور هونهری جوانکاری واتایی وهك ویّکچواندن و خوازه و تهوس و توانجی هاوشیّوه دهبیندریّت و بیّ دردوٚنگی ههمووی ئهو هوّنهره ناوهیننراوانه، پیرهوی ئه همهدی کۆریان کردووه.

o — پیوهندی هه لبه سته کانی ئه همه دی کور و شیوازی ئه و له ناو پیره وانی به موسیقاوه، هینده به رزه که ده کریت ده گه لا ویژه ی یاری هه لسه نگینین. پیوهندی ئامیری ده ف و هه لبه ستی ئه همه دی کور، هاو چه شنی ته نبووره ده گه لا هونراوه ی یارسان. پیره وانی شیوازی ئه همه دی کوریش ئه وها تیکه لییان به موسیقا بووه بو وینه، به نیوبانگه وه فایی هه وای زوری بو هونراوه ی خوی داناوه که دوستی ده نگخوشی «سه عید ماملی» چریونی و زور له و مه قامانه له بنه مالمی دا ماون و تا ئیستاش ده سترین. به لام پیوه ندی ریخ که ی بابان له گه ل موسیقا زور لوازه. ئه و مثره مراره، با به تیکی پسپورانه یه و شیاوی لی کولین، هیوادارین شاره زاینی ئه و بواره تا به ته سرنجی لی بده ن.

بۆ شاندانى باندۆرى مەلاى جزيرى و رێبازى بۆتانى لـه سەر ئەھمەدى كۆر، لـمو ھەلٚبەستانەى مەلا بروانن:

لهو سهحهر جهولان ددت بایی سهبایی راست و چهپ سووسن و سوونبوول ب مهستی بین سهمایی راست و چهپ دا ژ میحرابا دوونونان سهجده بهت ئهسوهد حهجهر دل ب میزان ماهی نهو ئهبرۆ نومایی راست و چهپ دل ژ بسکا فلفلین بوو فر ددا خالا سیا شههپهری زولفا شهپالی دال دایی راست و چهپ خهنجهر و تیر و تهبهر بارین شبه بهرق و برووسك میسرییان لامیع ژ ئهلاسان ددایی راست و چهپ زهنگییان جهوشهن قهبهستن پیش بهری جووقا حهبهش دابرستن یهك به یهك چوون بهر لیوایی راست و چهپ

ئەھەدى كۆر دەلتى:

شای غهزالآن، شۆخ و شهنگان، کهز چهلهنگان راست و چهپ دای له قهلبم دل چو سهنگان، خوو پهلهنگان راست و چهپ دای له قهلبی من حهزینه، چهند خهدهنگی سهر به خوینه ئهو له من کردی برینه خوین به خور دی راست و چهپ دینه جهنگم چهند ههزاره هیندی و روّم و تهتاره قهوسیان تیر لی دهباره، جووت به جووت دین راست و چهپ جووت به جووت دین راست و چهپ جووت به جووت دین راست و چهپ جووت به جووت و دین در ست و چهپ

شیاوی دەربرینه که نووروودین بریفکانیش، هاوسهردهمی ئه همهدی کۆر ههلبه ستیکی ههیه ئاوا دهست پی ده کا:

﴿راست و چەپ تىر دانە جانى راست و چەپ قەوس و رشتۆزى كەڤانى راست و چەپ﴾

ههر وهها شیخ نه همه حزیری، هو نراوه یه کی تری نهوا دهست پیده کا: «شا ب قه سدا کوشتنا من رم هه ژاندن چه و راست» که نهو هو نراوه ش له لایه ن هو نهری هاو چاخ «سه بری بو تانی» (۱۹۲۵ – ۱۹۹۸ و زایینی) به و چه شنه لاسایی کراوه ته وه:

عاشقان پهرده دراندن چهپ و راست نامه ل پهی نامه شاندن چهپ و راست پهیك و مزگینی دهاتن پیل و پیل ب ئاوازهك نوو ستراندن چهپ و راست جوتیار و رینجبهر و پالان شهؤ و روزژ دهمی هه درفاندن چهپ و راست شلیپان دهاتن مهیدانی کت و جوت و راست شلیپان دهاتن مهیدانی کت و جوت و راست

هۆنراوه هیچ هۆزانیک له ناو کورد بارتهقای ئه همه دی کۆر له ناو خهلک کاریگهر نه بووه. ههر کۆری ته کیه و خانهقا که بووه، به سۆزی ههوای سۆفیانه و عارفانه ی هۆنراوه کانی گهرم کراوه، که به ده ف و ئامیری تری مۆسیقا خویندراون. له قاتی گشتی کۆمهلگای کورده واری دا سالانیکه ههواکانی سه لا ده بیستن. ده یان چیر و و ده ره قو کی سه یر و سهمه ر، لهمه پیوه ندی ئه و و سهرووی سرووشت، ساز کراوه. ده یان هونه ری مهزن له ریبازی ئه و دا خولتقاون. شویندانانی له سهر هوزانانی دوای خوی و ئه وه ی که خوی خاوه ن ریبازه یا ههر راگویزه ری ئه زموونی بوتانه بو سۆرانی و لانیکه م خاوه ن شیوازی تایم ته یا نا، خوی با به تیکی پسپورانه یه که هیوادارین هه لبه ستناسه کان سرنجی شوینی ئه و ناشیانه و ئاگادارانه به که سی تر به تایبه ت نالی به خشراوه. روزانی ئه و شورانی و پیره و ناشیانه و ئاگادارانه به که سی تر به تایبه ت نالی به خشراوه. روزانی ئه و مهم ره هه ندی به ستنه و یوژه ی دوو زاراوه. له ناو پیره وانی، ههم ده سپیکه و هم ره هه ندی به ستنه و یوژه ی دوو زاراوه. له ناو پیره وانی،

﴿جیلوهی سهبا، لههجهی شهمال، بۆی زولف و خالنی یار دهدهن یا نهوبههار، دینی بهبار،میشکی تهتار، بۆی نهستهرهن به کهسك و سوور، باغ دهر و ژوور، پربوو له نوور، وهك کیوی توور لهبهر زهوور، کهوته حوزوور، نزیك و دوور، دهشت و دهمهمن بهرقه ع بهسهر، ئهتلهس لهبهر، وهك بووكی تهر گول هاتهدهر کاكۆل بهدۆش، عهنبهر فرۆش، پیم گوت ئهتۆش، دیم غهفلهتهن

مهلا به ئهو کیش و ریتهمهوه چهند هو نراوهی ههن وهك «خهمرا حهلال» و «داڤا دل». چهند دیری خهمرا حهلال:

همن دی سهحهر شاهی مهجهر لهبسی دبهر مهخوور بوو ئهو دیم زهری سور موشتهری یارهب پهری یا حوور بوو حووری وهشه شیرین مهشه کاکول رهشه خال حهبهشه خالین دهقهر میسکا تهتهر نازك بهشهر کافوور بوو نازك لهتیف گهردن زهریف لهبسی شهریف کیمخهو قهدیف من دی ب وهخت ئهو نیکبهخت ئیرو ل تهخت فهغفوور بوو

فه غفوور سوره سیما دوره ههیبهت پوره پۆر دل گوره ئهو هاته مهش من چوو نه هوهش دل من دعیشقی فوور بوو دل بوو کهری ...

کاریگهری نالی بهسهر وه فایی دا بووه یان نا، هیچ به لنگهیه کی تایبه ت نادیتریّت که ئه و کاریگهرییه شان دات و نه کریّت ههر به و هیّما، باندوّری مه لای جزیری و ئه همه دی کوّریش له سهر وه فایی، نه سه لیّنریّت. هیّنانی هه ندیّك خوازه، ته وس، لی چواندن، ها و خانی پیته کان، ها و ریّکی و ... که پیشه ی باوی جیهانی ویژه بوون و له ویژه ی عاره به وه بوّکورد و فارس ها توون، بوّ سه لماندی شویّن پیّی هوزانیّك له دوای خوّی و ئه نجامی یه کلاکه ره وه وه رگرتن، زوّر ناشییانه ده نویّت وه كه نالی ده لیّت:

«حهنایی کردووه پهنجهی به خویناوی دلنی زارم ئهمه رهنگه شههادت بی که کوشتهی دهستی دلندارم»

و مفاييش دملينت:

«پەنجەى لە حەنا بەستورە ئايا گوولىم ئەمرۆ دەستى لە دلى كوشتەيى خۆى خستورە ئاخۆ»

زور گهو جانهیه که بریاری یه کلاکهرهوه بدریّت که وهفایی پیّرهوی نالی کردووه، کاتیّك دهزانین ئهو كات ههموو له خویّندنی سهرهتایی دا دهبووایه ئهو دیرهی سهعدیان بخویّندبا و لهبهریان کردبا،

«به قلب عزیزان فروبرده چنگ سرانگشتان کرده عناب رنگ». (لهبات خهنه، چنگی له ناو دلنی عهزیزان رو کردووه و سهرپهنجه کانی پی سوور یا خهنهیی کردووه.)

تهنانه ته نه تیهه لکینشه ی دکتور مارف خه زه نه دار له په رتووکی «له بابه ت میژووی ئه ده بی کور دییه وه الا په په الا به په الا به به ناوی وه فایی له سه رئه و هو نراوه ی نالی (گوول بوونی قه ددت له قوبه ی سینه غونچه ی کردووه) کراوه و له هیچ دیوانی چاپ کراوی وه فایی و سه رچاوه ی تر نه ماتووه. ته نانه ت محهمه د عهلی قه ره داغیش که لاسارانه وه فایی به پی وی بی بی قسه ی نالی ده زانیت، ئه و هو نراوه ی له دیوان دا نه هیناوه. ئه و هو نراوه هیچ هاوری کی له گه نه هو نراوه کانی وه فایی نییه و ده کریت هی که سی تر بیت.

جگه له وه گوومان نییه که زوّر بهرههمی کوردی فهوتاون دهقهرسیّت که زوّر هوّنه هوّنراوه ی عهرووزی سوّرانی بهرتریش بووبن که به ئیّمه نه گهیشتوون. بوّ ویّنه له مه لا ئه همه دی ههوشاری به نازناوی عارف(۱۲۰۳ – ۱۲۰۳ک.م) کوّمه لیّک هوّنراوه ماوه ته وه که ههم بر گهیی گوّرانین و ههم عهرووزی سوّرانی. عارفیش لانیکه م ده سالیّک له نالی به تهمه نتره، ئهویش ده گونجیّت به رله و ئه و رهوته ی دهست پی کردبیّت و نالی پیرهوی ئه و بیّت، هه لبه ت نه گهر ئه همه دی کوّر نه بیّن و هه نه و هه نه همه به همه دی کوّر نه به همه بیری و همه نتره و همه نتره و همه نه و همه بیری و همه نتره و همه نتره و همه نتره و همه نه و همه نتره و همه نتره و همه نه و همه نتره و همه نه و همه نتره و نالی پیره و نور بیت و همه نتره و نالی پیره و نالی پیره و همه نتره و بیت و همه نتره و همه نتره و بیت و نالی به نتره و بیت و نالی بیره و بیت و نالی پیره و بیت و نالی پیره و بیت و نالی بیره و بیت و نالی بیره و بیت و نالی به نتره و بیت و نالی به نتره و بیت و بیم نتر و نالی بیره و بیت و نالی به نتره و بیت و نالی به نتره و بیت و نالی بیره و بیت و نالی به نتره و بیت و نالی بیره و بیت و نالی بیره و بیت و نالی به نتره و بیت و نالی به نتره و بیت و نالی به نتره و بی نتره و بی نتره و بین و بی نتره و بیره و بی نتره و بیره و بی نتره و بیره و ب

ساقی و دره قوربانی مهیی و جامی مهیت بم
قوربانی قهدی ههر و هکوو نهور دسته نهیت بم
لهم دایرددا مهرکهزی زومردی عوردفایی

مهی بینه فیدای حهاتقهیی مهستانی حهیت بم موتریب به ههوای جیلوهیی یار لیده ههوایی

قوربانی دهف و بهربهت و تهنبوور و نهیت بم جانا وهره روحمی لهگهل ئهم مهسته گهدایه

قوربانی شکو و سهلتهنهت و بهزمی کهیت بم دونیا وه کوو فیردهوسه لهبهر باغی جهمالت

قوربانی گول و سونبول و نهسرین و نهیت بم ئهو لهعلی رِهوانبهخشی تو ئارامی دلانه

حاتهم نهسهبی خوّم به فیدای جوود و تهیت بم بهو لهشکری خویّنویّژی موژهت عارفه مهقتوول کهیخهسرهوی، قوربانی سپای مولّکی رهیت بم

عارف که به ههردوو زاراوه ی گورانی و سورانی هونیوه ته وه (وه ک مهستووره) خوّی خه لکی تیکانته په ی هه و شاره، وانه ی له حوجره کانی موکریان و هه و رامان خویندووه و له سنه ته واوی کردووه. بی دردونگی ئه ویش وه ک مهستووره له گه ل ئه زموونی ئه همه دی کور ئاشنا بووه. چوون ئه همه دی کور له زیّدی خوّی نه ماوه ته و زوّر جیّگه ی کوردستان گه راوه ماوه یه ک له سلیمانی ژیاوه، ئه زموونی سورانی کراوی بوتانی بالاو کردو ته و له گه ل ئه زموونی ویژه ی گورانی و یاری ئاشنا بووه. هو نراوه یه هشت برگه یی به ندبه ندی چوار خشتی گورانی و یاری ئاشنا بووه. هو نراوه یه هه شت برگه یی به ندبه ندی چوار خشتی

«جا چۆن دلاّم پر غهم نهبیّ»ی به فۆرم و شیّوهی «ههروا بووه و ههروا دهبیّ»ی عیّلهه گی جاف هونیوه تهوه. بوّ ره چه کوی ههموو نه زموونه کای هونراوه ی کوردی ناسیوه و که لکی لی و هرگرتووه.

مهستووره ی کوردستانی ئهو مهزنه ئافره ته ی له تهمه نی چل و چوار سالنی دا کۆچی دوایی کردووه ریّك نوّسال به رله له دایك بوونی حهریق و سالیّك پیّش بوونی وه فایی. خوّی مهستووره پیرهوی ئه همه دی کوّره و کاریّگه ره له دوای خوّی به تاییه ت له سهر ئه و دوو ناوبراوه. به داخی گران که له دیوانی سهرووی بیست ههزار هو نراوه ی ئه و ، ته نیا ههزاریان ماون که ئه ویش به شی فارسی زورتره. ئه وی ماوه بانگه شه ی ئیمه ده سهلینیت:

گرفتارم به نازی چاوه کانی مهستی فهتتانت بریندارم به تیری سینهسۆزی نیشی موژگانت به زولف و پهرچهم و ئهگریجه کانت غاره تت کردم دلیّنکم بوو ئهویشت خسته ناو چاهی زهنه خدانت جهنابا عاشقان ئهمر و ههمو و هاتو و نه پابو ست منیش هاتم بفهرمو و بمکوژن بمکهن به قوربانت تهشه ککور و اجبه بو من ئهگهر بمرم به زه خمی تو بهشهرتی کفنه کهم بدرووی به تای زولفی پهریشانت به شهرنت گهردنت ئازاد ده کهم گهر بییته سهر قهبرم به روژی جومعه بمنیژی له لای جهمعی شههیدانت به روزی حومعه بمنیژی له لای جهمعی شههیدانت کهسی تو کوشتبیتت روزی حهشرا ئهزیهتی ناده ن

ئهگهر وهك من له ئهم دنیایه سووتابی له هیجرانت ههمیشه سوجدهگاهم خاکی بهر دهرگانه کهی تۆیه رهقیب رووی رهش بی ناهیّلی بگا دهستم به دامانت له شهرت و ههم وهفاداری ئهتو مهشهووری ئافاقی فیدای شهرت و وهفات بم چی بهسهر هات مهیلی جارانت؟ نهمن ئهمرو له ملّکی عاشقی دا نادرهی دههرم به رهسی بهنده گی عاشق ههموو هاتوونه دیوانت به رهسی بهنده گی عاشق ههموو هاتوونه دیوانت برو مهستووره شو کری که له دهرگای پادشای داوهر برو که شولّه ی روّدی رووی والی ده گاته کوّشك و ئهیوانت

به شارهزایی سهقهتی خوّم دلّنیام که ئهو ههلّبهسته بهرز و ناسکه، دهرئه نجامی ئهزموونیّکی به هیّره. به گزاده ی نهجیی ئهرده لآن، خاتوونی هیّرای ویژهمان، خاوه ن چهن پیّوانه و پلهی تایبهت، یه کهم ژنی میّر وونووسی جیهان به «میّر ووی ئهدده لآن»، یه کهم ژنی نووسه ری میّر ووی ئهده بیاتیش به پهرتووکی «مجمع الادبا» و یه کهم ژنی شهرعیات نووس به «عقاید و شرعیات»، داخوا چ سامانی به نرخی هو نیبو وه که فهو تاوه؟ مخابن چ خهزینه ی تری گهوههر که لهو گهله کهمته رخهمه نه فهو تاوه؟! ئیستا له و ههلبهستانه ی حهریق و وه فای وه کوو میناك، بروانن که ئهوی حهریق، سهره وای جیاوازی کیّش، ههر به و سهرواکانی مهستووره و به جوانیکاری، بیروّکه واتای هاوشیّوه، چ جوان و وهستایانه ی دایان و شک ناکریّت که مهستووره ی چاک ناسیوه. گهر هو نراوه ی ملکی ئهرده لآن، شک ناکریّت که مهستووره ی چاک ناسیوه. گهر هو نراوه ی کهسانی وه ک حهریق و وه فایی له گهل ئه حهدی کوّر و مهستووره و عارف، به

جوانی لهبهر یهك دابندرین و شارهزایانه شیكاری و لیّكدانهوهیان بو بكریّت، شیّوهی دامهزران و گهشهی ئهو ریّبازه روون دهبیّنهوه.

قوربان وهره قوربانه سا بمکه به قوربانت رهنگین که به خویناوم کاکولنی پهرینشانت ئازادیه ئهم روزژه سا فهرموو به ئازانه تیرت له کهمانت خه بو قهتلنی شههیدانت جهژنانهی من روّحه کردوومه به قوربانت

تۆش ماچى كەرەم فەرموو لەو سىنوى زەنەخدانت

تفلني دلني بنچاره مددينكه گرفتاره

غه مخواری دل ثازاره بو ناوه کی موژگانت روّح و دل و دین ههر سیّ مهجمووع به یه ک ده فعه قوربانی سه عاتیکی له علی له بی مهرجانت ئهی خه سره وی په رویزم شیرینی شکهر ریزم فهرهادی دلی کوشتم چاوی رهشی فه تتانت

قهلعهی دلهکهم قوربان نیشانهی بو تیرت سینهم وهکوو سهحرایه بو جیلوهیی مهیدانت تهنیا که حهریقی من بو شهمعی شهبستانت

مهمكوژهرهوه توخوا سا تۆ به رهفیقانت (مهلا سالحی حهریق)

گولاهندام ئهى تهنافى گهردهنم زولفى پهريشانت

عیلاجی، چارهیی، ره همی، ئهمان دهستم به دامانت غهریبی توّم نه خوّشی توّم به گوّشه ی چاوی بیمارت ئهسیری توّم شههیدی توّم به نووکی تیری موژگانت ئیشاره ت ئافه تی روّحم که لامت غاره تی دینم

تهبهسسوم سیخری لینوانت ئیشارهت رهمزی چاوانت مهگهر سهر تا قهدهم زولفت وه کوو من خاو و شینواوه که سهرگهردان و سهودایه لهسهر چاکی گهریبانت به ئازادی لهکن خوی شوهرهیه من مات و حهیرانم

گول و نارنجی بهر هیناوه خو سهروی خهرامانت له بهر چاوت بگرییم یا له دهستت داد و هاوار کهم؟

لهبهر نهیرِهنگی مهستان یا له سیّحری رِهنگی دهستانت؟ دلّم سهودازهدهی بالآته خوّم دلّدادهیی ئهبروّت

> به بالا دل به لاگیزت به ئهبرو خوم به قوربانت له دادی من بپرسه جاری ئهی سولتانی عیشوه و ناز

به ناحهق بۆچى بمكوژى ئىشارەى چاوى فەتتانت؟ وەفايى كەوتە حەلىقەى زولىفت ئىدى مەيدە بەر موژگان كە من كوشتەى تەنافت بووم چ لازم تىرەبارانت؟

(وەفايى)

رِوْژەنى سێھەم

رِیبازی بابانی (رِیبازی نالی شارهزووری و هاورییه کانی)

له ویژه ی کلاسیکی سۆرانی دا، به شیکی به رچاو برتیبه له هۆنراوه کانی نالی، سالم و کوردی و پیرهوانی ئه وان که مه حوی گرنگترینیانه. له و ریبازه دا وه ك ریبازی ئه همه دی کور کیشی عمرووزی له رو خساره جوراجوره کان دا ده هو نریبه به حیاری نامویه، ده هو نریبه ته نالی دا به ته واوی نامویه، ته نانه ت چامه ی «مهستووره که حه سناو و ئه دیبه به حیسابی» له و فرره نیزیکه به نالی ل مهروه ک مارف خه زه نه دا (ل ۱۸۵) و فاتح عه به دولکه ریوانی نالی ل به قه سیده یان ناو هیناوه، چه ند خشتی نیبه.

لهو ریّبازه دا، به پیّره وی ویژه ی کلاسیکی فارس و عاره ب، بابه تی جوّراو جوّر وه ک سرّفیگه ری، خواناسی، دلّداری، داشوّرین و توّانج و تهوس و تهشه ر، پیّداهه لکگووتن، شین گیّری و ... کراوه ته هه ویّنی هوّنینه وه. به لاّم جیاوازی سه ره کی له گه ل ریّبازی ئه همه دی کوّر ئه وه یه که به پیّچه وانه ی ئه و، به هیچ شویّن و ئاراسته دا کاریگه ری ویّری خوّمالّی کوردی به سه ردا دیار نییه و لاسایی کردنه و ی رووت و رهای ویژه ی فاس و به ریّره ی که متر عاره به. نه فرّرمی خوّمالّی سوّرانی، نه ویژه ی کوّنی گوّرانی و نه کرمانجی سه روو له و ریّبازه کاریگه ر نه بوه و که چی ئه زموونی ئه همه دی کوّر، راسته و خوّ راگواستنی ریّبازه کاریگه ر نه بوه که چی ئه زموونی ئه همه دی کوّر، راسته و خوّ راگواستنی

ئەزموونى عيمادەدىنىيە لەژێر كارىگەى بەيتوێژى خۆماڵى سۆرانى دا. تەنانەت شوێن پێى وێژەى گۆرانى و عێلىهگى جافيش لەسەر ئەھەدى كۆر ديارە بۆيە لىێرەدا وەك رێبازى سەربەخۆ ئاماژە بە بابانى كراوە نەك درێژەى ئەزموونى ئەھەدى كۆر.

تایبه تمه ندی هه ره شازی نه و ریبازه، نه وه یه هیچ شوین و ناراسته دا ناوه روزی به سه رهیچ ریجکه و شیر ازی کوردی به رله خویه وه نیبه، به لنکوو لاسایی بی نه ملا و نه ولای ویژه ی فارس به تایبه ت حافزی شیر ازیبه. هیچ کات هو نه و ریبازه سوو که ناوری کیان له هیچ نه زموونی کوردی به رله خویان نه داوه ته و و به ریبازه سوو که ناوری پیشه و ته کنیك و جوانکارییه کانی نه و ریبازه لاسایی فارس و به ریبره یکه متر عاره به و دو زینه و هی لی چواندن، خوازه، ته شه را به و ته کنیك و جوانکاری ناورس نه بن ته شه را بین در و دو و داهینایان پیوه دیار بیت، زور دژواره.

تایبه تمه ندی تری نه و ریبازه نه وه یه که هه مووی هو نه رانی نه و ریبازه به فارسی و عاره بیشیان هو نیوه تمه و که هو نراوه یان به م دوو زمانه قه ت هیچ پله ی پی نه به خشر اوه و زور ناسه رکه و ترو بووه. سه ره رای هو نینه وه ی زور به فارسی، له ویژه ی نه و زمانه دا لییان نه وه شاوه ته ناویان وه ک ویژه وانی پله چه نده میش بهیت. سه باره ت به پله ی نه و ریبازه و به تایبه ت نالی، له ویژه ی کورد دا، زیده و یژوی زور کراوه، که چی ناستی هو نراوه کور دیه کانی نه و هو نه رانه له هو نراوه فارسیه کانی خویان هینده ش به رزتر نین.

تایبه تمه ندی تری ئه و ریبازه، خنکاندی زمانه له بال و شه و بیژه گهلی فارسی و عاره بی فارسیکراوه، که به هیچ کلوچینك بو زمانی کورد ده سته مو کراو نین و له گهل ئه و زمانه ناگونجین. ئه وه ش نه خوشییه ك بووه که زور جار به روکی

ویژه ی کوردی گرتووه. زمانی هؤنراوه کانی نه همدی خانی، مهلای جزیری و نه همهدی کوریش به و چهشنه نه به لام چامه به یته کانی فه قی تایران و پی و وانی زور خومالی ترن. به گشتی له رووی په تی بوونی زمان، ده کریت نه و هایان ریز که ین، یه که می و یژه ی نه زدایی و یارسان، که کوردی ترین و خاوین ترین زمانیان هه یه.

دووههم: ویژهی گورانی دهرهوهی یاری و ویژهی کرمانجی سهروو جگه له مهلای جزیری و خانی. ههروهها ویژهی کوردی خوراسانیش جیّگهی ئهو پلهیهیه.

سێههم: مهلای جزیری، خانی و رێبازی ئههمهدی کۆر

چوارهم: رِیّبازی بابانی که دوورترین زمانی له کوردی ههیه، به جوٚریّك که له ههمووی دیوانی نالی ۲۰۰ وشه و بیّژهی کوردی نادیّتریّت.

تایبه تمه ندییه کی تری نهو ریبازه خهریك بوونی له راده به ده ر به فورمی هونراوه بوو و کیبه رکی له سهر ته کنیك و پیشه باوه کان. نهوه ش ریگه ی تازه کاری و داهینانی زور ئاسته نگ ده کرد و ده بوویه هوی قووربانی کرانی واتا. نه و دیره ی نالی له خوگری ۱۱ پیشه ی واتایی و سهرزاره کی باوه:

خاکی بهری پینت ههم گل و ههم گول به سرووشکم وهختی غهم و شادی ئهوه کردوومه به سهردا

لهو دیّره دا دوو جار زیدهوییژی (موبالهغه) هاتووه بریتی له "بهقوورِ بوونی خاکی بهر پیّی گراوو بههوّی گریانی نالی" و "شینبوونهوهی گوول له خوّلّی ژیّر پیّی گراو به هوّی بارانی ئهسرینی نالی"

يهك خوازه (ئيستعاره) ههيه، "گوول له سهردان" كه مهبهست شايي كردنه

یهك بهرهتی (كنایه) ههیه "خاك بهسهرداكردن" كه مهبهستی شینگیرییه دوو دژبهری (تهزاد یا تیباق) ههیه. "خاك بهسهری و گول بهسهری" و "غهم و شادی"

سی جوور هاور یکی (تهناسووب یا موراعاتوننهزیر) ههیه. "حاك و گل و گول" که بههوی پیویستی گول به حاك و ته پر بوونی ئه و بو گوونجانی ئه وی گولی لی برویت. ههروه ها "حاك، گل ، سرووشك و غهم" که حاك و گل بو شین گیری و غهم پیویستن. ههروه ها له نیوان گول و شادیش دا هاور یکی ههیه

له نیّوان "گلّ و گول" دا جیناس ههیه که جوانکارییه کی وشه رِازینهوه بووه. لـهف و نهشریش لـه نیوان "غهم و شادی و گلّ و گولّ" دا ههیه.

جۆراجۆرى گەلـهكەى ئاگادار بووه. وەك ئەو رێبازە نەبووە كە تەنيا بە زاراوەى سۆرانىيان ھۆنيوەتەوە و ھۆنراوەى گۆرانىشى ھەيە. وەك ئەو ھۆنراوانەى بۆ خاتو و پیروز کهنو شهی نو و سیوه که یه کیان به و دیره دهست یی ده کا: «حهسهن كەنۆشەن ئىنە كناچەي حەسەن كەنۆشەن / كەلەش شلاقياو ناوگەلاش بۆشەن». تەنانەت بە بنزاراوەى جۆراو جۆرى سۆرانىش ھۆنراوەى ھەن وەك بنزاراوەى ئەردەلانى كە ئەو ھۆنراوەيە مىناكى ئەوە «تۆش لـه من بووگى وە شاعير ئەي حەرامزادەى سنه / شانى بۆ بەس داخەفينە مەسرەفى چەس ئەو تنه). ئەو ههروهها به ناوئاخن و بابهت وهك نالى نهنووسيوه كه تهنيا پيرهوى ويژهى بيانى فارس و عارهب بیّت و له سامانی کولتووری سهرزاره کی و پهند و ئاموّژ گاری و توانج و تەوسى خۆمالىي تەواو نامۇ بىت، بەلكوو شىخرەزا زۇر جار لە پەند و ئامۆژگارى و تەشەر و لاتاوەكانى خۆمالنى، تايبەت بە كوردى كەللكوەرگرتووە كە لەزمانى تو نين يان بە زاراوەى جياواز دەردەبرين ھەن، وهك: «رۆژ و شهو چەپلە بە كوز لىندەدەن و ھەلىدەپەرن / فەرجيان تەب و تابى کورهیی حهددادی ههیه» که بیژهی «چهپله لیدان به نهندامی سیکسی نافرهت» تەنيا لـه زمانى كوردى ھەيە و زۆر شتى ئەوا. زۆر كەسىش پېرەويان لـه شيوازى شيخ رەزا كردووه وەك "پيرۆز كەنۆشە"، "مەستى ئەفەندى"، "وەستا شەفى سنهيي"، "سهليمخاني فهيزولللابه كي"، "شوكري فهزلني"، "حيلمي ههلهبجهيي" و... تەواوى ئەوانەى وەك شىخ رەزا، تايەربەگ، نارى و... كە بە دوو زاراوە هۆنراوەيان هۆنيوەتەوە، لـه راستى دا رێچكەى مەستوورەى ئەردەلانيان گرتۆتە بهر، رەنگە كارىگەرى نالىشيان لەسەر بىت بەلام ھەرگىز لە كارىگەرى ئەزموونەكانى تر، بەرزتر نىيە. ھەروەك وەفايى و حەريق كە گەرچى رەنگە نالىي لەسەريان كاريگەر بووبێت، بەلام قەت ناگا بە ئاستى كاريگەرى ئەحمەدى كۆر لهسهریان. شیخ رهزا خوی له داشورین و فرهمونراوهی سورانی دا خاوه ن پلهی یه کهمه ههرچهند رهنگه به هونراوهی «خهونی مهستووره»ی نالی دهست پی کرابیت، به لام له و چهشنه هونراوه له ههورامی دا کهس پیش شیخ رهزا ناکهویت.

رِوْژەنى چوارەم

ريبازى نوێ.

مهبهست له ریبازی نوی له و نوسراوه دا، ئه و بهشه له ویژهی کرمانجی خواروویه که له کوّتای سهدهی نوّزده دا سهری هه لندا و تا ئيستا بهردهوامه كه ئهو ريبازه كۆمەلىنك بابهتى نويباو و مۋارگەلى جیاواز لـه پیشوو دههینیّته ناو قامووسی ویژه که لـه رِابردوو دا نهبوو يان زۆر كەم بوو كەچى لـە ويژەى ئەو ريبازە دا، مۋارى زالن. بابەتى زال له ویژهی رابردوو دا زورتر پیوهندی به تاکه کهس و دهروونی ئەوان ھەبوو وەك ئەڤىن و دلادارى، خواناسى و سۆفىگەرى، بەلام لە ویژهی نوی دا زورتر مژاری کومهلایهتی و دهرهویی (دهرهوهی ههست و خواسته کانی تاك) دهبنه هموینی خولتقانی بهرههم. وهك ئازادىخوازى، نىشتمانىەروەرى، مۋارەكانى جۆراجۆرى زانستى و رووناکبیری. ئهوهندهی ئه شین و دلداری له رابردوو دا ههوینی هؤنینهوهی هؤنراوه بووه لهو ریبازه دا نیشتمان و ئازادی ئهو شوینهی ههیه و تهنانهت له هو نراوهی رابردوو جاروبار وهك بابهتیّکی قیزهون و شهرمهینه ر ده روانن وه ك ئه وه ى یونس مه لا ره ئووف (دلادار) به هه لبه سبق بی واتا ناوى هیناون (به سیه تی دلادار زهمانی شیعرى بی مه عنا نهما / هه لاسه چاره ى ده رده كه ت كه بی ته فه كوور ری گه چه و ت). ئه و گوتاره زالانه راسته و خو ده رئه نجامى تیكه لاوى كورد و بیرى زانستى له قاتى گه ردوونى دا وه دى هاتن.

ههلبهت هاتنهارای ریبازی نوی قهت به واتای خاشهبربوونی ریبازی رابردوو نییه، بهلکوو ههمیشه ئهمه کدارانی ریبازی رابردوو له ئاستی بهرفراوان ههن وهك ئهوهی که سهیدتایهر هاشمی له سهردهمی هاو چاخ دا پیرهوی ریبازی ئه همه دی کوری ده کرد و ئهو پیرهوی کردنه له لایهن قاسم موئه پیدزاده (ههلو) و ده یان هونه دی کون ده هوندرینهوه، ته نانه ته فورمه کانی نوینی هونراوه ش، بابه تی کون ده هوندرینهوه، سهره رای ئهوه ش که ریبازه کانی رابردوو له قاتی به ربهرین دا کاریگه دن له سهره به درهم و بیر و تیگهیشتنی نویباو، ته نانه ت ئه گهر ریبان که دژی ئهو دامه زرابیت.

تايبهتمهندىيهكانى رێبازى نوێ، كه ئهوانه بۆ ههردوو زاراوهى كرمانجى سهروو و خواروو وەك يەكن:

۱ – زال بوونی بیر و تیکهیشتنی نوی وهك تیکوشهرانه، سهربهستی خوازی، نیشتمانپهروهری و....

۲ – زالبوونی بیر و بۆچۆنی زانستی نویباو ههر وهك له رابردوو دا زانسته كانی
 هاوسهردهمی ویژهوانان دههاتنه ناو بابهتی هۆنینهوه وهك زاراوه كانی زانستی

کۆنى ژێربێژى، ڕەوانبێژى، ئەستێرەناسى، پیتۆڵى، پزیشكى و... كە لە ھۆنراوەكانى مەلاى جزيرى و ئەھەدى خانى و ئەھەدى كۆر و زۆر وێژەوانى تر ھاتوون، لە سەردەمى نوى دا لە قاتى زۆر بەرينىر، بابەت و بێژەگەلى زانستى نوێباو دەھێنە ناو بەرەھەمى وێژەيى.

۳ – وهرگیران له ئاستی بهرین له ویژهی بیانی، بهتایبهت روزئاوایی و کاریگهری ویژهی جیهانی.

په بهرزتربوونهوهی ئاستی پهخشان بهسهر هؤنراوه دا که کاریگهری راسته و خوی به جیهانی به ون و روزژنامه و راگهیاندنی نویباوه.

هه للمه تی په تیکردنی زمان و خاوینکردنه وه ی له زاروه و و شگه لی نامؤی بیانی عاره بیانی بیانی

۲ کاریگهری راگهیاندنی نویباو وه ک رادین و ئامیره ئه له کتر فنیه کانی تر
 ۷ به زانستی به و نیژه و دامه زرانی ناوه ندی زانستی من دیر ن وه ک زانکن و ئه نیستیتیو و ...

۸ – ههلنمه تی لیکدانه وهی دهق و دیوانه هونراوه کون و میژووییه کان

P — هه لم نه و و رگیز انی به رهه مه کور دیبه کان بو زمانه کانی تر، هه م به هو که که سانی بیانی که زمانی کور دی فیر بوونه و له گه ل میژوو و و یژه ی ئاشناییان ده ست که و تووه (وه ك روژه هه لاتناسه پسپوره کانی روژ ئاوایی کور دناس) و هه م به هوی ئه و کور دانه ی ئاشنای زمانی تر که هه و لنی به جیهانی کردنی و یژه ی خو مالنی ده ده ن .

۱۰ – کاری زانستی و پیشه یی زمانه وانی، نووسینی پسپۆرانه لهسهر پیکهاته ی زمان وهك ریزمان و مۆرفۆلۆژی.

۱۱ — وه دی هاتنی فو رٔ می نویباوی هو نراوه و همانوه هانه وه ی فو رُ می کلاسیکی عمرووزی و برگهیی، شین بو و نه و نه بابه تی نوی وه ک شانو نامه، ویژه ی تایبه تی مندالآن، کورته چیرو ک و نو فلیت و رؤماننووسی، فیلم نامه و ... که هممووی به هوی کارتیکه ری ویژه ی جیهانی و به جیهانی بوونی ویژه یه.

جگه لهوانه یه کی تر له تایبه تمهندییه کانی ریّبازی نویّی سوّرانی، ده کریّت راگواستن و وهرگیّرانی ناوخوّیی بیّت. به شیّکی بهرچاو له بهرهمه کانی گوّرانی و کرمانجی، بو سوّرانی وهرگیردراون. له پاش "حاجی قادر کوّیی" که بابه تی نویّی هیّنا ده قامووسی ویژه، "حاجی تهوفیق پیرهمیّرد"(۱۲۷۸ – ۱۳۷۰گ.م) ده سپیّل و ده سپیّشخه ری راسته قینه و شیاوی ئه و ریّبازه، خوّی له رووبه ری بهرین دا، گهلیّك بهرهمی گوّرانی وه که هوّنراوه کانی بیسارانی، وه لی دیّوانه، مهوله وی و ... کرده سوّرانی. که سانی تریش ئه و کاره یان دریژه پیّدا و ئه و رهوته هه تا هه نوو که ش بهرده و امه وه ک وهرگیّرانی هوّنراوه کانی بابه تایه رهمه مه دانی و وه لی دیّوانه و زور کاری تری کاک حمه ی رازی. زوّر بهرهه می کرمانجیش بو سوّرانی وه رگیّردراون وه که مه و زینی وه رگیّردراوی هه ژار.

لیّکدانهوه سهباره به قهباره ی زهبه لاح و نووسین لهسهر ریّبازی نوی، دهیان و سهدان پهرتووك له خوّ ده گریّت که نه هاز و واز و دهرفه تی ئه و نووسراوه و نه پانتای شاره زایی نووسهر دهره تانی زوّرتر له کوّمه له ئاماژه یه کی سهره تایی و ئاسته کی نادات، چوونکه ته نیا لیسته ی ناوی ههموو نووسهر و هوّنه رانی ئه و ریّبازه، پهرتووکیّکی قه به ده خوازیّت. که وابی ئاماژه ی ئیمه لیّره دا پوخته یه کی به له نه ده خوران.

نهوهندی گریدراو به هینانی بابهتی نوی بیت و گریدراو به ناوهروّك، به بروای سهرلهبهری تویژهرانی بواری ویژه، حاجی قادر کویی(۱۲۶۰ – ۱۳۱۴ک.م) به دهسپیک له گورانی ناوهروّکی ویژه و نویگهری دهناسن. نهو به بهربلاّوی مژاری نویی هینایه ناو هونراوهی کوردی. نهك تهنیا نهتهوهخوازی و نیشتمانپهروهری، که حاجی بهوه ناسراوه و پری پیستی خوّی لییده کالیّتهوه، نهو زوّر مژاری تازهی تریشی هینایه ناو هونراوه، وهك ناودارانی ویژه و رامیاری و میرانی کورد، داکوّکی له زانست و زانستخوازی و پیشکهوتن، دوّخی جوگرافیای کورد و دهستخستنهسهر ههموو ده فهره کان، ناماژه بو هوز و خیله ناسمیله کراو و دابراوه کان، ناماژه بو دوّخی و لاّتانی پیشکهوتووی ژاپوّن و روّژ ناوا له سیّبهری زانست و راوهند کردنی له تهك دوّخی گهلی خوّی و زوّر بابهتی تر که همهووی گریدراوی خهونی نیشتمانپهروهرانه و ههستی سهربهرزیخوازی بو گهله کهی بوو. به دهربرینیکی تر، نهوانی حاجی تنی دا ده سپیشخهره، راستهوخوّ یان ناراستهوخوّ، دهرئه نجامی ههستی نیشتمانپهروهری نهوه.

ههلبهت نووسه رله ههموو میژووی تو مارکراوه کان بو ژیانی حاجی به گوومانه چوونکه به پنی ههموویان حاجی لانیکهم ۱۲۰ سال به رله ئیستا ، سالانی ۱۳۱۶ کوچی یان ۱۸۹۷ی زاینی مردووه کهچی به پنی هو نراوه کانی حاجی که باسی شه ری دووهه می گهردوونی به ورده کارییه کانییه وه ده کات یان باسی ئامیرو چه کی وه که هاوه ن ده کات، لانیکه م ده بیت حاجی ۵۰ سال دوای ئه و میژووه ش له ژین دا بووبیت!!! یان به شیک له هو نراوه کان ساخته بن و دواتر له هو نراوه کانی ئه و خزیندراین. وه که ئه وهو نراوه:

((به قسهی موخبیر و موئهریخی کون میللهتی چینه چارسهد ملیون سهربهسهر دهولهتی ههموو ژاپون زور به زه همه ده گاته چل ملیون ئههلی ژاپون به فهن و سهنعهتی چاك سهیری چون چینی گرت و كردیه خاك

به روونی دیاره ئهو ئاگادارییه وردانه سهبارهت به ریژهی دانیشتوانی و لآتانی باشووری روزهه لاتی قورنه گاسیا هی شهری دووهه هه که ئهوکات ریژه ی دانیشتوانی چین ۷۰۰ ملیون و ژاپون ۲۶ ملیون که س راگهیهندرابوو. گهرچی ژاپون سالتی ۲۰۹۶ زاینیش هیرشی کردبوو بو سهر و لاتی چین و ناوچه کانی تایفان و کوریای لی دابریبوو، به لام هیچ سهر چاوه باسی ریژه ی دانیشتوانی ئهوکاتی ئه و دوو و لاته ناکات. جگه له وه ئه و کات ژاپون به و لاتی خاوه ن «فه ن و سهنعه ت» نه ناسرابوو.

پیشترهوه و به پیشهنگی نالی تهواو چلکن کرابوو و ئادگاری بور و لیا کراوی کوردانهی و مشارتی بو و . کاری پیرهمیرد تهنیا پهتی کردن نهبوو ، به لکوو ههموو دهسینشخه ریه کانی نیشتمانیه روه رانه حاجی و هرگرت و گهشهی یندا. جگه له ههلنمه تی پهتیکردنی زمان و وهرگیران له زاراوهی گورانی، پیرهمیرد یه کهم كەس بوو كە ھەلبەستى شانۇنامە، ھەلبەست بۆ مندالان، يەروەردەي زانستى، تهوس و توانج و قهشمهری و زور بابهتی تازهی تری کرده ههوینی هونینهوه. ههروهها پیرهمیرد شهشههزار و چوارسهد و چل و ههشت یهندی پیشنیانی کۆکردەوە و به هۆنراوە هۆنينييەوە بەلام وەبزانم «پەندى پيشينيان»ى شيخ محهمهد خال بهر لهو بووه. جگه لهوانه پيرهميّرد يهكهم جار ههولٽي هەلىّوەشاندنەوەى فۆرمەكانى باوى ھۆنراوەى داوە گەرچى ئەو كارەى زۆر بەربلاو نەبوو بۆيە پيوانە ئەو دەسپيشخەرىيە بە "عەبدووللابەگى گۆران" بهخشراوه که ناودارترین و مهزنترین ریرهوی ریبازی پیرهمیرد بووه. همالبهت زۆر له پیرهوانی پیرهمیرد ههتا ئیستاکهش سهبارهت به فورمی کلاسیکی عەرووزى و برگەيى تەواو ئەمگدارن و دەستيان دە فۆرم وەرنەداوە بەلكوو دوو شتی سهره کی که له پیرهمیردیان وهرگرتووه و له ناو کلیشه ی کلاسیکی برگهیی و عهرووزییان رشتووه برتییه له: ۱. بیری نویخوازانه که لهسهرهوهی نیشتمانپهروهری دههینت ۲. پهتی کردنهوهی روو له گهشهی زمان.

گرنگترین پیرهوانی ئهمکدار به فورمی کلاسیك، بریتین له ئه همه دموختار به گی جاف، قانع، شیخ نووری بهرزنجی، فایق بیکه س، هه ژار و هیمن موکریانی. زور هه للبه ستوانی تریش وه ك کاکهی فه لاح و گوران له پال هونینه وه به فورمی کون، هه للوه شاندنه وه ی فورمیشیان ئه زموون کرد که له هه موو شت دا پیره وی پیره میرد بوون. ته نانه ت هه للوه شاندنه وه ی فورمیش له لایه ن پیره میرد ده ست

پیکرابوو به لام ئهو ئاستهی نییه که به دهسپیشخهر بناسریت، بهو چهشنهی گزران ناسراوه.

هدلآبدستوانیکی تاقاندو تاییدتیش له و قزناخه دا هدید که ناستی دهسپیشخدری هینده له سدرهوهید که ئیبر ناکریّت به پیرهوی رووت بزانریّت چوونکه له زوّر بیروّکه و هوندری زمانی و شیّوهی دارشتن دا سهربدخوّیه نهویش «ئهحمد حدسهن عدزیز – هدردی»ید. هدردی لیّکداندوهی سدربدخوّی دهویّت و له زوّر لایدندوه به پیّوانه گشتییه کانی نمو ریّبازه پیّناسه ناکریّت.

نهو ریّبازهی پیرهمیّرد بناخهی دانا، گۆران گهشهی پیّدا و تا ئیستا ههر رپووهوه گهشه دهروات، له ئیستا دا شیّرکو بیّکهس به پلهی ههره بهرز له ئاستی جیهانی گهیاند. ئهو ئیمپراتوّرهی ههرّبهست بو جیهانی هاوچاخ، بهرههمی ههراشی ئهو ریّبازهیه و له قاتی گهردوون دا پلهی ههره بهرزی بو هوّنراوهی کورد دهستهبهر کردووه. ئهوپهری دهروهستداری و بهرپرسیاره تی لهگویّن هوّزانقانیکی شوّرشگیری نهتهوهیی، ده هوّنراوهی شیرکوّدا دیاره که سهربهخوّ له ناوچه و شویّن و ناو بو شوّرش، هیما ناسراوه کان ده کا به ههویّنی خولتهاندن و له پانتای ویژه دا به چاخی ههرمانیان دهسپیریّت. ئهگهر تراژدیای ئهنفال و کارهساتی ههله به به باشوور کاریگهره له شیرکوّ، گیرانی ریّبهری شوّرشی باکوور له کامپلوی جیهانی دا ههر ئهو باندوّرهی ههیه و شههید کرانی ریّبهرانی شوّرشی روّژهه لات، شههید دو کتوّر عهبدوولره هان قاسملوو، فواد مسته فا سولتانی، دو کتوّر جهعفهر شهفیعی، له سیّداره درانی لاوانی خهباتکار و.. ههر سولتانی، دو کتوّر جهعفهر شهفیعی، له سیّداره درانی لاوانی خهباتکار و.. ههر سولتانی، دو کتوّر جهعفهر شهفیعی، له سیّداره درانی لاوانی خهباتکار و.. ههر سولتانی، دو کتوّر جهعفهر شهفیعی، له سیّداره درانی لاوانی خهباتکار و.. ههر سولتانی، دو کتوّر جهعفهر شهفیعی، له سیّداره درانی لاوانی خهباتکار و.. ههر سولتانی، دو کتوّر کاریگهرن و دهبن به ههوینی هوّنینه وه. ئیستا به ئهو

ئهدادارانهی باسی ناپیشه یی بوونی ویژهی بهرپرسیار و خاوهن دهروهست ده کهن و پیویستی سرپنهوهی دهروهست له ویژه، دهلیّین که فهرموون شیرکو، به ختیارعه لی و محمه د ئووزوون، له قامووسی ویژه ی کورد بخه نه دهره وه.

ئیمه لیره دا تهنیا یه هه نه هه نه هه نه مهد و لا په نین و ه کوو میناکی هونراوه ی نوی کورد، ده هینینه وه. په شیو به زمانی ره خنه گرانه ی دارمان له ته وس و تانه ی خوی، داده گرینه سهر ئه وانه ی به هوی له خونامویی و بینگانه په ره سی دا کوکی ده که ن له برایه تی و پیویستی پیوه ندی دو ستانه کورد و داگیر که رانی کورد له دوخیک دا که ئه وان کورد به هیچ دانانین. بویه ش ئه و هونراوه مان له ناو ده یان هونراوه ی به روز و به ریزی ئه و روزناکبیر و رووناکبین و زانایه هه نی بی وه وه نی مان وایه پلاره کانی په شیو ئه و نویخوازه فارسی په ره ستانه ش ده گریته وه که پینان وایه ده بیت ئه زموونی فارسی و زمانی ئه و بو ده و ناسته ویژه ی هه نووکه ی ئارایی کوردی هه نی سیوراوی کورد په ره ده دات، هه ر ئه و ئاسته ویژه ی هه نووکه ی ئارایی گه لمان له باکوور و با شوو به هو بوونی جان دوست، ئووزوون، شیر کوبیکه س، گه لمان له باکوور و با شوو به هو بوونی جان دوست، ئووزوون، شیر کوبیکه س، به ختیار عهلی و ... هه یه تی، بی خوانی و پایناز لی کردن، ویژه ی روز هه ناسی کوردستان، نه سه ری سیره و نه به ری پیواز، راستی تیگه یشتنی ئیمه و په شیو، په جین ده کات:

سهدان ساله

سهدان ساله

له ويرانهي مالي خوم دا

كتكه كويرهى گؤشهى متبهقى سولتانم

سهدان ساله

حەوش و بەرەى خۆم والآيە و

له بهر دهرگهی دزانی خوّم پاسهوانم

سەدان ساللە

رۆژىنك دەبم بە مەيتەرى والى بەغدا

رۆژىك لە تاران كۆتالىم

رِوْژَیْك لیفکهم گهلنی ژنی سولنتان دهشوّم

رِوْژِيْك گەسكم، شام دەمالىم

سهدان ساله

وه کوو چنگینك دانهوینله

ئاشى مێژوو فرێى داوم

ههر چوار دەورم شارۆچكەيە و

مير ووله دهميان تيناوم

سهدان ساله

كاسهى سهرم منارهيه

کێ بێ دەنگى تێ ھەڵدەبرێ

سهدان ساله

نیشتمانم نیرگهلهیه

کی بی به دهمیهوهی نهگری

سهدان ساله

لهبهر دهرگهی ته کیهی جیهان

جووتیک سولی پینهپینهم

کی له پیم کا بو نهو دهشیم

سهدان ساله

دوای تلیشیک فری دهدریم

سهدان ساله

دوای پینهیه کله که

من پشتیکی بریندارم

له قامچی خوّم راپهریوم

من لافاویکی لاسارم

لهو کهنارانه ههلساوم

که تهنگیان پیههلچنیوم

نانیشمهوه

نانومهوه

بی نارامم

نارامی من چرایهك بوو

رهشهبای دهورم خوینی رشت

بى

بەزەيى من زەريايەك بوو

بینیان پیروهنا و ههلیانمشت!

نانیشمهو ه

نانوومهوه

که من دان بم

كوا دەرفەت؟!

يا من يا ميْروو

که من خوین بم

كوا دەرفەت؟!

يا من يا زيروو

قەحبەن ئەوانەي پىم دەلىين:

«دان و میروو برای یه کن»

قەحبەن ئەوانەي پىنم دەلىين:

«خوینن و زیروو برای یه کن» قهحبهن ئهوانهی ییّم دهلیّن:

«ماسی و چهنگا<u>ل</u>،

مشك و جهوال براى يهكن»

قەحبەن ئەوانەي پيم دەلينن:

«دهست و چزوو،

یهت و گهردن،

گویزان و موو، برای یه کن»

وهرن خهلتكه! له نيٚچير و زام بيرسن، بلنين تو خو ا، خهنجهر ههیه زام تیمار کا؟! راوچى ھەيە نێچير نەخوا؟! ده خه لکه له کا بیرسن، قەت ئاگرى ساردى ديوه؟! له هیلانهی مهل بیرسن، به نیازی ماچ، مار قەت دەمى تىزۋەنيوە؟! ده له داربهروو بپرسن، تهوری دیوه داربر نهبیّ؟! ده له کهريکيش بپرسن، گورگی دیوه کهردر نهبیّ؟! قەحبەن ئەوانەي يىم دەلىين: «ماری شیرین ژاریش ههیه» قەحبەن ئەوانەي پىم دەلىنن: «تهوری برای داریش ههیه»

رۆمان

نووسینی ناهه لبهست و پهخشانه جۆراو جۆره کانیش له کۆتای سهده می نزده یه می زایینی تا ئیستا، گهشه ی زوری کردووه و گهلیک بابهتی جورا جور له خوده گریت. هه لبهت هه موو بابه ته کان له پانتای ویژه دا جیگه یان نییه وه کلیک دانه وه و وه رگیزانی پهرتوو که ئایینه کان، بابه ته جورا و جوره کانی زانستی و پرژنامه گهری و راگه یاندن. به لام هه مووی له سه ویژه و زمان کایگه رن و به یارمه تی زانستی ویژه، بو دو زینه و می بیژه و ده سته واژه کان و شیوه ی دارشت، خویان پته و تر ده که ن به لام ئه وه ندی پیوه ندی به ویژه وه بیت، له خوگری لیکدانه وه ی ده کونه کان و هوه نراوه ی هه لبه ستوانی کلاسیکی، نووسراوه ی سوز دارانه و په خشانه ویژه یه کان، په خشانه بونه یه کاسیکی، نووسراوه ی جوره کانی چیروک (کورته چیروک، نو قلیت، روزمان و ...) و ره خنه ی ویژه وانی جوره کانی ده بیت. هه لبه تنووسراوه ی سه باره ت به ریزمان و رینووس، ئه نسکلوپه یدیای ده بیت. هه نه به به به به به به به ناماژه یه کونه نو و شه و و شه نامو بو پوروانی کوتایی ده هینین.

هونهری روّمان به ئاوای گشتگیر له قاتی گهردوونی و له پانتای چیرو کنووسی دا، ژانریّکی نویّباوه و بوّ گهلی ئیّمه ههتا رادهیه کی زوّر نهناسراوه. بهو پیّیه ئهو

مۋارەى كە ئەو ژانرە چەند قۇناخى بريوە و چ قووتابخانە و ريباز و ئيسمى ئەزموون كردووه، چ ھەلكشان و دابەزىنى بەخۆ بىنيوە و جياوازى لە تەك ژانره کانی تری چیرۆك له چی دایه و بی ولام مانهوهی ئهو پرسگهله و تهنانهت نههاتنهرۆژەڤيان، دەرگاى نائاگادارى زۆر و بهههلله تیْگهیشتنی ههراوى كردۆتەوە، بە شيوەيەك لـه قامووسى رەخنەى رۆژھەلات دا وا باوە ھەر بەرھەم که ساده و رِهوان نوسراوه و گری و گول نهخاتهسهر تیْگهیشتنی رِاستهرِاست، ئهوه به ریبالیست و ناپیشه یی و ... ناو دیر ده کریت و گهریش ئالنوز کاو و پەرىنشانويىژ و ئەدادارانە بوو، سەربەخۆ لـە نيوەرۆك و واتا، پېيىھەلىدەگوترىت و له گەل ئىسمىكى تر ھاورىڭ دەزانرىن! ئىنمە تا ئەو جىڭگەى شارەزايىمان بۆى لوا و دەرەتانى دەوركردنەوە بوو، تەنيا بەو ئەنجامە گەيشتىن كە رىيالىسىم داکۆکى دەكا واقعگەرى ھەمبەرى خەيالبازى ساويلكانەى رِيْبازى رِۆمانتىك و ریسا و بۆچوونه کانی کلاسیکی، که ئەوەش مژارە سەرەکی و بنواشه كۆمەلايەتىيەكانى راميارى و بير و ئەندىنشەى نوينباى لەخۆ دەگرت وەك پرسى ئازادی و ئازادیخوازی، زالبوونی و بیری زانستی و رهخنهی بۆچوونه میتا فیزیاکان، رِهسهنداری تاك یان كۆمهلگا و شتی لهو چهشنه. بۆ بهلگهی ئهو بانگهشه، بروانن له پهرتووکی «ریبازهکانی ئهدهبی»ی "فهرهاد پیربال" دا هیناویه تی دهستوور و بنهماکانی ریبازی ریبالیسم بریتییه له «مهوزووعییهت و كۆمەلخوازى {له هەمبەر تاكەكەسى و تاكرەوى رۆمانتىك دا}، فهرمانرهوایهتی بیر و بیری زانستی {له ههمبهر خوّشبینی کلاسیك و سوّزداری و مەسىنحىەتگەرى رۆمانتىك دا}، ھاوچەرخايەتى {لە ھەمبەر كۆنگىرانەوەى کلاسیکی و گهرانهوه بۆ رابردووی رۆمانتیك دا}، پهرەپیّدانی بیری ئازادی و تاكباوهرى له پيناو كۆمەلىدا و...» (پيربال، لاپەرەكانى ١٠١ هەتا ١٠٦) كە

ئەگەر سەرىك لە پەرتووكەكانى وانەى فەرمى لەبارەى ويۋەى پۆلەكانى ناوهندی و دواناوهندیش بدریت دری ئهو ئاگاداریانه وهبهرچاو ناهیت!! دەدىترىنت كە رىيالىسىم كۆمەلنىك رىسا بنواشەيى ھەيە ھەمووى گرىدراو بە واتا و ناوهرۆكەوەيە و هيچ ريسا و پيشنيارى بۆ فۆرمى نووسين نييه كه بۆوينه ئهگەر بابەتىك سادە و رەوان نووسراوە يان ئالۇوز و پر گرى وگۆل دەربرىنى راسته وخوّی ههیه یان رهمزاوی و تیّکه ن به هیما و بهگشتی ئهگهر بهرههم قوورس بوو بۆ تېڭگەيشتن يان نا ساده و رەوان بوو، جا لـەورا بزانريـّت كه بابهتیکی ریبالیستیه یان نا، دواییش به پنی ئهو بهرههمیکی کوردی لهودا بنرخیندریّت یان ریّبازیّکی تر. ههروهك رییالیسم، هیچ كام له ریّبازگهلی تریش هیچ دهستوور و ریسایان بۆ فۆرم و جۆرى نووسین، نییه بهلکوو ههموو داكۆكى دەكەن لـه واتا و ناوەرۆك و بۆچوون و تێگەيشتنى تايبەت بەخۆيان. ئهگەر بەو جىلە رەخنەگرانەي پييان وايە «ريياليسىم ئەو شتەيە رووى داوە يان دهکریّت روو بدات!!» بلّیّی که گابرییّلگارسیا مارکز و بۆرخیس دوو نووسهری سهر به رییالیست بوونه، به نرکهخهنه و لاتاو شیّنت دهکهن، که چی پیربال لهو پهرتووکهی و درگیر دراوی فهرهنسی دا، (پیربال لاپهری ۹۰۹) نهوای هيناوه. ئهگهر بلێي كه ريياليسم فانتازيك خوّى لقيْكي ههر ئهو ريبازهيه و له هیچ دهستوور و ریسای بیر و هزریی خوّی دا دژی ئهو نییه، که پیربال نهوای هیناوه(پیربال لاپهری ۱۰۹)، ئهگهر بلّییی کهلّكوهرگرتن لـه دەربرینی رەمزی و زمانی تیکه ل به هیما، بهرههمین ناباته ده ریبازی سمبوولیزم، به لکوو سمبوولیزم شیّوه بۆچوون و بیرکردنهوهیهکه که روانینی رهمزاوی ههیه بۆ جیهان و پیّی وایه ههموو ههبوونه کان هیما و ئاماژهن بۆ راستییه کی تر وهك بۆدلیر پیی وایه «دنیا جهنگهلیّکه لیّوانلیّوی رِهمز و ئاماژه، رِاستی له مروّڤ شاردراوه تهوه »(پیربال، ل ۱٤۳)، ئه گهر بلیّی به ختیار عهلی له ههر ریّبازیّك زیاتر، له رییالیسم به تایبه ت لقی فانتازی نیزیکه (که نووسه رئه و له ههمووی ریّبازه کان ویّوه تر ده بینیّت.) و ئه گهر ... چت پیّده که ن؟!!

ئیمه ئهو مهبهستهمان نییه که ئهو بۆچوونه دادگایی بکهین که پنی وایه «رپیالیسم ئهو شتهیه رووی داوه یان ده کریت روو بدات.» به لام لهو سۆنگهوه که ئهو بۆچوونه هی کهسانیکه له رۆژهه لاتی کوردستان نکولنی و چاوپؤشییان کردووه له زور بهرههمی سهرکهوتوو وه چیروکنووس و روزماننووسی مهزن «کامهران حامدی»، نووسهری روزمانگهلی «زینووی بهتهم، گومی بهرده لانکی، مان و نهمان، زهنگ، خومارین، گهزهیزه و...» و کومه له چیروکی «تهك، پهنجهره، ملوانکهی پساو و...» و کومه لیت و پهلیتی تریش به تهقهی ده هول و زوورنا هه لاده ده نه و کومه لین پره نسیبه کانی چیروکنووسین و هیچ ده روه ست و به لیگهل سهره تاییترین پره نسیبه کانی چیروکنووسین و هیچ ده روه ست و به رپرسیاره تیشیان نیبه له هه مبهر زمانی کوردی و له رووی ریزمان زور لاواز و سه قه تن همروه ها ئه و ره و ته چهواشه، درگای له سهر خه ساری مهزن کردو ته وه برید پریسته توزیکی لی به دویین.

سهرهتا دهپرسین گهلۆ رسته ی «رپیالیسم ئهو شته یه رووی داوه یان ده کریت روو بدات!!» چهنده له گهل راستی گوونجاوه؟ راستی ئهوه یه که ئهو بۆچوونه نهك لهسهر تیکهیشتن له ریبازی رپیالیسم، که تهنیا لهسهر واتای وشهی «رپیالیسم» دامهزراوه به لام ئهوه نده لار و ناتهواوه که خوی ئهو وشهش بهته سهلی دانا گریت، چوونکه رهنگه ئه گهر له رووداویک بدویین، ئهو هه قو که سهقه ته ئهو مهبه سته بگهیه نیت، به لام ئه گهر بابه ته که، دیار ده یه کی تر بیت، وه ک

ئەوەى بپرسى «بەرد» بابەتىكى رىيالىستىيە يان نا؟ ولام دەبىت ئەوە بىت كە ئەگەر رووى داوە يان دەتوانى روو بدات، ھەوە!!

ئیستا بروانن که ئهگهر «رپیالیسم ئهو شتهیه رووی داوه یان ده کریت روو بدات.» کهوابی ههموو بهرههمه کانی «فیکتور هووگو» و ههموو نووسهرانی تری ریبازی روزمانتیك، بهرههمی رپیالیستین کهچی ریبازی رپیالیسم بهر له ههر شت هه لاچهرخانه وه بوو له روزمانتیك و له دری ئهو دامه زرا!!! کورد کوته نی «جا وه ره ئه و که ره له قور بهینه ده ر.» ههر به و چه شنه زور بهرههمی ریبازه کانی تریش ده بن به رپیالیستی و زور بهرههمی ناسراوی رپیالیستیش، رپیالیستی نابن!! به روونی دیاره که ئه و تیگه یشتنه سهقه ته که له در برینیکی ناته و او ویوه تر پیه، قه تقه ته ته نیستاکه شهر زرین و سه رکه و تو تورین ئاستی به رههمهینانی ههیه.

گالته جار نهوه یه که نهو ره خنه گرانه ی نه وها جوان له و ریبازه کون و ۱۷۰ ساله، تیکه یشتوون، چه ند قوناخ پازدیان داوه و به رهم می پوست مودیرن و ویوه تر و ویوه تر نه بیت، هه رده عیبان ناهینیت، ناوری لی بده نه وه، چوونکه به رهم می ساکار ناشیت به تیوری کونستره کشن و دیکونستره کشن و شی وه ها، خویند نه وه بو بکریت! مه به ستیش له و په رته وازه ویژییه یه بو پالپشتی بانگه شه یان، قسه یه له "بارت"، یه له له "فوکو"، دو و له "گادامیر" و سی له و چوار له م، وه کو و پشتراستکرد نه وه و داکوکی، ده هیننه وه همتا به رهم می دلخواز، نه گه رله شه کسپیه رو گوته بیت، یان هه لینشان و مه لینشانی مام هو رت و رنای شیخ په له پیت که، به و تیورییه! بخویننه وه. قو و ماشی هه زار کوتی مام هو رت و رنای شیخ په له پیت که، به و تیورییه! بخویننه وه.

construction and deconstruction . *r

پينه پينه، په لهيهك له كهتان، په لهيهك، له هاوريشم، په لهيهك له لباد، يهك له بهره و له زور شت، لیکدورواوه، بهو قوماشه سهیره ریکی بالای بهرههمی دلخوازیان، کراس دەدروون !! لەوەش سەيرتر ئەوەيە كە ھەر ئەوانەن فارسى فارسى دەكەن و داكۆكى دەكەن لەوەى توپژەرت دەوپت، رەخنەت دەوپت، لیّکدانهوهت دهویّت و ... برو بروانه که له فارس و فارسی بهرزتر و بهریّزتر دەست ناكەويْت!! دەرئەنجامى راستەوخۇى ئەو شيۆەروانىنە كالىفامانەيە ويۆەتر له گهشهی پهریشانویزی و بهرههمی بیّواتای خوینهرتارین، گورپیدانی لهخونامویی و فارسی پهرهستی بووه و دهبیّت، دهنا ئیمه به هیچ کلووچ دژی وهر گرتنی ئەزموونی نویباوی گەردوونی و ئاگاداری سەردەم نین. ئەوەی كە لیّرهدا زورتر دهربیجهی چهواشه کاری و خهسار ده کاتهوه، تیّگهیشتنی سهقهته و دهربرینی ناتهواو، که ریز کردنی بیریسای وشه و رسته و تیداچوونی واتا دەسەپننیت. ھەر بەرھەمیك دەنووسریت سەرەكى ترین رەسەندارى ئەو، ههبوونی واتایه و نووسهری بهرپرسه. ههرکات له واتا بپرسی و به بیانووی خویّنهرتهوهری، مهرگی نووسهر، خویّنهر دهبیّت خوّی واتا ههلبکریّنیّت و بیانووی ئەوھا، پاکانە کرا و خۆی دزیوه، بینگوومان شتی بیزواتا و پەریشانویژانه کوتراوه و تهنیا سیریزکین و کایه به وشان کراوه. سهرهرای نهوهی که نابیت كهسايهتي مهزن و ناسراو، كاريْگهر بيّت لهسهر ئيّمه و سهربهخو له وهي "كيّ كوتى "؟ پيويسته بزانين "چى كوت"؟ كهوابى ئهو روانينه له ههركويوه بينت، جیْگەی پیککەنینە، بەلام گەورە بیانووی ئەو روانینە، تیوری "رۆلانبارت" ھیچ ئاوەرۆى بەسەر ئەو ئەداوئەتوارانەوە نىيە چوونكە تەنيا ئاماۋەي بۆ ويناگەرى شانو و رووداوه کان و دیارده کانی نووسراوه ههیه که له میشکی خوینهری جۆراجۆر دا، وینای جیاواز دەخولقیت و به دلنیایی ئەوەش دەرئەنجامی

دهربرپنی ناتهواو و تیگهیشتنی چهوتی زوّر بووه که نهو دهربرپنه ناتهواوانهش دهرفه تی زوّری بو نهو پهریّشانویّژانه پیّك هیّناوه که له ماکی خوّی دا هیچیان پیّ نهبووه و چیان بوّ کوتن نییه. ههر بهرههمیّك پیّویسته واتای ههبیّت و ههر خویّنهر بوّی ههیه داخوازی واتا له نووسهر بكات، که ئیّستا نهو داوایه به بیانووی خویّنهرتهوهر بوون، تهواو پاوان کراوه!! تهنانه تهگهر لهو ریّزدارانه بیرسی، خوّت وه خویّنهر بهو، وای دانی من نووسهرم، نهوجا توّ وه ک خویّنهری ژیر و شارهزا، واتای نهو بهرههمه خوّتم بی بلیّن، و لام نهوایه که «واتا و ناوهروّك چهمکیّکی کلاسیکه و ئیّمه کارمان بهسهریهوه نییه!!!!!!» بهراستی نهوانه خویّنهریان چهنده به گهوج و یّنا ده کهن و نهوانه ی وتاری دوور و دریّژ لهسهر نهو بهرههمانه دهنووسن، کوّمهل چوّن دهبینن؟

لیّره دا باس لهسهر ریّبازی نویّی سوّرانی به ناماژهیه و خویّندنهوهیه لهسهر دوو روّمانی "بهختیارعهلی" کوّتایی پیّدههیّنین. نه گهر ههلبهستی شیّر کوّبیّکهس، سهرچلهپوّپهی ههلبهسته لهو ریّبازه دا، نهوا بهختیار عهلی نهو پلهی له روّمان دا ههیه. بهختیار عهلی، گهوره نووسهر و ههلبهستوانی گهلهکهمان خاوهنی گهلیّك بهرههم بریتی له «چیروّك، ههلبهست و لیّکوّلینهوهی زانستی کوّمهلایهتی»ییه. سالّی ۲۰۰۵ روّمانی «شاری موسیقاره سپییهکان»ی بلاو کردوه که بهر لهوی سیّ روّمانی «مهرگی تاقانهی دووهم»، «نیّوارهی پهروانه» و «دواههمین ههناری دونیا»ی بلاو کردبوّوه و دوای نهویش ههول و تیکوشانی و «دواههمین ههناری دونیا»ی بلاو کردبوّوه و دوای نهویش ههول و تیکوّشانی ویژه یی و زانستی بهردهوامه که هیوادارین تهمهندریّژ بیّت و نووسینی شکوّدارتر. بهختیار له دهرهوه و بگره سهرهوهی ههموو نیسمهکان دایه نه له ناو ئیسمهکان دایه نه له ناو ئیسمیّکی تایبه دا. بهرههمه کانی به س دهبیّت بخویّدریّنه و و بناسیّندریّن

نه که به پیوانه ی ئیسمیکی تایبه ت لیکدانه و میان بو بکریت. ئهلیره دا به پیویستم بینی وه ک میناکی روزمانی سهرکه و تووی گهله که م ههندینک له دیتن و تیگه یشتنی خوّم سهباره ت به «شاری موسیقاره سپییه کان» ده رببرم.

به رای من ئهو بهرههمه بهرزتر له رؤمان و بگره بهرههمیکی ویژهوانی، مانیفیّستۆیهکی هونهری تیر و تهسهله و روانینی فرهرهههندی رووناکبیرانهی بۆ بۆكۆمەلگا و كێشەكانى، ھەولێى نواندنى چارەسەرى بە زمانى رەمز و ھيما و جوانکاری هونهرمهندانهوه ههیه. یه کهم شت نواندنی دیکتاتور و هیزی داگیرکهری بهعسه و دهمارگرژییهکانی ئهو. ههروهها شویّنهواری لـهسهر دوّخی فیزیکی و دەروونی کۆمەلاگا که له یهکهم قوّناخ دا ریّگهی دەربازبوون و يۆچەڭكردنەوە لـه هونەر دا دەبينيت و خۆتەيار كردن به هونەرى خۆمالني و پاقژی رەسەن كە نەك لە خويندنگا و ناوەندىكى پيشەيى فەرمى، كە بەختيار بهردهوام هیرش ده کاته سهر کومه لنگای فهرمی و بهفهرمی بوون، بگره به ژیّدهری ههمووی ئازاره کانی دهزانیّت. ، بهلکوو له بهستیّنی رهسهنی کوّمهلگا دا ئەو كەلمەپوورە كەڤنارە جوللەي ھەيە. وەك ئەوەي دواي مەرگى "سەرمەد تاهير"، هاوسيّي جهلادهتي مندال وهسيهت دهكات فلووته سييهكهي به ئهو بدەن ئەويش بى ئەوەى قەت شاگردى كردبىت، تەنانەت قەت قسەى لەگەل سهرمه د كردبيت! ههموو ههواكان دهزانيت!! ئهوه ئاماژهى راستهوخوى ههيه بۆ ھونەرى رەسەنى مۆسىقاى گەلمان، كە ديان مەزنەوەستاى فيرگەنەديوى ئەفسانەيى وەك "عەلىمەردان، زيرەك، ماملىي، تايەرتۆفىق، حەمەجەزا و..." لە داوینی خوّی دا پهروهرده کرد و ریّك ئهو كاتهی "موّسیقای پیشهیی" به ئهداو ئەتوارە بەرزەدەماغانەكانىيەوە سەرى ھەللدا، رەگەزى ئەوانىش برا. دواترىش

"ئیسحاقی لیّوزیّرپین" ماموّستای موّسیقای جهلاده تی بچکوّلانه، شاگردی خوّی نه به هوّی کوّمهلیّک یاسا و ریّسای خویّندنگهیه کی فهرمی، بهلکوو به یارمه تی سرووشت، تربه ی باران، چوّره چوّری ئاو، هاشه ی رووبار، شریخه و پرشهنگی برووسکه، کهسکایی چیمه ن و گیا و گوّل و... پهروه رده ده کات. ئه و موّسیقایه ی له رووباری خوریّن و لافاویان ده پهریّنیته وه و به و ته ی ئیسحاق، له بوّسه ی چهکداره درنده کانی بهره ی شهر رزگاریان ده کات، که رهنگه ئاماژه بیّت بو پاراستنی شووناسی نه ته وه ی له سیّبه ری هونه ر و کولتووری رهسه نی گهل له ههلیمه تی ناسمیلاسیوّن. له کولتووری ئه و گهله دا ریّزی مروّق به شیاوی گیراوه که پیشمه رگه ی له سوّنگه ی بیستنی ئه و، ژیانی دوژمنانی خوّش ده و یّت و مژده ده هیّنیّت بو ئیسحاق، که «که سم نه کوشت.» (ل ۴۹)

ههموویان دژایهتی هوونهره، که هوونهر و ئاسهواری هوونهری ناچاره سهدان گەز بۆ ژێر زەوى برواتە ناو "ئۆقيانووسى ھاوارەكان" ئاماۋەى بۆ ئاسەوارى كەڤنارى ژيو گليش ھەيە. ھوونەرمەند پارێزراو نابيٽ مەگەر لە شارى ئافرەتانى لەشفرۇش دا!) بەلام ئەوەى روانىنى تاقانەى نووسەرە، ئەوەيە كە ئەوە نەك دەرئەنجامى دوژمنكارى دوو نەتەوە لـە دۆخى نەرىتى خۆيان دا، بەلكوو ئاكامى مۆديرپنيسمه و بەفەرمىبوون، چوونكە گيانى مرۆڤدۆستانە و ئاشتی خوازانهی کو مه لگای بی ئازاری نهریتی عارهب زور جوانتر له گهلی خوی نویّندراوه ئهویش له کهسایهتی سهروّك خیّلیّك خاوهن سامانی زوّر و رووبهری بهرین له باغی پرتهقال و خورما و شهش کور که ئاخرینیان پرتهقالنی بابلییه، پینجیان له شهری کوردان دا کوژراون لهبهر ئهوهی باوکیان وهسیتی بوّ كردوون نابيت تهقه له كورد بكهن! ههلبهت يرتهقالني بابلى ئهو ئاموزگارييهى باو کی له گوئ ناگریت ئەویش پاش ئەوەى كە بە ھۆى سەگەلیك پیکھاتوو له ههزاران ههزار دهعبای درنده له کو مهلکگای نهریتی دادهبریندریت و بهرهو کۆمەلگگای ھەرە فەرمى سپای بەعس بە ياسا و رێسا وشك و چر و نه گۆرە كانىيەوە، دەبرىت. ئەو سەگەلە داخوا ئايدۆلۆژياى رگەزپەرستى دەزگاى مۆدىرنىتە و دەوللەتى فەرمى مۆدىرن نىيە؟ ئەوە نىيە ھەركە پرتەقالنى بابلی ئەو دەزگايەي بەجئھێشت، رێڗەي بێئەڗمارى رەوەي ئەسپى سپي، جيْگەي ئەو سەگەلە دەگريتەوە؟ لەولاشەوە ئەو سەگەلە دەكريت راپۆرتيْكى دەروونناسانه بیت له سایکوی نهساغی نههیّرا و بهتره فی دامهزراوهی فهرمی بهعس و فهرمانبهرانی و بگره سهرجهم سیستهمه فهرمییه کان.

رەھەندىڭكى تىرى شارى مۆسىقارە سېييەكان، نواندنى دۆخى شيواوى دەروونى کۆمەلگای بەردەستى دىكتاتۆر و دىلى كوردە لە ناو ھيماى سيْحراوى وەك رێژهی بێئهژماری روٚحه شێواو و سهرگهردانهکان له قووزييه لمينهکان دا و له ته و تۆز و رەشەبا و زریانی بیابانه کانی غهواره ی باشوور دا. یان وهك ئهو ریّژه بیّنه ژماره له روّحه ئالتوزکاوانه که له بایهگانی بیّسنووری بن زهوی بهعس، لهژیر قهمچیلیدانی پلهداره تورهکانی سهربازی دا، به شوین دوسییهی بی سهروشوین بوونی خویانهوه دهگهرین. لهپال دهیان نواندنی هیمای سیخری تر بۆ ئەو دۆخە، رەنگە ئەو رێۋە بێئەۋمارەى فريشتە بالندار و پرشەنگدارەكان بن به دەورى كچيكى لەشفرۇشى ليقهوماوى كورد و هەروەها ئەو ريژه بى ئە زمارەى بالندە سپييه كان بن به دەورى مۆسىقارىكى ستەملىكراوى ئەفسانەيى ئەو گەلـە. ئەو فريشتە و بالنىدانە راپۆرتىكن لـە كارىگەرى بىنسنوورى ستهمی کومه لگای فهرمی و بگره نهریتیش چوونکه دالیا سیراجهدین ستهمی روانینی نهریتی بنهمالهی زیاتر له دهولهت چهشتووه. بن لهسهر خوّیان وهك تاك و لەسە كۆمەلڭگاكەيان. بىخھۆ نىيە كە ئەو بالنىدە بىخئەۋمارانە سەرەتا لەسەر كەمپينك لـه ئاوارە كوردەكانى سەر سنوور بوون دواى ھەلٽفرينى ئەو كەمپە بۆ ئاسمان(رەنگە مەبەست مەرگى ئەوان بەھۆى بۆمباران بيّت.)، ئەو باڭندانە بۆ هەمىشە رەگەل جەلادەتى كۆتر كەوتن، كە بۆى ھەيە مەبەست ئەو باندۇر قوول و بينسنووره بينت كه ديتني ئهو تراژيديايه بۆ هەتاھەتايه لـهسەر دەروونى جەلادەتى داناوە. بى هۆ نىيە كەس ئەو بالندانە نابىنىت (كەس بىر لەو شووينەوارە قوولهی سهر سایکوی جهلادهت ناکاتهوه.) مهگهر ئهوههلکهوتانهی پاسهوانی جوانییه کانن، له ژیر زهوی دا بو پاراستنی جوانی و هونهره خنکیندراوه کان

رِههوٚل ٚدهکوٚلن و له رِایهلهی ئوقیانووسی هاوارهکان(هیمای چالاکی رِیْزلیْنانی هونهر له دوٚخی پاوانکران دا) ئاگادارن.

رەھەندىكى ترى بەر تىشكاوىۋى خەسارناسانەى كۆمەلايەتى شارى مۆسىقارە سپييه کان، نو اندني ئاستي قالبوونهوهي کولتووري گهلي داگير کراوه له تيژاوي گەدەي ھەرسىنەرانەي داگىركەر دا. بەختيار لەپان نواندنى ستەمى فەرمى، ھەول و تیْکوْشانی کولتووری سەردەست لەپیّناو ھەلتاواندنی يەخسىردا، نابەرپرسى، بى بەلىنى، بى ئەمەگى، بى دەروەستى و خويريايەتى خەلىك خۆى، لە ھەمبەر بەھا رەسەنە كولتوورىيەكان و شووناسى نەتەوەيى دا لە دووتوپى زمانى ھىماكان وەبەرچاو دەننىت. خويرپايەتى خۆى كۆمەلگايە كە بەسانايى پىملى ھەلىمەتى قالبوونهوهی کولتووری ئاسمىلهبوون و به فهرمىبوون دەبیت، ئهویش له کولتووری فهرمی داسه پاوی داگیر کهر دا. ژنان لایهنی ناسك و خهساروه رگری کۆمەلگگان، سووك و هاسانتر سەر بۆ كولتوورى سەردەست دەنوپنن و يياوانيش يەلكيش دەكەن. "شاناز سەيد سەلىم" ئافرەقى بەرزەدەماغ و خۆبەزلىزان، كە لە چىنەكانى شاز و سەرووى كۆمەلىگاى خۆيەتى، لە دۆخىك دا چلامیش پیدانادا به لاوی ههالکهوتهی هونهری گهلی خوّی جهلادهت و بگره هیچ کورهکوردینك ، بهلام له راست پیّاویّکی عارهب خوّی وهها دەدۆرينيت، كه به ههر بهها بووبيت تهنانهت كوشتني لاواني ههره شازى گەلەكەى خۆى بە ئەستۇ دادەبرىت، بى ئەوەى بۆى گرنگ بىت كە بكووژى درندهی گهلهکهیهتی. بهختیار له شروّقهی دهروونناسانهی شاناز سهلیم و ههمو و ئافر هتاني گهله کهی دا، نایشارینهوه که ههموو ئافرهتانی کورد حهزی شیّتانه یان بو پیاوانی عارهب {و گهلانی داگیر کهری فارس و تورکیش} ههیه،

له ئاستيك دا به سانايي دهدورين، كه ئهو ديارده له ناو كيژ و كوراني رۆژھەلاتى كوردستان لە ئاستى ھەرەبەرز دايە. يەك لە ئاكامەكانى ئەو حەزەشيّتانەيە، گورېيّدانى رەوتى دارووخانى زمانە. لـەو سۆنگەوە كۆمەلــّە بيّۋەى بیّواتای بازاری نهشیاوی نهگوونجاوی بیّپرهنسیپی لوّتییانه و سووك و چرووك، وەرگىراو لـه دەڤۆكى چىنە بەرھەلـٚلاكانى فارس، رۆژ بە رۆژ زياتر و زياتر بههۆی لاوه بیمیشك و دۆراو و لهخوناموکانمان، باری زمان دهکرین وهك "تیکهی داوی، سووتی داوه، حالگیری دهکا، دهههن سیرویس، گیری داوه، شاسکوول، گووسفهند، ئۆسکوول، ئەعسابم كىرى بووه، كۆسخۆل، دە نەخى دا، ده که فی دا، مؤخی لیّدا، خایهمال، باحال ئیّیوه ل و زور بیّژه ی قوّر و مايهپووچى سووك و چرووكى ئەوھا". گەرچى ئەو بېزەگەلە ھىچ شوپنيان نىيە له قامووسی پیشهیی ویژهی فارس دا و تهنیا له سهر زاری کهسانی لات و بی مینشك و بهرههه لللا و تریاکییه کان دین و ده چن، به لام لاوانی کورد وهك خوّیان دهلیّن هیمای "باکلاسبوونه"، به تامهزروّیی وهها فیریان دهبن که به ههر بیژهی تازه وهك رونی سهگیان دهلهشی ههانسووابیّت، خهنی دهبن. ههانبهت بیژه گهلی زمانی دایکیان، هیمای بی کلاسییه!!! لیره دا نهك ژنه کان، که ژنەپياوەكان زۆرتر دەگەل كەسايەتى "شاناز سەيدسەلىم" ھاوچەشنن.

لایهنیکی تری خهسارناسی کولتووری له شاری موّسیقاره سپییه کان دا به لارِی داچوونی موّسیقایه، له پال نامویی و بی ده ره تانی و غهواره یی موّسیقاره مهزنه کان ههم له بهستینی ئهو روّمانه و ههم له پانتای هه راوی کوّمه لکگای له خوّنامو دا. زوّر وهستایانه دارووخان و لارِی بوونی چیزی موّسیقایی و هونه ری ئاپوّرا نویندراوه کاتیک موّسیقاریکی مهزن له شاری ئافره ته

لەشفرۇشەكان، بۆ بزواندن و كەيفى كريارەكانيان مۆسىقاي ئەفسووناوى خۆي دەۋەنىت {چاوتان لە شوين و ئەركى مۆسىقا بىت لە كۆمەلگگايەكى دىلى ديكتاتور و لهخونامو دا!! }، گهرچى له كورتهساتيك دا ههموان دهحهيهسينيت و ریزی دهگرن، بهلام زوری ناخایهنیّت که ئهو موّسیقا چاکه، ببیّته هوّی چهرمهسهری و تیّداچوونی ژهنیار و هاوریّیهکانی مهگهر ئهوهی که ئهو هوونهرهى لمبيرخو بهريّتهوه! دياره ئهوهش گونجاو نييه بوّيه ژهنيار ماوهيهك دەشاردريتەوە ھەتا "ئوستاز فەھمى ئەلبەسرى" ديتە ناو ييواژۆى چيرۆك. فەھمى بهسری، مامو ستایه کی زور مهزنی موسیقا بووه، ههر بهو تاوانهش ئازاری زوری دیتووه و گوی و لووت و پهنجهکانی براوه، بۆیه بهلیّنی بهخوّی داوه ئیتر نه هيٚڵێت موٚسيقاره مهزنه کان لهسهر هونهريان ئازار بدرێن. بوٚ ئهو مهبهسته كۆمەلنىك تەكنىكى داھنناو ە بۆ "لەبىر بردنەو ەى ھونەرى مۆسىقا" ئەو تەكنىكانە له چەند قۇناخ دا لەسەر مۆسىقار تاقىدەكرىنەوە كە قۇناخى يەكەم ژوورىكى بهرتهسکه لـه تهنهکه و کوّنه چهلـهنگـی بهتال چاكـکراوه. موّسيقار دهچته ناوی و له چوار دهور هو ه به کوتك و دار دهست، لمو تهنه كانه دهدريّت، ههتا ئازارى ئمو تهقه و شهقه و خرم و هۆره به مۆسىقار بگات، بهلام ئەوەندە پاته دەكريتهوه ههتا ئیدی نهك ئازار نهبینیّت، بهلکوو خووی یی بگریّت و وهرهزی بو بكات. ئەوجار قۇناخى تر، كە بىستنى دەنگى ھەرە ناخۇشى مرۇۋ و ئاۋەل و درندانە، وهك زيق و ههرا و قيژهقيژ، لوورهى گورگ، وهريني كسۆك، زهرهى گويندريژ، قره و ژاوهژاوی بۆق، خرته و جریوه و هووشهی مشك و مار، سریوهی سیسرك و زیره ی سریله و شتی ئهوها، ئهویش به دهنگی بهرز و گوئ كرینی بلّندگوّ له ژووریّك داخراو دا. ههروا قوّناخ به قوّناخ ناخوّشتر و پرئازارتر دەبیّت ھەتا قۆناخى كۆتايى كە بریتیيە لە بیستنى دەنگى مۆسیقارە بىێنۆرم و

ناپیشهیی و بی ریساکان {که مؤسیقای ههره باو و تژی لایهنگری كۆمەلڭگاكەمانە! }، ديارە ئەوەش بۆ مۆسىقارىكى تاسەمەندى پىشەيى، دژوارترین قوّناخه، بهلام دهبیّت خووی یی بگریّت. دوای ئهوه ئیدی موّسیقار بهتهواوی هونهره کهی لهبیر چوتهوه، ئهوجار "فههمی بهسری" داوای لیده کات بۆ خەلنك بژەنىت. ھەركەس دواى ئەو قۆناخانە مۆسىقا لىدات، زۆى ناخایهنیّت که دهبیّته موّسیقاری ههره مهزن و جیّگهی پهسهندی ئاپورا، که هەلبەت ھەموو لە شارى لەشفرۇشانەوە دەستېيىدەكەن!! لەو ئاماۋە جوانەي بهختیار بروانن که چ قوول و بیرمهندانه چیّژی موّسیقایی کوّمهلّگایه کی لەخۆنامۆي وينا كردووه! ئەوە مۆسىقارە كە پەروەردەي فەھمى بەسرى ديوه يان، خوّى كۆمەلنى بەردەنگەكان؟ مەبەستى چىيە لـەوەى كە مۆسىقا و ھونەرە جوانییه کان و شیّوه کاری له گهل قه حبه و قه حبه خانه تیّکه ل ده کات؟ بوّچی مۆسىقا چەندى جوان و بەرز بېت، ناچارە لە فىلتەرى قەحبەخانە و پيواژۆى پەروەردەى فەھمى بەسرى تىخىپەرىت ھەتا پەسەندى گشتى وەربگرىت؟ بەراستى بهزوری ئهو موسیقایه باوانهی ئیستا سهربه خو لهو ناوه زرت و زهلامانهی لیّیاندهنیّن، وهك جاز و راك و پاپ و... تهقه و شهقه و زهرین و وهرین و ژاوهژاو و... نیین و له فیلتهری قهحبه و قهحبهخانه تی نهپهریون؟! بهتایبهت ئهو مۆسىقايە فارسىيانەى لاوانى رۆژھەلات خويان پى گرتووە ئەويش بە ھەبوونى زيرەك، شوانپەروەر، خالقى و سەدان مەزنى تر؟!! لەخۆنامۆى ئەو گەلە لە ههستی چیّژوهرگرتنی موّسیقایی دا لـه هـهر رهههندی تر، جوانتر دیاره و بهختیار زۆر جوانى بۆچووە. ماوەيەك پېش مىدىايەكى ناسراوى بەمەبەست دامەزراوى گۆيا كوردى!!! كه وەستايانەتر له هەزاران "فەهمى بەسرى" سالانىكە تیْگەیشتن و بیر و بۆچوون و تەنانەت ھەستى جوانیناسانەي بەردەنگەكانى بۆ

ئاراستهى خوازراو رينويني دەكات، له ناوچهى موكريان راپرسييهكى مەبەستدارى بۆ پىكەوەھەلسەنگاندنى پالەوانى ھونەرى مۆسىقا و گۆرانى گەلەكەمان "حەسەن زىرەك" لەگەل بەرھەللايەكى مۆسىقانەناسى دەنگ ناخوشی فارس، که تهنیا دهزیقینیت و هات و هاوار و قورپیوان ده کات که به زمانی هیماکانی سهروو، ههمان پیواژو و فیلتهری رهمزیی بریوه، ئهنجامی ئهو راپرسییه، مهودای تیّگهیشتنی بهختیار له دوّخی دهروونی کوّمهلنگای لەخۇنامۇمان، پشتراست دەكاتەوە. ئەو جۆرە مۆسىقايەى قەحبە و قەحبەخانەكانى "شارى مۆسىقارە سپىيەكان" بەتەواوى جىڭگىرى گەورە هونهرمهندانی گهلان بوّتهوه که نه پهروهردهی فههمی بهسرییان دیوه و نه له فیلتهری قهحبهخانه تیّپهریون. دۆستیّك گیرایهوه كه مامۆستای گۆرانی و مؤسيقا "كاك عهلي زهندي" له شاريكي موكريان كؤنسيرتي بوو كه ٩ كهس بهشدار بوون و خوم كونسيرتي كاك عهزيز شاروخ"م له هولێكي بچووكي شاریکی تری موکریان بینی که بهچهقهچهق نیوهی کورسییهکان پرکرابوونهوه كهچى ماوەيهكى كەم پيشتر يەك لەو مۆسىقارە فارسانه، ھەر لەو شارە ھاتبوو، که ختو کهی پشتین بهرهوژیری ئهو خهالکه به نیر و می وه بو نهو به سانایی هەست دەكرا. نەھامەتىيەكى تر كە بەرۆكى ھونەرى گەلەكەمانى گرتووە، حەز و تاسهى پيشهيى و زانستى!! كۆمەلنىك مۆسىقار و لايەنگرانىيەتى كە لە مۆسىقاى به وتهى ئەوان پیشهیى و وەستايانهى فارس دا دیتوویانه و بهردهوام سهرسوورِماوی و تاسهی دلّبهرانهی خوّیان بوّ دهنگبییزْه زهبهلاح و هه لفزاوه کانی فارس به دا کو کی پهیتاپهیتا دهرده برن. ئهو مهقامانه ی که به چهشنی هاوشیّوه و بنی گورانی بهرچاوی ههواکان، به هات و هاوار و چریکه ده کوتریّت، زورتر له حیله ی دوور و دریژی ماینی ترساو و تاساو ده چیّت،

لهچیژی بزوینهرانهی موسیقا، تهنیا لهخوگری کهسهر و خهفهته. ههوینیکی زورتری له ماتهمین و شینگیزی و چهمهری ههیه، قورپیوانه و ژان و گرین که بو سهر قهبر و گورستان زورتر له ههر شوین و ههر دوخ به کار دههینت و من ناخری نهمزانی که کوییهتی ئهو دوستانهی ئهوها حههساندووه، تهنیا ئهوهی که دهلین که کوییهتی ئهو دوستانهی ئهوها حههساندووه، تهنیا ئهوهی که دهلین که ئهو کاری پیشهیی و زانستین و لیبیان تیناگهیت، خو ئهگهر گهوره سروودویژانی شورش (ههلبهت به پای ناپیشه یی من گهوره ن،) وه کانسری رهزازی و نهجهدین غولامی جار و باره بانگهشهی ئهوه ده کهن بهشیکی بهرچاوی ئهو مؤسیقا ئیرانییه له کورد رهوگیر کراوه، - که هیوادارم ئهو بالوره ی گورستانه قهت هی کورد نهبووبیت - ، ئهو دوستانه ویرای لاتاوی بالوره ی گورستانه قهت هی کورد نهبووبیت - ، ئهو دوستانه ویرای لاتاوی قهشهرانه بو ئهو بی سهوادانه!! بانگهشهیان رهت ده کهنهوه و هیچ گورانی و گورانی بیشیکی کورد لهو ئاسته دا نابین که له گهل ئهو "نهساتیده ئهعلایه" دا پیکیان بگرن!!

هاو چهشنییه کی شیاوی سرنج که له نیوان شاری موسیقاره سپییه کان و بهرههمی نه ته وه میژوویی گهله که مان، «مهم و زین»ی شیخ نه همه دی خانی دا ههیه، شیوه ی دارشتن و چاره نووسی که سایه تی هه ره خراپ و نه ریخی نه و دو به رهه مه یه. ماته و زهی مه زنی سیمبولیکی به رهه مه کونه کانی نه و گهله زور جاران هه و یخی خولتانی نویباو بووه که له و ناوه دا مه م و زین، به رهه می هه ره به رچاوه. گه و ره نووسه ری کوردی تورکی نووس، یا شار که مال که زور به رهه می خوی دا به تاییه ت «نه فسانه ی چیای ناگری» نه و ماته و زه ی ناسیوه و به پنی کورتژمی مه م و زین و باند و ری خانی به رهه می ده گه منی خولتاندووه. هه رچه ناسار که مال خوی به به ربالاوی دیاری کردووه به باند و ری نه همه دی خانی له سه ر

کۆمەلگا و خۆیشی، بەلام هاوچەشنی له ناو بەرهەمی بەختیار عەلی و خانی، دەكریّت كه به ریّكهوت بووبیّت، بهلام له هەردووی ئهو بەرهەمانه، بهییٚچەوانهی چاوهروانی خویّنهر، كهسی ههری ناحهز و خراپ له چیروّك دا، بهییٚچهوانهی چاوهروانی خویّنهر، كهسی ههری ناحهز و خراپ له چیروّك دا، ئاكام و چارەنووسی ههره باشی بهركهوتووه. ئهگهر بهكرهشوّقار، به ئاراستهی خوّنهویست و نهخوازراو و چاوهرواننهكراو دا و تهنیا بهو بیانووهی كه "ئهو هوّكاری خولتقانی تراژدیای مهم و زین بووه و گهر ئهو نهبایه، نه ئهو چیروّكه دهخوان و نه مهم و زیان وهك دوو دلداری ههلیّكهوته، ههتاههتایی دهبوون ههرفیازی ژیانی بهختهوهرانه و ههرماوی له بهههشت بهرده كهویّت، ئهوا "سامری بابلی" ههر بهو ئاراسته دا بو «شاری موسیقاره سپییهکان» وهك ئهلتهرناتیقی بههههشت لهو چیروّکه دا دهچیّت. رهنگه ههردووی خانی و بهختیار، ئهو مژارهیان مهبهست بیّت که ههڤیازی مروّقبوون و پلهیمروّقایهتی، له هیچ قات مژارهیان مهبهست بیّت که ههڤیازی مروّقبوون و پلهیمروّقایهتی، له هیچ قات

تایبه تمهندییه کی شازی تری شاری مؤسیقاره سپییه کان و زوربه ی بهرهه مه کانی تری به ختیار عهلی، روانینی ئه وه بو کومه لگای فه رمی و ده وله ت. ئه وه ی ده که ویته به ر تانه و ته شه ری ره خنه گرانه ی به ختیار عهلی، به عس و ده سته لاته کانی داگیر که ری تری کور دستان نییه، به لاکوو له قاتی هه راوتر دا، چه مکی ده وله ت خویه تی و کومه لگای فه رمی. ره وتی به فه رمی بوون و به ده و و نه گه ر به هوی هیزی داگیر که رپین به نین ده رئه نجامی سه رکه و تنی به ختیار، بو سه رکه و تنی شورشی رزگار پخوازانه ی کور دیش بیت، به دیتنی به ختیار، بو کومه لگا چ نییه جگه له مافیایه کی هه لپه ره سی نابه رپرس و بی ده روه ست، که چ شه رم و شووره بی نابیت ئه گه رله پنیا و به رژه وه ندی خوی کومه لگا و چ شه رم و شووره بی نابیت ئه گه رله پنیا و به رژه وه ندی خوی کومه لگا و تاکه کانی بکاته قوچی قوربان. ئه گه رخوینه ردوخی هه ره نامر و قانه و قیزه و ن

دەمارگرژانەي بەعس وەك داگيركەر وينا دەكات، بەلام بە نواندنى جەلادەت له ئەشكەنجەگاكانى خۆيى ھەزار خۆزگە بۆ رابردوو دەخوازىت، دەستەلاتى بهعس زور لهو دوخه شیاوتر دهبینیت که بو وهدهست خستنی نه خشه ی گوره به كۆمەللەكان به ئامانجى ھەڤيازى راميارى، جەلادەت لىكىر دەرفىنىن و ئاخرى ژیانی لی دهستینن کهچی له دهسته لاتی پیشوو، سهره رای چهوسانهوهی هو قانه، دەرەتانى بۆ ژيان ھيشتبۆوه. له شانۆى ئەو رۆمانە دا، دەستەلاتدارى باند و باندگهریّتی پارته کان، که شهپوّلی قرکردن و کوشتن و راپهرینی جهماوهریان به دەستكەوتى خۆ زەوت كردووه و دەستەلاتى بىڭرىيسا و بىي پرەنسىپى خۆمەخۆمە و بنهمالهیی، ئەو پارچەی، دەیان جار پارچەپارچە كردووە، ئیستا بۆ نەخشەی گۆرەبەكۆمەللەكان، درندانەتر لە ھەر بەعسىنك، پەتپەتىن بە ھاوولاتىيەك دەكەن، که له قامووسی ئهو چیرو که دا بههرهی ههری مهزنی هونهری ههیه، به لام بههرهی ئهوا پیویست بو کومهلگا، بو پارت گرنگ نییه و به سانایی فیدای بهرژهوهندی پارت دهکریّت. راستی ئهوهیه که به رووخانی دهزگای فهرمی بهعس و دامهزرانی دهزگای فهرمی نوی، دیسان دژایهتی هونهر و کومهلگا بەردەوامە.

بی ری سایی، نابه رپرسی و بی ده روه ستی به رپرسانی ده سته لآتی کوردی، له زور شوین نویندراوه. وه که فه وه که دوو که سی ده زگای پاراستنی نهینی پارتیک، که به رپرسی لی کو لینه وه و لی پینچینه وه ی جه لاده تن له گرتنگه ی هوله هی تاییه ت دا، له کاتی لیپرسینی به ندی دا، نه ویان له بیر ده چته وه و قسه و با خویان له مه ر شیوه ی که لاک وه رگرتنی نه شیاو له پله ی فه رمی بو دو شینی خه لاک و پی ملکردنی ژنان بو تیکه لیون له گه لیان و گهنده لکاری تر ده که ن. هه لیه ته وه و نکه نه و هم نه و هم دریکی هه لیه ته وه و نکه نه و پیشتر که خه ریکی

کریکاری بوو، بهرپرسان ئهویان بو راپهراندی ئیشی فهرمی خویان به کری دهگرت. وهك ئهو بهشهي كه دادو مريّكي دادگاي ههريّم، ئهوي فيري واژوّي خوّی ده کات، له شوینی فهرمی خوّی دادهنیّت و خوّی بی موّله توه رگرتنی فهرمی و پشوودان، بو سهفهری دهرهوهی ولات دهچینت. جهلادهتی جینشینی دادوهر، زور جار تەلەفوونى لەو ئافرەتانەوە بۆ دەكرىت كە دادوەر يۆوەندى ئەوھاى دەگەل ھەن و رەنگە بە مەرجى ئەوھا، بەلٽنى جىخبەجى كردنى كارە فەرمىيەكانى پيدابن!! ھەلبەت ئەوەش بۆ نووسەر لە ولاتى ئيران شتيكى نامۆ نهبوو، چوونکه نووسهر کاتی سهربازی له دادگای شاریکی زور ههستیاری سنووری و لاتی پاکستان، تیپهراند. دیاره ئیشی فهرمی وه کوو سهرباز، پاراستنی تەناھى ئەو دايرە بوو، كەچى ويراى دووسى سەربازى تر نە قەتىيان چەك بهدهستهوه گرت و نه جلی سهربازییان یوشی، به لکوو ههر له سهره تاوه فیری کاری دهفته ری تایبه تی ئه وی کران و له شوین کارمه نده فه رمییه کان و به واژۆي ئەوان، تەنانەت واژۆي دادوەر، كە خۆيان فيريان كردبوون، خەرىكى کاری فهرمی و بریاردان لهسهر دوسییه کان دهبوون و دادوهر و کارمهنده کان بۆ راو و سەيران دەرۆيشتن.

دژایهتی بهختیار لهگهل کو مهلگای فهرمی سیستهمی دهولهت، سهربهخو له خومالنی یا داگیرکهر بوونی، رهگی له بوچوونی بیرمهندانی قامووسی راست و چهپ دا ههیه. ناسراوترین بیرمهندی دیمو کرات و خاوهن تیوری گری به سی کومه لایه تی، "ژان ژاك رووسو" دهولهت وهك ملوزمی کی له زیادی و ناپیویست ده زانیت وه ك "بهرخوریکی زهبه لاح که هیچ بهرههمی نییه." کارل مارکس، دهولهت، وهك ده زگای پاریزه ری بهرژه وهندی چینه چهوسینه ره کان له کومه لگای یو توپیك، یه کسان و کومه لگای چینایه تی دا ده بینیت و له کومه لگای یو توپیك، یه کسان و

بهرامبهری کومونیست دا، هیچ پیوهندی به ههبوونی هیچ دهولهتیک نابینیت. به لام ئەوەى بەراستى لە ھۆكارى ناحەزى دامەزراوەى دەولامتى تىگەيشتېيت، خاوهنی تیۆری بیرۆکراسی، ماکس ڤیبهره، که به رای ئهو ئازاری سهردهم و شهیتان، نه ساماندارییه و نهك كۆمۆنیسمیش، بهلكوو شهیتان تهنیا بيرۆكراسىيەتە. چەمكى بيرۆكراسى ماكس ڤيبەر، رێك ھەمان سيستەمى فەرمى دایره کان و دهولاهت و سیستهمی دهسته لاتداری ده گریته وه. فیبهر کومه لیک تايبەتمەندى بۆ بيرۆكراسى پێناسە كردووە كە كۆمەڵە كۆئەندامێكى چر و نه گۆرى ليده كهويتهوه، دياره دەرئه نجامى نهبوونى چەمەوازى لـه هەر سيستەم دا گەندەلنى دەبينت، وەك "هيراشىيەت و پيكهاتەى هەرەمى"، "يەكيەتى فهرمانداری"، "بهروودوای پله کانی فهرماندهیی و زنجیرهی چری ئهو"، "ئاراستهی رووله ژیری فهرمانه کان و روو له سهری راپورته کان" و... به لام ئەوەى لە ھەمووان ويوەتر رۆيشتووە و ئيىر لەباتى سىستەمى دەستەلاتدارى و چەمكى دەوللەت، راستەوخۆ كەللك لە بيىۋەى "كۆمەللگاى فەرمى" وهردهگریّت، عهبدووللا ئووجالانه که له ههموو پهرتووك و پاریزنامهکانی قۆناخى ئىمرالنى خۆى دا وەك "لە دەوللەتى راھىيى سۆمەرەوە بەرەو شارستانىيەتى دىمۆكراتىك"، "بەرگرىكردن لە گەلىك"، "مانىفىستۆى ۋيارى دیمۆکراتیك" و... داکۆکی لـه كۆمەلگای هیرارشیکی فەرمی و ئازارەكانی ئەو ده کات، ئینز ئەوەى لە دنیاى سەردەم بگرە سەرجەم میزووى مرۆۋايەتى خاوەن ژیاریش رۆلی چەوسینەر دەگیریت، نەك چینی سەروو (جا ساماندار بینت یان ئهرباب یان کویلهدار)، به لکوو ئهو سیستهمه فهرمییهیه و ئهوهی ده چهو سیّته وه، چینیٚکی تایبه تنیه به لاکو و "کو مهلکگای نهریتی"یه. له ناکام دا ئەو چارەسەرەي كە دەرئەنجامى تىڭگەيشتنى سەردەمە، نەك لەناوچوونى چىنىكى

 دەزانىت. ئەوھا بىرو رايەك بۆ ژيان، ئەوپەرى بىخارەيى و قولايى كۆيلەتى كۆمەلگا يىشان دەدا.

ئاگاداری بهختیار له بیر و تینگهیشتنی ئووجالان و پارته کهی، و رونگه کارتی کردنی، له سه ر به رهه مه کانی تریشی دیاره. یه ک له و به رهه مه انه به ناوی «جه مشیدخانی مامم که هه میشه با ده یبا»، دیسان له و به رهه مه دا داکو کی ده کات له بوچوونی رابر دووی خوی له مه ر ره خنه ی هه ر ده وله ت و سیسته مینکی فه رمی، شو فینی به عسی بیت یان ئیرانی ئولی یان ده سته لاتی پارته کانی کوردی. ته نیا ئه وه ی که روانینی جیاواز و بگره پیچه وانه ی به روانینی شورشگیری کورده تیدا دیاره، که نه وه ش له بوچوونی گشتی به ختیار پارتیکی شورشگیری کورده تیدا دیاره، که نه وه ش له بوچوونی گشتی به ختیار

تۆزنىك نامۆيە. بەختيار، كەسايەتىيە سەرەكىيەكانى ئەو چىرۆكەي لە چىنەكانى سهرووی کۆمەلگگای نەرىتى و نوێى خۆی ھەلىبۋاردووه. بنەماللەی خاوەن ملکى سیستهمی فییودالنی رابردوو و بورژقای خاوهنسامانی ههنووکه. بنهمالهی خاوهن هیزی نهریتی و خاوهن پاشکوی "خان"، که ئهو ناوبانگه هینده مایهی شانازییه که جهمشید ئهوکاتانهی ههموو شتیک تهنانهت ناوی خوی به هوی كارەساتى داكەوتن، لەبىر دەباتەوە، ئەو ناوبانگەى لەپال تواناى فرينى ھەر لهبیره. دیسان درنده یی به عس له رادهی ئه شکه نجه ی مروّ فیّك به هوّی چالاكی رامیاریانه و به شیووعیبوون دهنوینیت. ئازاری ئهو ئهشکهنجه هینندهیه که کز و لاوازی کردووه و هیچ کیشی بن نههیشتووه، بهو رادهی که سووکه بایهك هەلنىدەگرىــــــــ ھەلىبەت ئەو سووكبوونە، خۆي ئاماۋەيەكىشى تىداھەيە بۆ "بەسووك روانىنى كۆمەلگا لە ھەول و چالاكى كۆمەلايەتى راميارى"، كە زۆربەي خەلڭك بەردەوام خۆبەدوورگرتن لە دەردىسەرى چالاكى سياسى و سەرقال بوون به ژیانی خو و سەركەوتن بوخو، وەك بایه خ دەبینن، بەتایبەت ئه گهر له چینی حهساوه و دهست رقیشتوو بن، که جهمشیدخان ریك لهو چینه ههلنکه و تووه. بی هو نییه که ئه و مالباته ده و لهمهند و تیره، دوو لاو له کهسانی ههره بي كه لك و بهرهه للاى خيزان، ناسهر كهوتوو له خويندن و كاركردن، ئەركدار دەكات ھەتا بە پەت و گوورىس راى بگرن "با" نەيبات. ديارە مەبەست له "با" و بەستەنەوە و بەتايبەت ئەسپاردنى بە كەسانى ھيندە بى كەللك، بهو روانینه دهبیّته چی، که زور جار کهسانی بیّمیّشکی تهرخانخور و بهکرێگيراو، لـه کۆمەلێگا دواکەوتووەکان، دەبن بە داردەستى دەستەلاتدارە و ههلیهرهسته کان بو سهر کوت و بهرزهفت کردنی کهسانی چالاك و خاوه نبیری گۆرانخواز، ھەلىبەت لىە كۆمەلىگاى بىردەستى كورد دا، زۆر كەس بەتايبەت لىە چینه تیره کان روانینی بهراوه ژوو بو نهو دوو تویژه ههیه. چوونکه تویژی بی که لکی بی بیر و بو چوون پریچکه نابه ستیت به سهری ساغه وه، خوی و دهورانبه ری تووشی چهرمه سهری ناکات، هه لیهره ستانه ده ره تانه کان له پیناو بهرژه وهندی خوی ده قوزیته وه، که ناوی نهو هه لیهره ستییه، ژیری و زیره کایه تیه!!

سوو کبوونی جهسته ی جهمشیدخان و توانای فرینی به دهم باوه، تایبه ته ندییه کی ته کنیکی شاز و ده گمهنی پی به خشیوه که ده که یقه، دهست ههر تویژ و ریّکخراویّك، زوو به و نه نجامه ده گات که وه ك نامیریّکی ته کنیکی له پیناو مهبه ست و ئیشه کانی خوّی به کاری به ینییّت، که له دهست دوو تویژ و ریّک خراو دا نه و به کارهینانه جیاوازی ههیه، نه ویش بریتین له به رپرسانی بالای ههریّمی باشووری کوردستان و پارتی کریّکارانی کوردستان.

یه کهم ریکخراوه که ئهو ئامیره ته کنیکییه ده دوزیته وه، سیسته می هیرارشی ههره فهرمی و ریسامه ندی سپای به عسه. دیاره ئهو ده زگا ریسادار و فهرمییه سهره رویه ئهو ئامیره به که لاکه زوّر به هه ند ده گریّت که پله کانی هه ره بالای سهربازی و وه زیری ئیستی خبارات کوّبوونه وه ی تایبه تی له گه ل ده که ن. دوای پهروه رده کردنی زوّر پیشه یی و نهیّنی، وه ك فروّکی سیخووری له به ره ی جه نگی دژی ئیران، که لاکی لی وه رده گرن، ته نیا به رووداوی نه خوازراو و ده ره وه ی ویستی سیسته م له ده ستی ده ده ن. ری کخراوی تر سپای ئیرانه که ئه وانیش به توانستی ئه و ئامیره ته کنیکییه ده زانن و ویرای که لاکی پیشوو، له ته ك دوخی باوه ری به سیجه فاناتیکه شیعه کان، ئه و وه ك روحانییه تی ئیمامه گهوره کان به وه رازیننه وه، هه تا پیروّزی جه نگ و شه ها ده ته به به به رووداوی که لیره شنیا به رووداوی کی بو ناو گوره پانه مین ری گراوه کان به ری یان بکه ن. لیره ش ته نیا به رووداوی کی

نهخوازراو و سهرووی ویستی سپای ئیران، لهقیس دهچینت. جهمشیدخان ده کهویّته دهست ههر کهس و ریّکخراویّك(جگه له پ.ك.ك و مهسئووله کانی بالای ههریم)، که لکی ته کنیکی تایبه تی لی و هر ده گیریت و تهنیا به روو داوی نهخوازراو لمهقیس دهچیّت، ههرجاریش به دژواری زوّر یان به ریّکهوت یان به هەول و تەقەلاى زۆرى بنەماللەكەى، دەدۆزرىتەوە. وەك ئەو مەلايەى بۆ رەينى مزگهوت و باوهری، لـهو وهکوو پهرجوّی خولاً کهلـّك وهردهگریّت، یان ئهو قاچاغچیانهی مرۆﭬ، وهکوو چاودێری رِێگهوبان کاری پێدهکهن. لـه ههر شوێن دا یه کهم تهنیا وه ك ئامیری ته کنیكی مامه لله ده گه ل ده که ن و دووههم: بهریّکهوت و نهخوازراو له دهستیان دهچیّت و سیّههم: بنهمالّهی به ریّکهوتی سەير و سەمەر و چەرمەسەرى زۆر دەيدۆزنەوە. بەلام لە دوو شوين ئەوە سى مۋاره تەواو جياوازن كه پ.ك.ك و بەرپرسانى بالاى ھەريمن. كە دەكەويتە دەست پ.ك.ك، تەنيا شوينىكە كە "مەزلوومخان" ويوەتر لە ئامىرى تەكنىكى، وهك ولاتپارێزێکي مهزن و بهشێك له جهستهى سيستهم ههڵسووكهوتي لهگهڵ ده کرینت. سهره رای به شداری له شهری پارتیزانی وهك که سیکی کاریگهر (نهك تهنیا وهك ئامیرینك)، له بریاره رامیارییه كانی پارتیش دا رؤلنی ههیه و ریزی له ههر شوین زیاتر ده گیریت. هیمای ئهو بانگهشه ئهویه که بر سروودی نهتهوهیی پیشنیاری هموای تازه ده کات و دیاره بریار لهسهر ئموه، پیوهندی به ئاستی همره سهرووی پارتهوه ههیه. رهنگه بهختیار لهو باوهره دابیّت که سیستهمی بریارگرتنی ئهو پارته سانترال نییه و ریز له بریاری ههر ئهندامیّك دهگیریّت. دواتریش بههیچ کلووچ به ریکهوت و نهخوازراو لهدهست ئهو سیستهمه ناچیّت، به لکوو خوّی سیستهم دوای ئهوهی ئیتر شویّنی لهو دا نهماوه، به ریزهوه دوای تیّشکانی ههولنی زوّر بوّ چارهسهری، بریاری لهسهر دهدات و بنهما آهش به دووی دا ناگه رین یان به رین که و ت ناد و زریته و به الکوو پارت خوی هه و په هه و په ده دات هه تا راده ستی خیزانی ده کاته وه. ره و تی راده ست کردنه وه شخره کومه لیک ناماژه ی جی سرنجی بو دوخی شورش و په شتیوانانی تیدا هه یه. کیژیکی ره نگ بزرکاو و رووزه ردی لاواز، (کچه گهریلایه ک) له شه و یک دا به نو تو مییلیکی شر و کون، برازای جهمشید خان ده باته مالیک خاوه نی خانوویه کی که لاوه ی هه ژارانه و له و دا جهمشید راده ستی ده کات. لیره دا ناماژه ی بو دخی ههمیشه یی شورشی کور د هه یه که به زوری هه ره و و روز، هه یه که به زوری

شویّنیکی تر که تهواو جیاوازه، ئهوکاتهیه که جهمشیدخان له ملّکی تایبهتی مەسئوولیّکی بەرزى ھەریّم دا دەكەویّته زەوى. بەختیار بەو لاتاوە ئەو بەشە دەست ييده كات كه جهمشيدخان دواتر دەلنيت: «فهرقى نهبوو له كوئ كەوتبام، چوونكە لەو كوردستانە، ھەر شوينيك، ملكى مەسئووليكه.» لەدەست بەرپرسانى ھەريم دا، نە وەك ئاميريكى تەكنىكى كەلكى لىخ وهرده گیریّت، نه به ریّکهوت له دهست دهچیّت. گهمژانهترین و نامروٚڤانهترین جۆرى كەلڭك وەرگرتن لـە جەمشىدخان، ئەلـێرە دايە كە تاقەجێگەيە بە زنجير و کۆتە، دەخریتە ناو رکە و وەك دەعبايەكى دەگمەن و مەيموونى سىرك، بۆ گالتە و پیکهنیین به بای داده کهن. ئهویش شتیکی زور بایهداری تایبهتی و ئابرووی نه ته وه یه که له ههمبه ر تورکانی بیانی دا وه ك سامانی تایبه تی کورد، خوّی پێرادەنێن!! به رێکهوت و نهخوازراويش له دەستى نادەن، بەلکوو لەسەر مێزى قوومار دەيدۆرينن و دەيفرۆشن به توركان!!! دۆراندن و فرۆشتنى سامانى نه ته وه این به تورك و فارس و عاره بیش، له و ئاسته دا شتیكی نامو نییه. شیوهی گەرانەوەشى بۆ خيزان، زۆر جياوازە. دۆخيكى ناحەز لـه خاوەندارى، رەخنەي

سیاسی و کاریگهری کومپانیا تورکه کان لهو و لاتهی ژیر دهستی نهو مهسئولانه نویّندراوه که شویّنه خاوهن بههره و پیشه بهقازانجهکان له یاوانی ئهوان دایه و دەبن خاوەنى بە ھەر سامانى بايەدار و لە تەلەفزيۆنەكانى ھەريمش ريكلامى بۆ ده كهن. ههر له شاشهى ئهو تهلهفزيو نانهوه بنهمالله به شويني دهزانن و له توركاني دەدزنهوه. بهلام ئيتر جهمشيدخان لهو ولاتهى كه ههر بستى هي مەسئوولیککی ھەریمە جیگەی نییە بۆیە بۆ یەكەم جار بە ویستی خۆی و بنهماله کهی نهك به ریّکهوت و به رووداوی نهخوازراو خوّی بهدهم باهوّز دا دەدات، ھەلبەت ياش ئەوەى ھەموو ميۋووى ژيانى لەسەر جەستەى دەنووسىێتەوە، ھەتا بەھۆي نائاگادارى لـە شووناس مێژووي ژيانى خۆي ئيىز دەربرينه كانى ئەو چيرۆكەيە كە ب**رونەوەرى نائاگادار لە شووناس و ميزووى** خوّی ناچار پیّملی بزربوون دهبیّت و سووك و چرووكه و با دهیبات، كه ئهگەر جوان سرنج بدهین، ئەو شیوه بزربوونه چارەنووسی بەردەوامی گەلى ھەمىشە **دۆراوی کورد بووه**. بهختیاریش بینهو و بین مهبهست، نهبووه که چیروکی ئهوا تهواو کردووه که دوای نووسرانهوهی میزوو لهسهر جهستهی جهمشیدخان، ئیدی نهك بزر نابیّت، بهلکوو شویّنی راستهقینه و ههرمانی خوّی دهبینیّتهوه و ئیدی نهك سووك و چرووك نییه، بهلكوو هیّنده قورس و گرانه كه له رشهبا ناترسيّت.

> تەواو ١١ى خەزەللو ەرى ١٣٩٤

پاشكۆى ١

کۆمەللە تیبینیەك سەبارەت بە «حەماسەى گیلگامیش كۆنىرین بەيتى كوردى»

لهوانهی که ویژهی کورد ههتا سهردهمی سوّمهر دریژ ده کهنهوه و بهتایبه میتوّلوژیای «گلگامیّش و ئهنکیدوّ» به کوّنترین بهشی ویژهی کورد دهزانن زمانی سوّمهر به دایکی زمانی کوردی و ویژهی ئهو به دایکی ویژهی ئهو گهله دهناسن، ده کریّ ناوی کهسانیّك بهیّنین وه شهر «هاوری باخهوان» له پهرتووکی «کوردستان،نیشتمانی یه کهمی سوّمیّرییه کان» و «شاروخ حهسهنزاده» له پهرتووکی «حهماسهی گیلگامیش کوّنترین بهیتی کوردی». زوّر له میژوو نووسانی کورد و ئهوانهی له سوّمهریان کوّلیّوه تهوه پیّوه ندی شیاوی سرنجیان لهنیّو ئهو دوو گهله دوّزیوه تهوه، که شاروخ حهسهنزاده کوّمهلیّك لهوانی له لیکوّلینه وهی خوّی دا هیناوه و لهخوّگری سهرووی سی بهرههمن. دوای لیککوّلینه وهی خوّی دا هیناوه و لهخوّگری سهرووی سی بهرههمن. دوای له نیک گرتن و راوه ند و شروّقه، بهوئه نجامه گهیشتوه که میتوّلوّژی گلگامیّش و پنک گرتن و راوه ند و شروّقه، بهوئه نجامه گهیشتوه که میتوّلوّژی گلگامیّش و نهنکیدوّ بهیتیکی کورده، که نهو کوّمه له تیبینیه مان لهسه ری ههیه.

بهشی میتو له زاراوه ی میتولوژی دا له وشه ی میتوسی یونانی وهرگیراوه که مهبهست له و شیوه یه کی تایبه تی بیرکردنه وه که قناری مروقه. به پیی ئه و، دیارده و هوکاره کان به دهر خوزایی بوون و بان سرووشتیه وه ده به ستوس واتای هه مبه ری شیوه بیرکرنه وه ی ژیربیژانه ی هه یه که به

لو گؤس ناسر اوه. له لو گؤس دا، دیار ده و هو کاره کان بهرههست و سرووشتین یان لانیکهم له یانتای تیگهیشتنی هاوشیّوه دان بو کهسان و خهلکانی جیاواز. تيرمي لۆژىك لەسەر لۆگۆس سازكراوه. گەرچى مىتۆلۆژى لەخۆگرى رووداو و شتگهل و تهنانهت بیر و هزری بانسرووشت و دهرههسته که رهنگه ئارایی نهبن و جگه له وینا و خهیال شوینیان نهبی، بهلام ئهوهی گرنگه ههرچی بانسرووشتی بی له ههر ئاست و کات دا روهك ئاستی خوانده کان و خولٽقينهري گهردوون، کاتي بهرلـه خولٽقان) ، خولٽقاوي کارليٽکي ههست و نهستي بۆنەوەرىكى بەرھەست و ئاراييە له سرووشت دا به ناوى مرۆۋ. به دەربرینیکی تر، سەرووىسرووشت خۆی خولقاوى سرووشتە چوون ئەو بۆچووننىك يا بىرىكى تايبەتى موۆڤى سرووشتىيە. بەو روانىنە ناكرى تەنانەت خوی میتوسیش بهدهر له سرووشت بخهملنی و ههرچی له چوارچیوهی سرووشت بهدهر بوو نهك بهرههمي سرگ و وههم و نهزانييه كه پيّي دهگوتريّ خۆرافه، بهلکوو یلهی سهرتر که خوّی ئهو سرگ و و هم و نهزانییه بیّ هۆكارى واقعى هەيە و رەگى لـه سرووشت داكوتاوه. بەزۇرى ئەو كاتانەي گیرؤفهنی ئاسایی زمان و تیگهیشتن دهرفهتی روونکردن و دهربرینی بابهتی نهبيّت، خهيال، وههم و هزري نهشياو، والأمي دهرئاسايي خوّى دهخو لقينيّت. ئهگهر ئهو دیاردهی کو کهوتوته بهر ولامی وههمهوه، له مهودای زور بهرینی شویّن و چاخ دا ببیّته پرسی سهره کی کوّمهلان، ئهوا ولام، فوّرمیّکی دهربرینی گشتگیر وهخوده گری که لهخو گری یوختهیه کی پهسند کراوی گشتی بی له كۆي ولامە خۆرافىيەكان. ئەوا ئەوكاتە لەگەل بېرۆكەيەكى زەبەلاحىر لە خۆرافە رووەبەروو دەبىن كە ناوى دەرەڤۆك يان مىتۆلۆژىيە. چەندى مەوداى زانیاری مروّق بەرتەسكىر بىخ، بۆ خۇنواندنى دەرەقۇك دەرەتانى فراوانىر پىك

دههینت. به روانینیکی تر ده توانین بلاین که ئه وکاته ی مروّق ده ره تانی و لامی زانستی بو پرسه کان زور به رته سك بینت و ئاوه ز به ته نیا توانای ناسین و شروّقه ی دیار ده کانی نه بینت، یه ك له و دوو ریگه ده گیریته به ر:

۱ . وازهینان. زوربه ی ئهو پرسانه که زور کاریگهر نیین بهسهر ژیانهوه، ولامیشیان زور گرنگ نییه. کهلککهله ی زور ناخهنهوه چوون بی ولام مانهوهیان کهمایه سی ئهوتوی لی ناکهویتهوه. به سانایی وازده هیندرین و له یادان دهسرینهوه. وهك ئهوه ی بوچی دوو دهستمان ههیه و زیاتر و کهمتر نییه؟

۲. ولامدانهوه. پرسهگرنگه کان که خاوهن باندۆری قورسن لهسهر ژیان و بیری مروّق بهخوّوه خهریك ده کهن وهك هوّی بوونی نادادوهری، مهرگ و ژیان، رووداوی مهزنی حهز و ناحهزی سرووشتی و... ولامدانهوهیان پیویسته کهچی زانیاری ئاستهنگ بیّت و ئاوەزیش داماو. لـهو دۆخه دا مرۆڅ بۆ وەھم و خۆرافه هانا دەبات. جا بۆ ئەو پرس و كێشانەى لـه ھەموو چاخەكان دا ھەن و ههزاران ولامی وههمی لیّك جیاواز و لیّك دوور و رهنگه دژبهیهكیان دراوهتهوه، پیویست ده کات به و لامیکی گشتگیر و باوهورپیکراوی زورینهی كۆمەلگا بگات بۆ كۆكردن و رىككەوتنى ھەمووى پەرىشانىيەكان. ئەوەش ههمان ولامي وهممي و خورافي زهبهلاحه كه پيّي دهگوتريّ ميتوّلوّژي. ئهوها ریککهوتن و کوبوونهوهی پهریشانی بوی ههیه به دوو شیوه روو بدات. یان یه ک یا چهند له ولام له ههزارانیان ئهو شانسهی بهر ده کهوی که زورترین لایهنگر و باوهرمهندی بیّت و ولامهکانی تر درخات، یان سهنتیزیّك لـه كۆی ولامهكان پيّك بيّت كه لـهخوّگرى تايبهتمهندييه شازهكاني ههموو يان لاني زۆريان بيت. ھەلبەت ھەم سەركەوتنى يەك بىرۆكەى خۆرافى لە كۆي بىرۆكە زۆرەكان دا و هەم پېكھاتنى سەنتىز و كۆبىرۆكە لەو دۆخە دا دەبىتتە مىتۆلىۆژى

سهقامگیر و ههراو، به لام سهرکهوتنی بیرو کهیهك و دهرهاویشتنی ئهوانی تر، شتیکی دهگمهنه. واته زوربهی ههرهزوری میتولوژییهکان له دوخی داهینانی كۆبيرۆكە دا دەرسكين. ئەو كۆبيرۆكە مىتۆلىزژىكەي كۆبەندى ولامە خۆرافى و دەرھەستەكان لـەخۆبگرى ھەنگاو بۆ پلـەى سەرتى باوەراندن و سەقامگىر بوون خوّش ده کات. وه کوو میناك، مردن، ههزاران هوّی زانراو و نهزانراوی ههیه و پرسی گرنگ و کهڤناریش بووه، ئهوه میتۆلۆژییه که ولامی کۆبهند و گشتی خۆی داهیننا که بۆ پیکگیران به ههموو هۆیهکان و ریك کهوتن لهگهل ههمووی روانینه دەرھەستەكان گونجابیّت، ئەوجۆرە بەھاناوە دەھیّت. "دەرچوونی رۆح له لهش". ميتۆلۆژى ولامى دەرئاوەز و زەبەلاحى پرسەكانە يان مەزنەخۆرافەيە، به لام ییویست ده کا که پیملی نهری کران و پهسندی گشتی بیت. بو نهوه پیروز ده کری و ده کریّته باوه ری سهقامگیر و سهلماوی گشتی. پروّسهی باوه راندنیش بریتییه لـه گریْدانی سهرچاوهی ولام و ریْساکان به هیْزی سهرووسرووشت و سهروو تیکهیشتنی مروّق، که توانای بهرزهفت کردنی گهردوونی ههیه. به گریّدرانی ولام و ریّسای خهیالّی بهو هیّزه مهزنه، میتوّلوّژی پلهیهکی تر بهرز دهبیّت و باوهریّکی سهقامگیر و متمانهپیّکراو بو ئاپورا لهدایك دهبیّ که ناوی ئۆلە. ھەلبەت ھەر ديارەيەكى مىتۆلۆۋىك ئەو گيرۆفەنەى نابى ھەتا ئاستى باوهری گشتی و ئۆل هەلككشيّت، لـيّرەش دا يەك لـەو دوو ريّگە دەگىريتەبەر. يه کهم ئەوەى کە رەنگە چەمكىكى مىتۆلۈژىك لە چەندان سەبارەت بە بابەتى هاوشيّوه بهسهر ئهواني تر دا زال بيّت و بيانسريّتهوه، همتا خوّى بهتهنيا وهك باوەرى ئۆلىي بەرزېيتەوە. دووھەم ھەڭبۋاردنىي لايەنىي شياوى چەمكەكان و پيکهاتني كۆبيرەكه لـه لايهنه بههيزهكاني ههمووانه. كۆبيرۆكه ئيتر هيچ كام لـه ئەوانى رابردوو نىيە، شتىكى تازەيە كە لەخۇگرى تايبەتى شازى ئەوانە. واتە پوختەيەك لە مىتۆلۆژىيەكان، كە خۆى مىتۆلۆژى زەبەلاحى نويىباوە بە ناوى ئۆل.

ئه گهر میتوّلوّژی خوّرافه ی زهبه لاح بیّ، ئه وا ئوّلیش میتوّلوّژی زهبه لاحه و له و شویّنه ی دهرفه تی و لامی زانستی لاوازه، دهره تانی مهیدانداری ئه وان فراوانتر دهبیّت. میتوّلوّژییه ههری کوّن و ههره مهزنه کانی میژوو، هی ژیاره سهره تاییه کانی میزوّپوّتامیان که ههمووی له سهر خانی سوّمهر داریّژراون. ئه وانه بوّ بیر و باوه ری سهر جهم گه ل و نه ته و کانی جیهان روّلی به ردی بناغه یان هه یه. سوّمهر نه ك ههر داهیّنه ری ویژه بوون، تهنانه ت سهرله به ری به ها و ده سوّمه ردامه زراوه. شهمو ده مروّقایه تی تا ئیّستا له سهر بناغه ی سوّمه ردامه زراوه. شهمو کیستا بو ههر چی به ستراوه ی شارستانییه ت بی وامداری سوّمه ریّر وی مروّق به ها کانی کوّمه لایه تی و ده م و ده زگا و دامه زراوه کانی بیچم و مروّی کو مروّق داهی نیروی کو ده و ده و که شه کردووی نه وانه.

خهت و نووسین، دهولهت، ئایین و دامهزراوه کانی باوه پی و زیگو پات، بیر و کراسییه و به فهرمی بوون، یاسا و ریسا، سیسته می پهروه رده، سیسته می دادوه ری و هه رسیسته م و کوئه ندامی به دامه زراوه کراوی کومه لاگاکان له گه لا بیچمی سه ره تایی زانسته جو راوجو ره کان وه ك بیرکاری و ژمیریاری، ئه ستیره ناسی و پزیشکی، به گشتی هه مووی ئه و به ها و ریک خراو و ده سکه و تانه له ژیاری سومه ر دا و له سه ر بوچوونی میتولوژی زه به لاحی (ئول) ئه و ان دامه زراون. سومه ر بوو که جیهانی له قوناخی به رله ژیار بو به ژیار بو و راگواست.

یهك له گرنگترینی بههاكان و دهسكهوتی بیر و ئهندیشه كه بهرههمی ژیاری سۆمهره و بۆ قوناخی بهژیاربووی جیهان بهكهلهپوور مایهوه، ویژهیه.

کونترین و لهرووی ته کنیکی پیشهیی ویژه وانییه وه مهزنترین بهرههمی ویژهی مرۆۋ له ههمووى مێژوو دا له بهرەبەيانەوە تا هەنووكە، «حەماسەتى گيلگامێش و ئەنكىدۇ ،،يە كە ئەويش وەك ھەموو كەلەيوورەكانى ترى سۆمەر بۆتە سامانى هاوبهشی گهلانی گهردوون. ئهو بهرههمهی جگه لـه لایهنی حهماسی و چیرۆك و میتۆلۆژىك، يەكەم مانىفىستۆى راميارى سەردەمى كەڤنارە كە لە ژێر زمانى رمز و هینماکانی تایبهتی میتولوژی دا وهشارتییه. نیزیك پیج ههزار سال بهر لهوهی ماکیاویلی شیّوه ههالسوکهوت و رهوشتی دهسته لاتداری رووه و ناکامی ئامانجخواز خۆيا بكات، ئەوە گىلگامىنشە كە بۆ رۆمركاندنى نارەزايى ئاپۆرا لە ستهمی خوّی و گهیشتن به ئامانجی ههری مهزن که ئهوپهری ئهو حهزه گهران بۆ ھەرمانە له ھەموو فیلاه کانی رەوا و نارەوای خەلەتاندن و چەواشەی ھزری ئاپۆرا كەللك وەردەگرى. لە ھەنگاوى يەكەم دا بەرواللەت ئەوە خەلكى نارازین له پالهوانیکی هممبهر دهگهرین بهلام دوایی له زورانیکی روالهتی دا گۆيا ئەنكىدۆى دادخواز دۆرا، روون نىيە كە بۆچى ئەو دوژمەنە ھەرەمەزنە دەبىيتە ھاورىيى ھەرە نىزىك، مەگەر پىلانى خەلتتاندنى ئاپۆرا بىي و هاورهگەزئافریّنی دەستەلاتدار. ئەودىوى هیْرش بۆ لـیْرەوارى باكوور و سرینهوهی مهترسی هوّمبابا، تو بلنّی ههر دهرهاویشتنی کیّشه و نارهزایی ناوخوّ نەبىي بۆ دەرەوە؟! بۆچى روون نەكراوەتەوە كە مەترسى ھۆمبابا چىيە بۆ ولاتى ئوورووك؟ بۆچى قين و تۆلەى ئەشتار لەوەى كە گىلگامىش يىملى داواى نەبوو، ئەنكىدۇ دەكوژىخ؟ ئەوە ھەر ئامۆژگارى ماكياويلىي نىيە كە «گرنگ نىيە بۆ سەركەوتن ھاورێى ھەرە نيزيك كراوەتە دانى داو))؟ ئەوە ھەر ئەو داكۆكىيەى ماكياويلى نىيە بۆ شاليار كە سزادان با بەناوى ژېردەست و خەلاتكردن بەناوى خوت تەواو بىخ؟ كوشتنى گاى ئاسمانى خواكان بەستۆى

ئەنكىدۆ دادەھىت و سرپىنەوەى مەترسى خۆمبابا بە ناوى خۆى تەواو دەبىت كەچى بەردەوام دنەى ئەنكىدۆى داوە بۆ كوشتنى خومبابا پىش كەويت وەك لە تەتەللەى چوارەم دا دەلىّى: «با دەروونت لە حەزى شەرڤانى تۋى بىنت. مردن بە سووك دانى ھەتا ۋيان بدۆزىتەوە. ئەوەى بە ھەوينى بويرى سوابى، مىرى تۋى ۋىرى و رامان، ئەوەى كە پىش دەكەويت بەردەوام پارىزوانى خۆيە و رزگاركەرى ھاورى. بانگەوازى گەرناسى ھەتا دواترىن رەچەكان جىدەمىنىت.»

سۆمەريەكان كەولٽيكى رەنگامە و نەخشىنيان راخستووە ھەموو جۆر خواردهمهنی هزری و بهرههمی بیر و تیفکرین لهسهر، که سهرجهم ژیاره کانی دوای خوّی له گوّی زهوی دا، بهرخوّری لیّدهکهن. سوّمهر، ئهو ژیاره ههری كەڤنارەي لە ھەموو داھينان و بەھاكانى مرۆڤى شارستانى دا دەسييشخەرە، چۆن دامەزرا؟ كى و چ گەلانىك، كام كۆمەلنى ئەتنىكى لە دامەزراندن دا پشکی ههیه؟ کام گهل و نهتهوه کانی زیندووی ئیستا میراتگری پله یه کهمی ئهو ژیارهن؟ ناسینی سۆمەر و بەھاكانی سۆمەرى، بۆچى گرنگە و بەكارى چ دەھیّت؟ کامه هۆکارگهل بوون سۆمەر و جوگرافیای نیّوانچۆمانی گهیانده كازيّو ەي وەدىھيّنانى ژيارى مرۆڤايەتى؟ ئاخۆ دەسكەوتەكانى سڤيلىي سۆمەر و جوگرافیای مەزۆیۆتامیا به تەنیا بۆ قۆناخى بەژیاربوون دەسپیشخەرن یان ناوەندى ھاوتەرىبىش بوونيان ھەيە؟ شەپۆلەكانى باندۆرى سۆمەر لە دامەزرانى رەچەى يەكەمى خۆى لـە رۆژھەلاتى ناوين دا چ بوون و چۆن بوون؟ ئەو رەچە لەخۆگرى ژيارەكانى مەزۆپۆتاميا و چوار كىللەكى ئەو جوگرافيايە بوون كە بهمهودای زهمانی چهند سهده دوای سۆمهر وهك میراتگر و زارۆی ئهو دامهزران. دریژهی ئهوانیش وهك رهچهی دووههمی سوّمهر و نهوهی ئهو

بهمهودای چهند ههزار سال دوای نهو، دوورمهوداتر لهو شوینه و به ناراستهی رۆژھەلات و رۆژئاوا، قۇناخ بە قۇناخ دامەزران. ژيارەكانى بنارى كۆيستانى تورووس و رۆژهەلاتى ئەنادۆل و سەرووى زاگرۆس، ھۆرىت، مىتان، مانا، سوبارتو و گوتی له باکووری مهزوپوتامیا، ئهکهد و ئاموریت له باشووری مەزۆپۆتاميا، كلدە و ئاشوور لە ناوەندى مەزۆپۆتاميا، ژيارەكانى رۆژھەلاتى نیزیکی مهزوّپوّتامیا و کولتوورهکانی بناری زاگروّس، عیلام و کاسی و لۆلۆبى، ژیارە کانی لیدیا و رۆژئاوای ئەنادۆل و میسر و فینیقی له رۆژئاوای نیزیکی مەزۆپۆتامیا، ھەموو رەچەی يەكەمی سۆمەرن كە لـە قۆناخی يەكەمی زان و سك كردني ژياري سۆمەر به مەوداي چەند سەدە دواي خۆي لەدايك بوون. میّژوونووس و کهڤنارناسی مهزن و ناسراو، «ویلّ دوورانت» سهبارهت بهو مژاره لـه بهرگی یهکهمی میژووی ژیار(پووخته کراوی دوو بهرگی) لاپهری ۲۳ دهلنی: «زور له ئامیره پیشهیی و هونهر و نوینگه بیناسازییه کانی میسر، بنوینی ژیدهری سهرهکیان، مهزوپوتامیان.» لاپهری ۸٤ دهلنی: «شهر و کیشهی بهرفراوانی سۆمەر و ئەكەد، دەرئەنجامى ئاشتى و يەكبوونى لىخكەوتەوە كە ژیاری بابیلونی ئاکامی ئەويەكە بوو.» لاپەرى ۹۶ سەبارەت بە ئاشوور دەلىي:« رهگەزى ئەوان ئاويتە بوو لـه سامىيەكانى باشوورى، ناسامىيەكانى رۆژئاوايى و كوردهكانى قەوقازى بوو و بە كۆمەللەگۆرانىكەوە لە چەشنى بابىلۇنىيەكان لە زمانی سۆمەريان، كەلككيان و ەر دەگرت.»

له قۆناخی دووههمی زانی کولتووری ژیاری سۆمهر، ههنگاو به ههنگاو بۆ ئاراسته ی رۆژهه لات و رۆژئاوی دوورتری مهز و پۆتامیا ئه و شه پۆله، جوگرافیای ههراوتر ده گریته وه. بهمه و دای زهمانی یه که ههتا دوو هه زار سال دوای سۆمهر نهوه ی دووههمی له رۆژهه لات، کۆرپه ی ساوای سۆمهر، ژیاری سه ند و گهنگا

له هیندوستان و ژیاری چین بوون. ههر بهو مهودا زهمانییهوه، شهپوّلی به ژیاربوون له روزئاوا و ژیاری ساوای یهونان که له قوناخی دوای روزماش بهدى هات. ئەو كاتە سەردەمانىكە ۋيارەكانى رەچەى يەكەم لـە مەزۆپۆتاميا و چۆاردەورى ھاوسىٰ بە تەواۋى ھەراش بوونە. «رۆبيْرت رۆزڤىل پالْمير» لە «مَيْرُووي جيهاني نوي دا» لهسهر ئهو مژاره دهلني: «ئهورووپا به هيچ کلوچينك ینشهنگی ژیاری مروّقایهتی نین. بهر لهوهی فیّری خویّندن و نووسین بن نیوهی مێژوو تێپهريبوو {مەبەستى مێژووى شارستانى لـه رۆژهەلاتى ناوينه.} کاهینه کانی میسر چوار ههتا سی ههزاری پیش زایین کو کردنهوهی بهانگهو نوسراوهیان دهست پی کر دبوو ئهو کاته ی سانی بابیلون بامیر هاموورایی یاسا و ریسا گهشهدار و ئالنوزه کانی لهسهر تاتهبهردان ههالده کراند، خهالکانی ههره پیشکهوتووی ئهورووپا ئهو وهرزیره ساویلکانه بوون که له چوارهاویری گۆلەكانى سويسرا دەۋيان....» بەگشتى ئەو مىۋووزانە واى باوەرە كە شەپۆلى به ژیار بوون له ده فهری دیجله و فرات و میسره وه دوای دوو هه تا سی هه زار سال به ئەنادۆل و دوورگەي كېرت دا گەيشتە ئەورووپا، كاتىك ھىشتا لە قۇناخى نو ێبهر دی دا بوو.

گهلۆ ئهگهر سۆمهر نهبوایه، میسر و بابیلۆن دهبوو؟ یهونان و رۆما دهبوو؟ چین و هیندوستان دهبوو؟ ولامی ئهو پرسگهله پیویستی به ناسینی ژیاری سۆمهره و ئهویش دهستناکهویت و گونجاویش نابیت مهگهر به ناسین و شیکاری میتولوژیای سومهر. ویژه، پیتولی، ئهستیرهناسی، پزیشکی، بیرکاری و ئهندازیاری، تهنانهت بیناسازی و ههموو زانسته کانی سومهری تیکهلی ههراویان ههیه لهگهل میتولوژی ئهوان. سهیره که شویندانانی سومهر له جیهانی دوای

خۆى ئەو ئاستەى ھەيە كە تا ئىستاش ئەو زانستانە لە داوى مىتۆلىۆۋى رزگار نەبوونە.

وترا بهرههمی ههره گرنگی سۆمهر گیلگامیش و ئهنکیدۆیه. ئهوه لهپال بهرههمه کانی تر وهك بهسهرهاتی یهزدانه مهزنه کان، یهزدانی ئاسمان نیزینه خولای ئانوو و مینینه خولای یهزدانی زهوی ئهنلیل یا بال که گوراوی مینینه خولای نینخورساکه، هاوری لهگهل شووی خوی نینلیل یهزدانی که ژ و کیو بووه ، ئی نا و مهردو کی کوری، سین، شاماش، ئهشتار، نینوورتا، ئهنکی (ئی نا) و ... هاوری لهگهل پالهوانه ناوداره کان ئاداپا یه کهم مرؤ ق فی تانا، یه کهم شالیاری مرؤ ق، له ههمووان گرنگتر ، گیلگامیش.

به ناسین و لیّکدانهوهی ئهو بهرههمانه چوّنییهتی بیرکردنهوه و پیّوهندییه کوّمهلایهتییهکانی خهلکی سوّمهر تا راده ی بهرچاو ئاشکرا دهبیّت. لهو دهورکردنهوه را دهرده کهویّت که کام گهل و کوّمهلی ئهتنیکی ئهو کات له دامهزراندنی ئهو ژیاره بهشدار بوونه؟ کام گهلانی ئیستا ههلگری بههاکان و رهچه و کهلهپووری ئهوانن؟ نیزیکی زمانی و کولتووری ئهوان به کیّی ئیستا زورتره؟ پیویسته ههول بدری که شوین پی و هیّماکانی زمانی و کولتووری و شیّوه ژیان و پیّوهندییهکانی، له کوّمهلانی ئیستا دا بدوّزریّتهوه. ههلبهت دهبی روّنیشتوانانی مهزوّپوّتامیا بوّ ئهو سوّراخ کردنه بژارده ی یه کهم بن.

مهزوپۆتامیا لهخوٚگری دوو بهش به دوو جوگرافیا و خهلکانی جیاوازه. بهشی باکوور و رۆژههلآتی باکووری، سارد و پربهفر و باران و کویستانییه. ئهوی داگری بانووی رۆژههلآتی ئهنادۆل به کیوهکانی تورووس که هاوتهرپی هیللی ئیستوا ئاراستهی رۆژههلآت رۆژئاواییان ههیه و کیوهکانی زاگروس هاوتهرپی هیللی گرین فیچ ئاراستهی باکوور باشووریان ههیه. کهوانهی بناریان له

مهدیتهرانه وه هه تا کهنداو، به هیقی به پیت ناسراوه و ئیستا باشووری روز ژهه لاتی و لاتی تورکیا، باکووری عیراق و سووریه و باکووری روز ژناوایی ئیران له خو ده گری. له و کاته ی میژوو تو مار کراوه به شی هه ره زوری ناکنجی ئه و هیقه کورد بووه. ته نانه ت له و سه رده مه دا که هه لیمه تی گورانی مه زنی دیم گرافی له سه رجی به جی کراوه، هیشتا ریزه ی کورد سه دا هه شتا ده رباز ده کات.

بهشی دووههمی جوگرافیای مهزو پوتامیا که تهواو جیاوازه، لهخوگری قووزییه کانی روِّخی روِّژئاوا و باشووری چهمی فراته، نیشتمانی کوّنی گهلانی سامی بووه وه کارهب، کلده، ئاشووری و جوله که.

سۆمهر دهرئهنجامی زهماوهندی کولتووری گهلانی کویستانی و قاقره کانی باشوور بووه. ئهو دوو شوینه جوگرافییه، دوو ژینگهی تهواو جیاوازیان ئافراندووه، یه کیان سارد و کویستانی و تووش و بهفرین. ئهوی تر قاقری گهرم، وشك، توزاوی و رهانمین. ههرکامیش کاریگهری تایبهت بهخوی له فیزیك و سایکوی روزنیشتوانانی دهبی. قووزییه کانی باشوور و روزئاوایی فرات، ساکو و سایکوی روزنیشتوانانی دهبی. قووزییه کانی باشوور و روزئاوایی فرات، ساکو و گرده ره انسینه بزوکه کان، ژینگهی تایبهت و ژیاری تایبهت ده خوانقینی. ئهو ساکه دهشته توزاویی و پرتینانه دوو شیوه باندوری دژبهری له سایکوی مروق دا ههیه. له لایه که هستی مروقدوستی و مرخی هونهری و زانستخوازی گهشه دهدات، له لایه کی تر هوقیقی و ههستی داگیرکاری و توند تیژی. ئهوه لی روانینی ناتهواو و نهشیاوه گهر پینمان وابی ئهو ژینگه به سهوقیتی و درنده بی گهشه دهدات. ده یان ژیاری مهزن که ههرکام گهشهی فره لایه نی به زانست و گهشه ده دات. ده یان ژیاری مهزن که ههرکام گهشهی فره لایه نی به زانست و ژیاری جیهانی به خشیوه بیرکردنه وه که لهسه فی، زانستی بیرکاری، پزیشکی و ژور زانستی تر به قاتی زور به رز بو ئهوکات، له ژیاره کانی فنیقی، کلده، میسر، زور زانستی تر به قاتی زور به در که به و تهی پالنمیر دواتر «ئهوروویی و یه و نانی فنیقی، کلده، میسر، ئاموریت و ئاشوور گهشه کی کرد که به و ته ی پالنمیر دواتر «ئهوروویی و یه و نانی

وهك رهمز و راز لهو زانياريانهى رۆژهه لاتى نيزيكيان روانيوه و بيركارى كلده و هونهر و پيشه سازى ئهنادۆل و ... فير بوون.»

کیّوه چر و سارده کانی باکووریش بهو شیّوه ژینگهی تایبهتیان خولتّقاند که ههستی مهدهنی و زانستخوازی و مرۆڤدۆستی خیٚڵگهری تایبهت و هۆڤیتی و درندەخۆيى تايبەتى بۆ دەخوڭقىي. رەنگە بابەتىك كە دەبىتە ھۆي توورەبوونى یه کیان بۆ ئەوى تر ئاسايى و تەنانەت ھۆى بەرزەم كردن بیت و پیچەوانەي ئەو. ئهگهر قاقرنشینهکان زور زانست و ژیاریان داهینا، خهت و نوسین و ئهندازیاری و بیناسازی پیشکهوتوو و زور شتی تریان داهیّنا، ئهوا کویّستانییهکان و خەلككانى ھىڭقى بەرىۋەو، قۇناخى بەرلە بەۋياربوونيان تەواو گەشە پىدابوو بە دەرباز كردنى سى ھەللمەتى گەورەى داگۆران، بريتى لە ھەللمەتى ئاۋەللدارى، هه لامه تى و هرزيرى و پيشه سازى دۆزينه وهى ماك و كانزاكان، تهواو به ستينى دامەزرانى ژياريان خۆش كردبوو. ھەموو دەسپيشخەرىيەكانى نيۆلۆتىكى بە مهودای زهمانی شهش ههزار سال بهر له سوّمهر ههتا دامهزرانی، لهسهر دهستی ئهو خه لکانه به ناکام گهیشت. ئاژه لاداری، وهرزیّری و گوندنشینی هاو کات لهگهل دۆزىنەوەي ماكەكانى زير، زيو، مز، مەفرەغ، قورقوشم و دواتريش ئاسن و زور داهینانی پیشهسازی، خشته کانی بنهمای دامهزرانی شارستانییه بوون. ههموو پیداویستییه کانی دامهزرانی ژیاری سۆمهر له کویستانه کانی توورؤس و زاگرؤس و خدرمانهی بناره کانیان که هینقی به پیته ناماده کرا، که دهرهاویشتهی ژینگه و جوگرافیای تایبهت بوو. تهنیا گهلاله و پلانی تؤمارکراو و نووسراوی دهخواست و شویّنیّکی لـهبار. هوّز و خیّله قاقرنشینهکان به داهیّنانی خهت و نووسین و زانسته جوراو جوره کان ئهو گهلالهیان دابین کرد و دهشته لیته پیه کانی باشووری نیوانچومانیش ئهو شوینه لهباره بوون که مهتریال و گهالاله ییک

گهیشتن. به دهربرینی ئیستا، کویستانییه کان چرئامیر و قاقر ئاکنجییه کان نهرم نامیریان دابین کرد.

ده شته لیته یه کانی نیّوان دیجله و فرات له موسل و ههولیر و قامیشلی و کربانیه وه، که کویّستان کرّتایی ده هیّت هه تا که نداو دریژه ی هه یه. خالّی پیّك گهیشت و زهماوه ندی ئه و دوو جوگرافیایه، نیّوان چوّمان بوو. هه روه کوو کویّستانه کان ئاوی برّ دابین ده که ن خه لّکانی کویّستانیش خوارده مه نی به ژیار بوونیان دابین کردووه. له رووی دیم گرافی له کوّنه وه نیّو چوّمان دوو به ش بووه. باشووری به غدا، هه تا که نداو سامییه کان بوونه که ئیّستا زوّرینه ی عاره به و باکیوری به غدا هه تا کیّوه کان، زوّرینه کورد و باییرانی ئه و بووه.

له کوتایی دا دهلیّم سوّمهر کونترین و دایکی ههموو ژیاره کانی میژوو ده رئه کورد و نه ته وه کویستانیه کارلیّکی نهره ئامیّری سامی و چرامیّری باییرانی کورد و نه ته وه کویستانیه کانی تره، ئه وه شخوی ریّژه ی پیّوانه یی گرنگ و سهلیّنه ری ره سه نایه تی پله یه که م یا دووهه مه بوّیان. گهر کورد پله ی یه که می ره سه نایه تی له قاتی جیهانی بی نه بویّت، دووهه می ده سته به ره گرنگی سوّمهر و ناسینی سوّمهر روون ده کاته وه. سهره رای ئه وه ی که زوّر سهر چاوه ئه وان به سامی سوّمهر روون ده کاته وه. سهره رای ئه وه ی که زوّر سهر چاوه ئه وان به سامی بی خه و شرانن، یان به ته نیا کویّستانی و ته نانه ته نه به روو کی خورک میندی و سیّن که نه وان ته نیا خوّی دا، بوّچوونی دان ناردوّ و هاوریّ با خه وان ده هیّنی که نه وان ته نیا کویّستانی و کورد بوون و بوّچوونی عه بدل خالید سابیر، ئیحسان نوری، شیخ کویّستانی و کورد بوون و بوّچوونی عه بدل خالید سابیر، ئیحسان نوری، شیخ که مه ده مه د و زوّری تریش له وه نیزیکه. خوّی شاروخ حه سه نزاده شه مه کونترین نه و باوه و کورد دایا نه و کورد دایا نه و کورد دایا نه و کورد دایا نه و که سین به کونترین نه که سوّه و کورد دایا نه کونترین که که سیانی تر پشکی بیچووکتریان بووه، بوّیه حه ماسه ی گیلگامیش به کونترین

بهیتی کوردی دهزانی. به لام ناکری دامهزرانی سوّمهر بی به شداری نهرئامیرانه وینا بکریت که هیمای ههره خوّیای «خهت و نووسینه» و هیچ به لنگه نییه که کویستانییه کان داهینه ری بن. به پینچه وانه ی گه لانی سامی که پشکی ههره زوّری نوسراوه ی جیهانی که قنار به دایکه زمانی ئه وانه. به شیمانه ی زوّر نیزیك له راستی پته و، ئه وان داهینه ری یه که م ری نووسه کانن.

بابهتی دووههم ئهوهی که ئهو بهرههمه به بهیتیکی کوردی بزانریت، راسته نووسهر هاوچهشنی زۆری له رِووی شیّوهی دارِشتن و فوّرمی گیلگامیّش و بهیتی کوردی دۆزیوەتەوە، چوون ھەردوو بە يەك شێوە دەربرین، زمانێکیان ههیه له نیّوان هوّنراوه و پهخشان. نه هوّنراوهی ناسراون و نه پهخشانی تهواو. یان بهجۆرنىك تیْکەلاوى ھەركیانن. بەلام لە رووى ناوەرۆكەوە چ ھاوچەشنىك ناديتريت. هيچ كام له بهيته كان بهو شيوه نه تيكه لأويان به باوهرهوه ههيه، نه پیّوهندی هیّزهکانی خولّقیّنه ری سهرووی سرووشت و خواکان و مروّق ههیه، نه وتووویّژی مروّﭬ و خوا ههیه، نه کوّر و کوّبوونهوهی خواکان و بریاردانیان بوّ چارەنووسى مرۆۋ رەنگدانەوەي ديارە و سەدان نەي تر. ھەروەھا لە بەيتى کوردی و بگره چیرۆك و میتۆلۆژی کورد و گەلانی تریش، تەنیا ئەوە گیلگامیش و ئەنكیدۆیە كە روانینی فرەلايەن و راستەقینەی بۆ پالەوانی يەكەم ههیه. ههموو لایهنه راست و چهوته کان، پاك و نهپاکه کان، حهز و ناحهزه کانی گلگامیّش شان دراوه. ههر له سهرهتاوه به نواندنی ستهم و ناپاکی ئهو دهست ين ده كا تهنانهت دزيوى خواكان و ناياكي ئيشتاريش نويندراوه، له كاتيك دا هیچ نایاکی و دزیوی له دزیوه کانی چیروک (وه ک خومبابا) پیشان نهدراوه مهگهر بانگهشهی گیلگامیّش سهبارهت به ئهو. کهچی له بهیتی کوردی و زۆرىنەي چىرۆكەكانى جيھانى كۆن، ھىچ كات لايەنى دزيو بۆ پالەوانى

راسىر ئەوەيە كە ويۋە و ئۆل و مىتۆلۈۋى سۆمەر وەك دەسكەوتەكانى تر بە سهرچاوه بۆ ئەو بابەتانە لـه ئاستى جيھانى بزانرينت و به دۆزينەوەى گشت جۆرە بەرھەمەكانى ھەر گەلىڭ، شويزىينى سۆمەر بدۆزرىتەوە. زمانى دەقە يېرۆزەكانى سامی و کوردی و شیّوه گیرانهوه و فوّرِمی دهربرین همتا بابهت و ناوهروّك ههمووی باندوری سوّمهری لهسهر دیاره. دهقی عیبری تهلوود و تهورات و دریژهی ئهوان، ئهنجیل و قورعانیش، ههر شیوه ده ربرینی نیوه هونراوه و نیوه یهخشانیان ههلبزاردووه و پیّوهندی هیّزهکانی سهرووی سرووشت به سرووشتهوه رايۆرت دەكەن. له ههموو لايەنهكانيان كاريگهرى سۆمەر دياره كه ههره بهرچاوهكهيان چيرۆكى نۆحى پيغهمبهره. زمان و نيوئاخنى دەقهكانى ئەزدايى، مەسحەفى رەش، جىلوە، قەولىي زەبوونى مەيسوور، قەولىي سورا ئافرينا دنيايي و... بۆ دۆزىنەوەى شويزىينى دەقە سۆمەرىيەكان زۆر گوونجاوترە له بهیت. جگهلهوه مخابن ویژهی کوردی و بهرههمه کانی میتولوزیکی ئهو له ژیر تهوژمی زمانی داسهپاوی داگیرکهران، هینده نامو و بیخیو کراوه که کهم كەساننىك ئاگاداريانن و دەرەتانى بالاوكردن زۆر بەرتەسكە. جا نائاگادارى زۆربەي توپژەرانى وپژەي كورد واي كردووه كه به روانىينى خۆيان بۆشايى ویژه به هونهره زاره کییه کانی مؤسیقایی وهك بهیت و حهیران پر کهنهوه. نهوهیه كه ئەو بەرھەمانە لە شوپنى نابەجى وەك بەرھەمى ويۋەيى زۆرتر بەھەند وهرگیراون. بۆ وینه چیرۆکی شهمال و زهلان، که لـهو دا دووی هیزی سرووشتی خراپه و چاکه رووبهرووی یهکن که سهروکی خراپه زهلان یان بای زریانه و به هاورییهتی زستان و بهستهآلهك، تاریکی و بهفر و باهوز و کریوه و

سهرما هیرشی رووخینهرانهی خوّی ههلنده کا و هیزی چاکه به سهرو کایهتی بای شهمال به هاورییی به هار و رووناکی و گهرما و هیزی ئهوها بهربهره کانی ده کات. ئەو چیرۆ که چەند جار به هۆی هۆنەرانى کورد که ناو دارترینیان گەورە چیرۆکنووسانی وەك ئەلاماسخانی كەنولاه و میرزا شەفیع كۆلیايین هۆنراوەتەوە. ئەو چيرۆكە نەناسراوە زياتر لـه ھەر بەرھەمى ئاخيوەرانە و سهرزاره کی، له رووی دارشتنی کهسایه تی و ناوهرو ک هاو چهشنی ده گهل گیلگامیش و ئەنكىدۇ ھەيە. بەو روانىينە من كیشەم لەگەل ئەوە نىيە كە ویژەی سۆمەر به كۆنىرىن بەرھەمەكانى ويرەى بايىرانى كورد بزانريت، بەو مەرجە كە ئەوەى تىدا گونجابىت كە وەك خۆى شارستانىيەتى سۆمەر، بە سامانى ھاوبەشى سامى و كويستانى بزانريت. لهولاشهوه ئهو بهرههمانه زور مهزنتر لهوهن كه له چوارچیوهی بهیت دا بگونجین. خوی بهیت ئهگهر گونجاو بی له ویژه دا بنرخیندریت. دلنوپیکه له زریای ویژهی کورد دا. بهگشتی لهگهل کوردی بوونی ههمووی ژیاری سۆمهر ههم بهلام بهشداری سامییه کان تهنانهت به یلهی یه کهم رەت ناکهمهوه. ناوی بهیتیش به بچووکتر لهوه دهبینم که نرخی راستهقینهی ئهو سامانه مهزنهی گهلانی کوّن و کهلهپوور بوّ ههموو جیهانی ههنووکه، دەرببریّت. ههلّبهت بهو روانیینه رەخنهئامیّز و ناشارەزایانهوه ناخوازم نرخی راژهی مهزن و پیرۆزی کهسانی وهك شاروخ حهسهنزاده دابهزینم، که تامەزرۆي دۆزىنەوەي سەرەداوەكانى شووناسى كۆنىرىن گەلى بەئاستەم زىندوو دەدا كه له ئاويلكهى قالبوونهوه و حهزياى ئاسميله بوون له گهدهى بي چاندى گەلانى بىنشووناسى خۆبەزلىزان و دۋەبەھاكانى سەردەم دايە و خۆشى لـهخوناموٚ و خوٚبزركردوو، فهراموٚشكراو، بهشخوراو و روولـهفهوتان، گوٚيا سهرى بۆ ئەو چارەنووسە پيرۆزە نەواندووە. ريك بەپيچەوانە زياد لـه هەر كەس

ئاگاداری ههولنی مهزنی ئهو و نرخی بهرزی کارهکهی ههم و به حهزی شاگردانهوه که هانا بو ماموستای دهبات، داوای لی ده کهم ماندوو نهبیت و دریژه بهو نهرکه مهزن و پیروزه بدات. به ینی ناسینیک لهو ههمه، بهو ده کری که همولنی دوزینهوهی باندوری سومهر بدات له بهرههمه نولی و چیروکه میتولوژیکهکانی بیناز و شاز، بهلام ههژار و غهوارهی کوردی. بهشداری گەلينك له دامەزراني سۆمەر به پلهى دووههميش بين، شووناسى هەرە كۆن ههره شکوّدار دهبهخشی چوونکه ههموو ژیارهکانی دوای سوّمهر لهو جوگرافیایه دەرئەنجامی زەماوەندى پیرۆزى چرئامیرى زاگرۇس توورۇس و نەرمئامىرى قووزىيە سامى ئاكنجىيەكان بوو كە دەسپىكى بەمەدەنىكرانى ههمووی زهویش بووه. نهوه له شوینه کانی ویژه و باوهری سوّمهر، لهسهر ویژه و باوهری ئهوان دیاره. هیّلنی گۆرانی جوتهی ئهپسۆ(نیّرینه) و تیامیت(میّیینه) له دەقەكانى سۆمەر دا بۆ لاخمۆ و لىخامۆى ئەكەدى، ئەنشار و كىشارى ئاشووری، ئادهم و حهوای عیبرانی، ئۆرانووس و گایای یهونانی و مهشی و مهشیانهی زهردهشتی، هینماییکه بو سهلاندنی ئهوها کاریگهرییهك. یان ئهگهر راهیپی شورپاك «ئووتناپیشتیم»ی بەلـەموان، لـه لافاوی مەزن رزگاری هات و به ژیان و تهمهنی ههرمان گهیشت، ئهوا خولقانی چیروکی نوح، پیغهمبهری تەمەندرېزى سامى، چەندى بلېي كورتژمى ئەو باوەرەي سۆمەرى لەسەر بووە.

سەر چاو ەكان

- خانی، ئه همه د (۸ ۰ ۰ ۲)، مهم و زین، ئاماده کردن و پهراویزنووسینی هه ژار، ههولیر، ئاراس.
 - مودریس، مهلاکهریم(۱۹۸٤)، بنهمالهی زانیاران، بهغدا، چاپخانهی شهفیق.
- تاوه گۆزەيى، مەولـەوى(١٣٩١)، دىوانى مەولـەوى، لـێكدانەوەى مودەرپس، مەلاكەرپم،
 چايى دووھەم، سنه، كوردستان.
- مەردۆخ رۆحانى، ئىسماعىل (٢٠١١)، مىۋووى ناودارانى كورد(٣ بەرگ)، وەرگىنو
 ماجد مەردۆخ رۆحانى، ھەولىر.
 - قانع، محممهد (• ۲)، ديواني قانع، سيليماني، چيا.
- شەرەفكەندى، رەھان ھەۋار (١٣٦١)، دىوانى عارفى رەببانى شێخ ئەھەد جزيرى
 مەشھوور بە مەلاى جزيرى، تاران، سرووش.
- تەيران، فەقى(٠٠٠٧)، ديوانافەقى تەيران، لىنكۆلىنەوەى سەعىد دىرەشى، ھەولىر، دەزگەھا سىيرىزىا چاپ و وەشانى.
- قوتبن ئەخلاتى، شنخ شەمسەدىن(٢٠٠١)، دىوانا شنخ شەمسەدىنى قوتبى ئەخلاتى،
 ھەولىر، ئاراس
 - موده ریس، مه لاکه ریم و فاتع (۱۳۹٤)، دیوانی نالی، ورمی، سه لاحه دین ئه ییووبی.
- مەولەوى، سەيدعەبدولرەحيم(١٩٨٨)، عەقيدەى مەرزىيە، لىكدانەوەى مەلاكەرىم
 مودەرىس، بەغدا، ھاتف.
 - سنه یی، سۆران(۱۳۷۰)، رەسالەی عیشق، ورمێ، سەلاحەدین ئەییووبی.
- قووبادی، خانا، شیرین و خوسرهو، پیداچوونهوهی محهمه د مهلاکهریم. بهغدا، کۆری زانیاری کورد.
 - مهلا سالخ، حه کیم (۱۳۷٦)، مهولهوی، ورمی، سهلاحه دین نه پیووبی.
 - بهدلیسی، میرشه رفخان (۱۳۸٤)، شهره فنامه، وهرگیراوی هه ژار، تاران، پانیز.
 - مودهریس، مهلاکهری و محهمهد(۱۳۹۷)، دیوانی مهحوی، ورمی، سهلاحهدین ئهییووبی.
 - ئوسكارمان(١٣٦٤)، توحفه موزهفه رييه، ساغكر دنه وهى هيمن، مههاباد، سهيديان.
 - بۆرەكەيى (سەفىزادە)، سەدىق (۱۳۷۰)، مى**ۋورى ويۋەى كوردى (۲ بەرگ)**، بانە، ناجى.

- بۆرەكەيى(سەفىزادە)، سەدىق(١٣٦٩)، پېشگۆييەكانى عىللەگى جاف، تاران، خوشە.
- حاجىمارف، د.ئەورەھمان(١٩٧٧)، وشەرۇنان لە زمانى كوردىدا، بەغدا، كۆرى زانيارى كورد.
- کۆیی، حاجی قادر(۲۷۰۷)، دیوانی حاجی قادر کۆیی، لیکدانهوهی سهردار حهمید میران
 و کهریم. مستهفا شارهزا و پیداچو و نهوهی مهسعو و د محهمه د، سنه، شاری کتیبی میدیا.
 - شيخ الاسلامي، محهمه دئه مين هيمن (٣٠٠٢)، همواري خالتي، ههوليو، ناراس.
- شيخ الاسلامى، محممه دئه مين (۲۰۰۵)، ديوانى هيمنى موكريانى، سهرجهم هيمنى موكريانى، سهرجهم هيمن، عيراق، كوردستانى ئازاد.
 - شەرەفكەندى، رەھمان ھەۋار (١٣٥٨)، بۆ كوردستان، تاران، جەواھىرى، لالـەزارى نەو.
- ئەدەب، مىسباحالديوان(١٣٨١)، ديوانى مىسباحالديوان ئەدەب، شەرحى ئاسۆ، ورمى،
 ئىنتشاراتى سەلاحەدىن ئەييووبى.
 - بینکهس، فایق، **دیوانی بیکهس**، سهقز، ئینتشاراتی محهمهدی.
 - ئیلخانی زاده، سواره (۱۳۷۹)، تایق و بوومهلیّل، تاران، یانیز.
 - بینکهس، شیر کو (۲ ۰ ۰ ۰)، پیاوی له دارهسیو، سلیمانی، سهردهم.
 - بیکهس، شیر کو(۲۰۰۷)، حماقتا پهنجمرهی گامروّك، سلیمانی، رهنج.
 - - بیکهس، شیرکۆ(۱۰۰۰)، بۆننامه، سلیمانی، سهردهم.
 - بیکهس، شیرکۆ(۲۰۰۷)، کهژاوهی گریان، کوردستان.
 - بیکهس، شیرکۆ(۱۹۹۹)، چراکانی سهر ههالهمووت، سلیمانی، سهردهم.
 - بیکهس، شیرکۆ(۱۹۹۸)، **دەربەندى پەپوول**ە، سلیمانى.
 - بێکهس، شيرکۆ، کازێوه، سوييد.
 - بیکهس، شیر کۆ(۱۹۸۰)، دوو سروودی کیوی، کتیبخانهی نیشتمانی، بهغدا.
 - بینکهس، شیر کۆ(۲۰۰۶)، **گۆرستانی چراکان**، سلینمانی، سهردهم.
 - جاف، تاهیربهگ(۱۳۸۰)، **دیوانی تاهیربهگی جاف**، سنه، ئینتشاراتی کوردستان.
- سهیدزاده ی هاشی، سهید محهه د تاهیر (۱۳۷۰)، ههوارگهی دلان، ورمی، ناوهندی سهلاحه دین ئهیه ویی.
 - سهجادی، عهلائهدین(۱۳۹۲)، دهقه کانی ئهده بی کوردی، سنه، ئینتشاراتی کوردستان.
 - وهفایی، سهید عهبدولرهحیم(۱۳۸۷)، **دیوانی وهفایی**، سنه، ئانا.
 - کۆر، شێخ ئەھەد(١٣٩٣)، ديوانى شێخ ئەھەدى كۆر، تاران، كولەپشتى.

- خەزەنەدار، د. مارف(١٩٨٤)، لەبابەت مىرووى ئەدەبى كوردىيەوە، بەغدا،
 الموسسەالعراقيە للدعايه.
- کهمالهیی، وهلید وهلی دیوانه (۱۳۹۲)، دیوانی وهلی دیوانه سورانی و همورامی،
 وهرگیراوی رازی، سنه، ئینتشاراتی کوردستان.
- فه لاح، کاکه (۱۹۸۰)، کاکهی فه لاح، لیکو لینهوهی د. عیزه دین مسته فا ره سوول به غدا، ئه لحو ادیس.
 - حامدی، کامران(۱۳۷۹)، **زینووی بهتهم**، سهقر، ئینتشاراتی محهمهدی.
 - حامدی، کامران(۱۳۸۱)، گرمی بهردهلانکی، مههاباد، هیوا.
 - حامدی، کامران(۱۳۸۳)، مان و نهمان، مههاباد، هیوا.
 - حامدی، کامران(۱۳۸۹)، پهنجهره، مههاباد، هیوا.
 - حامدى، كامران(١٣٩٠)، ت**هك**، مههاباد، هيوا.
 - حامدی، کامران، **زهنگ**، مههاباد، نووسهر.
 - حامدی، کامران، خومارین، مههاباد، نووسهر.
 - هەردى، ئەخمەد(۱۹۸٤)، رازى تەنيايى، سليمانى، كتيبخانەى سليمانى.
 - رازی، سابیر (۱۹۷۹)، **چواریینه کانی باتایهر هممهدانی** (وهرگیر دراوه)، به غدا، بابل.
- شیخ سالاح، شیخ نووری، دیوانی شیخ نووری شیخ سالاح، به غدا، ده زگای رؤشنبیری و
 بلاو کردنه و هی کوردی.
- پیربال فهرهاد(۲۰۰۶)، ریّبازه ئهدهبیه کان، ئاماده کردن و وهرگیّران له فهرهنسییهوه، ئاراس، ههولیّر.
- حهسهنزاده، شارو خ(۱۳۹٤)، كۆنۈين بهيتى كوردى حهماسهى گيلگاميش، مههاباد، هيوا.
 - په شيو، عهبدو لـ ۱ (۲ ۰ ۰ ۲)، ديواني دو كتور عهبدو لـ ۱ په شيو، ههو لـ ير، ئاراس.
- توحدی، کهلیمووللا کانیمال (۱۳۸۷)، دیوانی عیرفانی جهعفهرقولی زهنگهلی، مهشهد،
 واسع.
- ئوشنوویی، ئەمىن(١٣٧٧)، دىوانى ئەمىن ئوشنوویى، ورمى، ناوەندى بالاوكردنەوەى
 سەلاحەدىن ئەيبووبى.
- وەزارەتى پەروەردە، لىت (نە(٢٠١٤)، زمان و ئەدەبى كوردى پۆلى نۆيەمى بىە پەتى، ھەولىر،
 وەزارەتى پەروەردە.
 - بارامی، ئیره ج (۱۳۸۸)، شاهنامهی کوردی، (۳ بهرگ)، تاران، ئانا.

- قربادی، خانا(۲۰۱۱)، لهیلا و مهجنوون، ساغ کردنهوه ی غهفار ئیبراهیمی، سلیمانی،
 بنکه ی ژین.
 - باخەوان، ھاورىێ(٣٠٠٣)، كوردستان نىشتمانى يەكەمى سۆمەرىيەكان، ھەولىێر، ئاراس.
 - عەلى، بەختيار (۲۰۱۰)، كۆشكى بالندە غەمگىنەكان، چاپى دوھەم، سليمانى، ئەندىشە.
 - عەلى، بەختيار(٩٠٠٩)، مەرگى تاقانەى دووھەم، چابى پينجەەم، سليمانى، ئەندىشە.
 - عەلى، بەختيار(۲ ۲)، دواھەمىن ھەنارى دنيا، چاپى شەشەم، سلىمانى، ئەندىشە.
 - عەلى، بەختيار (۲۰۰۵)، شارى مۆسىقارە سېييەكان، سليمانى، رەھەند.
 - عەلى، بەختيار (۱ ۰ ۲)، جەمشىدخانى مامم كە ھەمىشە با دەيبا، سلىمانى، ئەندىشە.
- ئوو جالان، عەبدو تالار ۲۰۰۲)، له دەوللەتى راھىيى سۆمەرەوە بەرەو شارستانىيەتى
 دېر كراسىيانە، قوتابخانەى ناوەندى پارتى.
- زکی بیگ، محمدامین، زبدهٔ تاریخ کردستان، تهران، توس، ۲ ج، چاپ دوم(۱۳۸۸)
 - برلین آیزیا: به نام آزادی ، ترجمه محمد امین کاردان انتشارات مروارید ۱۳۸۵
 - آشوری داریوش: دانشنامه سیاسی ، انتشارات مروارید ، چاپ دوازده هم ۱۳۸۶
 - پوپر کارل ، **جامعه باز** ، ترجمه دکتر مصطفی یونسی نشر مرکز ۱۳۸۴
- ابنشتاین ویلیام فاگلمان ادوین، مکاتب سیاسی معاصر، ترجمه: حسینعلی نوذری، نشر گستره ۱۳۲۹
 - زیگلر ژان ، **اربابان جدید جهان**، ترجمه: زهرا وثوق ، نشر چاپخش تهران ۱۳۸٦
 - بشیریه حسین ، آموزش دانش سیاسی، نشر نگاه معاصر ۱۳۸۲
- هانتینگتون سموئیل ، **سامان سیاسی**، ترجمه محسن ثلاثی نشر علمی، چاپ سوم
- خداوندان اندیشه سیاسی جلد اول نوشته مایکل برسفورد فاستر ترجمه جواد شیخ الاسلامی جلد دوم نوشته ویلیام تامس جونز، ترجمه علی رامینی، شرکت انتشارات علمی فی هنگی ۱۳۷۹
 - برتون رولان ، قرمشناسي، ترجمه ناصر فكوهي نشر ني ١٣٨٩
- لوفان بومر ، فرانکلین ، جریانهای بزرگ در تاریخ اندیشه غربی، ترجمه دکتر حسین بشیریه، انتشارات باز چاپ دوم ۱۳۸۲
 - روسو ژان ژاک، ا**میل** ، ترجمه غلامحسین زیرک زاده ، چاپ سوم ۱۳۸۵

- روسو ژان ژاک، قراداد اجتماعی ، ترجمه سعید حبیبی، تهران، ابرسفید، ۱۳۹۰
- مارکس، کارل، **سرمایه**، ترجمه ایرج اسکندری، تهران، انتشارات فردوس ۱۳۷۹
- مارکس کارل، گروندریسه (مبانی نقد اقتصاد سیاسی)، ترجمه باقر پرهام و احمد تدین، جلد اول چاپ سوم ۱۳۷۸ و جلد دوم چاپ اول ۱۳۷۵
 - مردوخ کردستانی، شیخمحمد، **تاریخ مردوخ**، تهران، نشر کارنگ. ۱۳۷۹
 - آشوری، داریوش، ما و مدرئیت، چاپ اول، تهران: مؤسسه فرهنگی صراط، تهران،
- مردوخ رووحانی، بابا (شیوا)، تاریخ مشاهیر کرد، تهران، سروش، ۳ج چاپ دوم
 ۱۳۸۳
- بورنوف، رولان و اوئله، رئال، جهان رمان، ترجمه نازیلا خلخالی، تهران، نشر مرکز،
 ۱۳۷۸
 - بشیریه، حسین. **جامعه شناسی سیاسی**، تهران، نشر نی. ۱۳۷٦
- اردلان ماهشرف(مستوره)، دیوان مستوره، تصحیح ماجد مردوخ روحانی، تهران، آنا
 ۱۳۹۰
- دوورانت، ویل، تمدن ایران و مشرق زمین، ترجمهٔ حسین کامیاب و محمدامین
 علیزاده و فاطمه معیت، تهران، بهنود، ۲ج، چاپ دوم ۱۳۹۱
- پالمو، رابرت روزلت. **تاریخ جهان نو**، ترجمهٔ ابوالقاسم طاهری، تهران، امیر کبیر، ۲ج. ۱۳٤۹
- بوشه، راجر ، نظریههای جباریت از افلاتون تا آرنت ، ترجمه فریدون مجلسی. نشر مروارید. ۱۳۸۵
- کاتوزیان، همایون. دولت و جامعه در ایران، ترجمهٔ حسن افشار، تهران، نشر مرکز.
 ۱۳۷۹
- وبر، ماکس، اخلاق پرتستان و روح سرمایهٔداری، ترجمهٔ دکترعبدالمعبود انصاری،
 تهران، سمت ۱۳۸۷
- پورپیرار، ناصر، کتاب اول دوازده قرن سکوت(تأملی در بنیان تاریخ)، ۳ جلد، تهران، نشر کارنگ (تاریخهای مختلف چاپ مجلدات و چاپهای متعدد)

- پورپیرار، ناصر، کتاب دوم پلی بر گذشته(تأملی در بنیان تاریخ)، ۳ جلد، تهران، نشر کارنگ، (تاریخهای مختلف چاپ مجلدات و چاپهای متعدد)
 - پورپیرار، ناصر، مگر این پنج روزه(سعدی آخرالزمان)، تهران، نشر کارنگ ۱۳۷۷